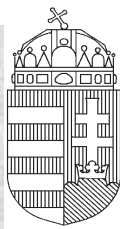


IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA



BUDAPEST,
2007. AUGUSZTUS 31.

TARTALOM

TÖRVÉNYEK

	Oldal
2007: LXXXVIII. tv. a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról <i>(indokolással)</i>	1963
2007: LXXXIX. tv. az államhatárról <i>(indokolással)</i>	1965
2007: XC. tv. a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról <i>(indokolással)</i>	1969
2007: CI. tv. a döntéselőkészítéshez szükséges adatok hozzáférhetőségének biztosításáról	1994
2007: CV. tv. a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről <i>(indokolással)</i>	1996

A KORMÁNY RENDELETEI

176/2007. (VII. 1.) Korm. r. a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről.....	2018
177/2007. (VII. 1.) Korm. r. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről	2024
178/2007. (VII. 1.) Korm. r. a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről.....	2025
190/2007. (VII. 23.) Korm. r. az állambiztonsági iratok átadása teljesítésének értékeléséről	2028
195/2007. (VII. 27.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	2029

A KORMÁNY TAGJAINAK RENDELETEI

36/2007. (VII. 4.) IRM r. a pénzbírságot kiszabó jogerős szabálysértési határozat végrehajtásának átvételére, illetve átadására jogosult központi hatóság kijelöléséről és a formanyomtatvány tanúsítványról.....	2033
37/2007. (VII. 18.) IRM-PM e. r. a fogvatartottak foglalkoztatására jóváhagyott költségvetési előirányzat felhasználási rendjéről szóló 2/1996. (III. 13.) IM-PM együttes rendelet módosításáról	2039
38/2007. (VII. 20.) IRM r. a belföldi Állami Futárszolgálat tevékenységének szabályozásáról szóló 44/1998. (X. 14.) BM rendelet módosításáról	2039

A KORMÁNY HATÁROZATAI

1044/2007. (VII. 1.) Korm. h. a Kormánykabinetéről.....	2040
1045/2007. (VII. 1.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozat módosításáról	2041
1050/2007. (VII. 3.) Korm. h. az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény koncepciójáról	2041
1059/2007. (VII. 26.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról	2047

A tartalomjegyzék az 1962. oldalon folytatódik.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI HATÁROZAT

47/2007. (VII. 3.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	2050
---	------

UTASÍTÁS

9/2007. (IK 8.) IRM-ÖTM e. ut. a terrorizmus elleni fellépés egységes végrehajtására	2065
--	------

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A Magyar Közlönyben 2007. július 1. napjától 2007. július 31. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke	2066
---	------

KÖZLEMÉNY

8001/2007. (MK 102.) KüM-IRM e. táj. a Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösségnek a közbeszerzések terén fennálló nemzetközi kötelezettségeiről	2074
--	------

SZERVEZETI HÍREK

Kinevezések	2075
Közszolgálati jogviszony megszűnések	2076
Pályázati felhívás	2076
Igazolványok érvénytelenítése	2077

KÖZLÖNY

§

Törvények

**2007. évi LXXXVIII.
törvény
a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló
1949. évi XX. törvény módosításáról***

Az Országgyűlés mint alkotmánymódosító hatalom a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 19. § (3) bekezdés *a*) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva a következő törvényt alkotja:

1. § Az Alkotmány 40/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Rendőrség alapvető feladata a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.”

2. § (1) E törvény 2008. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Alkotmány VIII. fejezetének címében az „a rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe az „egyes rendvédelmi szervek” szöveg, az Alkotmány 40/A. § (4) bekezdésében az „a Határőrségről” szövegrész helyébe „a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásáról” szöveg lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Alkotmány 40/A. § (3) bekezdése, 40/B. § (4) bekezdésében az „a Határőrség,” szövegrész, valamint a „polgári” szövegrész, (5) bekezdésében az „és a Határőrség nem hivatásos rendvédelmi állományú tagjának” szövegrésze,

b) a város- és községgazdálkodási minisztérium felállításáról szóló 1954. évi III. törvény,

c) a Magyar Népköztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1957. évi II. törvény,

d) az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi I. törvény,

e) az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi XXXI. törvény 1–37. §-a, 38. § (1) bekezdésében az „– a 4. § (2) bekezdésének, a 38. § (5) bekezdésében megjelölt rendelkezése kivételével, a 6–8. §-oknak a 38. § (3) bekezdésében megjelölt rendelkezései kivételével, a 16. §-nak a 38. § (5) bekezdésében megjelölt rendelkezése kivételével, továbbá a 24–25. § és a 27. § kivételével –” szövegrésze, valamint „; egyidejűleg az Alkotmány 49. §-a, 72–73. §-a és a 77. §-ának (3) bekezdése a hatályát veszti” szövegrésze, továbbá második mondata, 38. § (2) bekezdésének első és második mondata, 38. § (3)–(9) bekezdése, 39–40. §-a,

f) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi XVI. törvény 1–7. §-a, 8. § (1) bekezdésének második mondata, 8. § (2)–(3) és (5) bekezdése,

g) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi XXIX. törvény 1–3. §-a, 4. § (1) bekezdése,

h) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi XL. törvény 1–50. §-a, 51. § (1) bekezdésében az „– a 26. § kivételével –” szövegrész, valamint az „; egyidejűleg az Alkotmány 8. §-ának (3) bekezdése, 28. §-ának (4) bekezdése, 31/A. §-ának (7) és (8) bekezdése, a köztársasági elnök választásáról szóló 1989. évi XXXV. törvény, továbbá a Magyar Köztársaságban élő nemzeti és nyelvi kisebbségek országgyűlési képviseléről szóló 1990. évi XVII. törvény a hatályát veszti” szövegrész, 51. § (2) bekezdésében az „az Alkotmány Ítélező Tanácsot említ, ezen az Alkotmánybíróságot, ahol” szövegrész, 51. § (3) bekezdése,

i) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi XLIV. törvény,

j) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi LIV. törvény,

k) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1990. évi LXIII. törvény,

l) az Alkotmány módosításáról szóló 1993. évi CVII. törvény,

m) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXI. törvény,

n) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló, többször módosított 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXXIII. törvény,

o) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXXIV. törvény,

p) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1997. évi LIX. törvény,

q) a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1997. évi XCVIII. törvény,

r) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2000. évi XCI. törvény,

s) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2001. évi XLII. törvény,

t) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2002. évi LXI. törvény,

u) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2003. évi CIX. törvény,

v) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2004. évi CIV. törvény,

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. június 18-i ülésnapján fogadta el.

w) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2006. évi XIII. törvény,

x) a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LIV. törvény.

(4) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy az Alkotmány módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt hatályos szövegét a Magyar Közlönyben közzétegye.

(5) Ez a törvény 2008. január 31-én hatályát veszti.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

Magyarországnak a schengeni térséghez való csatlakozásával alapvetően megváltozik az államhatár rendjének fenntartásával kapcsolatos állami feladat minősége: belső határokon főszabály szerint megszűnik a határforgalom ellenőrzése, ugyanakkor a külső határokon a közbiztonság, a nemzetbiztonság és a közegészség fokozottabb védelme érdekében szigorúbb ellenőrzésre lesz szükség. Tekintettel arra, hogy a külső határok hossza rövidebb, mint a Magyar Köztársaság határának teljes hossza, az államhatár rendjének fenntartásához szükséges szervezet átalakítására van szükség. Jelen törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) arra irányul, hogy a Rendőrség és a Határőrség integrációjának alkotmányi alapjait megteremtse.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A Javaslat kiegészíti a Rendőrségnek az Alkotmányban meghatározott alapvető feladatkörét az államhatár rendjének védelmével. Ez a fogalom az államhatár rendjének fenntartását és a külső határokon az államhatár őrzését is magában foglalja. Az Alkotmány e rendelkezése értelemszerűen nem zárja ki, hogy törvény más feladat- vagy hatáskört is megállapítson az államhatárral összefüggésben a Rendőrség részére, hiszen az Alkotmány csak a Rendőrség alapvető feladatait határozza meg.

A 2. §-hoz

A Javaslat az Alkotmány valamennyi érintett rendelkezéséből hatályon kívül helyezi a Határőrségre való utalást.

A Javaslat az Alkotmány 40/B. § (4) bekezdéséből hatályon kívül helyezi a nemzetbiztonsági szolgálatok polgári

és katonai elkülönülésére vonatkozó rendelkezést, ezzel – a jelenlegi törvényi szabályozás, tehát a katonai és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok elkülönülésének fenntartása mellett – biztosítja, hogy a jövőben a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával az Országgyűlés mint törvényalkotó dönthesse a nemzetbiztonsági szolgálatok felépítéséről.

Ezen túl a Javaslat az alaptörvény VIII. fejezetének címében a rendvédelmi szervekre való utalást egyes rendvédelmi szervek megjelölésre cseréli, tekintettel arra, hogy törvény az Alkotmányban nem nevesített rendvédelmi szerveket is létrehozhat. Jelenleg az Alkotmányban nevesített rendvédelmi szerveken túl – ebbe a körbe tartozik a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. § (5) bekezdése szerint a polgári védelem, a vám- és pénzügyőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, valamint az állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóság.

A Javaslat az Alkotmány szintjén rögzíti, hogy a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásáról szóló törvény vagy törvények elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. A Javaslat ezen elemét megalapozza a 31/2001. (VII. 11.) AB határozat, amely szerint a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazása az alapvető jogok olyan mélységű korlátozását jelenti, amely mindenképpen indokolja a szabályozás minősített többséghez kötését. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a Rendőrség titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazására vonatkozó hatáskörének szabályozása – szemben az egyéb rendőri intézkedésekkel (testi kényszer, igazoltatás stb.) – nem pusztán a Rendőrségre mint szervezetre vonatkozó kétharmadosági követelmény miatt igényel minősített többséget, ezért az Alkotmányban nem nevesített szervezeteknek biztosított hasonló hatáskörök szabályozásához is szükséges a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata. Ezen túl, alkotmányelméleti szempontból is nehezen indokolható, hogy jelenleg a büntetőeljárás kezdete előtt alkalmazható titkos információgyűjtésre vonatkozó szabályokat kétharmados többséggel kell elfogadni, a büntetőeljárás során alkalmazható titkos adatszerzésre vonatkozó szabályokat azonban – noha mindkét fogalom a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazását foglalja magában – egyszerű többséggel elfogadható törvény tartalmazza.

A törvényjavaslat emellett elvégzi az alkotmánymódosítások teljes körű technikai deregulációs felülvizsgálatát, mivel a módosító jogszabályi rendelkezések a 4/2006. (II. 15.) AB határozat szerint hatálybalépésüket követően önálló normatartalommal nem rendelkeznek, azok a módosított jogszabályba épülnek be. Erre tekintettel a Javaslat rendelkezik önmagának a hatálybalépését követő hatályvesztéséről, mivel a hivatkozott alkotmánybírói határozat szerint a módosító normák a hatálybalépésükkel beépülnek a módosított jogszabály szövegébe, ezt követően önálló normatartalmuk nem marad.

**2007. évi LXXXIX.
törvény
az államhatárról***

A Magyar Köztársaság határa

1. § (1) A Magyar Köztársaság területét a Föld felszínén függőlegesen áthaladó képzeletbeli síkok összessége (a továbbiakban: államhatár) határolja.

(2) Az államhatárnak a Föld felszínén haladó vonalát nemzetközi szerződések határozzák meg, amelyeket törvényben kell kihirdetni.

(3) Az államhatár és a Föld felszínének metszészvonala (a továbbiakban: határvonal) pontos kijelölését határok-mányok tartalmazzák, amelyeket nemzetközi szerződés-ként törvényben ki kell hirdetni.

(4) A határvonalat a természetben határjelek jelölik, amelyek közül a magyar állam tulajdonát képezik a Magyar Köztársaság területén elhelyezett határjelek. A határjel által elfoglalt földrészlet használati joga a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvényben foglaltak szerint a magyar államot illeti meg.

(5) A határvonalnak a határok-mány felvételét követően a természeti környezet megváltozása miatt bekövetkezett módosulásait, valamint a határvonal megváltozásával nem járó esetben határjel elhelyezését, megszüntetését és elhelyezésének megváltozását az érintett szomszédos állammal együttesen készített jegyzőkönyvben vagy más okiratban (a továbbiakban együtt: határjegyzőkönyv) kell rögzíteni, amelyet a határrendészetért felelős miniszter rendelettel hagy jóvá.

Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában:

a) határátkelőhely: a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendelet (a továbbiakban: Közösségi Kódex) 2. cikk 8. pontjában meghatározott fogalom,

b) a határátkelőhely üzemeltetője: jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a határátkelőhely ingatlan tulajdonosa, illetve szerződés vagy más jogcím alapján a határátkelőhely üzemben tartója,

c) határátlépési pont: személyforgalmat lebonyolító, határátkelőhelynek nem minősülő hely, amelyen az államhatáron átnyúló vagy annak közvetlen közelében levő területen található műemlék, természeti érték vagy más turisztikai látványosság megtekintése vagy rendezvény látogatása céljából lehet az államhatárt átlépni,

d) szomszédos állam: az az állam, amelynek államhatára a Magyar Köztársaság államhatárával részben megegyezik.

Az államhatár rendjének fenntartását biztosító szabályok

3. § (1) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezésének hiányában építmény nem létesíthető

a) a határvonaltól számított egy méter széles területű sávban, illetve

b) a Magyar Köztársaság területén elhelyezett határjel körüli egy méter sugarú kör területén belül.

(2) A határvonal és határjelek láthatóságának biztosítása érdekében a Rendőrség gondoskodik az (1) bekezdésben meghatározott területnek a láthatóságot akadályozó növényzettől való megtisztításról.

4. § Az ingatlan tulajdonosa és használója köteles túrni a Rendőrség, valamint a földmérési és térképészeti állami alapfeladatokat ellátó szervezet nemzetközi szerződésben vagy törvényben meghatározott feladatainak ellátását azon az ingatlanán (földrészleten),

a) amelynek a határvonallal megegyező határa, határszakasza van, vagy

b) amelyen határjelet helyeztek el. Az e tevékenységgel összefüggésben okozott kárért a Rendőrség, illetve a földmérési és térképészeti állami alapfeladatokat ellátó szervezet a polgári jog fokozott veszéllyel járó tevékenység folytatásáért viselt felelősségre vonatkozó szabályai szerint felel.

5. § (1) A szomszédos állam területét is érintő, illetve a határvonal szárazföldi vagy vízi jellegének megváltoztatását eredményező munka csak nemzetközi szerződés alapján végezhető.

(2) Az államhatáron átnyúló vagy átvezető építmény nemzetközi szerződés alapján lehet létesíteni, megváltoztatni, karbantartani, illetve megszüntetni.

6. § (1) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában határút az az út vagy útszakasz, amelynek területén a határvonal az út tengelyével megegyezően halad.

(2) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában határvíz az a természetes vagy mesterséges, felszíni vagy felszín alatti álló- vagy folyóvíz, amelyen a határvonal

a) halad, a határvonaltól a partig terjedő szélességében,

b) áthalad, a határvonaltól számított 50 méter szélességben.

7. § (1) A határút és a határvíz használatának általános szabályait nemzetközi szerződés állapítja meg.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. június 18-i ülésnapján fogadta el.

(2) Nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában a vízen közlekedő jármű vagy más úszólétesítmény a határvízen való áthaladás közben – a kényszerkikötés kivételével – a határvíz partján nem köthet ki, arra fel- vagy arról leszállni, illetve arról dolgot levenni vagy feltenni nem szabad.

(3) A (2) bekezdésben foglalt tilalom – a magyar vagy a szomszédos állam illetékes hatóságának eltérő rendelkezése hiányában – nem vonatkozik a Közösségi Kódex 2. cikk 1. pontjában meghatározott belső határon (a továbbiakban: belső határ) lévő határvízen közlekedő vízi járműre.

8. § (1) Azonos állam területén lévő vasútállomások között, de a másik állam területén áthaladó vasútvonalon az államhatár átlépésére és a közlekedésre nemzetközi szerződés rendelkezése az irányadó.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott forgalomban a Magyar Köztársaság területén áthaladó vonatra a nemzetközi szerződésben előírtak szerint szabad fel- vagy arról leszállni, illetve dolgot levenni vagy feltenni.

9. § (1) Az államhatáron átköborolt háziállat, valamint az államhatáron elháríthatatlan ok következtében átkerült tárgy elhelyezéséről, tartásáról, illetve tárolásáról, annak visszaadásáig az illetékes települési önkormányzat jegyzője gondoskodik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott költséget – a kötelezett által történő megtérítéséig – a Rendőrség viseli.

10. § Az államhatár láthatóságának biztosítására, a határvonal megjelölésére és a határjelek karbantartására nemzetközi szerződésben létrehozott határbizottságok elnökét a határrendészetért felelős miniszter, a határbizottság tagját, illetve a határmegbizottat – a feladatkörnek megfelelően – a határrendészetért felelős miniszter vagy a térképészetért felelős miniszter egyedi okirattal nevezi ki.

Az államhatár átlépésének feltételei

11. § Az államhatárt nemzetközi szerződésben és törvényben meghatározott feltételekkel – ha nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa kivételt nem tesz – a forgalom számára megnyitott, a forgalom jellegének megfelelő közúti, vasúti, vízi vagy légi határátkelőhelyen vagy a határátlépési ponton, ellenőrzés mellett szabad átlépni.

12. § (1) Rendkívül indokolt esetben a határrendészetért felelős miniszter a közbiztonság védelme érdekében rendeletével – legfeljebb harminc napra, az Alkotmány 58. § (1) bekezdésében meghatározott alapvető jog korlátozása-ként – részleges határzárakat rendelhet el, amellyel az állam-

határ átlépését meghatározott személyek, járművek és szállítmányok körére kiterjedően megtilthatja.

(2) Ha a részleges határzár elrendelésére

a) nemzetbiztonsági érdekből kerül sor, a rendeletet a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszterrel egyetértésben,

b) járványveszély megelőzése érdekében kerül sor, a rendeletet – a járvány jellegétől függően – az egészségügyért felelős miniszterrel, illetve az állategészségügyért felelős miniszterrel egyetértésben

az (1) bekezdésben foglaltak szerint kell kiadni.

(3) A határrendészetért felelős miniszter a részleges határzár elrendelésének okairól az Országgyűlés feladatkörrel rendelkező bizottságát tájékoztatja.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések a belső határon nem alkalmazhatók.

13. § Belső határon a határátlépés ellenőrzésének ideiglenes visszaállítását a Kormány rendeletben hirdeti ki.

Határátkelőhely, határátlépési pont megnyitása, megszüntetése, működésének szüneteltetése

14. § (1) Új határátkelőhely, határátlépési pont megnyitásáról, megszüntetéséről, működésének szüneteltetéséről, továbbá a forgalom jellegének megváltoztatásáról nemzetközi szerződés rendelkezik.

(2) Az államhatárt nem érintő határátkelőhely megnyitásáról, megszüntetéséről vagy működésének szüneteltetéséről a Kormány rendeletben dönt.

(3) Ideiglenes határátkelőhely a Kormány rendeletében meghatározott célból, a cél megvalósításához szükséges időtartamra, engedéllyel nyitható. Az ideiglenes határátkelőhely megnyitásának, működésének feltételeit a Kormány rendeletben állapítja meg, amelyben kijelöli az eljárásra jogosult szervet.

(4) A határátkelőhely, határátlépési pont működését az országos rendőrfőkapitány legfeljebb negyvennyolc órára szüneteltetheti, ha a határátlépés ellenőrzésének feltételei haladéktalanul el nem hárítható átmeneti működési zavar miatt nem biztosíthatóak.

15. § (1) A határátkelőhelyet olyan ingatlanon szabad létesíteni és működtetni, amelyen az ingatlan tulajdonosa, kezelője, bérlője, vagy üzemeltetője térítésmentesen biztosítja a határátlépés során eljáró hatóságok elhelyezéséhez és működéséhez, a ki- és beléptetés biztonságos, gyors és kulturált végrehajtásához szükséges, jogszabályban meghatározott tárgyi feltételeket.

(2) A határátkelőhely üzemeltetésével kapcsolatos költségek viseléséről az érintett hatóságok egymás között, illetve a tulajdonossal vagy az ingatlan kezelőjével polgári jogi szerződésben állapotnak meg.

Záró rendelkezések

16. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 7. § (3) bekezdése, a 12. § (4) bekezdése és a 13. § a Magyar Köztársaságot a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására felhatalmazó tanácsi határozatban meghatározott napon lép hatályba.

(3) Az 1. § (2)–(3) bekezdésében meghatározott, e törvény kihirdetésekor törvényben ki nem hirdetett nemzetközi szerződéseket és határokmányokat 2008. december 31-ig törvényben ki kell hirdetni.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:

a) a határátkelőhely megnyitására és határátlépési pont létesítésére vonatkozó követelményeket, továbbá a működés feltételeit,

b) az ideiglenes határátkelőhely megnyitásának és működésének szabályait, és kijelölje az eljárásra jogosult szervet,

c) a belső határon az ellenőrzés ideiglenes bevezetésének feltételeit.

(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a határátlépés ellenőrzésének ideiglenes visszaállítását rendeletben hirdesse ki.

(6) Felhatalmazást kap a határrendszertért felelős miniszter, hogy a határjegyzőkönyvet rendeletben hagyja jóvá.

17. § (1) A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Ftt.) 13. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az államhatár, valamint a közigazgatási határvonalak – mint különleges földrészlet-határvonalak – térképi ábrázolását törvény, nemzetközi szerződés, illetve jogszabályban meghatározott szerv határozata alapján kell elvégezni. Az államhatár természeti környezet megváltozása miatti módosulásának térképi ábrázolását a módosulást jóváhagyó jogszabály alapján kell elvégezni.”

(2) Az Ftt. 29. § (5) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben]

„*d)* megállapítsa az államhatár vonalát rögzítő okmányok nyilvántartási példányai kezelésének, tárolásának rendjét, és a változások átvezetésének szabályait.”

INDOKOLÁS**Általános indokolás**

A határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Hőrtv.) 1997. november 1-jén lépett hatályba. A Hőrtv. állapította meg – az Alkot-

mány 40/A. §-a lapján a fegyveres erők részét képező – a Határőrség alapvető feladatait, továbbá az államhatár rendjével összefüggő feladatokra tekintettel határozta meg az államhatárhoz kapcsolódó fogalom- és szabályrendszer. A Rendőrség és a Határőrség szervezeti integrációja következtében a hatályos Hőrtv. részét képező, az államhatárra vonatkozó rendelkezéseket önálló törvényben indokolt megállapítani.

Az államhatár nemzetközi jogi jelentősége, az államhatárt érintő tevékenységek egységes jogi keretek közé foglalásának igénye az integrációhoz kapcsolódó önálló törvény megalkotását teszi szükségessé.

A Határőrség feladatait, szervezeti és intézkedési jogosultságait az államhatárról szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) nem szabályozza, célja, hogy a Magyar Köztársaság államhatárának – a nemzetközi joggal összhangban megállapított – jogi fogalmát rögzítse, az államhatár megjelölésére, kezelésére vonatkozó alapvető rendelkezéseket állapítson meg.

A Javaslat az államhatárhoz kapcsolódó, nemzetközi szerződésekben meghatározott tevékenységekre vonatkozó lényeges rendelkezéseket állapítja meg. A határjelek láthatóságának biztosítása, az államhatárt érintő tevékenységek gyakorlása, építmények létesítése, a határút vagy a határvíz használata a határrend megtartásához kapcsolódó, szabályozást igénylő kérdések. A Határőrség eddigi feladatainak és hatásköreinek ellátása az integrált szervezetben történik majd, ezért ezek szabályozására e Javaslat keretei között nem is kerülhet sor.

Az államhatár átlépésére, és főként a határforgalom-ellenőrzésre az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusai – így különösen a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendelet – állapítanak meg szabályokat. Javaslat mind a nemzetközi jogi szabályokkal, mind pedig uniós kötelezettségeinkkel összhangban készült.

Részletes indokolás

Az 1–2. §-hoz

Az államhatár megállapítása minden esetben csak nemzetközi jogi aktussal történhet. Az államhatárokat két különböző művelettel – delimitációval és demarkációval – állapítják meg. A delimitáció a határvonal nemzetközi szerződésekben való megállapítása, a demarkáció a delimitált határvonalnak földméréssel való pontos kitzűzése és megjelölése.

A Javaslat arra törekszik, hogy az államhatárra vonatkozó ismerveket mindkét – jogi és földmérési – aspektusából megközelítve egyértelműen meghatározza.

Az értelmező rendelkezések célja nem csupán a rendelkezések értelmezésének megkönnyítése, hanem részben utalás a szabályozásnak az Európai Unió jogi aktsaival való kapcsolatára, mindenképp a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendeletre.

A 3–9. §-hoz

Az államhatár rendjét a szomszédos államokkal közösen, két- vagy többoldalú nemzetközi szerződések szerint kell fenntartani.

A nemzetközi szerződések rendelkezései szerint kerülhet csak sor építmény elhelyezésére, valamint az államhatár mentén a szomszédos állam területét érintő tevékenységek, munkálatok elvégzésére is.

Az államhatár vonalának (a továbbiakban: határvonal) kijelölésére a határjelek szolgálnak, ezek láthatóságát és a határrend fenntartását biztosítani kell. Ha az államhatár rendjének fenntartása intézkedést tesz szükségessé, azt a határvonallal érintett ingatlan tulajdonosa és használója köteles – kárának megtérítése mellett – eltérni.

A határvonalon haladó közút vagy vízi út, továbbá az egyik állam területén lévő vasútállomások között közlekedő, de közben másik állam területén áthaladó vasút használatára vonatkozóan nemzetközi szerződések rendelkeznek.

Ha az államhatáron háziállat kóborol át, vagy elháríthatatlan okból valamilyen tárgy kerül át, erről helyben kell gondoskodni. A jegyző feladatellátásának költségeit a Rendőrség megelőlegezi.

A 10. §-hoz

Az államhatárral kapcsolatos gyakorlati együttműködési feladatok ellátása alapvetően a nemzetközi szerződések alapján a szomszédos államok képviselői és a magyar hatóságok képviselőiből létrehozott vegyesbizottságokban történik. A bizottságok képviselőit a bizottságban ellátott feladat jellegének megfelelően érintett miniszter jelöli ki. A kijelölés egyedi döntés, ezért azt nem jogszabály, továbbá nem normatív utasítás, hanem egyedi kijelölő okirat tartalmazza.

A 11. §-hoz

Az államhatár átlépésének feltételeit az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktsa, a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendelet határozza meg, ezért e feltételek megfogalmazását a Javaslát nem ismétli

meg. Ezen túlmenően nemzetközi szerződéseink is tartalmaznak feltételeket az államhatár átlépésével kapcsolatban. Erre tekintettel a Javaslát csak utaló, illetve kiegészítő rendelkezéseket állapít meg.

A 12. §-hoz

A szomszédos államok közötti szabad mozgás korlátozására csak a Javaslátban foglalt esetekben, jogszabály rendelkezése alapján közbiztonsági, nemzetbiztonsági vagy közegészségügyi okból kerülhet sor.

A 13. §-hoz

Az Európai Unió tagállamával közös határszakaszon a határátlépés ellenőrzésének ideiglenes visszaállítására csak a Kormány jogosult, amelyet rendeletben kell kihirdetni.

A 14–15. §-hoz

Az államhatár átlépése – ha nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktsa kivételt nem tesz (pl. a schengeni teljes jogú tagságunk időpontjától) – határátkelőhelyen vagy határátlépési ponton léphető át. Határátkelőhely megnyitására alapvetően nemzetközi szerződések rendelkezése szerint kerül sor, de gazdasági, kulturális vagy más együttműködési szempontok alapján is sor kerül határátkelőhely, határátlépési pont megnyitásának kezdeményezésére.

A Javaslát azt biztosítja, hogy a határátkelőhely létesítése, megnyitása esetén egységes szempontrendszer érvényesüljön, amely biztosítja a hatékony határforgalom-ellenőrzés lebonyolításának.

A 16–17. §-hoz

A Javaslát a törvény hatálybalépésének napját 2008. január 1-re állapítja meg, a belső határookra vonatkozó rendelkezések tekintetében pedig a hatálybalépés a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására felhatalmazó tanácsi határozatban meghatározott napon történik meg.

A Javaslát szerint a még ki nem hirdetett, az államhatár, az államhatár vonalának megállapítását tartalmazó nemzetközi szerződéseket és határokormányokat 2008. december 31-ig törvényben ki kell hirdetni. A kihirdetés megvalósulhat úgy is, hogy a nemzetközi szerződés kihirdetése mellett a nemzetközi szerződés mellékletekkel teljes szövegét CD tartalmazza.

A törvény felhatalmazó rendelkezései végrehajtáshoz szükséges alkotmányosan indokolt többszintű szabályozás kereteit teremtik meg.

**2007. évi XC.
törvény
a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény
módosításáról***

1. § (1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaság Rendőrségének (a továbbiakban: Rendőrség) feladata a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása.”

(2) Az Rtv. 1. §-a (2) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Rendőrség a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében.”

(3) Az Rtv. 1. §-a (2) bekezdésének *j)* és *k)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A Rendőrség a közbiztonság és a belső rend védelme körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében]

„*j)* ellátja a rendkívüli állapot, a megelőző védelmi helyzet, a szükségállapot, a veszélyhelyzet és az Alkotmány 19/E. §-ában meghatározott helyzet, katasztrófa vagy katasztrófa veszélye esetén a hatáskörébe utalt rendvédelmi feladatokat, továbbá rendkívüli állapot idején, az Alkotmány 19/E. §-ában meghatározott esetben közreműködik az államhatárt fegyveresen vagy felfegyverkezve átlépő személyek kiszorításában, illetve elfogásában és lefegyverzésében;

k) őrzi az államhatárt, megelőzi, felderíti, megszakítja az államhatár jogellenes átlépését;”

(4) Az Rtv. 1. §-a (2) bekezdése a következő *l)–o)* pontokkal egészül ki:

[A Rendőrség a közbiztonság és a belső rend védelme körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében]

„*l)* ellenőrzi az államhatáron áthaladó személy- és járműforgalmat, a szállítmányokat – ide nem értve a Községi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK rendeletében meghatározott vámellenőrzést –, valamint végzi a határátléptetést, továbbá biztosítja a határátkelőhelyek rendjét;

m) irányítja a határesemények kivizsgálásával megbízott magyar szervek tevékenységét, felügyeli az államhatár felmérésével, megjelölésével, a határjelek felújításával kapcsolatos munkák végzését;

n) megteszi az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedéseket, továbbá elhárítja az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekményeket;

o) elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat.”

2. § Az Rtv. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Rendőrség külön törvény, az Európai Unió kötelező jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés alapján együttműködik a külföldi és a nemzetközi rendvédelmi szervekkel, fellép a nemzetközi bűnözés ellen. Nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján – rendészeti feladatai ellátása során – magyar rendőr külföldön, rendőrségi vagy határrendészeti feladatokat ellátó külföldi szerv tagja a Magyar Köztársaság területén külön törvényben, illetve nemzetközi szerződésben meghatározott rendőrségi jogosítványokat gyakorolhat.”

3. § Az Rtv. 4. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A Rendőrség szervezete és irányítása

4. § (1) A Rendőrség állami, fegyveres rendvédelmi szerv.

(2) A Kormány a rendszertért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) útján irányítja a Rendőrséget.

(3) A Rendőrség központi szervre, megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságokra, valamint rendőrkapitányságokra és határrendészeti kirendeltségekre tagozódik. Egyes feladatok ellátására törvény vagy kormányrendelet más rendőri szervet is létrehozhat.

(4) A Rendőrség személyi állománya hivatásos állományú rendőrökből, köztisztviselőkből, közalkalmazottakból, valamint a Munka Törvénykönyvének hatálya alá tartozó munkavállalókból állhat.”

4. § Az Rtv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A miniszter

a) szabályozza a Rendőrség tevékenységét és működését,
b) irányítja az országos rendőrfőkapitány tevékenységét, törvényességi, szakszerűségi, pénzügyi és hatékonysági szempontból ellenőrzi a Rendőrség tevékenységét,

c) az országos rendőrfőkapitány javaslatára jóváhagyja a Rendőrség központi szervének szervezeti és működési szabályzatát,

d) előterjesztést készít a miniszterelnök részére az országos rendőrfőkapitány kinevezésére és felmentésére; az

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. június 25-i ülésnapján fogadta el.

előterjesztéshez csatolja az Országgyűlés feladatkörrel rendelkező bizottságának állásfoglalását,

e) gyakorolja az országos rendőrfőkapitány felett – a kinevezés és a felmentés kivételével – a munkáltatói jogokat, kinevezi és felmenti az országos rendőrfőkapitány helyettesét vagy helyetteseit,

f) kinevezi és felmenti a rendőr-főkapitányságok vezetőit, gyakorolja a külön jogszabályban hatáskörébe utalt személyügyi és munkáltatói jogokat,

g) a rendőrségi feladatok teljesítésére, a Kormánynak a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása körében hozott döntései végrehajtására – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az országos rendőrfőkapitány számára egyedi utasítást adhat ki feladat elvégzésére, mulasztás pótlására vagy jogszabálysértő állapot megszüntetésére,

h) az országos rendőrfőkapitányt jelentéstételre vagy beszámolóra kötelezheti,

i) kinevezi és felmenti – a nemzetközi szerződések és a Kormány felhatalmazása alapján – az államhatárral kapcsolatos ügyek intézésére létrehozott szervek vezetőit, helyetteseit, tagjait és állandó szakértőit,

j) jóváhagyja az államhatár rendjének fenntartása érdekében a konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezelésére vonatkozó terveket,

k) gondoskodik a Rendőrség belső bűnmegelőzési ellenőrzéséről, a bűncselekmények felderítéséről.

(2) A miniszter az irányítási jogkörében adott utasítással a Rendőrség hatáskörébe tartozó ügyet nem vonhat el, hatáskörének gyakorlását nem akadályozhatja.”

5. § Az Rtv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) A Rendőrséget az országos rendőrfőkapitány vezeti.

(2) Az országos rendőrfőkapitányt a miniszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki és menti fel. A jelöltet a kinevezést megelőzően az Országgyűlés feladatkörrel rendelkező bizottsága meghallgatja, és alkalmasságáról állást foglal.

(3) Az országos rendőrfőkapitány

a) a Rendőrség szervei számára kötelező utasítást adhat ki,

b) javaslatot tesz az országos rendőrfőkapitány helyettesének vagy helyetteseinek, a rendőr-főkapitányságok vezetőinek, valamint a külön jogszabályban meghatározott rendőri szervek vezetőinek kinevezésére és felmentésére,

c) közvetlenül vezeti a Rendőrség központi szervét,

d) a miniszter jóváhagyását követően kiadja a Rendőrség központi szervének szervezeti és működési szabályzatát,

e) gyakorolja a külön jogszabályban hatáskörébe utalt személyügyi és munkáltatói jogokat a Rendőrség központi szervének állományába tartozó személyek felett,

f) irányítja a rendőr-főkapitányságok és a közvetlen alárendeltségébe tartozó más rendőri szervek vezetőinek tevékenységét,

g) a kinevezés és a felmentés kivételével gyakorolja a rendőr-főkapitányságok vezetői és az általa irányított más rendőri szervek vezetői felett a munkáltatói jogokat,

h) kinevezi és felmenti a rendőr-főkapitányságok és a közvetlen alárendeltségébe tartozó más rendőri szervek vezetőinek helyetteseit,

i) jóváhagyja a rendőr-főkapitányságok és az általa irányított más rendőri szervek szervezeti és működési szabályzatait,

j) az államhatár rendjének fenntartása érdekében jóváhagyásra a miniszter elé terjeszti a konfliktushelyzet és tömeges méretű migráció kezelésére vonatkozó terveket.

(4) Az országos rendőrfőkapitány képviseli a Rendőrséget, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.”

6. § Az Rtv. a következő új 6/A–6/C. §-okkal és az azokat megelőző alcímmel egészül ki:

„A Független Rendészeti Panasztestület

6/A. § (1) A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület)

a) a 92–93/A. § rendelkezései szerint vizsgálatot folytat,

b) működésének és eljárásainak tapasztalatairól háromévente beszámol az Országgyűlésnek, valamint évente tájékoztatja az Országgyűlés rendészeti, valamint emberi jogi ügyekben feladatkörrel rendelkező bizottságait,

c) az alapvető jogok tiszteletben tartása és hatékonyabb védelme érdekében javaslatot tehet az országos rendőrfőkapitánynak utasítás kiadására, módosítására vagy hatályon kívül helyezésére.

(2) A Testület öt tagját az Országgyűlés rendészeti, valamint emberi jogi ügyekben feladatkörrel rendelkező bizottságainak együttes javaslatára az Országgyűlés a jelenlévő képviselők kétharmadának szavazatával, egyidejű, listás módon választja. A Testület tagjaira az alapvető jogok védelme érdekében tevékenységet folytató szervek és szervezetek a bizottságoknak javaslatot tehetnek.

(3) A Testület tagjának olyan, büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező személy választható meg, aki jogi végzettséggel és az alapvető jogok védelme területén kiemelkedő tapasztalattal rendelkezik, és külön törvény szerinti nemzetbiztonsági ellenőrzése megtörtént.

(4) Nem választható meg a testület tagjává az, aki a megválasztás időpontjában vagy az azt megelőző két évben országgyűlési képviselő, állami vezető, polgármester, párt alkalmazottja vagy tisztségviselője, illetve a megválasztás időpontjában vagy az azt megelőző hat évben rendvédelmi szervvel vagy a Magyar Honvédséggel foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban állt, illetve aki a reá irányuló öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

(5) A Testület tagjának megbízatása a megválasztással keletkezik, és hat évre szól. A Testület tagja megbízatásának megszűnését követően nem választható meg ismétlenül a Testület tagjává.

(6) A Testület akkor határozatképes, ha három tagja jelen van. A Testület tagjai feladatuk ellátása során függetlenek, az e törvényben meghatározott feladatkörükben nem utasíthatóak.

6/B. § (1) A Testület tagjának megbízatása megszűnik:

- a) megbízatása időtartamának leteltével,
- b) lemondással,
- c) összeférhetlenségi okból,
- d) felmentéssel,
- e) a tisztségtől való megfosztással,
- f) a tag halálával.

(2) A Testület tagja megbízatásának megszűnését az (1) bekezdés b), valamint f) pontja esetében az Országgyűlés elnöke állapítja meg és hirdeti ki. Az (1) bekezdés c)–e) pontja esetében a megbízatás megszűnésének kérdésében az Országgyűlés határoz. A megbízatás megszűnésének megállapításához a jelenlévő képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(3) A lemondást írásban kell közölni az Országgyűlés elnökével, aki köteles azt elfogadni.

(4) Összeférhetlenségi okból szűnik meg a megbízatása annak a tagnak, aki a jelölését követően bekövetkezett körülmény folytán nem felel meg a megválasztáshoz szükséges feltételeknek.

(5) Ha a Testület tagjának tevékenysége során összeférhetlenségi ok merül fel, azt meg kell szüntetnie. Az összeférhetlenség fennállását az Országgyűlés a jelenlévő képviselők kétharmadának szavazatával határozatban állapítja meg. Ha a Testület tagja az összeférhetlenségi okot e határozat meghozatalától számított tíz napon belül nem szünteti meg, az Országgyűlés – bármely képviselő indítványára – határozatban állapítja meg a Testület tagja megbízatásának megszűnését. Az összeférhetlenségi ok fennállását megállapító országgyűlési határozat meghozatalának időpontjától az összeférhetlenségi ok megszüntetéséig vagy a megbízatás e miatt történő megszűnését megállapító országgyűlési határozat meghozataláig a Testület tagja e tisztségéből eredő jogkört nem gyakorolhatja.

(6) Felmentéssel szűnik meg a megbízatás, ha a Testület tagja neki fel nem róható okból száznyolcvan napnál hosszabb ideig nem képes eleget tenni a testületi tagságból eredő feladatainak. A felmentést bármely képviselő indítványozhatja.

(7) Tisztségtől való megfosztással szűnik meg a megbízatás, ha a Testület tagja neki felróható okból kilencven napnál hosszabb ideig nem tesz eleget a testületi tagságból eredő feladatainak. A tisztségtől való megfosztást az arra alapot adó okok vizsgálatát követően az Országgyűlés összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága indítványozhatja.

(8) A Testület tagja megbízatásának az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott okból történő megszűnése esetén a megbízatás megszűnését megelőző harmincadik napig, az (1) bekezdés b)–f) pontjaiban meghatározott okból történő megszűnését követő harminc napon belül kell az új tagot megválasztani.

6/C. § (1) A Testület saját tagjai közül elnököt választ. Az elnököt akadályoztatása esetén az általa kijelölt tag teljes jogkörben helyettesíti.

(2) A Testület működésének részletes szabályait ügyrendjében állapítja meg.

(3) A Testület működését titkárság segíti, amely az Országgyűlés munkaszervezetében működik, azonban a Titkárságon foglalkoztatott személyek tekintetében a munkáltatói jogkört a Testület elnöke gyakorolja.

(4) A Testület elnöke havonta az államtitkári illetmény nyolcvan százalékaival, a Testület többi tagja az államtitkári illetmény ötvenöt százalékaival megegyező összegű tiszteletdíjra jogosult.”

7. § (1) Az Rtv. III. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A RENDŐRSÉG EGYÜTTMŰKÖDÉSE”

(2) Az Rtv. 8. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (4) bekezdésben foglaltakon kívül a határrend és határőrizet helyzetéről, valamint a határforgalom alakulásáról

a) a határterülettel érintett területi önkormányzatok és megyei jogú városok közgyűlését a rendőrfőkapitány vagy kijelölt helyettese évente,

b) az illetékességi területén lévő települési önkormányzat képviselő-testületét a rendőrkapitány, a határrendészeti kirendeltség vezetője vagy kijelölt helyettese felkérésre tájékoztatja.”

(3) Az Rtv. 8. §-a a következő (8)–(11) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A rendőrfőkapitány a közigazgatási hivatal vezetőjét, a területi önkormányzat közgyűlésének elnökét (főpolgármestert), a területi katasztrófavédelmi szerv vezetőjét, a Nemzetbiztonsági Hivatal területi szervének vezetőjét, a rendőrkapitány vagy a határrendészeti kirendeltség vezetője a települési önkormányzat polgármesterét tájékoztatja

a) a lakosságot a szomszédos állam területéről fenyegető veszélyről;

b) a tömegesen menekülő, illetve ideiglenes menedéket kérő személyek várható érkezéséről;

c) az ország területére betört fegyveres csoportról, a lakosság védelme érdekében tett és javasolt intézkedésekről, a fegyveres csoport felszámolásáról;

d) a határterületen az e törvény alapján bevezetett minden korlátozásról, ha annak előzetes bejelentésére a késedelem veszélye miatt nem volt lehetőség;

e) a környezet szennyezéséről, illetve annak veszélyéről vagy a természeti értékek és területek károsításáról.

(9) A rendőrfőkapitány haladéktalanul tájékoztatja

a) a (8) bekezdés a), c) és d) pontjában foglaltakról a Honvéd Vezérkar főnökét;

b) a (8) bekezdés a), b) és d) pontjában foglaltakról a vámhatóságot;

c) a (8) bekezdés b) pontjában foglaltakról a menekültügyi hatóságot;

d) a (8) bekezdés e) pontjában foglaltakról a környezetvédelmi hatóságot, a természetvédelmi hatóságot és a vízügyi hatóságot.

(10) A (4), (8) és (9) bekezdésben említett szervek vezetői a Rendőrség illetékes szervei részére tájékoztatást adnak a feladatkörükben tudomásukra jutott – a Rendőrség tevékenységét érintő – tényekről és körülményekről.

(11) Ha az önkormányzat képviselő-testülete a külön törvény szerinti felterjesztési jogával élve a Rendőrség – külön jogszabály rendelkezése alapján meg nem támadható – döntésével, intézkedésével vagy annak elmulasztásával kapcsolatban indokolást tartalmazó észrevételt tesz, azt az illetékes rendőri szerv tizenöt napon belül megvizsgálja, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatja az önkormányzatot. Ha az illetékes rendőri szerv az észrevétellel nem ért egyet, a vizsgálat lezárását követően azt haladéktalanul megküldi a felettes rendőri szervnek. A felettes rendőri szerv vezetője az észrevételt megvizsgálja, és a vizsgálat eredményéről – tizenöt napon belül – az önkormányzatot tájékoztatja.”

8. § (1) Az Rtv. 33. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,]

„b) aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki;”

(2) Az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,]

„f) aki az ország területén jogellenesen tartózkodik.”

9. § (1) Az Rtv. 34. §-át követő alcím helyébe a következő alcím lép:

„*Idegenrendészeti intézkedés*”

(2) Az Rtv. a következő 35. §-sal egészül ki:

„35. § (1) A Rendőrség nemzetközi szerződés alapján végrehajtja a személyek államhatáron történő átadását, átvételét, valamint más államok között átadásra kerülő személyeknek az átadás helyére kíséréssel történő átszállítását, valamint részt vesz az Európai Unió tagállamai által közösen, kísérelővel végrehajtott hazatérésekben.

(2) A Rendőrség az idegenrendészeti hatáskörben elrendelt személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedéseket a tranzitterületen is alkalmazhatja.”

10. § Az Rtv. a következő alcímmel és 35/A. §-sal egészül ki:

„*Határforgalom-ellenőrzés*

35/A. § (1) A Rendőrség a határátlépésnek az Európai Unió kötelező jogi aktusaiban és jogszabályokban megha-

tározott feltételeit ellenőrzi, ennek során jogosult az államhatár átlépésére jelentkező személyek személyazonosságát megállapítani, úti okmányát ellenőrizni, a személy tárgyait és járművét átvizsgálni.

(2) A Rendőrség a tranzitterületen is jogosult a tranzitterületen tartózkodó személyek személyazonosságát megállapítani, az úti okmányukat ellenőrizni, a tranzitterületre történő be- és kilépés, valamint az ott tartózkodás jogszerűségét ellenőrizni.

(3) A Rendőrség a határforgalom ellenőrzése során engedélyezi a határátlépés jogszabályban meghatározott feltételeivel rendelkező személyek határátlépését, illetve megtagadja a határátlépés feltételeivel nem rendelkező személyek határátléptetését.”

11. § Az Rtv. 42. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Rendőrség a határátkelőhely őrzése, a határforgalom ellenőrzése és a határátkelőhely rendjének fenntartása céljából képfellevőt helyezhet el, és képfelvételt készíthet. A képfellevő által rögzített felvételt – kivéve, ha azt bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének bizonyítása céljából felhasználják – hetvenkét óra elteltével törölni kell.”

12. § Az Rtv. 54. §-a a következő (2)–(3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés számozást kapja:

„(2) Nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján más állam területén szolgálatot ellátó rendőr a nemzetközi szerződésben vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott esetekben és módon használhat lőfegyvert.

(3) Rendőrségi vagy határrendészeti feladatokat ellátó külföldi szerv tagja a Magyar Köztársaság területén e törvényben, a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvényben, nemzetközi szerződésben vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján meghatározott esetben és módon használhat lőfegyvert.”

13. § Az Rtv. 59. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[Tömegoszlatás]

„(1) Ha a jogellenesen összegyűlt, illetőleg jogellenes magatartást tanúsító tömeg a széttaszásra irányuló rendőri felszólításnak nem tesz eleget, a Rendőrség az e fejezetben szabályozott kényszerítő eszközök alkalmazása mellett a tömeggel szemben a következő eszközt, illetőleg intézkedést alkalmazhatja:

- a) vízágyút,
- b) pirotechnikai eszközt,
- c) ingerlőgázt,
- d) elfogó hálót,
- e) lóháton vagy járműkötelékben végzett kényszerosztatást.”

14. § Az Rtv. a következő 89/A–89/D. §-sal és alcímmel egészül ki:

„Határrendészeti adatkezelés

89/A. § A Rendőrség a határforgalom ellenőrzése során az államhatáron átlépő személy által bemutatott okmányok, valamint a határátlépés során használt gépjármű adatait összeveti az alábbi nyilvántartások adataival:

- a) beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt állók nyilvántartása,
- b) körözési információs rendszer,
- c) kényszerintézkedés alatt állók nyilvántartása,
- d) úti okmány nyilvántartás,
- e) személyi adat- és lakcímnnyilvántartás,
- f) személyi igazolványokra vonatkozó nyilvántartás,
- g) közúti közlekedési nyilvántartás, járműnyilvántartás,
- h) Schengeni Információs Rendszer.

89/B. § (1) A Rendőrség a jogszerű tartózkodás időtartamának ellenőrzése céljából a határátlépéstől számított hat hónapig kezeli a határon átlépő, külön törvény szerinti harmadik országbeli állampolgárok

- a) családi és utónevét,
- b) születési idejét (év, hó, nap),
- c) nemét,
- d) állampolgárságát,
- e) úti okmányának számát, típusát,
- f) vízumának számát, típusát.

(2) A Rendőrség az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásból törvényben meghatározott feladat teljesítése érdekében adatot szolgáltat a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, az idegenrendészeti hatóságnak, menekültügyi hatóságnak, nemzetbiztonsági szolgálatoknak.

89/C. § (1) A Rendőrség a határforgalom-ellenőrzés során – az illegális bevándorlás elleni intézkedések elősegítése céljából – az utasok repülésre történő bejelentkezése befejezésének időpontjától jogosult a személyszállítást végző légi fuvarozótól a (2) bekezdésben felsorolt adatokat kérni azokról az utasokról, akiket nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretében történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 6. cikke alapján az Európai Unió Tanácsával kötött, a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében való részvételről szóló megállapodásban részes állam területéről szállít a személyszállítást végző légi fuvarozó a Magyar Köztársaság területére.

(2) A Rendőrség az (1) bekezdés alapján a következő adatokat kezeli:

- a) az utas családi és utónevét, születési idejét, állampolgárságát, illetve a hontalan státuszát, úti okmányának számát és típusát, az indulási állomást,
- b) a légi járművön szállított utasok létszámát,
- c) a Magyar Köztársaság területére történő beutazási határátkelőhelyet,

d) a tervezett indulási és – célállomásra történő – érkezési időt.

(3) A Rendőrség a (2) bekezdésben felsorolt adatokat az utas beléptetését vagy beléptetésének megtagadását követően, de legkésőbb az adatok átvételétől számított huszonegy órán belül törli, kivéve, ha arra bűnüldözési feladatainak végrehajtásához szüksége van.

89/D. § A Rendőrség a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 2006. március 15-i, 562/2006/EK európai parlament és tanácsi rendelet (Közösségi Kódex) II. melléklete szerinti adatokat egy évig kezeli.”

15. § Az Rtv. 92–93. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„92. § (1) Akinek az e törvény IV. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó társadalmi szervezet vagy alapítvány, kisebbségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

(4) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott eljárások tárgyi költségmentesek.

93. § (1) A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

(2) A Testület az alapvető jogot nem sértő, valamint az alapvető jogot csekély mértékben sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti.

(3) A Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot köve-

tően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.

(4) Amennyiben a panaszos a (3) bekezdés szerint határidőben kéri, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el, a rendőri szerv köteles a panaszt a Testülethez áttenni. Amennyiben a Testület az eljáró rendőri szervet arról értesíti, hogy a határidő eredménytelenül eltelt, a rendőri szerv köteles az eljárását folytatni.

(5) A Testület tagja az adott panasz kivizsgálásában, illetve az azzal összefüggő állásfoglalás kialakításában nem vehet részt, ha az ügy elintézéséből a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó törvény rendelkezései szerint ki lenne zárva.

(6) A 92. § alapján a rendőri szervekhez benyújtott panaszokról – a Testület által meghatározott adattartalommal – az országos rendőrfőkapitány havonta tájékoztatást küld a Testület számára.”

16. § Az Rtv. a következő 93/A. és 93/B. §-okkal egészül ki:

„93/A. § (1) A Testület a vizsgálata során a Rendőrségtől felvilágosítást kérhet. A Testület az összes olyan iratba betekinthez, illetve iratról másolatot kérhet, adatot, körülményt, tényt, eljárást megismerhet, ami a vizsgált intézkedéssel összefügg.

(2) A Testület az (1) bekezdés szerinti tevékenysége során az államtitoknak és a szolgálati titoknak nem minősülő adatokat a külön törvényben meghatározott titokra, valamint a személyes adatok védelmére való tekintet nélkül megismerheti.

(3) A Testület az (1) bekezdés szerinti tevékenysége során az államtitoknak és szolgálati titoknak minősülő adatokat az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Obtv.) 18. §-a (5), (7) és (8) bekezdésének megfelelő alkalmazásával ismerheti meg.

(4) A Testület tagjának a Rendőrség helyiségeibe történő belépésére az Obtv. 18. §-ának (1) bekezdését kell alkalmazni.

(5) A Testület felhatalmazása alapján a Testület tagja a Testület nevében az (1)–(4) bekezdésben meghatározott vizsgálati cselekményeket elvégezheti.

(6) A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány számára.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

(8) Az országos rendőrfőkapitány határozatának meghozatalát követően a Testület az állásfoglalását – a személyazonosító adatoktól megfosztva – honlapján közzéte-

szti, kivéve, ha a közzététel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott.

(9) Az országos rendőrfőkapitány határozata ellen a közigazgatási eljárásban fellebbezésnek helye nincs, az ellen közvetlenül bírósági felülvizsgálatnak van helye.

93/B. § (1) Az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

(2) A panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.

(3) A fellebbezést az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetője felett irányítási jogkört gyakorló személy bírálja el. Ha a panaszt első fokon az országos rendőrfőkapitány bírálta el, a határozat ellen a közigazgatási eljárásban fellebbezésnek helye nincs, az ellen közvetlenül bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

17. § Az Rtv. 97. §-ának (1) bekezdése a következő j)–p) pontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„j) *határterület*: a határvonaltól számított az a terület-sáv, amelyet a Kormány rendeletében meghatározott települések közigazgatási területe alkot, továbbá a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtér, vasútállomás és kikötő (kikötőhely) külön-külön meghatározott területe;

k) *határellenőrzés*: a Rendőrségnek a Közösségi Kódex 2. cikk 9. pontjában meghatározott tevékenysége;

l) *határforgalom-ellenőrzés*: a Rendőrségnek a Közösségi Kódex 2. cikk 10. pontjában meghatározott tevékenysége;

m) *határőrizet*: a Rendőrségnek a Közösségi Kódex 2. cikk 11. pontjában meghatározott tevékenysége;

n) *tömeges méretű migráció*: a szomszéd állam területről személyek tömeges menekülése, amely közvetlenül veszélyezteti az államhatár rendjét, és rendkívüli intézkedés bevezetését teszi szükségessé;

o) *tranzitterület*: egyes nemzetközi határátkelőhelyen az üzemeltető által – a Rendőrség, valamint a vámhatóság egyetértésével – kijelölt terület, amely a személyek várakozására szolgál;

p) *légifúvarozó*: az, aki a légiközlekedésről szóló törvényben meghatározott gazdasági célú légi közlekedési tevékenység végzésére jogosult.”

18. § Az Rtv. 100. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben

a) kijelölje a Rendőrség központi szervét,

b) rendőr-főkapitányságokat, rendőrkapitányságokat, határrendészeti kirendeltségeket, valamint szükség szerint más rendőri szerveket hozzon létre vagy szüntessen meg,

c) meghatározza a rendőrség szerveinek feladatát és hatáskörét,

d) meghatározza a közbiztonságra veszélyt jelentő egyes eszközök és anyagok, valamint a polgári felhasználás-

lású robbanóanyagok és pirotechnikai termékek gyártására, forgalmazására, szállítására, tárolására, birtoklására és használatára vonatkozó szabályokat,

e) meghatározza a személyes javak rendőri intézkedés keretében történő igénybevételével és a kártalanítással kapcsolatos eljárás szabályait,

f) meghatározza a Rendőrség ellenérték fejében végezhető szolgáltató tevékenységének körét,

g) meghatározza a megelőző-védelemmel, személybiztosítással és objektumvédelemmel kapcsolatos szabályokat,

h) meghatározza a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának feladatát,

i) meghatározza a határterülethez tartozó településeket, valamint a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtér, vasútállomás és kikötő (kikötőhely) határterületnek minősülő területeit,

j) állapítsa meg a határátkelőhely területére nem határátlépés céljából történő belépés és tartózkodás rendjét.”

19. § (1) Az Rtv. 101. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg]

„*a)* a Rendőrség szerveinek illetékességi területét,”

(2) Az Rtv. 101. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg]

„*g)* a bűnüldözési, a határrendészeti, valamint a közgazgatási adatok kezelésére jogosult szerveket, ezek feladatait és az adatkezelés részletes szabályait,”

(3) Az Rtv. 101. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy

a) az államháztartásért felelős miniszterrel együttesen, rendeletben állapítsa meg az elővezetés és a kísérés végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek mértékét, valamint megtérítésének részletes szabályait,

b) a honvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben állapítsa meg a katonai alakulatok és szállítmányok államhatáron történő átléptetésének rendjét,

c) a közlekedésért felelős miniszterrel és az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben jelölje ki azokat a vasútvonalakat és vízi utakat, amelyeken a menet közbeni ellenőrzés végezhető,

d) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben állapítsa meg a határátlépés ellenőrzésének szabályait a nemzetközi forgalom számára ideiglenesen megnyitott repülőtéren.”

(4) Az Rtv. 101. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A titkos információgyűjtés eszközei, módszerei alkalmazásának részletes szabályait a miniszter utasításban állapítja meg.”

20. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2008. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 6. §, valamint a 23. § (1) bekezdése 2007. szeptember 1-jén lép hatályba azzal, hogy a Független Rendészeti Panasztestület tagjait első ízben 2008. január 1-jéig kell megválasztani.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Rtv. 1. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja, 1. §-a (2) bekezdésének *h)* pontjából a „– rendvédelmi szervek kivételével –” szövegrész, 2/A. §-a, 3. §-a és az azt megelőző alcím, II. fejezete, 23. §-a és az azt megelőző alcím, 34. §-ának (1) bekezdéséből „A büntetőeljárás során elrendelt elővezetésre a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (Be.) rendelkezései az irányadók.” szövegrész, 81. §-ának (1) bekezdésében az „a határforgalmi adatokat tartalmazó nyilvántartásokból,” szövegrész, 86. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja, 94. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában az „a Határőrség,” szövegrész, 97. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja, 97. §-ának (2) bekezdése, 99. §-a, 100. §-ának (2) bekezdése, 102. §-a, 103. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrészében az „, ezzel egyidejűleg a hatályát veszti:” szövegrész, 103. §-a (1) bekezdésének *a)–i)* pontja, 103. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja, 103. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény,

b) a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény módosításáról szóló 2001. évi XXXIII. törvény,

c) az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény 19. §-a,

d) a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 61. §-a (6) bekezdésének *d)* pontja, 74–76. §-a,

e) a Honvédelmi Minisztérium és a Honvédezerkar integrációt érintő törvények módosításáról szóló 2001. évi XLIII. törvény 23. §-a és az azt megelőző alcím,

f) az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 147. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja és (2) bekezdésének *f)* pontja,

g) a fegyveres és rendvédelmi szervekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi I. törvény 38. §-a és az azt megelőző alcím,

h) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 109. §-a (6) bekezdésének *f)* pontja, 112. §-a,

i) a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 168. §-ának *y)* pontja hatályát veszti.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 18. §-ának (7) bekezdésében az „a határőrség,” szövegrész, (8) bekezdésében az „a határőrségnél,” szövegrész és mellékletének IV. pontja,

b) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 44. §-ának (2) bekezdésében az „a Határőrség,” szövegrész, 69. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja és (7) bekezdése, 75. §-ának (1) bekezdése, 2. számú mellékletének 10. pontja,

c) a menedékgjogról szóló 1997. évi CXXXIX. törvény 30. §-ának (2) bekezdésében az „és a Határőrség” szövegrész, 55. §-ának (1) bekezdésben az „a határőrség,” szövegrész,

d) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 23. §-ának (1) bekezdésében az „a határőrség,” szövegrész, a 27. §-ának (1) bekezdésében az „a határőrségnek,” szövegrész,

e) a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezéséről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében, 52. §-ának *c)* pontjában az „a Határőrség,” 10. §-ának *c)* pontjában az „, a Határőrség” szövegrész, 13. §-a (2) bekezdésének *e)* pontjában az „a Határőrség és” szövegrész,

f) a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 8. §-ának (4) bekezdésében az „a Határőrség,” szövegrész hatályát veszti.

21. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 122. §-ának (1) bekezdésében az „a Határőrség hivatásos és szerződéses állományú tagja,” szövegrész,

b) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 20. §-ának (2) bekezdésében az „a Határőrség,” szövegrész,

c) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 2. §-ának *b)* pontjában az „a Határőrség,” szövegrész,

d) a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 3. §-a (4) bekezdésének *d)* pontjában az „a határőrség,” szövegrész,

e) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. §-ának 37. pontjában az „a Határőrség,” szövegrész,

f) a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 19. §-ának (1) bekezdésében az „, illetve a határőrség” szövegrész,

g) a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 2. §-ának *a)* pontjában az „a határőrség,” szövegrész,

h) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 72. §-ának (1) bekezdésében az „a határőrség,” szövegrész,

i) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjából az „és a Határőrség” szövegrész,

j) a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 23. §-ának (2) bekezdésében a „, határterületen a határőrséggel is” szövegrész,

k) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. §-ának *e)* pontjában a „, a Határőrség hivatásos és szerződéses” szövegrész, 36. §-ának (3) bekezdése, 37. §-ának (2) bekezdésében a „, vagy a Határőrség” szövegrész, 73. §-ának (2) bekezdésében az „, illetőleg – a reá irányadó törvény szerinti esetekben – a határőrség” szövegrész, 470. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában a „Határőrség hivatásos és szerződéses, továbbá a” szövegrész,

l) a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 30. §-ának (1) bekezdésében a „határőrség,” szövegrész; 35. §-ának *a)* pontja, 79. §-ának (4) bekezdésében az „és a Határőrség” szövegrész, 134. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában az „a határőrség,” szövegrész,

m) a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4/A. §-a (3) bekezdésének *c)* pontja,

n) a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 5. §-ában az „és a Határőrség” szövegrész, 58. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában az „a határőrség, valamint” szövegrész,

o) a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 39. §-ának *a)* pontjában a „valamint a Határőrség körözéssel kapcsolatos tevékenysége,” szövegrész,

p) a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítő Védelmi Programjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvény 1. §-ának 3. pontjában az „a határőrségnek,” szövegrész, 38. §-ának (2) bekezdésben a „Határőrség,” szövegrész,

q) a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény 2. §-ának 1. pontjában az „a Határőrség,” szövegrész,

r) a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 13. §-ában a „, határőrségi szervtől” szövegrész, 37. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja,

s) a lőfegyverekről és lőszerkekről szóló 2004. évi XXIV. törvény 1. §-ának (2) bekezdésében az „a Határőrség,” szövegrész,

t) a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 3. §-ának (5) bekezdésében az „, a határőrség” szövegrész, 62. §-ának (3) bekezdésében az „a határőrség hivatásos és szerződéses állományú tagja,” szövegrész,

u) a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 11. §-ának (1) bekezdésében a „, határterületen a határőrség területileg illetékes

szervével együttműködésben” szövegrész, a 11. §-ának (9) bekezdésében a „– határterületeken a határőrség területileg illetékes szervével is –” szövegrész,

v) a polgárőrségről szóló 2006. évi LII. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében az „a határőrség,” szövegrész,

x) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. §-a (5) bekezdésének b) pontja,

y) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról szóló 2006. évi CXVIII. törvény 4. §-ának (2) bekezdésében az „és a Határőrség” szövegrész

hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 24. §-ának (2) bekezdésében az „Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész,

b) az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 20. §-ának (1) bekezdésében a „az Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész

hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény

a) 18. §-ának (1) bekezdésében, a „fegyveres erők, a”, valamint a „[Alkotmány 40/B. § (4) bekezdés]” szövegrész,

b) 51. §-ának (1) bekezdésében, valamint az 59. §-a (1) bekezdésének c) pontjában az „a fegyveres erők,” szövegrész

hatályát veszti.

22. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Rtv. 8. §-ának (1) bekezdésében az „és a helyi rendőrőrs” szövegrész helyébe az „, a határrendészeti kirendeltség és a más helyi rendőri szerv” szöveg, (2) bekezdésében az „és a rendőrőrs” szövegrész helyébe az „, a határrendészeti kirendeltség és a más helyi rendőri szerv” szöveg, (4) bekezdésében a „személyesen vagy képviselő útján” szövegrész helyébe a „vagy kijelölt helyettese” szöveg, (4) bekezdésében a „rendőrfőkapitány” szövegrész helyébe a „rendőrfőkapitány vagy kijelölt helyettese” szöveg, (5) bekezdésében a „rendőrkapitány (rendőrfőkapitány)” szövegrész helyébe a „rendőri vezető” szöveg, 9. §-ának (1) bekezdésében a „működő rendőrkapitányság vezetőjével” szövegrész helyébe a „működő rendőrkapitányság, vagy határrendészeti kirendeltség vezetőjével” szöveg, 24. §-ának (4) bekezdésében a „rendőrkapitányság” szövegrész helyébe a „rendőri szerv” szöveg, 54. §-ának c) pontjában a „légi” szövegrész helyébe a „légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas” szöveg, 69. §-ának (1) bekezdésében a „bűncselekmények esetében” szövegrész

helyébe a „bűncselekmények esetében a nyomozás elrendeléséig” szöveg, 76. §-ának (2) bekezdésében az „és a Belügyminisztérium kijelölt szerve” szövegrész helyébe az „és a miniszter által, rendeletben kijelölt szerv” szöveg,

b) a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 16. §-a (2) bekezdésének f) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

c) a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 48. §-a (2) bekezdésének b) pontjában a „fegyveres erők-nél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél” szöveg,

d) a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 122. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erők-nél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél” szöveg, 123. §-ának (3) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg, 130. §-ában a „fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 2001. évi XCV. törvény” szöveg,

e) a polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 2. §-a (1) bekezdésének h) pontjában, 3. §-ának (2) bekezdésében, 9. §-a (1) bekezdésének b) pontjában, 21. §-ának f) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség”, szöveg, 10. §-a (2) bekezdésének d) pontjában a „fegyveres erők és rendvédelmi szervek,” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek” szöveg,

f) a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 80. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „fegyveres erők, rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek” szöveg,

g) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 6. §-ának d) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg, 74. §-ának b) pontjában a „fegyveres erők (Magyar Honvédség és Határőrség)” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg, 2. számú mellékletének 18. pontjában a „fegyveres erőkön” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségen” szöveg,

h) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/O. §-ának (1) bekezdésében a „fegyveres erők, rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek” szöveg,

i) az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 3. §-ának (3) bekezdésében, 18. §-ának (1) bekezdésében, 26. §-ának (3) bekezdésében, 29. §-a (1) bekezdésének c) pontjában, a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg, 18. §-ának (6) bekezdésében a „fegyveres erők-nél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél” szöveg, mel-

lékületének V. pont 1. alpontjában a „fegyveres erőkkel” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédséggel” szöveg,

j) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

k) a sztrájkokról szóló 1989. évi VII. törvény 3. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erőknél, a fegyveres testületeknél és a rendészeti szerveknél,” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél, a rendvédelmi, rendészeti szerveknél” szöveg,

l) az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében a „fegyveres erők és a fegyveres testületek” szövegrész helyébe a „Magyar honvédség és a rendvédelmi szervek” szöveg,

m) a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 12. §-ának (3) bekezdésében „fegyveres erők, rendvédelmi szervek, rendészeti szerveket felügyelő miniszter” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédséget irányító és vezető miniszter, valamint a rendvédelmi és rendészeti szerveket felügyelő miniszter” szöveg lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 7. §-ának (5) bekezdésében a „határőrség” szövegrész helyébe a „rendőrség”, 27. §-ának (2) bekezdésben és 32/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség” szöveg lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény melléklete V. pontjának bevezető szövegében az „Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész helyébe a „rendőrség központi szerve” szöveg lép.

23. § (1) A nemzetbiztonsági szolgálatoktól szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 68. §-ának (4) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A fontos és bizalmas munkakörbe jelölt személyekre vonatkozó szabályok szerint kijelölésük, illetve megbízatásuk előtt egyszeri biztonsági ellenőrzést kell kezdeményezni az alábbi személyek tekintetében:]

„f) a Független Rendészeti Panasztestület tagjai.”

(2) Az Nbtv. 69. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Az Országgyűlés elnöke kezdeményezi az ellenőrzést]

„c) a Független Rendészeti Panasztestület tagjai”
[tekintetében.]

24. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 1. §-ának (1) bekezdésében, valamint 5/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg lép.

25. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 16. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erőre” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségre” szöveg,

b) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 48. §-ának (4) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

c) az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 8. §-a (2) bekezdésének l) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

d) a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 11. §-a (1) bekezdésének ga) pontjában, 47. §-ának (2) bekezdésében, valamint 103. §-a (2) bekezdése 3. pontjának f) alpontjában a „magyar fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

e) a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 15. §-át megelőző alcím, 15. §-ának (3) bekezdésében a „fegyveres erők és rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek” szöveg,

f) az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 4. §-ának d) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

g) a vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 79. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „fegyveres erő” szöveg helyébe az „a Magyar Honvédség” szöveg,

h) a bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény 19. §-ának e) pontjában, valamint 29. §-ának e) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

i) a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 7. §-a (1) bekezdésének d) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

j) a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 4. §-ának d) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

k) az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 6. §-a (3) bekezdésének a) pontjában, valamint 11. §-ának (4) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

l) az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 2. §-a (1) bekezdésének g) pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

m) a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény

1. §-ának (1) és (6) bekezdésében, valamint 8. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

n) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 4. §-a (2) bekezdésének *x)* pontjában a „fegyveres erők és rendvédelmi szervek, polgári nemzetbiztonsági szolgálatok” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok” szöveg,

o) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 1. §-ának (3) bekezdésében a „fegyveres erők és rendvédelmi szervek,” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek,” szöveg,

p) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 31. §-ának (7) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

q) az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 1. §-ának (3) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

r) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. §-a 21. pontjának *e)* alpontjában a „fegyveres erőknél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél”, 3. §-ának 37. és 38. pontjában a „fegyveres erők és rendvédelmi szervezetek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek” szöveg, 3. §-ának 43. pontjában a „sor- vagy, tartalékos katona,” szövegrész helyébe a „tartalékos katona” szöveg, 72. §-a (4) bekezdésének *h)* pontjában a „fegyveres erők és rendvédelmi szervezetek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek” szöveg, 1. számú mellékletének 5.1. pontjában, a „fegyveres erők és rendvédelmi szervezetek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek”, 8.4. pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség”, 8.16. pontjában a „fegyveres erők és rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek” szöveg,

s) a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 1. §-ának (5) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

t) a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 122. §-ának (6) bekezdésében a „Fegyveres erők, rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „A Magyar Honvédség, valamint a rendvédelmi szervek”, (7) bekezdésében a „fegyveres erők, rendvédelmi szervek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség, valamint a rendvédelmi szervek”, (8) bekezdésében a „fegyveres erőknél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél”, (9) bekezdésében a „fegyveres erők, rendvédelmi szervek” szövegrész helyé-

be a „Magyar Honvédség”, valamint a rendvédelmi szervek” szöveg,

u) a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 55. §-ának (4) bekezdésében „a fegyveres erők” szövegrész helyébe „Magyar Honvédség szöveg,

v) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. §-a (2) bekezdésének *d)* pontjában a „fegyveres erőket” szövegrészek helyébe a „Magyar Honvédséget” szöveg,

x) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 53. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erőknél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél” szöveg,

y) a Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXXI. törvény 7. §-ának (2) bekezdésében a „fegyveres erőknél” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnél” szöveg,

z) az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 2. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában a „fegyveres erők, beleértve az országban tartózkodó külföldi fegyveres erőket is,” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség, az országban tartózkodó külföldi fegyveres erők” szöveg, 15. §-ának (6) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 58. §-a (6) bekezdésének *a)* pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

b) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 2. §-ának (4) bekezdésében a „Fegyveres erők és fegyveres testületek” szövegrész helyébe az „A Magyar Honvédség és a fegyveres testületek”, 14. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában a „fegyveres erők (honvédség, határőrség)” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg,

c) a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 32. §-ának (1) bekezdésében, 134. §-ának (6) bekezdésében, valamint 185. §-ának (5) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 20. §-a (11) bekezdésének *a)* pontjában a „határőrség” szövegrész helyébe a „rendőrség”, 20. §-ának (12) bekezdésében a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség”

b) az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 15. §-ának (7) bekezdésében a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség”,

c) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 17. §-ának (7) bekezdésében a „határőrség” szövegrész helyébe a „rendőrség”,

d) a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 76. §-ának (3) bekezdésében a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség”,

e) a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 9. §-ának (2) bekezdésében az „a határőrséggel” szövegrész helyébe az „a rendőrséggel”, 15. §-ának (5) bekezdésében az „A Határőrség” szövegrész helyébe az „A Rendőrség”,

f) a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 40. §-ában az „, a Rendőrség és a Határőrség” szövegrész helyébe az „és a Rendőrség”,

g) a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 10. §-ának (7) bekezdésében a „határőrség” szövegrész helyébe a „rendőrség” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a takarékbetétről szóló 1989. évi 2. törvényerejű rendelet 15/A. §-ának (1)–(3) bekezdésben az „az ORFK” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve” szöveg, (1) és (2) bekezdésében az „Az ORFK” szövegrész helyébe az „A rendőrség központi szerve” szöveg, (2) bekezdésében az „az ORFK-nak” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének” szöveg,

b) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. XLIII. törvény 2. §-ának *e)* pontjában a „az Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének” szöveg,

c) a fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 9. §-ának (2) bekezdésében a „az Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész helyébe a „a rendőrség központi szerv” szöveg,

d) a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4/A. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában a „az Országos Rendőr-főkapitányság,” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve,” szöveg,

e) a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvény 2. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában a „az Országos Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: ORFK) szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének” szöveg, a 8. §-ának (1) bekezdésében és a 10. §-ának (2) bekezdésében a „Az ORFK” szövegrész helyébe az „A rendőrség központi szerve” szöveg, 8. §-ának (2) és (7) bekezdésében, 8/A. §-ának (2) bekezdésében, 9. §-ának (1) bekezdésében, 13. §-ának (1), (2) és (4) bekezdésében, 15. §-ának (2) bekezdésében és 16. §-ának (5) és (7) bekezdésében a „az ORFK” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve” szöveg, a 8. §-ának (2) bekezdésében, 9. §-ának (1) bekezdésében, 11. §-a (5) bekezdésének *e)* pontjában és 15. §-ának (2) bekezdésében a „az ORFK-nak” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének” szöveg, 9. §-ának

(2) bekezdésében a „az ORFK-hoz” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervéhez” szöveg, 11. §-ának (4) bekezdésében a „az ORFK-val” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervével” szöveg, 13. §-ának (3) bekezdésben a „az ORFK Bűnügyi Főigazgatósága” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének illetékes szervezeti egysége” szöveg,

f) a lőfegyverekről és a lőszerkekről szóló 2004. évi XXIV. törvény 5. §-ának (1) bekezdésében a „az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK)” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve” szöveg, 5. §-ának (2) bekezdésében a „Az ORFK” szövegrész helyébe az „A rendőrség központi szerve” szöveg, 5. §-ának (3) bekezdésében a „az ORFK” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve” szöveg, 14. §-ának (1) bekezdésben az „ORFK” szövegrész helyébe a „rendőrség központi szerve” szöveg, 18. §-ának (2) bekezdésében a „az ORFK-nak” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szervének” szöveg,

g) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 51. §-ának (7) bekezdésében a „az Országos Rendőr-főkapitányság” szövegrész helyébe az „a rendőrség központi szerve” szöveg lép.

26. § (1) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzési feladatok végzésére az *a)* pont tekintetében a rendőrség; a *b)*, *d)*, *e)* és *h)* pontok tekintetében külön jogszabály alapján a rendőrség; a *b)* és *e)–h)* pontok tekintetében a közlekedési hatóság; a *c)* és *d)* pontok tekintetében a 20. § (11) bekezdésében meghatározott hatóság (a továbbiakban együtt: ellenőrző hatóság) jogosult. Az *a)* és *h)* pontok tekintetében a külföldi járművek ellenőrzését a rendőrség, illetve a közlekedési hatóság végzi. Az ellenőrzést végző személy az ellenőrzési jogosultságát köteles igazolni.”

(2) Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Magyar Honvédség és a honvédelemért felelős miniszter felügyelete alatt álló szervezetek közegészségügyi feladatainak ellátását – az egészségügyi államigazgatási szerv szakmai irányelveinek betartásával és vele együttműködve – a Magyar Honvédség kijelölt szerve végzi.”

(3) A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A katonai felsőoktatási intézmény ösztöndíjas hallgatója vállalja, hogy tanulmányai befejezése után legalább a képzés időtartamáig a Honvédségnél végzettségének és képzettségének megfelelő beosztásban szolgálatot teljesít.

A Honvédség a végzett hallgatóval ezen időtartamra a végzettségének és képzettségének megfelelő jogviszonyt létesít.”

(4) A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) A felügyelet a képviselő-testület által meghatározottak szerint együttműködik a rendőrséggel, a katasztrófavédelemmel, a vám- és pénzügyőrséggel, a hivatásos önkormányzati tűzoltósággal (a továbbiakban: rendvédelmi szervek), az egyéb állami ellenőrző és önkormányzati szervekkel, társadalmi szervezettel, így különösen a polgárőrség helyi szervezetével, valamint a feladatai ellátásához segítséget nyújtó egyéb szervezettel.

(2) A rendvédelmi szervvel együtt eljáró felügyelő a rendvédelmi szerv segítőtje.”

(5) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 19. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásból igényelheti(k):]

„c) a rendőrség a közbiztonsági ellenőrzéshez és határrendészeti feladatai ellátásához szükséges adatokat;”

(6) A bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény 37. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A daktiloszkópiai és fényképanyilvántartásból adat igénylésre jogosultak:]

„g) a rendőrség szervei a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben meghatározott határrendészeti feladatainak ellátásához, továbbá az ezzel kapcsolatos személyazonosság megállapításához;”

(7) A személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 25. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásban a körözött személyekkel, holttestekkel, illetve tárgyakkal kapcsolatban kezelt adatok igénylésére jogosultak:]

„i) a rendőrség szervei a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben meghatározott határrendészeti feladatainak ellátásához, továbbá az ezzel kapcsolatos személyazonosság megállapításához;”

(8) A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 3. §-a (3) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szolgálati viszony fennállása alatt a rendőrség – ideértve a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatát is – és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai, továbbá – munkaviszonyuk, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyuk tartama alatt – a rendőrségnek a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet folytatók és foglalkoztatottjaik tevékenységét érintő, a hatósági feladatok ellátásában közreműködő, nem hivatásos állományú munkatársai.”

27. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az államtitokról és szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ttv.) 6. §-a (1) bekezdésének r) pontjában az „a határőrség,” szövegrész, 1. számú mellékletének Határőrség alcíme, valamint 31–43. pontja hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ttv. 8. §-ában a „fegyveres erő” szövegrész helyébe az „a Magyar Honvédség” szöveg, 1. számú mellékletének 1. pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség”, 2. pontjában a „fegyveres erők és polgári védelem” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a polgári védelem”, 4. pontjában a „Magyar Köztársaság fegyveres erőinek és rendvédelmi szerveinek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek”, valamint a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség”, 21–22., valamint 126. pontjában a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség”, 2. számú melléklete 1. pontjának e) alpontjában, 2. pontjának g) alpontjában, 3. pontjának d) alpontjában, valamint 4. pontjának d) alpontjában a „Magyar Köztársaság fegyveres erőinek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ttv. 1. számú mellékletének 55. pontjában a „BM és az ORFK” szövegrész helyébe az „IRM és a rendőrség központi szerve” szöveg lép.

(4) A Ttv. 1. számú mellékletének Rendőrség alcíme a következő 55/A–55/F. pontokkal egészül ki:

„55/A. A titkos információgyűjtés során keletkezett információk, amelyek nem tartoznak a büntetőeljárás keretében.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.

„55/B. A nemzetbiztonsági szolgálatokkal való együttműködésből származó olyan adatok, amelyekből a nemzetbiztonsági szolgálatok titkos információgyűjtésére, a velük együttműködő személyére következtetés vonható le.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.

55/C. Az államhatáron történő erőszakos cselekmények elhárításával kapcsolatos dokumentumok és tervek.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 10 év.

55/D. Az Alkotmány 19. §-a (3) bekezdésének i) pontjából adódó konfliktuskezelési tervek és a velük kapcsolatos anyagok.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 15 év.

55/E. A rendőrség rendkívüli állapot, illetve szükségállapot időszakában történő alkalmazására vonatkozó tervek.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 15 év.

55/F. A rendőrség készségi, riasztási rendszerével kapcsolatos okmányok, tervek, jelentések.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 15 év.”

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ttv. 1. számú mellékletének 21. pontjában, 26. pontjának *b)* pontjában, 30/A. pontjának *a)* alpontjában; 45. pontjában, 137/C. pontjában a „titkos információgyűjtés” szövegrész helyébe a „titkos információgyűjtés, titkos adatszerzés” szöveg, 30/A. pontjának *h)* alpontjában, 49. pontjában „titkos információgyűjtésével” szövegrész helyébe a „titkos információgyűjtésével, titkos adatszerzésével” szöveg, 26. pontjának *bb)* alpontjában, 30/A. pontjának *b)* alpontjában, 46. pontjában, 137/B. pontjában a „titkos információgyűjtő” szövegrész helyébe a „titkos információgyűjtő, titkos adatszerző” szöveg lép.

28. § (1) A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény, valamint a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény alapján megkezdett és e törvény hatálybalépésekor még be nem fejezett képzések esetében, továbbá a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény és a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény alapján a 2007/2008. tanév első félévére beiratkozott vagy bejelentkezett azon a tanulmányukat a határőrséggel ösztöndíjszerződés alapján megkezdő ösztöndíjas jogviszonyú hallgatókra, akik a 2007/2008. tanév második félévében változatlan feltételek mellett folytatni kívánják tanulmányaikat, a második félévre való tényleges beiratkozás vagy bejelentkezés esetén e félév, illetve képzési időszak végéig nem alkalmazandó a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 24. §-ának (2) bekezdése.

(2) A Rendőrség e törvény hatálybalépésének napját követő második hónap utolsó napjáig köteles megküldeni a szervezeti változásra tekintettel a jogutódlás szabályai alapján a korábban a határőrséggel kötött ösztöndíjszerződés módosítására vonatkozó javaslatát. Az ösztöndíjas hallgató a módosítási javaslat kézhez vételétől számított három hónapon belül köteles írásban nyilatkozni a szerződésmódosítási javaslat elfogadásáról vagy ellenkező esetben a szerződés közös megegyezéssel való megszüntetésének kezdeményezéséről. A szerződés közös megegyezéssel való megszüntetése esetén a szerződő felek egymásnak további szolgáltatással nem tartoznak azzal, hogy az ellenszolgáltatással nem fedezett szolgáltatások nem követelhetők.

29. § A Határőrség általános jogutódja a Rendőrség.

30. § Az Országgyűlés elnöke az államháztartásért felelős miniszter bevonásával gondoskodik a Független Ren-

dészeti Panasztestület elhelyezéséről és működésének feltételeiről.

31. § Az Rtv. a következő alcímmel és 104. §-sal egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

104. § (1) E törvény 89/C. §-a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről szóló, 2004. április 29-i 2004/82/EK tanácsi irányelv 3. cikkének és a 6. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény

a) 87. §-a az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendelet 11. cikkének,

b) 97. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja a Közösségi Kódex 2. cikk 9. pontjának, 97. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja a Közösségi Kódex 2. cikk 10. pontjának, 97. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja a Közösségi Kódex 2. cikk 11. pontjának, 2. §-ának (4) bekezdése a Közösségi Kódex 16. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.”

INDOKOLÁS

Általános indokolás

1. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 1994-ben közmegegyezés eredményeként született meg. A törvény a tizenhárom évvel ezelőtti társadalmi, jogi viszonyoknak megfelelő, modern szabályozásnak volt tekinthető, mára azonban számos ponton alapvetően új megközelítést igényel a Rendőrség tevékenységének szabályozása.

Az Alkotmány 40/A. §-ának (4) bekezdése alapján a Rendőrségről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. E rendelkezés indoka a Rendőrségnek, mint a jogállam alapvető intézményének fontossága. Az Alkotmány e rendelkezése éppen azt hivatott biztosítani, hogy a kiemelkedően fontos jogintézménnyel kapcsolatos törvényi előírások módosítására kizárólag megfelelő politikai konszenzussal kerülhessen sor.

Ez azonban egyúttal azt is jelentette, hogy az Rtv. módosítására szinte kizárólag olyan esetekben került sor, amikor az a Rendőrség feladatkörének bővülése okán (pl. a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítők Védelmi Programjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvény), avagy nemzetközi, Európai Unió kötelezettségéből eredően vált szükségessé. Az Alkotmánybírók több határozata ugyancsak érintette az Rtv. egyes

rendeleteit [pl. 65/2003. (XII. 18.) AB határozat, 47/2003. (X. 27.) AB határozat stb.], ezek azonban szinte kizárólag egyes rendelkezések (pl. bűnmegelőzési ellenőrzés) megsemmisítését jelentették.

Összességében az Rtv. átfogó, a Rendőrség szervezetét, tevékenységét érintő módosítására ezidáig nem került sor, noha az számos esetben és számos ponton indokolt lett volna.

2. A Kormány az államháztartás egyensúlyi helyzetének megalapozásához szükséges rövid és hosszabb távú intézkedések keretében, a közfeladat-ellátás hatékony szervezeti kereteinek kialakítása érdekében az államháztartás hatékony működését elősegítő szervezeti átalakításokról és az azokat megalapozó intézkedésekről szóló 2118/2006. (VI. 30.) Korm. határozat (Korm. határozat) 4. pontjában a következőket rendelte el:

„4. Az érintett miniszterek készítsék elő a – minősített többségű elfogadásra irányuló – törvényjavaslatot az alábbiakra:

„e) a fővárosi és megyei rendőr-főkapitányságok regionalizálása,

f) a Határőrség Országos Parancsnoksága és a határőr igazgatóságok a schengeni rendszerhez történő teljes jogú csatlakozás időpontja utáni integrálása a rendőrség országos és területi szintű vezető szerveibe.”

Nyilvánvaló, hogy Magyarország teljes jogú schengeni tagságát követően a határrendészeti feladatok olyannyira átalakulnak, hogy azt a Rendőrségen belüli határrendészeti szolgálati ág is el tudja látni megfelelő hatékonysággal, a szervezetek összevonásával járó jelentős erőforrás megtakarítás mellett.

A Rendőrség és a Határőrség integrációja a Magyar Köztársaság rendvédelmi szerveit érintő teljes átalakítási folyamat része, ennek eredményeként egy olyan egységes szerv jön létre, amely a párhuzamosságok és a végrehajtói feladatok átfedéseinek megszüntetésével, a költségcsökkentéssel és a gazdálkodás hatékonyabbá tételével egyidejűleg ellátja mindkét, jelenleg önálló szervezet feladatait.

Az integráció következményeképpen létrejövő új rendvédelmi szervnek meg kell felelnie a Rendőrséggel és a Határőrséggel szembeni uniós, schengeni és hazai elvárásoknak. A lehető legjobb szervezeti keretek között kell biztosítani a határőrizeti, határrendészeti tevékenységből átcsoportosítható kapacitások más rendvédelmi területen történő hasznosítását. Célként fogalmazódik meg a közrend, közbiztonság védelme érdekében való hatékonyabb fellépés, valamint az illegális migráció schengeni normáknak megfelelő kezelése. Az integrációval szembeni további elvárás az eredményesség és a hatékonyság növelése, a takarékoság és a költséghatékonyság növekedése.

Az integráció eredményeként a Határőrség bünyűgyi szervei integrálódnak az egységes rendvédelmi szerv bünyűgyi szolgálati ágába, ugyanakkor biztosítani kell a sajátos

tevékenységük elvégzéséhez szükséges legmegfelelőbb szervezeti kereteket.

Mindezekre figyelemmel a törvényjavaslat megteremti azokat a szükséges rendelkezéseket, amelyek a Rendőrség és a Határőrség szervezeti összevonásának végrehajtásához szükségesek.

Ki kell emelni ugyanakkor, hogy az integrációról az Rtv.-nek nem szükséges részletes szabályozást tartalmaznia, hiszen a kormányzati szervezet átalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény alapján a Rendőrség, mint szervezet egységes, az Országgyűlés minősített többségének szavazatát igénylő törvénynek a szervezet által ellátandó feladatokat kell tartalmaznia. A Rendőrség részletes szervezeti felépítését – az Rtv. felhatalmazása alapján – kormányrendeleti szintű jogszabályban indokolt meghatározni.

3. A Rendőrség és a Határőrség integrációja a rendszerváltáskor kezdődő folyamat végkifejletének tekinthető.

3.1. Jelenleg a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 40/A. §-a az alapvető feladatok meghatározásával nevesíti a két állami, fegyveres rendvédelmi szervet, amelyből következik, hogy a szervezeti fúzió alapfeltétele az Alkotmány és több, minősített többségű elfogadást igénylő törvény módosítása, amelynek egybe kell esnie a szolgálati jogviszonyról szóló törvénynek az integrációval összefüggő korrekciójával.

Az Alkotmánynak a 2005. évi módosítása a Határőrség életében alapvető meghatározású volt, amely a korábbi kettős jogállását megszüntette, ugyanis a fegyveres erő és rendvédelmi szerv helyett már csak rendvédelmi szervként kerül meghatározásra.

A rendszerváltástól kezdődően a Határőrség többlépcsős, jelentős szervezeti átalakításon ment keresztül, amelyekben célként az európai uniós és a teljes jogú schengeni tagságunkra történő felkészülés is megjelent. 1992-ben megalakult a Budapesti Határőr Igazgatóság. 1993-tól, több éves előkészítő munka eredményeként a határátkelőhelyeken már csak hivatásos állomány hajtja végre a szolgálati feladatokat. 1994-ben a Zalaegerszegi és a Soproni Határőr Igazgatóság átszervezését hajtották végre, illetve ebben az évben a határőrizeti és a határforgalmi kirendeltségek is összevonásra kerültek (2007. január 1-jétől 51 határrendészeti kirendeltség alkotja a Határőrség helyi szerveinek bázisát). 1998-tól a Határőrség személyi állományában a sorozott állomány megszűnt, a feladatokat hivatásos és szerződéses jogviszonyban álló személyek látják el. A teljes jogú schengeni tagságra történő felkészülés hosszú évek tervszerű, célirányos tevékenységét jelenti, amely a személyi állomány, a technika és a technológia fejlesztésének hármas egységeként jelenik meg, jelentős európai uniós források felhasználásával.

2006. évben mind a szárazföldi, mind a légi határőrizeti rendszerünk a SCH-EVAL értékelési program során kiváló eredményt kapott. A portugál SIS I+ javaslat beveze-

tésével, 2008. január 1-jétől várható Magyarország teljes jogú schengeni tagsága a szárazföldi határok tekintetében, illetve 2008. március végére a légi határok vonatkozásában.

A csatlakozás érinti a szlovák, osztrák, szlovén határviszonylatunkat, amely a Magyar Köztársaság államhatárának 50%-át (1139 km) jelenti. Az államhatárunk fennmaradó része (1103 km) schengeni külső határként funkcionál, mely a schengeni övezet szárazföldi határainak 15%-át jelenti.

A Rendőrség szervezeti átalakítása hasonló nagyságrendekben valósult meg, amelynek kiemelkedő jelentőségű eleme a várossá nyilvánítási folyamatokkal szinte együtt járó rendőrkapitányságok létrehozása, illetve a településeken a rendőrség program végrehajtása. Ezek eredményeként mára jogállásában azonos, létszámában és ebből fakadóan szervezeti felépítésében jelentős eltérést mutató rendőrkapitánysági háló alakult ki, amelyet (helyi szervként) a 151 települési és a 3 vízirendészeti rendőrkapitányság alkot.

Több lépcsős átalakítás során került létrehozásra a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, a Nemzeti Nyomozó Iroda és a Rendészeti Biztonsági Szolgálat, amelyek az Országos Rendőr-főkapitányság területi besorolását, országos illetékességű szerveiként látják el feladataikat.

A 2000. év a Rendőrség profiltisztítása vonatkozásában jelentős dátum, amely a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal és az okmányirodák létrehozását jelentette a magyar közigazgatás struktúrájában.

A Határőrség és a Rendőrség kapcsolata soha sem nélkülözte az együttműködést. 2000-től jelentős előkészítő munkálatok folytak a Rendőrség és a Határőrség összevonása tekintetében, amely a teljes jogú schengeni tagság várható időpontjához viszonyítva azt megelőzően, vagy azt követően időzítette a szervezeti integrációt. Az előkészítés konkrét lépéseinek tekinthető az egységes egyenruha bevezetése, a szervezetek belső szolgáltatásainak (egészségügyi szolgáltatás, gépjárműjavítás) összehangolása, valamint legjelentősebb elemként az egységes rendészeti szakképzési rendszer bevezetése. Az elmúlt időszakban az integráció előfutárának tekinthető partnerségi együttműködés volt a meghatározó.

3.2. A fentiek tükrében a Kormány 2006. nyarán elhatározta, hogy a két állami, fegyveres, rendvédelmi szervet integrálja. A Rendőrség és Határőrség átalakítása érdekében az országos rendőrfőkapitány és a Határőrség országos parancsnoka 2006. augusztusában kidolgozta a feladat végrehajtásának főbb irányait.

Az előkészítő munka a következő elvek maradéktalan betartására törekedett:

- az alapfeladat ellátását központi elemként kezelő vezetés és irányítás megvalósítását biztosítsa a strukturális átalakítás,
- a rendészet kerüljön egységes szakmai irányítás alá,

- az új szervezet garantálja a „Schengenben” vállalt kötelezettségeink teljesítését,
- az intézményi reform egy komplex folyamatként értelmezhető.

Célként került meghatározásra, hogy az integráció a legkedvezőbb feltételeket biztosítsa valamennyi szolgálati ág számára a hatékony, költségtakarékos működéshez, együttműködéshez, ezért az egyes szervezeti változatok mindig a feladatrendszerrel összefüggésben kerültek vizsgálatra. Nem az volt a cél, hogy a két szervezetet egymás mellé illesztésre kerüljön (perszonálunió), sajátosságai figyelmen kívül hagyásra, feladatkörük, jellegük, önállóságuk teljes körűen felszámolásra kerüljön, hanem a mindenkori helyzet konkrét elemzésével olyan integrációs modell jöjjön létre, amely megfelelő mozgásteret biztosít a feladatok hatékony végrehajtásához.

Teljes jogú schengeni csatlakozásunk jelentős állomása a szervezeti reform, amely kezdő lépése mind az eltérő szervezeti kultúrák összekovácsolásának, mind a létszámhelyzet kiegyenlítődének. 2008. január 1-jétől várhatóan a határőrizeti rendszer fontos elemévé válik a kompenzációs intézkedések keretében megvalósítandó „mélységi ellenőrzés”, amely egyben az ideiglenes határőrizeti rendszer visszaállítási képességének alapját is jelenti. Később a külső határ hossza több lépcsőben tovább fog csökkenni, amelyhez a most megvalósuló rendszernek alkalmazkodnia kell. Az integráció során tekintettel kell lenni az európai uniós partnerek elvárásaira is.

4. Az integráció eredményeképpen létrejövő „új” Rendőrség szervezeti struktúrájának és feladatrendszerének főbb jellemzői a következők szerint határozhatók meg:

- a szervezeti struktúra a szakterületeken jelentkező feladat- és tevékenységi rendszerre épül,
- a Határőrség egyenrangú szolgálati ágaként tagozódik be. A kialakított modell képes garantálni a rendszer folyamatosságát, a határrendészet és a migrációs szűrőmunka kiegyensúlyozott hatékonyságát, az uniós áttekinthetőséget és az együttműködési képességet,
- biztosítja a Rendőrség és a Határőrség irányítását végző minisztérium szervezetétől átadásra kerülő feladatrendszerek betagozódását,
- az irányítási, felügyeleti, vezetési, bűnügyi, valamint humán- és gazdasági igazgatási rendszerek szervezeti és tevékenységi integrációja valósul meg,
- központi, területi és helyi szinten a szolgálati ágakat megjelenítő pozicionált szervezeti elemek egységes szakmai centrumként jelenítődnek meg,
- a szervezeti modell egyszerű, átlátható, az egyszemélyi felelősségre épül és flexibilis jellegű,
- a megtakarítások lehetőséget biztosítanak az intézményi korszerűsítésekre, amellyel megvalósítható az integráció tényleges szubsztanciája, a gazdaságos üzemeltető, hatékony szervezet kialakítása és fejlesztése.

5. A Rendőrség és a Határőrség összevonása miatt az Rtv.-t a következő főbb csomópontok mentén szükséges módosítani:

a) A Rendőrség által ellátandó feladatok között meg kell jeleníteni a Határőrség által jelenleg ellátott és a szervezeti összevonást, egyben a schengeni csatlakozást követően ellátandó feladatokat. E feladatok többségét jelenleg a Határőrségről és a határőrizetről szóló 1997. évi XXXII. törvény tartalmazza. A törvényjavaslat a Rendőrség feladatait kibővíti a Határőrség jelenlegi feladataival. A jövőben a Rendőrség

– őrzi az államhatárt, megelőzi, felderíti, megszakítja az államhatár jogellenes átlépését,

– ellenőrzi az államhatáron áthaladó személy- és járműforgalmat, a szállítmányokat, végzi a határátléptetést, továbbá biztosítja a határátkelőhelyek rendjét,

– irányítja a határesemények kivizsgálásával megbízott magyar szervek tevékenységét, felügyeli az államhatár felmérésével, megjelölésével, a határjelek felújításával kapcsolatos munkák végzését,

– megteszi az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedéseket, továbbá elhárítja az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekményeket,

– elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat.

b) A Rendőrségnek a jövőben a Határőrség jelenlegi idegenrendészeti feladatait is el kell látnia – összhangban a szabad mozgás és a tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény rendelkezéseivel –, ezért a törvényjavaslat új idegenrendészeti intézkedési feladatot is meghatároz a Rendőrség számára. Eszerint a Rendőrség nemzetközi szerződés alapján végrehajtja a személyek államhatáron történő átadását, átvételét, valamint más államok között átadásra kerülő személyeknek az átadás helyére kíséréssel történő átszállítását, valamint részt vesz az Európai Unió tagállamai által közösen, kísérelővel végrehajtott hazatérésekben. A Rendőrség az idegenrendészeti hatáskörben elrendelt személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedéseket a tranziterületen is alkalmazhatja.

Az Rtv.-nek az együttműködésre vonatkozó rendelkezései kiegészülnek azokkal a szabályokkal, amelyek jelenleg a Hór. tv.-ben a Határőrség és más állami szervek tekintetében tartalmazznak előírásokat. Ennek alapján meghatározásra kerülnek azok az esetek, amikor kölcsönös tájékoztatási kötelezettség áll fenn az államhatárhoz kapcsolódó tevékenységéről a Rendőrség és a hatáskörrel rendelkező szervek (pl. közigazgatási hivatal, területi katasztrófavédelmi szerv, illetékes menekültügyi szerv) között.

c) Ahhoz, hogy a Rendőrség 2008. január 1-jét követően határrendészeti feladatainak eleget tudjon tenni, adatkezelési rendelkezéseket is meg kell állapítani. Ennek megfelelően a törvényjavaslat az Rtv. jelenlegi VIII. fejezete szerinti adatkezelési szabályokat, új, a határrendészeti adatkezelésre vonatkozó rendelkezésekkel egészíti ki. E rendelkezések megállapítják, hogy a Rendőrség a határforgalom ellenőrzése során mely rendelkezésre álló adatokat veheti össze a külön törvény szerinti nyilvántartások (pl. beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt állók nyilvántartása, úti okmány nyilvántartás stb.) adataival. A törvényjavaslat részletes rendelkezéseket tartalmaz az adatok kezelésére, továbbítására vonatkozóan is, az adatvédelmi követelményekkel összhangban.

A törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy a Rendőrség a határforgalom-ellenőrzés során – az illegális bevándorlás elleni hatósági intézkedések elősegítése céljából – jogosult a személyszállítást végző légi fuvarozótól a törvényjavaslat által meghatározott adatokat kérni. Ez az adatkérés azokra az utasokra vonatkozik, akiket nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretében történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 6. cikke alapján az Európai Unió Tanácsával kötött, a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében való részvételről szóló megállapodásban részes állam területéről szállít a személyszállítást végző légi fuvarozó a Magyar Köztársaság területére.

d) Az új feladatok ellátásával összhangban a törvényjavaslat értelemszerűen az új rendelkezések alkalmazásához szükséges értelmező rendelkezéseket, fogalmakat is bevezet, mint például határterület, határforgalom-ellenőrzés stb.

e) Mindezekon túlmenően a két szervezet összevonása a teljes jogrendszer áttekintését is igényli, figyelemmel arra, hogy a Határőrség fogalmat teljes egészében szükséges kiiktatni a jogrendszerből. Ezzel párhuzamosan azokban a törvényekben, amelyek jelenleg a Határőrségről tartalmazznak valamilyen rendelkezést, a jövőben a Rendőrséget kell nevesíteni. A törvényjavaslat ennek megfelelően módosít valamennyi olyan törvényt – a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) kivételével –, amely a Határőrség tekintetében rendelkezést tartalmaz, és a Határőrség által ellátandó feladatokat a Rendőrség feladataként jeleníti meg. E törvények egy részének elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Más részük egyszerű többséggel módosítható törvények.

A Hszt. módosítására, a Határőrség, mint önálló rendvédelmi szerv integrációjából fakadó szolgálati jogi kérdések rendezésére külön előterjesztés készül.

A törvényjavaslat hatályon kívül helyezi a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvényt, valamint valamennyi, e törvényt módosító törvényt és törvényhelyet.

6. A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról rendelkező 2004. évi CIV. törvény a Határőrség jogállását megváltoztatta, azt fegyveres erőből rendvédelmi szervvé alakította át, és megszüntette a „fegyveres erők” fogalom használatát. E módosítás jogrendszeren történő teljes átvezetése azonban nem történt meg. A törvényjavaslat az idézett Alkotmány-módosításból fakadó, szükséges törvénymódosításokat is átvezeti a törvényeken és a „fegyveres erők” kifejezés helyett a „Magyar Honvédség” fogalmat iktatja be az érintett törvényekbe.

7. Az Alkotmány 40/A. §-ának (4) bekezdése alapján a Rendőrségről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az Alkotmánybíróság több határozatában [1/1999. (II. 24.) AB határozat, 31/2001. (VII. 11.) AB határozat] egyértelművé tett azt is, hogy a minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is.

Erre figyelemmel a törvényjavaslat döntő többségének elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

8. A törvényjavaslat előkészítését a Rendőrség és a Határőrség összevonásának legrészletesebb szervezeti átgondolása előzte meg, amelynek eredményeképpen egységes szervezet létrehozása válik lehetővé.

8.1. Központi szint

Az országos rendőrfőkapitány közvetlen alárendeltségében négy szervezeti egység működik: a Titkársági Főosztály, az Ellenőrzési Főosztály, a Hivatal (igazgatóság jogállású, tábornoki beosztás), és a Humán Igazgatóság (tábornoki beosztás), amelyek az első számú vezető feladatainak ellátását támogatják.

Az új főkapitány-helyettesi (rendészeti, gazdasági) rendszer a szakmai alaptevékenységek tekintetében a szolgálati ágak egységes irányítását valósítja meg.

A rendészeti főkapitány-helyettes alárendeltségében a szolgálati ágak önálló igazgatóságokként tagozódnak be. A határrendészeti tevékenység ezen a szinten jelenítődik meg egyenrangúan és önállóan a többi szolgálati ággal. A Rendőrség feladatrendszere kiegészül az idegenrendészeti hatáskörökkel, és az azzal összefüggő tevékenységgel, az idegenrendészeti hatáskörök gyakorlására az igazgatásrendészeti igazgatóság szervezetében kerül sor.

A gazdasági főkapitány-helyettes alárendeltségében a műszaki és a gazdasági szakterület főosztályi szinten tagozódik be. A gazdasági főkapitány-helyettes közvetlenül irányítja az új elemként létrejövő – regionális rendszerben működő – gazdasági ellátó igazgatóságokat.

Az új szervezetben a Köztársasági Őrezred változatlan jogállással és szervezeti formában működik tovább.

Az Országos Rendőr-főkapitányságon megszűnik az Elemző és Koordinációs Igazgatóság, a Megelőzési Főosztály, továbbá több szervezeti egység átalakul, illetve összevonásra kerül.

A kormányzati szerkezetátalakítást követően az integrációhoz nem kapcsolódó feladatok, illetve szervezetek (Nyugdíjmegállapító Osztály, Távközlési Szolgálat, Műszaki Főosztály) is átkerültek az ORFK szervezetébe, illetve 2007. július 1-jén átvételre kerül az IRM Oktatási Főigazgatósága (Nemzetközi Oktatási Központ, rendészeti szakközépiskolák) is.

A Nemzeti Nyomozó Irodában az államhatárral összefüggő bűncselekmények nyomozására főosztály szintű szervezet létesül. A Határőrség bűnügyi állománya tevékenységével együtt a Nemzeti Nyomozó Irodába, illetve a Rendőrség területi- és helyi bűnügyi szerveibe tagozódik be.

A Rendészeti Biztonsági Szolgálat átalakul, profiltisztítást követően Készenléti Rendőrség néven alapvetően közrendvédelmi, csapaterős tevékenységet lát el.

Új szervezeti egységként megalakul a Közlekedésrendészeti Parancsnokság, a REBISZ Autópálya Rendőrségből, a Légirendészeti Parancsnokságból és a három vízi-rendészeti rendőrkapitányságból.

Az új minőség jegyében a Ferihegy Nemzetközi Repülőtérén létrejön a repülőtéri rendészeti tevékenység egységes szakmai szervezete, a Repülőtéri Biztonsági Igazgatóság, amelynek alapja a Budapesti Határőr Igazgatóság és a REBISZ Repülőtéri Biztonsági Szolgálat.

8.2. Területi szint

A területi szintű szervezeti struktúra biztosítja a rendészeti tevékenység közbülső szintű irányítását, és szükség szerinti végrehajtoi feladatok ellátását.

Területi szinten leképeződik az ORFK két helyetteses vezetés-irányítási struktúrája, valamint egyéb szervezeti egységei, ezáltal biztosítottá válik a hierarchikus felépítésből szükségszerűen adódó szervezeti összhang a különböző szintek között.

A határszakasszal rendelkező megyei rendőr-főkapitányságok szervezetében a határrendészeti tevékenység szakmai irányítására határrendészeti osztály létesül.

A schengeni határellenőrzési rendszer kompenzációs követelményeiből adódóan a mélységi ellenőrzésre, valamint a csapaterős feladatok végrehajtására létrejönnek a bevetési szolgálatok. Ezen szervezeti egységeket a Határőrség határvadász századai, bevetési alosztályai, a Rendőrség forgalomellenőrző alosztályai és bevetési alosztályai alkotják. Egységes szervezetben erő-, és eszköztartalékokat képeznek, komplex helyi, regionális és országos végrehajtoi feladatok ellátására alkalmazhatók, egyúttal biztosítják az illegális migráció elleni hatékony fellépést.

A megyei rendőr-főkapitányságok igazgatásrendészeti osztályai kiegészülnek a határőr igazgatóságok idegenren-

dészeti osztályainak feladatrendszerével és személyi állományával.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság struktúrája, annak speciális jellege miatt eltér a többi megyei rendőr-főkapitányságtól, a korábbi átalakítások eredményeként alapvetően a jelenlegi struktúrájában indokolt a további módosítása.

8.3. Helyi szint

A jelenlegi 31 kiemelt rendőrkapitányságon főosztályvezető-helyettesi vezetői szint beiktatásával önálló kapitányságvezető-helyettesi beosztás létrehozása indokolt, amely javítja e nagy létszámú rendőri egységek vezetés-irányítási rendszerének hatékonyságát.

A teljes jogú schengeni csatlakozást követően (abból következően) a határrendészeti szervezeti elemek differenciált módon integrálódnak a Rendőrség szervezetébe. A rendőrkapitányságok mellett a schengeni külső határszakaszon a jelenlegi szervezeti, és létszámviszonyai fenntartásával a 33 határrendészeti kirendeltség továbbra is megtartja szervezeti önállóságát. A kirendeltségek vezetőinek a jelenlegi besorolását indokolt módosítani, a megnevezés azonosságának fenntartása mellett beosztásuk helyi, főosztályvezető-helyettesi besorolású lesz.

A schengeni belső határszakaszon a határrendészeti kirendeltségek állománya jelentős részben integrálódik a rendőrkapitányságokba és új szervezeti elemként létrejön a határrendészeti és közbiztonsági akció osztály. Folyamatos, járőr csoportba szervezett közterületi szolgálattal egyaránt biztosítják a schengeni követelményekből származó kompenzációs feladatok végrehajtását, valamint jelentős mértékben javítják az általános bűnmegelőzési és reagáló képességet a rendőrkapitányságok illetékességi területén. A határrendészeti kirendeltségek fennmaradó állománya betagozódik a területi szinten létrejövő bevetési egységekbe.

Az integráció következményeként a schengeni belső határszakaszon keletkező létszám aránytalanságok kiegyensúlyozására a felszabaduló kiképzett határőr állomány a továbbfoglalkoztatás, a humánpolitikai érdekek, valamint a nem határterületi rendőrkapitányságok végrehajtó állományának megerősítése érdekében a lakóhelyükhöz legközelebbi egységhez kerül áthelyezésre.

A központi és területi szervek racionalizálásával, illetve a helyi szervek átalakításával az integráció eredményeként a helyi közbiztonság jelentős mértékű megerősítést kap.

8.4. Gazdasági szervek

Az integrációt követően a gazdálkodási szervezetek és folyamatok teljesen átalakulnak. Az alaptervekenység ellátását egy központi és hét területi gazdasági ellátó igazgatóság biztosítja, amelybe – a szükséges létszámokban – a megyei rendőr-főkapitányságok és a határőr igazgatóságok szakemberei kerülnek. Az erőforrásokkal való gazdálkodás érdekében a megyei rendőr-főkapitányságokon mini-

mális létszámokban csak egy osztály szintű szakállomány marad.

A kialakítandó gazdasági ellátó rendszer lényege, hogy létrejön egy központi irányítású, normatív alapú egységes, az egész országot lefedő, ellátó, kiszolgáló, üzemeltető háló, amely minden rendőri egység gazdasági működtetését szolgálja.

A gazdasági ellátó rendszeren belül kiemelt feladata lesz a Központi Gazdasági Ellátó Igazgatóságnak, amely az ORFK és területi szerveinek ellátásán túl, az országosan kiemelt termékek beszerzését és ellátását is biztosítja.

8.5. Az integrált szervezet létszáma, a vezetői beosztások számának alakulása:

Az integrált, egységes Rendőrség várható létszáma 44-45 000 fő. A Határőrség jelenlegi létszámából központi szinten 120 fő, területi szinten 500 fő, helyi szinten 7700 fő tervezhető az integrált szervezetbe, mindösszesen 8100 fő. A fennmaradó 2400 fő – szükséges mértékben – az alaptervekenységet biztosító funkcionális szervezetekbe kerülhet beosztásba.

A két szervezetben központi szinten 151 vezetői beosztás van rendszeresítve. Az integrált szervezetben a vezetői beosztások száma 48%-kal csökken.

Területi szinten a két szervezetben 704 vezetői beosztás van rendszeresítve. Az új szervezetben a vezetői beosztások aránya 27%-kal csökken.

Helyi szinten a két szervezetben 1007 vezetői beosztás van rendszeresítve. A Schengen belső határszakaszon megszűnik 55 határőr vezetői beosztás, és a határterületi illetékességgel rendelkező rendőrkapitányságok szervezetében létrehozásra kerül 21 határrendészeti és akció osztály vezetői beosztás. A Schengen külső határszakaszon működő határrendészeti kirendeltségeken és a rendőrkapitányságokon a vezetői beosztások száma alapvetően nem változik. Összességében helyi szinten a vezetői beosztások aránya 6%-kal csökken.

Az integrált szervezet vezetői beosztásainak betöltése során irányadónak kell tekinteni, hogy ahol a főkapitány rendőr, ott a rendészeti helyettes határőr, illetve fordítva.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. § hoz

1. A törvényjavaslat a Rendőrség és a Határőrség integrációjából fakadóan megjeleníti azokat az új feladatokat, amelyeket az összevont szervezetnek kell ellátnia. Így a közbiztonság és a közrend védelme mellett megfogalmazásra kerülnek az államhatár őrzésével, a határforgalom ellenőrzésével és az államhatár rendjének fenntartásával kapcsolatos feladatok, amelyeket az integrációt követően már az új összevont szervezet fog ellátni. A törvényjavaslat az Alkotmány tervezett módosítására tekintettel az

idejétmúlt és rosszemlékű „belső rend” fogalom helyett bevezeti a közérthetőbb „közrend” fogalmat.

Az általános feladat megváltozására és kiegészítésére tekintettel – figyelemmel az új rendvédelmi szerv feladatkörére – a törvényjavaslat módosítja az 1. § (2) bekezdésének bevezető szövegét is.

2. A törvényjavaslat az integrációra tekintettel bővíti az új szervezet feladatkörét. A Határőrség integrációjából fakadóan az új feladatok meghatározzák az államhatár őrzésével, az államhatár rendjét fenyegető konfliktushelyzettel és a tömeges migrációval, a határforgalom ellenőrzésével kapcsolatos tevékenységet. Részletesen meghatározásra kerül az államhatáron végzett munkákkal kapcsolatos felületes tevékenység. Pontosításra kerül az új szervezet feladata az Alkotmány szerinti minősített esetekben.

A törvényjavaslat – a jogbiztonság érdekében – szűkíti azt a hatályos rendelkezést, amely lehetővé tette azt, hogy a Rendőrség részére bármely jogszabály és az állami irányítás egyéb jogi eszköze feladatot állapítson meg. A törvényjavaslat szerint a jövőben a Rendőrség részére feladatot csak törvény, kormányrendelet, az Európai Unió kötelező jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés állapíthat meg.

A 2. §-hoz

A törvényjavaslat korszerűsíti a Rendőrség nemzetközi együttműködésére vonatkozó rendelkezéseket. A nemzetközi bűnözés, a terrorizmus szükségessé teszi, hogy a bűnüldözéssel foglalkozó szervezetek feladataik ellátásához szükséges keretek pontosan kerüljenek meghatározásra. Ezek a szabályok biztosíthatják, hogy a nemzetközi együttműködés is hozzájáruljon a Rendőrség maradéktalan feladatellátásához. Ennek érdekében meghatározásra kerülnek az együttműködés keretei. Az együttműködésre csak törvényben, az Európai Unió kötelező jogi aktusában, nemzetközi szerződésben meghatározott szabályok alapján, valamint viszonyosság keretében kerülhet sor.

A törvényjavaslat előírja, hogy az együttműködés keretében külföldön tevékenykedő magyar rendőrök vagy a Magyar Köztársaság területén tevékenykedő külföldi rendőrök, vagy határrendészeti feladatokat ellátó szervezet tagjai csak törvényben és nemzetközi szerződésben meghatározott jogosítványokat gyakorolhatnak.

A 3. §-hoz

A törvényjavaslat az új szervezet létrejöttével korszerűsíti a Rendőrség szervezetére és irányítására vonatkozó szabályokat. Az Alkotmány módosítására és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállására vonatkozó törvény rendelkezéseire tekintettel a törvényjavaslat már nem nevezi meg

konkrétan a Rendőrség irányítását ellátó minisztert, és a Rendőrség központi szervezetét, hanem általános fogalmat használ és a konkrét szervezet meghatározására a Kormány kap felhatalmazást.

A törvényjavaslat továbbra is fenntartja a rendőrség szervezeti kereteire és személyi állományra vonatkozó jelenleg hatályos szabályozást. Megmarad továbbra is a szervezet hármass tagozódása [központi szerv, megyei (budapesti) rendőr-főkapitányságok, rendőrkapitányságok]. A helyi szintű kapitányságok mellett az integrációból fakadó feladatokra tekintettel önálló szervezeti egységként nevesítésre kerültek a határrendészeti kirendeltségek. A törvényjavaslat biztosítja azt is, hogy törvény vagy kormányrendelet más rendőri szervet is létrehozasson. Ilyen rendelkezést a hatályos szabályozás is tartalmazott, azonban a törvényjavaslat jelenleg az új szerv létrehozását magasabb szinten határozza meg. A jövőben nem lesz lehetőség arra, hogy a felsoroltakon kívül jogszabály vagy utasítás hozzon létre önálló rendőri szervet. Az integrációból fakadó változásokat e kereteken belül kell végrehajtani.

A törvényjavaslat továbbra is meghatározza a Rendőrség személyi állományának összetételét. A Rendőrség személyi állománya összetételének újragondolása az ún. „civilítés” nem a törvényjavaslat feladata, az azzal kapcsolatos jogi szabályozást a hivatásos és szerződéses állományú fegyveres szervek szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény tartalmi módosítása fogja elvégezni.

A 4. és 5. §-hoz

Korszerűsítésre kerülnek a miniszter irányítással és az országos rendőrfőkapitány vezetéssel kapcsolatos feladatai. A központi államigazgatási szervek, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény meghatározza az államigazgatási szervek irányítására vonatkozó általános szabályokat, de lehetőséget ad arra, hogy külön törvény eltérő irányítási szabályokat állapítson meg. A törvényjavaslat felülvizsgálva a hatályos szabályozást, néhány részfeladat nevesítését elhagyja, mivel a feladatok általánosan kerülnek megfogalmazásra, és ezeket a részfeladatokat azok már tartalmazzák.

A tudományban lezajlott fogalmi tisztázásra tekintettel jelentős változást tartalmaz a törvényjavaslat az országos rendőrfőkapitány feladatkörében. Megszünteti a törvényjavaslat a rendőrfőkapitány feladatainál az „irányítási tevékenység” fogalmát, a jövőben ezeket a feladatokat a vezetési tevékenység keretében látja el.

Az Alkotmánybíróság 48/1991. (IX. 27.) AB határozata szerint „az irányítás és vezetés is a szervezet eredményes működtetésére irányul. Az alapvető különbség az, hogy az irányító az irányított szervezeten kívül (fölötte) áll, a vezető viszont a szervezet csúcán, de azon belül, annak részeként helyezkedik el. Az irányító az irányított szervezetre alapvető befolyást gyakorol. Az államszervezeten belüli irányítás esetén az irányítás közjogi jogosítványok alapján

folyik. Az irányítást az irányító szerv csakis jogszabályban meghatározott hatáskörének keretében gyakorolhatja. Irányítási eszközei – ha a hatásköri szabály erről nem rendelkezik – felölelik az állami szervezés teljes eszköztárát. Az irányítónak természetesen lehetnek hatósági igazgatási jogosítványai is.

A vezetés a szervezeten belüli irányító tevékenység. A vezetői jogosítványok a szervezeten belül elfoglalt pozíción alapulnak. A vezetés az irányítás által kitűzött feladatokat hajtja végre, s a végrehajtás során jelentős önállósággal bírhat.

Az irányítás és vezetés elhatárolása tehát az irányított szervezethez való viszonyon és – az állami irányításban – az irányítási, illetve vezetői aktusok különböző jogi minőségén alapul. Ilyen értelemben a megkülönböztetés formális: az aktus nem általános vagy konkrét volta szerint minősül „irányítói” vagy „vezetői” aktusnak, s nem is jelentősége szerint. A vezetés mindig az irányítás keretei között marad, s ebben az értelemben az irányítás végrehajtása minden vezetői önállóság mellett is, nemcsak akkor, ha az irányító és a vezető között (szervezeti) hierarchikus alá-fölérendeltség van.”

A fentiekre tekintettel a törvényjavaslat már nem tartalmaz irányítási jogkört a szervezet vezetőjének a rendőrfőkapitányok tevékenysége irányába, a törvényjavaslatban meghatározott eszközeit vezetési jogkörben látja el. A vezetés eszközei az utasítások, intézkedések és a parancsok. A törvényjavaslat különbséget tesz a vezetésen belül a közvetett vezetés és a közvetlen vezetés között. Míg a Rendőrség szervei számára kötelező utasítást adhat az országos rendőrfőkapitány, addig a törvényjavaslat szerint a Rendőrség központi szervét közvetlenül vezeti. Fontos megállapítani, hogy az országos rendőrfőkapitány vezetési jogkörét csakis az irányító szervek irányítási aktusainak megfelelően, azok keretén belül gyakorolhatja.

Pontosításra kerültek a főkapitányok kinevezésével és felmentésével kapcsolatos hatáskörök is. Az integrációra tekintettel kiegészítésre kerültek a feladatok a Határőrség speciális feladataival.

A 6. §-hoz

A törvényjavaslat a rendőrségi ügyekben felmerülő panaszok esetére egy független panasztestület felállításáról rendelkezik. A panasztestület valóban függetlenül csak akkor működhet, ha annak tagjait nem a végrehajtó hatalom nevezi ki, hanem az annak ellenőrzésére hivatott Országgyűlés választja. Különösen indokolt ez az utóbbi időben napvilágra került rendőri visszaélések miatt. A törvényjavaslat konszenzusra készítené a parlamenti pártokat, hogy teljes közbizalmat élvező, független és felkészült szakemberek kerülhessenek a panasztestületbe.

A törvényjavaslat szerint a panasztestület működése ciklusokra oszlana, amelyet hatévenként teljesen meg kellene újítani. A törvényjavaslat előírja a jogi végzettséget, a

volt rendvédelmi szervei, illetve honvédségi dolgozók számára hat évben állapítja meg a moratóriumot.

Szintén a Testület függetlenségének követelménye, hogy szervezetileg is el kell különülnie a végrehajtó hatalomtól, ezért a törvényjavaslat az Országgyűlés szervezeteiben biztosítana apparátust és költségvetési fedezetet a szervezet számára.

A 7. §-hoz

Arra tekintettel, hogy a rendőri szervek konkrét megnevezése kormányrendeleti szinten kerül meghatározásra, a törvényjavaslat pontosítja a Rendőrség és az önkormányzatok együttműködésére vonatkozó fogalmi szabályokat. Továbbra is fenntartja a háromszintű szervezeti rendszert [lsd. törvényjavaslat 3. §-ában, az Rtv. 4. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat]. Az önkormányzatok jogkörei továbbra is megmaradnak, azonban az együttműködési feladatok települési és területi szinten kerülnek megfogalmazásra. A beszámolási kötelezettség változatlan fenntartása mellett a törvényjavaslat oldja a hatályos szabályozásnak azt a merev rendelkezését, amely csak a rendőrkapitányt, vagy rendőrfőkapitányt kötelezte az érintett önkormányzatok előtti beszámolóra. A törvényjavaslat ezt a merev rendszert feloldva biztosítja, hogy a beszámolási kötelezettségének az illetékes rendőri vezető kijelölt helyettese is eleget tehessen [lsd. törvényjavaslat 18. §-a (1) bekezdésének a) pontjában az Rtv. 8. §-át módosító rendelkezések].

A Rendőrség új feladataira tekintettel a hatályos rendelkezések kiegészülnek azokkal a feladatokkal, amelyek a Rendőrségnek – az integráció kapcsán – a határrendészettel kapcsolatos feladataiból fakadnak. Az önkormányzatokkal való együttműködésen túl a törvényjavaslat meghatározza azt, hogy mely szerveket kell haladéktalanul értesítenie az illetékes rendőri szervnek a határon bekövetkezett vagy a határt érintő eseménnyel kapcsolatban (értesíteni kell a közigazgatási hivatal vezetőjét, a területi katasztrófavédelmi szerv vezetőjét, az illetékes nemzetbiztonsági szerv vezetőjét, a vám és pénzügyőrség illetékes parancsnokát, a menekültügyi hivatal illetékes szervet, valamint a Honvéd Vezérkart). A szabályozás az értesítési kötelezettség kölcsönösségét mondja ki, mert előírja, hogy a felsorolt szervek kötelesek tájékoztatni a Rendőrséget az olyan eseményekről, amelyekről tudomással bírnak, és azok a Rendőrség hatáskörébe tartoznak.

A törvényjavaslat továbbra is tartalmazza azt a szabályt, amely alapján az önkormányzat képviselő testülete észrevételt tehet a területéhez tartozó rendőri szerv intézkedése, döntése vagy mulasztása ellen. A törvényjavaslat azonban szigorítja a szabályozást azzal, hogy kimondja, hogy az érintett rendőri szerv az észrevételt köteles tizenöt napon belül köteles kivizsgálni, ha azzal nem ért egyet, akkor azt haladéktalanul a felettes szervhez kell, hogy továbbítsa.

A felettes rendőri szerv vezetője tizenöt napon belül köteles vizsgálatot lefolytatni és a vizsgálat eredményéről tájékoztatni az önkormányzatot.

A 8. §-hoz

Az európai uniós tagságunkból eredő feladatok végrehajtása érdekében a törvényjavaslat rögzíti, hogy elő kell állítani azt is, aki ellen nemzetközi, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki. Az idegenrendészeti jogszabályokkal való összhang megeremtése érdekében a törvény kiegészül azzal, hogy a Rendőrség elfogja és előállítja azt a nem magyar állampolgárt, aki az ország területén jogellenesen tartózkodik.

A 9. §-hoz

A Rendőrség és a Határőrség összevonása következtében az Rtv. kiegészül az idegenrendészeti intézkedés szabályaival. Eszerint a Rendőrség hajtja végre a személyek államhatáron történő átadását, átvételét, átszállítását, részt vesz az Európai Unió tagállamai által közösen, kísérelve végrehajtott hazatérésekben.

A 10. §-hoz

A törvényjavaslat kiegészül a határforgalom ellenőrzésére vonatkozó szabályokkal, tekintettel arra, hogy szükséges törvényben meghatározni a Rendőrségnek a határforgalom ellenőrzésével kapcsolatos jogait és kötelezettségeit, annak alapvető tartalmát, valamint a határforgalom ellenőrzés során alkalmazandó intézkedések körét.

A tranzitterület speciális jogi helyzetére tekintettel a törvényjavaslat rögzíti azt is, hogy a Rendőrség az idegenrendészeti hatáskörben elrendelt személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedéseket a tranzitterületen is alkalmazhatja.

A 11. §-hoz

A törvényjavaslat a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló európai parlament és tanácsi rendelet (Közösségi Kódex) 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban – amely szerint a határőrizet technikai eszköz alkalmazásával is végrehajtható – kiegészíti az Rtv. kép- és hangfelvételre vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy lehetővé teszi képfelvévő elhelyezését határátke-lőhely őrzése, határforgalom ellenőrzése, valamint határ-átkelőhely rendjének fenntartása céljából is.

Meghatározza továbbá a törvényjavaslat az adatkezelés idejét, amely szerint hetvenkét óra elteltével törölni kell az

érintett képfelvételt. Ez alól egy esetben enged kivételt a törvényjavaslat, nevezetesen – a célhozkötöttség alkotmányos elvének érvényesülése céljából – meghatározza, hogy kizárólag abban az esetben lehetséges hosszabb adatkezelés, ha azt büntető-, vagy szabálysértési eljárásban bizonyítás céljából használják fel.

A 12. §-hoz

A Rendőrség egyre többször vesz részt más állam területén rendőri feladatok megoldásában nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján. Ilyen esetben a lőfegyver használatára nemzetközi szerződésben, vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján meghatározott esetekben és módon kerülhet sor.

A nemzetközi rendőri együttműködés szélesedése következtében rendőrségi vagy határrendészeti feladatokat ellátó külföldi szerv tagja is láthat el feladatokat a Magyar Köztársaság területén. Fegyverhasználatára az Rtv., a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény, a nemzetközi szerződés, vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusa alapján meghatározott esetekben és módon kerülhet sor.

A 13. §-hoz

A tömegosztatás során a tömeggel szemben alkalmazható eszközök és intézkedések közül törlésre kerül a gumilövedék alkalmazásának lehetősége.

A 14. §-hoz

A törvényjavaslat – tekintettel a Rendőrség és a Határőrség integrációjára – kiegészül a határrendészeti adatkezelés szabályaival. A szabályokat alapvetően az Országgyűlés a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásról szóló 2007. évi II. törvény megalkotásakor illesztette be a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 62. és 65/A. §-ába. A törvényjavaslat e szabályokat alapul véve határozta meg azt, hogy a Rendőrség a határforgalom ellenőrzésekor milyen adatbázisokat (nyilvántartásokat) használhat az okmányok és a határátlépés során használt gépjárművek adatainak ellenőrzésére.

Meghatározza a törvényjavaslat a harmadik országok állampolgáraival kapcsolatos adatkezelés tartalmát, idejét, valamint azt, hogy a Rendőrség ezeket az adatokat, mely hatóságoknak adhatja át feladataik végrehajtása céljából.

Szabályozza a törvényjavaslat azt, hogy a Rendőrség határforgalom-ellenőrzési feladatai során – az illegális bevándorlás megakadályozása céljából – adatokat kérjen azokról az utasokról, akiket a személyszállítást végző légi fuvarozó nem az Európai Unió valamely tagállamának

vagy a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretében történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 6. cikke alapján az Európai Unió Tanácsával kötött, a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében való részvételtől szóló megállapodásban részes állam területéről szállít a Magyar Köztársaság területére. A törvényjavaslat tartalmazza a kezelhető adatok körét és a törlésre vonatkozó szabályokat is. Ugyancsak meghatározza a schengeni határ-ellenőrzési kódexben meghatározott adatok törlési határidejét.

A 15. §-hoz

A törvényjavaslat szerint a sérelmet szenvedett állampolgárok – meghatalmazottjuk, illetve jogi képviselőjük útján is – az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulhatnak, illetve kérhetik, hogy panaszukat a Testület vizsgálatát követően az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A rendőri szerveknél megindított eljárások esetében biztosítani indokolt annak lehetőségét, hogy a panaszos az eljárást a Testülethez terelhesse, ha ennek feltételei fennállnak. A törvényjavaslat szerint ennek érdekében a Testület a rendőri szervek előtt indult eljárásokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben alapjogi sérelmet észlel erről értesíti a panaszost. A panaszos ekkor is kérhetné, hogy az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el panaszát. A törvényjavaslat előírja az ORFK számára, hogy rendszeres adatszolgáltatással segítse elő a Testület hatékony működését.

A 16. §-hoz

A törvényjavaslat meghatározza a Testületet – vizsgálata során – megillető jogosultságokat. Ennek keretében a Testület, illetve tagjai a vizsgált intézkedéssel összefüggésben jogosultak a Rendőrségtől felvilágosítást kérni, iratokba betekinteni, azokból másolatot kérni. A Testület a panasz kivizsgálását követően elkészíti állásfoglalását, amelyet megküld az országos rendőrfőkapitány részére, aki arról közigazgatási hatósági eljárásban dönt.

Szabályozza a törvényjavaslat az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panasz elbírálásának szabályait is.

A 17. §-hoz

A törvényjavaslat kiegészíti az Rtv. értelmező rendelkezéseit tartalmazó felsorolást, azokkal a fogalmakkal, amelyek olyan feladatokat érintenek, amelyek a Rendőrség és a Határőrség integrációja miatt a jövőben a Rendőrség hatáskörébe tartoznak. A törvényjavaslat a fogalmak meghatározásakor a határőrizetről és a Határőrségről szóló – a

törvényjavaslattal hatályon kívül helyezett – 1997. évi XXXII. törvény fogalmait tekintette alapul, elvégezve a szükséges pontosításokat, illetve utalásokat a Közösségi Kódexre.

A 18. §-hoz

Az Rtv. módosítását több tényező indokolja. A módosítások szükségesek egyrészt a központi államigazgatási szerveket érintő változásokkal összhangban, másrészt a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggésben szükséges szervezeti változások kapcsán. E feladatokat egyrészt törvényi szintű szabályozással, másrészt kormányrendeleti szintű szabályozással, harmadrészt miniszteri rendeleti szintű szabályozással kell végrehajtani.

Az Rtv. 100. §-ának módosítása az e feladat elvégzésével kapcsolatos kormányrendeletek megalkotására vonatkozó felhatalmazásokat tartalmazza.

A 19. §-hoz

E rendelkezés azokat a tárgyköröket tartalmazza, amelyek miniszteri rendeletben kell szabályozni. Az e rendeletek megalkotásához szükséges felhatalmazásokat tartalmazza az Rtv. 101. §-ának módosítása.

Eszerint rendeleti szintű jogszabály kiadásával kell gondoskodni a Rendőrség szervei illetékességi területének meghatározásáról, valamint a bűnüldözési, a határrendészeti, valamint a közigazgatási adatok kezelésére jogosult szervek kijelöléséről, ezek feladatainak és az adatkezelés részletes szabályainak megállapításáról.

Együttes rendeletben kell ugyanakkor a jövőben rendelkezni az elővezetés és a kísérés végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek mértékéről, megtérítésének részletes szabályairól, valamint az állandó és ideiglenes határátkelőhely megnyitásának és működésének rendjéről és feltételeiről.

A 20. §-hoz

A törvényjavaslat szerint a törvény 2008. január 1-jén lép hatályba, ekkor hajtható végre ugyanis működési zavarok nélkül a két szerv integrációja. A törvény kihirdetése után ugyanis elegendő idő áll majd rendelkezésre az integráció zökkenőmentes előkészítésére, a jogutódlásból fakadó eljárások lebonyolítására (vagyoni jogutódlással kapcsolatos teendők elvégzése, a szolgálati viszonytal kapcsolatos okiratok előkészítése, a szervezetek alapító okiratainak módosítása).

A Rendőrség és a Határőrség integrációja következtében a törvényjavaslat elvégzi a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény kodifikációs-technikai módosítását, javasolja hatályon kívül helyezni a Határőrségre vonatkozó

zó szövegrészeket, illetőleg az időközben bekövetkezett jogszabályi változások miatt szükséges hatályon kívül helyezéseket is elvégzi.

A Rendőrség és a Határőrség integrációja esetén feleslegessé válik a határőrizetről és a határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény, ezért a törvényjavaslat hatályon kívül helyezi azt, valamint annak valamennyi módosítását. A Határőrség önálló szervként történő megszűnése több – minősített többséggel módosítható – törvény egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését is szükségessé teszi, a törvényjavaslat ezeket is elvégzi.

A 21. §-hoz

A jogrendszerben több törvény külön nevesíti a Határőrséget, amely rendelkezésekben e szerv megnevezése helyébe nem kell a Rendőrséget beemelni, hanem a Határőrségre vonatkozó szövegrészt hatályon kívül kell helyezni a jogrendszer összhangjának megteremtése érdekében. A törvényjavaslat e hatályon kívül helyezéseket tartalmazza.

A törvényjavaslat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása során – a Kormány szervezeti alakítási szabadságának biztosítása érdekében – az Országos Rendőr-főkapitányság konkrét megnevezése helyett a rendőrség központi szerve elnevezést használja [a törvényjavaslat 3. §-a által megállapított az Rtv. 4. §-ának (3) bekezdése]. E módosításra figyelemmel egyes törvényekben szükséges a konkrét megnevezés hatályon kívül helyezése.

A 22. §-hoz

A két szerv integrációja következtében önálló helyi rendőri szervként létrejönnek a határrendészeti kirendeltségek a schengeni külső határon. Ezen túlmenően a rendőrség konkrét elnevezése is megszűnik, ehelyett a törvényjavaslat a helyi rendőri szerv kifejezést használja. E technikai jellegű módosítást vezeti át a törvényjavaslat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény szövegén.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2004. évi CIV. törvény, valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 2005. január 1-jén történő hatályba lépésével megszűntek a fegyveres erők, helyette az Alkotmány VIII. fejezete a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek fogalmát használja. A fegyveres erők fogalmát jelenleg is több törvény használja, eddig ezek hozzáigazítása az új szabályozáshoz nem történt meg. Ez egyes esetekben értelmezési nehézségeket is okoz, ezért a jogbiztonság elvéből következő jogrendszer egységének biztosítása érdekében a törvényjavaslat elvégzi ezen törvények technikai módosítását. E szakaszban szereplő törvények módosítása minősített többséget igényel.

A 23. §-hoz

A Testület felállítására, tagjainak kinevezésére tekintettel szükséges a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény módosítása. Eszerint az Országgyűlés elnöke kezdeményezi a tagok – kijelölésüket, valamint megbízatásukat megelőzően – biztonsági ellenőrzését.

A 24. §-hoz

A fegyveres erők fogalma a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvényben is szerepel, amelyet e fogalom megszűnésére tekintettel módosítani kell. A törvény módosítása technikai okokból szerepel külön szakaszban, ugyanis az Alkotmány 76. §-ának (3) bekezdése szerint az összes országgyűlési képviselő kétharmadának szavazatával módosítható.

A 25. §-hoz

A törvényjavaslat a minősített többségű elfogadást nem igénylő törvényekben is módosítja a fegyveres erők fogalmát.

A törvényjavaslat 3. §-a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4. §-ának (3) bekezdésében az Országos Rendőr-főkapitányság elnevezés helyett a rendőrség központi szerve elnevezést használja. A jogrendszer egységének biztosítása érdekében a törvényjavaslat elvégzi valamennyi olyan törvény módosítását, amelyben Országos Rendőr-főkapitányság elnevezés vagy annak rövidített alakja (ORFK) szerepel.

A 26. §-hoz

A Határőrség és a Rendőrség összevonása következtében több törvény tételes módosítása is szükséges, az összevonásból fakadó módosítások ugyanis nem minden esetben végezhetők el egyes szövegrészek cseréjével. Ezért e szakasz módosítja a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényt, az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvényt, a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvényt, a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvényt, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényt, a bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvényt, a személy-és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvényt, továbbá a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvényt.

A 27. §-hoz

Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ttv.) több helyen is tartalmazza a fegyveres erők kifejezést, amely fogalom 2005. január 1-jén megszűnt. Ezért az erre vonatkozó rendelkezéseket a törvényjavaslat módosítja. Ezen kívül a hatályos szöveg a Határőrség államtitokkörü jegyzékét is tartalmazza. A Határőrség és a Rendőrség integrációja következtében a törvényjavaslat hatályon kívül helyezi a Határőrség államtitokkörü jegyzékét, és a továbbra is szükséges pontokat a Rendőrség titokkörü jegyzékében helyezi el.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény hatályba lépések bevezette a titkos adatszerzés jogintézményét. A Ttv. államtitokkörü jegyzéke azonban ezt a változást nem tükrözi, így jelenleg nincs lehetőség a titkos adatszerzés során szerzett egyes információk államtitokká minősítésére. Ezt a hiányt pótolja a törvényjavaslat, amikor kiegészíti a Ttv. 1. számú mellékletében szereplő államtitokkörü jegyzék egyes pontjait a titkos adatszerzéssel.

Tekintve, hogy a módosítások a Ttv. viszonylag sok rendelkezését érintik, a könnyebb áttekinthetőség érdekében ezeket egy szakasz tartalmazza.

A 28. §-hoz

A katonai és a rendvédelmi felsőoktatási intézményekben jelenleg is folytatnak tanulmányokat olyan hallgatók, akik ösztöndíjszerződést kötöttek a Határőrséggel. Az ösztöndíjszerződés alapján a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény (Hft.) 24. §-ának (2) bekezdése értelmében a hallgató vállalja, hogy a képzés befejezését követően legalább a képzés időtartamáig a Határőrségnél végzettségének és képzettségének megfelelő beosztásban szolgálatot teljesít, a Határőrség pedig azt vállalja, hogy ezen időtartamra vele jogviszonyt létesít. Tekintettel arra, hogy a Határőrség 2008. január 1-jével megszűnik, az ösztöndíjszerződésben foglaltak egyik fél részéről sem lesznek teljesíthetők. Ezért a törvényjavaslat kimondja, hogy e félévre, illetve a képzési időszak végéig a Hft. 24. §-ának (2) bekezdése nem alkalmazható azokra a Határőrséggel ösztöndíjszerződést kötött hallgatókra, akik, a 2007/2008. tanév első félévére beiratkoztak, vagy bejelentkeztek, és akik a 2007/2008. tanév második félévében változatlan feltételek mellett folytatni kívánják tanulmányaikat, ha a második félévre beiratkoztak, vagy bejelentkeztek.

A törvényjavaslat 24. §-a szerint a Határőrség jogutódja a Rendőrség. A jogutódlás alapján a Rendőrség elkészíti az ösztöndíjszerződés módosításra vonatkozó javaslatát, és azt a törvény hatályba lépését követő két hónapon belül megküldi az ösztöndíjas hallgatónak. A hallgató ezt köve-

tő három hónapon belül dönthet arról, hogy elfogadja-e az ösztöndíjszerződés módosítására vonatkozó javaslatot. Amennyiben nem, köteles kezdeményezni az ösztöndíjszerződés közös megegyezéssel történő megszüntetését. A közös megegyezéssel történő megszüntetés esetén sem a hallgató, sem a Rendőrség nem követelheti a szerződés alapján járó szolgáltatások további teljesítését.

A 29. §-hoz

A Határőrség a törvényjavaslat szerint beolvad a Rendőrségbe, ennek következtében a Határőrség önálló szervezeti jogállása megszűnik, feladatait a törvény hatálybalépését követően a Rendőrség látja el. A Rendőrség tehát szervezeti és hatáskörü tekintetben is a Határőrség jogutódja, ezt rögzíti a törvényjavaslat. A törvényjavaslat e szakasza a szolgálati viszonytal kapcsolatos jogutódlás és a vagyoni viszonyokban történő jogutódlás részletes szabályait nem rögzíti. A szolgálati viszonytal kapcsolatos jogutódlási szabályokat a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény átmeneti szabályai tartalmazzák. A vagyoni viszonyokban történő jogutódlást az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvényben meghatározottak szerint kell rendezni.

A 30. §-hoz

A törvényjavaslat az Országgyűlés elnöke és az államháztartásért felelős miniszter feladataként határozza meg a Testület elhelyezésének és működési feltételeinek biztosítását.

A 31. §-hoz

A törvényjavaslat egyes rendelkezései az Európai Unió jogának való megfelelést hajtják végre. Ennek megfelelően a törvényjavaslat kiegészíti a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényt az ún. jogharmonizációs záradékkal. A törvény 89/C. §-a a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről szóló, 2004. április 29-i 2004/82/EK tanácsi irányelv, 87. §-a az Európai unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendelet, a 97. §-a (1) bekezdésének *k*), *l*) és *m*) pontjai pedig a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i, 562/2006/EK európai parlament és tanácsi rendelet átültetését valósítja meg.

**2007. évi CI.
törvény
a döntéselőkészítéshez szükséges adatok
hozzáférhetőségének biztosításáról***

– Kötelessége az államnak és az államigazgatási szerveknek, hogy a gazdaságra és a társadalmi folyamatokra kiható döntéseiket előzetesen mérlegeljék, eredményüket utólagosan vizsgálják.

– Racionális és igazságos döntéseket az állami szervek is csak a tények és a következmények alapos ismeretében hozhatnak.

– Empirikus kutatásokkal alátámasztott hatásvizsgálatok nyújthatnak segítséget a döntési alternatívák közötti választásban, a hatékonyság és a célszerűség érvényesítésében.

– Igazságossági szempontú elemzéseket kell végezni a társadalmpolitikai jelentőségű szabályozások előkészítése során.

– Felismerve e feladatok teljesítésére irányuló törekvések elősegítésének szükségességét, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § A költségvetési szerv és a többségi állami tulajdonban lévő gazdálkodó szervezet (a továbbiakban: adatkezelő) a kezelésében lévő közérdekű adatot 15 napon belül, költségtérítés megállapítása nélkül továbbítja az ezt igénylő központi államigazgatási szervnek.

2. § (1) Az állami vezető és a kormányhivatal vezetője jelentős társadalmi, vagy gazdasági hatású, és különösen az európai uniós kötelezettségek teljesítését érintő döntések előkészítése érdekében kérheti, hogy az adatkezelő a kezelésében lévő személyes adatról, adótitokról, vagy egyedi statisztikai adatról készített másolatot visszafordíthatatlan módon úgy módosítsa, hogy az az érintettel ne legyen kapcsolatba hozható, és kérheti a személyes vagy bizalmas jellegétől így megfosztott adat 1. § szerinti átadását.

(2) Az adatkérő erre irányuló kérése esetén az adatkezelő köteles a módosítást olyan módon elvégezni, ami a kutatási cél megvalósítását a lehető legkevésbé korlátozza.

(3) Az adatkezelő köteles megtagadni a kért adatok átadását, ha az adatokat nem lehetséges megfosztani személyes adat jellegüktől. A kérelem részleges vagy teljes megtagadását az adatkezelő köteles írásban megindokolni és egyidejűleg értesíteni az adatbázis létrehozásáért felelős szervet.

(4) Az adatkezelő az adatok átadásával egyidejűleg tájékoztatja az adatbázis létrehozásáért felelős szervet az adatkérő megnevezéséről, az adatkérés és teljesítés dátumáról és költségéről, és az átadott adatokról.

3. § (1) Az adatkérő köteles az adatok módosításával, csoportosításával, valamint az adatátadásnak a kezelés formátumától eltérő formátumú teljesítésével összefüggésben felmerülő, az adatkezelő által – részletes költségkimutatás alapján – megállapított költségeket előzetesen megteríteni.

(2) Az adatkezelő és az adatkérő megállapodásukban a költségek viselését, az adatátadás határidejét az e törvényben foglaltaktól eltérően is rendezhetik.

4. § (1) A miniszter és a kormányhivatal vezetője kérheti, hogy egyes, személyes adatot vagy egyedi statisztikai adatot adóazonosító jellel, társadalombiztosítási azonosító jellel, személyazonosító jellel, vagy névvel és lakcímmel együtt kezelő költségvetési szervek adatbázis készítésére alkalmas módon adják át az alanyával kapcsolatba nem hozható, a 2. § szerint módosított adatot.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatátadást az adatbázis létrehozásáért felelős szerv részére, az általa megállapított kódképzési módszer alapján meghatározott anonim kapcsolati kóddal és mintavételi eljárással kell teljesíteni.

(3) Az adatok összekapcsolását az adatbázis létrehozásáért felelős szerv végzi oly módon, hogy a különböző adatkezelőktől azonos módszerrel képzett kapcsolati kódal veszi át az adatokat.

(4) Adatok összekapcsolásával létrehozott adatbázis esetén az anonim kapcsolati kód képzésének módszerét úgy kell meghatározni, hogy az alapját képező személyazonosító adatok kezelésére valamennyi, az adatátadás céljából megkeresett adatkezelő jogosult legyen.

(5) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv kérésére az egyik adatkezelő szerv mintát vesz az általa kezelt adatbázisból, és annak kapcsolati kódjait átadja az adatbázis létrehozásáért felelős szervnek.

(6) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv az (5) bekezdés szerinti minta anonim kapcsolati kódjait, az ehhez tartozó adatok nélkül átadja az (1) bekezdés szerinti adatkérésben megjelölt többi adatkezelőnek.

5. § (1) Az anonim kapcsolati kód képzésének módszerét és a kódképzés alapját az adatbázis létrehozásáért felelős szerv úgy határozza meg, hogy

a) a kódképzés alapját nem képezhetik olyan személyazonosító adatok, amelyek kezelésére az adatkérő jogosult,

b) a kódképzés alapját nem képezhetik olyan személyazonosító adatok, amelyek kezelésére az adatbázis létrehozásáért felelős szerv jogosult,

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. június 25-i ülésnapján fogadta el.

c) a kódképzés konkrét módszere tartalmazzon egyedi, véletlenszerűen megállapított elemet.

(2) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv a kódképzés módszerét csak az adatkezelő szerveknek továbbíthatja. A továbbítás után a kódképzés módszerét haladéktalanul törölni kell.

(3) Az adatkezelő szerv a kódképzés módszerét nem továbbíthatja, és azt a kapcsolati kódok képzése után haladéktalanul törölnie kell.

(4) Az adatkezelő szerv a kapcsolati kódokat az adatok átadása után haladéktalanul törli.

(5) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv az adatátadásra 5 napos időintervallumot határoz meg. Az ezen időintervallumon kívül érkezett adatokat a többi adattal össze nem kapcsolhatja, azok kapcsolati kódját haladéktalanul törli.

(6) Az adatbázis létrehozásáért felelős szervnek az összekapcsolást követően az anonim kapcsolati kód és az átvett adatok közötti kapcsolatot helyreállíthatatlanul meg kell szüntetnie és az anonim kapcsolati kódot haladéktalanul törölnie kell.

6. § Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv tevékenységét, az adatigénylés, adatátadás és adat-összekapcsolás jogszerűségét és az anonim kapcsolati kód képzésének módszerét az adatvédelmi biztos a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott eljárásban előzetesen is ellenőrizheti.

7. § (1) A 2. § szerinti adatkérés esetén az adatkezelő, a 4. § szerinti kapcsolás esetén az adatbázis létrehozásáért felelős szerv az adatok átadása előtt a természetes személy lakcímére vonatkozó adatot úgy módosítja, hogy abból az érintett lakóhelye a kistérségnél pontosabban ne legyen megállapítható.

(2) A 2. és a 4. § szerinti adatátadás esetében adatkezelőnként legalább száz főt eredményező mintát kell venni. A teljes népességre vonatkozó adatbázisok esetében a minta nem haladhatja meg a teljes sokaság 50%-át.

(3) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv az (1) bekezdés szerinti művelet elvégzése után az adatbázist megküldi a 4. § (1) bekezdése szerinti adatkérőnek.

(4) Az adatbázis létrehozásáért felelős szerv honlapján kereshető formában közzéteszi az adatkéréseket: az adatkör leírását, kezelőit, a 2. § (1) és a 4. § (1) bekezdése szerinti adatkérő megnevezését, valamint az adatkérés és a megtagadás vagy a teljesítés dátumát.

(5) A 2. § (1) bekezdése és a 4. § (1) bekezdése szerinti adatátadás az adatkérő által irányított vagy felügyelt költségvetési szerv részére is történhet.

8. § (1) E törvény alkalmazásában

a) *anonim kapcsolati kód*: az ugyanazon személyre vonatkozó személyazonosító adatokból olyan, véletlenszerű elemet is tartalmazó módszerrel képzett karaktersor, amellyel ugyanazokból az adatokból mindig ugyanaz a karaktersor jön létre, de amely eredményeképpen létrejött karaktersorból a személyazonosító adatok nem állíthatók helyre;

b) *kistérség*: a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló törvény szerinti kistérség, Budapest esetében a kerület.

(2) Az e törvényben foglaltak nem alkalmazhatóak a külön törvény szerinti minősített adatokra, illetve azokra a közérdekű adatokra, amelyeknek megismerhetőségét nemzetbiztonsági érdekből külön törvény korlátozza.

9. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 53. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésben meghatározott adatkörön belül nem minősül adótitoknak a nyilvános cégadat, a céginformációs és az elektronikus cégeljárásban közreműködő szolgáltatótól kérhető adat, valamint az az adat, amely alapján (adóalannyal vagy adózóval) nem hozható kapcsolatba.”

10. § (1) Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 4. § (2) bekezdés d) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„d) hatásvizsgálati célú anonimizálás és tudományos kutatás,”

(2) Az Eüak. 22. § (6) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés szerinti adatokat azok felvételétől számított tíz évig, amennyiben az adatkezeléssel érintett ügyben bírósági eljárás indult, akkor az ügy lezárásának időpontjáig lehet kezelni. Ezt követően az adatokat meg kell fosztani a személyes azonosítás lehetőségétől.”

11. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az adatbázis létrehozásáért felelős szervet rendeletben jelölje ki,

b) az adatbázis létrehozásáért felelős szerv közreműködésével kapcsolatos részletes szabályokat rendeletben határozza meg,

c) rendeletben további – a 2. § (1) bekezdése és a 4. § (1) bekezdése szerinti – adatkérésre jogosultat határozzon meg.

12. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E törvény 4–6. §-a, 7. § (3) bekezdése és a 8. § (1) bekezdés a) pontja a kihirdetését követő ötödik hónap első napján lép hatályba.

**2007. évi CV.
törvény**

**a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében
történő együttműködésről és információcseréről***

1. § E törvény állapítja meg a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében megvalósuló együttműködés és információcsere szabályait.

2. § E törvény alkalmazásában:

a) Schengeni Információs Rendszer (SIS): a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaiton történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról Schengenben 1990. június 19-én aláírt egyezmény (a továbbiakban: Schengeni Végrehajtási Egyezmény) IV. címe szerinti információs rendszer,

b) a SIS nemzeti része (N.SIS): olyan információs rendszer, amelynek adattartalma megegyezik a Központi SIS, valamint a SIS-ben részt vevő valamennyi állam adatállományával, amely a Magyar Köztársaság területén történő lekérdezés céljára szolgál,

c) figyelmeztető jelzés: az a SIS-ben elhelyezett adat, amely lehetővé teszi, hogy az elrendelt intézkedés céljából valamely személy vagy tárgy azonosítható legyen,

d) kiegészítő információ: a figyelmeztető jelzéssel összefüggő, a SIS-ben nem szereplő adat, amely a személy vagy tárgy azonosítását, illetve az elrendelt intézkedés végrehajtását segíti elő,

e) SIRENE Iroda: a Schengeni Információs Rendszer Kiegészítő Információinak Cseréjét Biztosító Nemzeti Hatóság,

f) SIRENE-kézikönyv: az Európai Közösségek Bizottságának a SIRENE-kézikönyv módosításáról szóló 2006/757/EK és 2006/758/EK európai bizottsági határozat mellékleteként közzétett kézikönyv,

g) megjelölés: a figyelmeztető jelzéshez csatolt megjegyzés, amellyel a SIS-ben részt vevő állam azt jelzi, hogy a figyelmeztető jelzés alapján végrehajtandó intézkedést a területén nem hajtja végre, mert az nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy alapvető nemzeti érdekeivel nem egyeztethető össze.

3. § Az N.SIS informatikai központjának (a továbbiakban: N.SIS Hivatal) feladatait a Kormány által kijelölt szerv látja el, amely ennek keretében:

a) biztosítja az N.SIS folyamatos működésének technikai és személyi feltételeit,

b) biztosítja az e törvényben erre feljogosított szervezeteknek a SIS adatbázisához történő hozzáférést,

c) gondoskodik figyelmeztető jelzésekként az arra kötelezett szervezetek által továbbított adatok elhelyezéséről az N.SIS-be, és ezzel egyidejűleg megküldi azokat a Központi SIS-nek,

d) nyilvántartást vezet az N.SIS-ben történő adatkezelési és adatfeldolgozási tevékenységekről, és a hozzáférési jogosultságokról,

e) az általa végzett N.SIS-be történő adattovábbítás során felmerülő többszörös jelzések elhelyezése kezdeményezéséről – az adatelhelyezést kezdeményező szerv mellett – haladéktalanul értesíti a SIRENE Irodát,

f) gondoskodik a tevékenységével összefüggő adatbiztonsági, adatvédelmi követelmények betartásáról.

4. § (1) A SIRENE Iroda e törvényben és az Európai Unió jogi aktusában meghatározott feladatait a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (NEBEK) látja el.

(2) A SIRENE Iroda biztosítja a kiegészítő információk cseréjét, végzi az N.SIS-ben elhelyezett adatok minőségének ellenőrzését, és szükség esetén megkeresi az adatot megküldő szervet az adat helyesbítése vagy további adat közlése céljából.

(3) A SIRENE Iroda feladatait végrehajtása érdekében hozzáféréssel rendelkezik a SIS-ben tárolt adatokhoz.

(4) A SIRENE Iroda nyilvántartást vezet a kiegészítő információk beszerzéséről, továbbításáról és az ahhoz történő hozzáférési jogosultságokról.

5. § (1) A SIS-be figyelmeztető jelzést kell elhelyezni:

a) arról, akivel szemben átadás céljából európai elfogatóparancsot vagy kiadatás céljából nemzetközi elfogatóparancsot bocsátottak ki,

b) arról, akit a rendőrségről szóló törvény szerinti eltűnt személynek kell tekinteni, és emiatt körözését rendelték el,

c) arról, akit a büntetőeljárásban terheltként vagy tanúként kívánnak idézni, de lakó- vagy tartózkodási helye ismeretlen és emiatt körözését rendelték el,

d) arról, aki szabadságvesztés büntetésének letöltését, vagy a vele szemben elrendelt kényszergyógykezelés végrehajtását nem kezdte meg, és emiatt körözését rendelték el, de az európai elfogatóparancs vagy a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásának törvényi feltételei nem állnak fenn,

e) arról a nem EGT-állampolgár külföldiről, aki beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt áll, kivéve, ha a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére a kiszabott, de meg nem fizetett helyszíni bírság vagy szabálysértési bírság végrehajtásának eredménytelensége miatt került sor,

f) arról a személyről vagy gépjárműről, akivel avagy amellyel kapcsolatban az eljárás jellegének leplezésével (puhatolás) vagy a kiletét leplező fedett nyomozó igénybe-

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. június 25-i ülésnapján fogadta el.

vételével a Rendőrség vagy a Vám- és Pénzügyőrség információgyűjtést vagy adatellenőrzést végez,

g) arról a 6. § (3) bekezdésében meghatározott tárgyról, amelynek körözését rendelték el,

h) arról az okmányról, illetve annak a gépjárműnek a hatósági jelzéséről, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba bejegyezték.

(2) A SIRENE Iroda – ha ezt a SIS lehetővé teszi – a figyelmeztető jelzéshez megjelölés csatolását kezdeményezi, ha észleli, hogy a SIS-t alkalmazó külföldi állam figyelmeztető jelzése alapján elrendelt intézkedés a magyar joggal, a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeivel vagy alapvető nemzeti érdekeivel nem egyeztethető össze, és emiatt az nem hajtható végre.

(3) A megjelölés SIS-be történő felvétele érdekében a SIRENE Iroda a SIS-t alkalmazó külföldi állam SIRENE Irodáját keresi meg.

6. § (1) A személyekre vonatkozó figyelmeztető jelzés legfeljebb a következő adatokat tartalmazza:

a) családi név és utónév (utónevek), születési családi név és utónév (utónevek), adott esetben álnév (álnevek),

b) különös, objektív és nem változó testi ismertetőjegyek,

c) születési hely és idő,

d) nem,

e) állampolgárság,

f) figyelemfelhívás arra, hogy az érintett személy esetleg fegyvert tarthat magánál,

g) figyelemfelhívás arra, hogy az érintett személy esetleg erőszakosan viselkedhet,

h) a figyelmeztető jelzés elhelyezésének indoka,

i) a foganatosítandó intézkedés.

(2) Az (1) bekezdés *f)* és *g)* pontjában meghatározott adatokat csak az 5. § (1) bekezdésének *a)* és *f)* pontjában meghatározott figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából lehet továbbítani.

(3) A SIS-be a következő tárgyakra vonatkozó adatokat kell továbbítani:

a) 50 cm³-t meghaladó hengerűrtartalmú gépjármű,

b) 750 kg-ot meghaladó önsúlyú utánfutó és lakókocsi,

c) lőfegyver,

d) kitöltött vagy kitöltetlen úti okmány, személyazonosító igazolvány, tartózkodásra jogosító engedély, vezetői engedély és gépjármű forgalmi engedély,

e) a gépjármű külön jogszabály szerinti hatósági jelzése,

f) feljegyzett sorszámu bankjegy.

7. § (1) Az 5. § (1) bekezdésének *f)* pontja alapján figyelmeztető jelzés elhelyezésére abban az esetben van lehetőség, ha megalapozottan feltehető, hogy az információgyűjtéssel vagy adatellenőrzéssel érintett személy öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűntettet fog elkövetni (készít elő) a SIS-t alkalmazó állam te-

rületén, abban az esetben is, ha a magyar törvény szerint az előkészület nem büntetendő.

(2) A SIS-t alkalmazó külföldi állam figyelmeztető jelzése alapján végzett – az 5. § (1) bekezdésének *f)* pontja szerinti – információgyűjtés vagy adatellenőrzés eredményeként a Rendőrség, illetve a Vám- és Pénzügyőrség a következő adatot továbbíthatja a SIRENE Irodán keresztül az adott figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatóság-nak:

a) a figyelmeztető jelzéssel érintett személy vagy jármű megtalálásának ténye, körülményei,

b) az intézkedés helye, ideje, indoka,

c) az útvonal és az úti cél,

d) a használt jármű azonosításához szükséges adatok,

e) a szállított tárgyakra vonatkozó adatok.

8. § Az 5. § (1) bekezdésének *a)* pontja esetén a 6. § (1) bekezdése és a 14. § szerinti adatokat az európai vagy nemzetközi elfogatóparancsot kibocsátó bíróság megküldi a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

9. § (1) Az 5. § (1) bekezdésének *b)–d)* pontja esetén a 6. § (1) bekezdése szerinti adatokat a körözést folytató rendőri szerv megküldi a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

(2) Az 5. § (1) bekezdésének *f)* pontja esetén a 6. § (1) bekezdése, illetőleg a (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti adatokat a Rendőrség vagy a Vám- és Pénzügyőrség információgyűjtést vagy adatellenőrzést végző szerve megküldi a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

(3) Az 5. § (1) bekezdésének *g)* pontja esetén a 6. § (3) bekezdésének *a)–c)* és *f)* pontja szerinti adatokat a körözést folytató rendőri szerv megküldi a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

10. § (1) Az 5. § (1) bekezdésének *e)* pontja esetén a 6. § (1) bekezdése szerinti adatokat az idegenrendészeti hatóság megküldi a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

(2) A beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyekre vonatkozó figyelmeztető jelzést a SIRENE Iroda nem továbbítja az N.SIS-be, illetve a már továbbított figyelmeztető jelzést törli, ha az érintett személy a SIS-t alkalmazó külföldi állam által kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezik, feltéve, hogy azt a kiegészítő információk továbbítását követően nem vonták vissza.

(3) A beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyekre vonatkozó figyelmeztető jelzést a SIRENE Iroda haladéktalanul törli az N.SIS-ből, amennyiben a SIS-t alkalmazó külföldi állam jelzi, hogy az érintett részére tartózkodási engedélyt állított ki.

11. § Az 5. § (1) bekezdésének *h*) pontja esetén a 6. § (3) bekezdésének *d*) és *e*) pontja szerinti adatokat

a) arra az elveszett, eltulajdonított vagy megsemmisült személyazonosító igazolványra vonatkozóan, amelynek elvesztését, eltulajdonítását megsemmisülését, a külön jogszabályban meghatározott közigazgatási szerv a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyezte, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartást kezelő központi szerv,

b) arra az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült úti okmányra vonatkozóan, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, a külön jogszabályban meghatározott közigazgatási szerv az útiokmány-nyilvántartásba bejegyezte, a központi útiokmány-nyilvántartó szerv,

c) arra az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült vezetői engedélyre, forgalmi engedélyre, illetve gépjármű külön jogszabály szerinti hatósági jelzésére vonatkozóan, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, a külön jogszabályban meghatározott közigazgatási szerv a közúti közlekedési nyilvántartásba bejegyezte, a központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv,

d) arra az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült úti okmányra és tartózkodásra jogosító engedélyre vonatkozó adatot, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését az idegenrendészeti hatóság a központi idegenrendészeti nyilvántartásba bejegyezte, a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv

továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

12. § (1) Az adatok továbbítása – a 8–10. §-ban meghatározott esetekben a SIRENE Iroda közreműködésével – a SIRENE-kézikönyv rendelkezéseinek megfelelően történik.

(2) A 8–10. § alapján adatot továbbító szerv haladéktalanul értesíti a SIRENE Irodát, illetve a 11. § alapján adatot továbbító az N.SIS Hivatalt, ha az általa továbbított adat módosítása, kiegészítése, javítása vagy törlése szükséges.

13. § Kiegészítő információt a SIRENE Iroda a következő esetekben továbbíthat:

a) a figyelmeztető jelzés elhelyezése előtt konzultáció vagy tájékoztatás céljából,

b) az elrendelt intézkedés végrehajtása érdekében,

c) ha az elrendelt intézkedést nem lehet végrehajtani,

d) ha a SIS-ben elhelyezett adat kijavítása, helyesbítése szükséges,

e) a figyelmeztető jelzések összeegyeztethetőségének, illetve elsőbbségének tisztázása érdekében,

f) a hozzáférési jog gyakorlásának tisztázása érdekében.

14. § Az 5. § (1) bekezdésének *a*) pontja szerinti figyelmeztető jelzés elhelyezése esetén – ezzel egyidejűleg – a SIRENE Iroda a SIS-t alkalmazó államok részére továbbítja a következő kiegészítő információkat is:

a) az európai, illetve nemzetközi elfogatóparancsot kibocsátó bíróság megnevezése,

b) az elfogatóparancs kibocsátásának ideje, száma,

c) a bűncselekmény jogi minősítése,

d) a bűncselekmény elkövetési helye és ideje, a keresett személy részvételének módja a bűncselekményben,

e) a jogerősen kiszabott szabadságvesztés tartama, illetve a bűncselekmény miatt kiszabható szabadságvesztés tartamának felső határa.

15. § A SIRENE Iroda a kiegészítő információk beszerzése és továbbítása céljából – az adatigénylés céljának meghatározása mellett – az alábbi adatok átvételére jogosult:

a) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból a polgár személyazonosító igazolványának, továbbá személyi azonosítójáról és lakcíméről kiadott hatósági igazolványának okmányazonosítója, név- és lakcímadatai, anyja neve, arcképmása, állampolgársága, születési helye, születési ideje, neme, családi állapota, a házasságkötés helye, a nyilvántartásból való kikerülés oka, helye és ideje,

b) a külföldre utazásról szóló törvény szerinti útiokmány-nyilvántartásból arról, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes úti okmánnal, valamint az úti okmány birtokosának családi és utóneve – ideértve a születési családi és utónevet is –, arcképmása, az úti okmány elvesztésének, eltulajdonításának, megsemmisülésének, illetőleg megkerülésének ténye, valamint az úti okmány okmányazonosítójának megjelölése esetén az úti okmány kiadásának, cseréjének, visszavonásának, érvényességének, elvesztésének, eltulajdonításának, megsemmisülésének, találásának, megkerülésének ténye,

c) a személyazonosító jel és a meghívó adatainak kivételével a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti idegenrendészeti résznyilvántartásokban szereplő összes adat,

d) a személyazonosító jel kivételével a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti résznyilvántartásokban szereplő, az EGT-állampolgár harmadik országbeli családtagjára vonatkozó összes adat,

e) a körözési nyilvántartásból a nyilvántartásban szereplő összes adat,

f) az európai vagy a nemzetközi elfogatóparancsot kibocsátó bíróságtól az e törvény 6. §-a (1) bekezdésének *b)*, *f)* és *g)* pontjában meghatározott adat, illetve feltételezés, valamint a 14. §-ban meghatározott adatok,

g) a személyi azonosító kivételével a büntügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló törvény szerinti kényszerintézkedés alatt állók nyilvántartásában, a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásában, valamint a daktiloszkópiái és fényképnylvántartásban szereplő összes adat,

h) a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény szerinti fogvatartotti nyilvántartásból a fogvatartott személyazonosító adatai, fényképe és lakcíme,

i) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény szerinti

– engedély-nyilvántartásból a járművezető személyazonosító adata és lakcíme, arcfényképe, az engedély típusára, okmányazonosító jelére, kiadására, érvényességére (idejére, kategóriájára), cseréjére és visszavonására, eltulajdonítására, megsemmisülésére, elvesztésére, találására, megkerülésére vonatkozó adatok,

– járműnyilvántartásból – a régi tulajdonos (átruházó) tulajdonjog-változáshoz kapcsolódó bejelentési kötelezettség teljesítése időpontjának kivételével – az összes adat,

j) az engedéllyel rendelkező személy egészségügyi alkalmasságának időtartama kivételével a lőfegyverekről és lőszerkekről szóló törvény szerinti lőfegyverek központi nyilvántartásában szereplő összes adat.

16. § Az 5. § (1) bekezdésének *g)*, illetve *h)* pontja szerinti célból a SIS-t alkalmazó külföldi állam által elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján megtalált tárgyat, okmányt, vagy hatósági jelzést le kell foglalni, és az Európai Unió tagállamaival folytatott büntügyi együttműködésről szóló törvénynek a tárgyak visszaadására vonatkozó rendelkezései értelemszerű alkalmazásával a SIRENE Irodán keresztül az adott figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatóságnak kell átadni.

17. § A SIS-ben kezelt adatokhoz hozzáférési jogosultsággal rendelkezik:

a) a büntetőügyben eljáró bíróság és ügyészség a figyelmeztető jelzések teljes körét érintően;

b) a Rendőrség nyomozó hatósági, közbiztonságvédelmi, körözési, valamint határrendészeti feladatai ellátásához, valamint a vámhatóság nyomozó hatósági feladatai ellátásához a figyelmeztető jelzések teljes körét érintően;

c) az idegenrendészeti hatóság

ca) beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyekre vonatkozó adatot érintően,

cb) kitöltött vagy kitöltetlen úti okmányra, személyazonosító igazolványra, tartózkodásra jogosító engedélyre, vezetői engedélyre vonatkozó adatot érintően;

d) a jármű forgalomba helyezésével kapcsolatos eljárásban a közlekedési igazgatási hatáskörben eljáró szerv, valamint a közúti közlekedési nyilvántartó szerv

da) az ellopott, jogellenesen használt vagy elveszett, 50 cm³-t meghaladó hengerűrtartalmú gépjárműre vonatkozó adatot érintően,

db) az ellopott, jogellenesen használt vagy elveszett, 750 kg-ot meghaladó saját tömegű utánfutóra, illetve lakókocsra vonatkozó adatot érintően,

dc) az ellopott, jogellenesen felhasznált, elveszett vagy érvénytelenített, kitöltött gépjármű forgalmi engedélyre vonatkozó adatot érintően,

dd) az ellopott, jogellenesen felhasznált vagy elveszett, kitöltetlen, a *dc)* alpont szerinti közokiratra vonatkozó adatot érintően,

de) az ellopott, jogellenesen felhasznált, elveszett vagy érvénytelenített gépjármű külön jogszabály szerinti hatósági jelzésére vonatkozó adatot érintően.

18. § (1) Az adatkezelés és az adatfeldolgozás jogszerűsége és jogszerűségének ellenőrizhetősége céljából a SIRENE Iroda, valamint az N.SIS Hivatal nyilvántartást vezet a SIS-be történő adatbevitelről, a SIS-ben történő adtmódosításról, valamint adattörlésről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza:

a) az érintett személy nevét, születési helyét és idejét, állampolgárságát,

b) az adatbevitel, -módosítás, -törlés tényét és időpontját,

c) az adatbevitelt, -módosítást vagy -törlést elrendelő szerv megnevezését és az intézkedés jogalapját, valamint az intézkedést végrehajtó személy azonosító adatait,

d) a kiegészítő információkat szolgáltató szerv megnevezését, valamint a szolgáltatott adatok körét.

(3) A személyes adatok továbbításáról az N.SIS Hivatal, illetőleg a SIRENE Iroda – az általa továbbított adatok tekintetében – adattovábbítási nyilvántartást vezet, amely tartalmazza:

a) az érintett személy nevét, születési helyét és idejét, állampolgárságát,

b) az adatkezelő nyilvántartási azonosítóját,

c) a továbbított adatok körét, az adattovábbítás célját és jogalapját,

d) az adatigénylő megnevezését,

e) az adattovábbítás időpontját.

(4) A SIRENE Iroda az (1)–(3) bekezdés rendelkezését a kiegészítő információ tekintetében is alkalmazza.

(5) A (3) bekezdés szerinti adattovábbítási nyilvántartás alapján – ha törvény eltérően nem rendelkezik – az érintett jogosult megismerni, hogy adatszolgáltatás alanya volt-e.

(6) A (2) és (3) bekezdés szerinti nyilvántartásba csak a figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adatot továbbító szerv az általa továbbított adat tekintetében, továbbá a SIRENE Iroda és az adatvédelmi biztos tekinthet be.

(7) A (2) és (3) bekezdés szerinti nyilvántartás adatait három évig meg kell őrizni.

19. § (1) A SIRENE Iroda köteles az érintettet – kérelmére – tájékoztatni arról, hogy a SIS-ben, valamint a kiegészítő információk között róla milyen adatot kezel, kinek és milyen célból továbbított adatot. A tájékoztatás akkor tagadható meg, ha azt külön törvény lehetővé teszi, illetve, ha ez a figyelmeztető jelzéssel kapcsolatos intézkedés jogszerű végrehajtása vagy harmadik személy jogainak védelme érdekében szükséges. A megtagadás tényéről és jogalapjáról az érintettet tájékoztatni kell.

(2) Ha az érintett olyan adatokról kér tájékoztatást, amelyet más, SIS-t alkalmazó állam helyezett el a SIS-ben, akkor a kérelmet – válaszadás céljából – az érintett állam központi hatóságának kell megküldeni.

20. § (1) A SIS-sel összefüggésben végzett adatkezelés jogszerűségét, illetőleg az adatkezelés jogszerűségét kifogásoló bejelentéseket a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben foglaltak alapján az adatvédelmi biztos ellenőrzi, illetőleg vizsgálja ki.

(2) Ha a bejelentéssel érintett adatokat más, SIS-t alkalmazó állam illetékes hatósága helyezte el a SIS-be, az adatvédelmi biztos a bejelentést az érintett tagország ellenőrző hatóságának bevonásával vizsgálja ki.

21. § (1) A figyelmeztető jelzés elhelyezésének elrendelése, valamint visszavonása és visszavonásának elmulasztása, a figyelmeztető jelzés adattartalmának módosítása miatti jogorvoslatra a figyelmeztető jelzés elhelyezését elrendelő bíróság, hatóság vagy szerv eljárására vonatkozó törvényt kell alkalmazni.

(2) Ha a figyelmeztető jelzés elhelyezését a SIS-t alkalmazó külföldi állam rendelte el, és Magyarországon információ merül fel arra, hogy valamely adat téves vagy azt jogellenesen tárolják, akkor az (1) bekezdés szerinti jogorvoslatra az elrendelő állam jogszabályai szerint van lehetőség. Ebben az esetben a jogorvoslatot a SIRENE Irodán keresztül lehet az érintett külföldi állam illetékes bíróságánál vagy hatóságánál kezdeményezni. Ha a SIRENE Iroda megkeresésére az érintett külföldi állam az adatot nem javítja ki vagy nem törli, a SIRENE Iroda a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 115. cikkének (1) bekezdésében említett közös ellenőrző hatósághoz fordulhat.

22. § Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény (a továbbiakban: NEBEK tv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény célja az Európai Unió bűnüldözési, határ-ellenőrzési és a külföldiek beutazásának és tartózkodásá-

nak ellenőrzését szolgáló információs rendszereivel megvalósuló adat- és információcsere szabályainak megállapítása, valamint a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete (INTERPOL) keretében megvalósuló együttműködés megerősítése.”

23. § A NEBEK tv. 2. §-ának *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„*a)* nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet: az Európai Rendőrségi Hivatal (EUROPOL), az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF), a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete (INTERPOL), a Schengeni Információs Rendszer (SIS) központja, valamint a bűnüldöző szervek együttműködését szabályozó egyéb többoldalú nemzetközi szerződésen alapuló regionális bűnüldözési szervezetek központja;

b) magyar együttműködő szerv: törvény alapján nyomonkövetési jogkörrel rendelkező szerv; valamint külön törvény, illetőleg az Európai Unió jogi aktusa alapján a Schengeni Információs Rendszerben figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adattovábbításra köteles, illetőleg kiegészítő információt szolgáltatató szerv;”

24. § (1) A NEBEK tv. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magyar együttműködő szerv a nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezettel és nemzeti egységeivel, valamint a két- és többoldalú nemzetközi szerződésben részes állammal folytatott együttműködése során – ha más jogszabály eltérően nem rendelkezik – a Rendőrség szervezetébe tartozó Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: NEBEK) útján továbbít adatot, információt, illetőleg kezdeményez adat-, illetve információigénylést vagy egyéb intézkedést.”

(2) A NEBEK tv. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A NEBEK ellátja a Schengeni Információs Rendszer Kiegészítő Információinak Cseréjét Biztosító Nemzeti Hatóság (SIRENE Iroda) külön törvényben, illetőleg az Európai Unió jogi aktusában meghatározott feladatait.”

25. § A NEBEK tv. 4. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A NEBEK jogosult annak a személyes és bűnüldözési adatnak – beleértve a titkos információgyűjtéssel érintett adatot és információt is – a kezelésére, átvételére és továbbítására, amely a nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet és nemzeti egységei hatáskörébe tartozik, illetve amelyre a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködését szabályozó nemzetközi szerződés, külön törvény vagy az Európai Unió jogi aktusának hatálya kiterjed, különösen, ha az adat a szervezett bűnözéssel, terrorizmussal, kábítószer-bűnözéssel, nukleáris és radioaktív anyaggal, embercsempészettel, emberkereske-

delemmel, gépjárművekkel, illetve az euróval kapcsolatos bűncselekményekkel, továbbá az Európai Unió határainak őrizetével és az illegális migráció elleni küzdelemmel függ össze.

(2) A NEBEK jogosult – közvetlen hozzáféréssel is – az (1) bekezdés alapján érkezett megkeresés teljesítéséhez szükséges személyes és bűnüldözési adatot térítés nélkül átvenni az együttműködő szervek által kezelt adatállományokból, amennyiben törvény vagy az Európai Unió jogi aktusa az adatok átvételét, illetőleg külföldre továbbítását az 1. § (1) bekezdésében meghatározott célok valamelyikéből lehetővé teszi.”

26. § A NEBEK tv. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A NEBEK a nemzetközi megkeresés alapján köteles és jogosult az általa beszerzett adatot – beleértve a titkos információgyűjtéssel érintett személyes adatot és információt is – külön törvényben, az Európai Unió jogi aktusában vagy a nemzetközi szerződésben meghatározottak szerinti biztonsági előírásoknak megfelelő távadat-átviteli hálózat igénybevételével vagy a külföldre telepített összekötője útján továbbítani a megkereső nemzetközi szervezethez.”

27. § A NEBEK tv. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magyar együttműködő szerv által nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet és nemzeti egységei, valamint a bűnüldöző szervek együttműködését szabályozó két- és többoldalú nemzetközi szerződés által érintett állam részére szolgáltatott információ, adaton – a nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet, illetve a másik állam követelményeinek megfelelően – fel kell tüntetni az információ felhasználhatóságát.”

28. § A NEBEK tv. 7. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A NEBEK a részére megküldött, az általa átvett vagy továbbított adatot a külön törvényben, az Európai Unió jogi aktusában vagy a nemzetközi szerződésben foglaltaktól eltérő célra nem használhatja fel. Az általa kezelt adatokat a külön törvény alapján az adat-, illetve információigénylésre, továbbá az adat-, illetve információ továbbításának kezdeményezésére jogosult szerv, valamint az adatvédelmi ellenőrző szerv kivételével más külföldi és hazai szervnek vagy személynek nem továbbíthatja, abból strukturált adatállományt csak akkor hozhat létre, ha ezt a vonatkozó nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió jogi aktusa lehetővé teszi.

(2) A különböző célból létrehozott adatállományokat elkülönítetten kell kezelni, azok egymással nem kapcsolhatók össze.”

29. § A NEBEK tv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § A NEBEK köteles az érintett személyt – kérelmére – a külön törvényben, az Európai Unió jogi aktusában, illetőleg nemzetközi szerződésben foglaltaknak megfelelően tájékoztatni az általa kezelt vagy továbbított adatáról, illetőleg teljesíteni a helyesbítés iránti kérelmet.”

30. § A NEBEK tv. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A NEBEK köteles a nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet központjába továbbított adatot a külön törvényben, az Európai Unió jogi aktusában, illetőleg nemzetközi szerződésben meghatározott határidőben felülvizsgálni és szükség esetén a törlést elrendelni, valamint jelezni a nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet központjának az általa korábban továbbított adatok törlését vagy helyesbítését.”

31. § A NEBEK tv. a következő 9/A. §-sal egészül ki:

„9/A. § (1) A NEBEK gondoskodik – az elveszett, elmulasztott, megsemmisült okmányokra, illetve a gépjármű külön jogszabály szerinti hatósági jelzésére vonatkozó figyelmeztető jelzés kivételével – a schengeni figyelmeztető jelzés, valamint a külön törvényben meghatározott kiegészítő információknak a Schengeni Információs Rendszerbe történő elhelyezéséről, módosításáról, kiegészítéséről és javításáról, a külön törvény alapján figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adattovábbításra kötelezett szerv rendelkezése alapján.

(2) A NEBEK – amennyiben az elhelyezésre kötelezett szerv külön törvény szerint a figyelmeztető jelzés elhelyezése céljának megvalósulásáról értesíti – gondoskodik a bevitt figyelmeztető jelzés és az ahhoz kapcsolódó adatoknak a Schengeni Információs Rendszerből történő törléséről.

(3) A NEBEK – ha az Európai Unió jogi aktusa eltérően nem rendelkezik – a személyek felkutatását kezdeményező figyelmeztető jelzés bevitelétől számított 3 év, illetőleg a leplezett információgyűjtés esetén 1 év elteltével a SIS-ben elhelyezett figyelmeztető jelzés felülvizsgálatát kezdeményezi a figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adattovábbításra kötelezett szervnél, amely tájékoztatja a NEBEK-et arról, hogy a figyelmeztető jelzés törölhető vagy arról, hogy arra még továbbra is szükség van.

(4) A figyelmeztető jelzés tárolási határidejének meghosszabbítása esetén is értelemszerűen alkalmazni kell a (3) bekezdés rendelkezéseit.

(5) Tárgyra vonatkozó figyelmeztető jelzést az elhelyezéstől számított 10 év, tárgyra vonatkozó leplezett információgyűjtés esetén 5 év elteltével törölni kell.

(6) A NEBEK a részére a SIS-ben részt vevő más állam SIRENE Irodája által továbbított kiegészítő információkat legkésőbb az azok alapját képező figyelmeztető jelzés törlésével egy időben törli. A NEBEK a magyar hatóság által elrendelt figyelmeztető jelzéshez, valamint a magyar ható-

ság által foganatosított intézkedéshez kapcsolódó kiegészítő információkat legkésőbb az azok alapját képező figyelmeztető jelzés törlésével egy időben törli.”

32. § (1) A NEBEK tv. 10. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A NEBEK vezetője, illetőleg az adattovábbításban érintett hazai adatkezelő szerv vezetője gondoskodik a nemzetközi szervezet által meghatározott, illetőleg a külön törvényben, az Európai Unió jogi aktusában vagy nemzetközi szerződésben foglalt adatvédelmi, adatbiztonsági és titokvédelmi követelmények betartásáról.”

(2) A NEBEK tv. 10. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A NEBEK tevékenységével kapcsolatos közérdekű adat nyilvánosságra hozatalát a NEBEK vezetője megtagadhatja, ha ezt bűnüldözési, bűnmegelőzési cél feltétlenül indokolttá teszi, ha külön törvény, az Európai Unió jogi aktusa vagy nemzetközi szerződés így rendelkezik, vagy ha a nemzetközi szervezet ezt kéri.”

33. § A NEBEK tv. 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvénynek a magyar együttműködő szerv és a Schengeni Információs Rendszer együttműködésére vonatkozó rendelkezései az Európai Unió Tanácsának a Schengeni Információs Rendszer alkalmazását a Magyar Köztársaság számára lehetővé tevő határozatában meghatározott napon lépnek hatályba.”

34. § (1) A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv.tvr.) 6/A. §-ának (1) bekezdése felvezető szövegének helyébe a következő rendelkezés lép:

„A büntetés-végrehajtási bíró a büntetés, illetve a kényszergyógykezelés végrehajtása érdekében lakcímfigyelést, illetve körözést rendelhet el, illetőleg elfogatóparancsot bocsáthat ki annak az ismeretlen helyen tartózkodó elítéltnak, illetve kényszergyógykezeltnek a felkutatása érdekében, aki”

(2) A Bv.tvr. 6/A. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[A büntetés-végrehajtási bíró a büntetés, illetve a kényszergyógykezelés végrehajtása érdekében lakcímfigyelést, illetve körözést rendelhet el, illetőleg elfogatóparancsot bocsáthat ki annak az ismeretlen helyen tartózkodó elítéltnak, illetve kényszergyógykezeltnek a felkutatása érdekében, aki]

„e) a jogerősen elrendelt kényszergyógykezelés végrehajtását nem kezdte meg.”

35. § A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 29. §-a a következő (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A központi szerv haladéktalanul a Schengeni Információs Rendszerbe továbbítja annak a személyazonosító

igazolványnak az adatait, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, illetve találását bejelentették, és ezt a tényt a központi nyilvántartásba bejegyezték.

(9) A központi szerv a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban kezeli a (8) bekezdés szerinti figyelmeztető jelzés elhelyezésével kapcsolatos adatokat.”

36. § (1) A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nbjt.) 24. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ideiglenes kiadatási letartóztatás iránti megkeresést a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: NEBEK) útján is elő lehet terjeszteni. A NEBEK intézkedik a keresett személy kiadatás céljából történő őrizetbe vétele és a Fővárosi Bíróság elé állítása iránt. Az őrizet tartama legfeljebb hetvenkét óra lehet.”

(2) Az Nbjt. 32. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) Ha külföldön tartózkodó olyan terhelt ellen kell büntetőeljárást lefolytatni, akivel szemben kiadatásnak van helye, a bíróság nemzetközi elfogatóparancsot bocsát ki, és az iratokat megküldi a miniszternek.

(2) Ha jogerősen kiszabott szabadságvesztést külföldön lévő terhelttel szemben kell végrehajtani, a büntetés-végrehajtási bíró nemzetközi elfogatóparancsot bocsát ki.

(3) A nemzetközi elfogatóparancsot és a jogerős ítéletet meg kell küldeni a miniszternek.

(4) A nemzetközi elfogatóparancsot a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőrkapitányságnak is meg kell küldeni.

(5) A nemzetközi elfogatóparancs hatálya kiterjed a Magyar Köztársaság területére is.

(6) A nemzetközi elfogatóparancsot haladéktalanul vissza kell vonni, ha a kibocsátásának oka megszűnt. A nemzetközi elfogatóparancs visszavonásáról szóló végzést a kibocsátó haladéktalanul megküldi a miniszternek. A nemzetközi elfogatóparancs visszavonásáról szóló végzést a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőrkapitányságnak is meg kell küldeni.”

37. § (1) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban: Utv.) 24. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az útvéltelhatóság eljárása során, valamint a Kormány által kijelölt központi útiokmány-nyilvántartó szerv (a továbbiakban: központi adatkezelő szerv) – hatáskörére és illetékességére kiterjedően – az e törvényben meghatározott feladatai ellátásához a következő adatokat kezelheti:]

„f) az úti okmány elvesztésének, eltulajdonításának, megsemmisülésének, találásának, cseréjének, visszaadá-

sának, leadásának, elvételének adatait, továbbá a figyelmeztető jelzés elhelyezésével kapcsolatos adatokat.”

(2) Az Utv. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A központi adatkezelő szerv haladéktalanul a Schengeni Információs Rendszerbe továbbítja annak az útlevelnek az adatait, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, illetve találását bejelentették, és ezt a tényt a központi útiokmány-nyilvántartásba bejegyezték.”

38. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény a következő 73/A. §-sal egészül ki:

„73/A. § (1) Európai elfogatóparancs, illetve a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény alapján nemzetközi elfogatóparancs kibocsátása esetén a 73. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Ha a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a terhelt ellen elfogatóparancsot bocsátott ki, és tudomást szerez arról, hogy más eljárásban a terhelt ellen európai elfogatóparancsot, illetve a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény alapján nemzetközi elfogatóparancsot bocsátottak ki – ha annak a terhelt, illetve az elfogatóparancsral érintett bűncselekmény tekintetében a törvényben meghatározott feltételei fennállnak –, európai elfogatóparancsot, illetve nemzetközi elfogatóparancsot is kibocsát, illetve ennek érdekében intézkedik.”

39. § (1) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) 4. §-ának *ga*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartó feladat- és hatásköre:

g) a külföldről behozott használt jármű származás-ellenőrzési nyilvántartásba vételét követően, az első magyarországi forgalomba helyezését megelőzően a jármű származását ellenőrzi, és ennek érdekében:]

„*ga)* jogosult a nemzetközi körözési nyilvántartásból, a Schengeni Információs Rendszerből, valamint más külföldi hatóság nyilvántartásából adatot igényelni,”

(2) A Kknyt. 4. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi szöveg az (1) bekezdés számozást kapja:

„(2) A nyilvántartó haladéktalanul a Schengeni Információs Rendszerbe továbbítja annak a forgalmi engedélynek, vezetői engedélynek, illetve a jármű hatósági jelzésének az adatait, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, találását bejelentették, és ezt a tényt a közúti közlekedési nyilvántartásba bejegyezték.”

(3) A Kknyt. 8. §-ának *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az engedély-nyilvántartás tartalmazza az engedély:]

„*j)* elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére, találására, megkerülésére, valamint a figyelmeztető jelzés elhelyezésére vonatkozó adatokat,”

(4) A Kknyt. 9. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű]

„*e)* vonatkozásában a járműokmányoknak és a jármű hatósági jelzésének az elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére, találására, megkerülésére, valamint a forgalmi engedély okmány, illetve a jármű hatósági jelzés tekintetében a figyelmeztető jelzés elhelyezésére vonatkozó adatokat.”

40. § (1) A személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Sztk.tv.) 2. §-ának a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A körözést személy esetén törvényben, holttest és tárgy esetén – az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok kivételével – jogszabályban meghatározott hatóság, szerv, személy (a továbbiakban együtt: hatóság) rendeli el.

(2) A körözést az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok esetén e ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján kell lefolytatni.”

(2) Az Sztk.tv. 12. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* és *l)* ponttal egészül ki:

[A Rendőrség a körözés végrehajtása során az ismeretlen helyen lévő személy, illetve tárgy felkutatása, valamint az ismeretlen személy, illetve holttest személyazonosságának megállapítása érdekében adatgyűjtést végezhet, amelynek keretében]

„*k)* a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló törvény rendelkezései szerint a Schengeni Információs Rendszerben figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adatot továbbíthat, illetve abból a körözési feladatok ellátása céljából a SIRENE Iroda útján adatot igényelhet;

l) a központi közlekedési nyilvántartásból, a személyi-adat- és lacímnyilvántartásból, az útiokmány-nyilvántartásból, az idegenrendészeti nyilvántartásból az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányokról a körözési feladatok ellátása céljából adatokat vehet át.”

(3) Az Sztk.tv. a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § A Rendőrség haladéktalanul továbbítja a Schengeni Információs Rendszerbe az alábbi, körözött személyre, illetve körözött tárgyra vonatkozó adatot:

a) az eltűnt személyre vonatkozó adatot,
b) a büntetőeljárásban tanúként vagy terheltként idézni kívánt személyre vonatkozó adatot, ha körözését lakó- vagy tartózkodási helyének közlése céljából rendelték el,
c) arra a személyre vonatkozó adatot, aki szabadságvesztés büntetésének letöltését nem kezdte meg, és körözését lakó- vagy tartózkodási helyének közlése céljából rendelték el,

d) a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló tör-

vény 6. §-a (3) bekezdése szerinti tárgyra vonatkozó adatot,

e) az elveszett lőfegyverre vonatkozó adatot.”

(4) Az Sztk.tv. 16. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A körözési információs rendszerben történő rögzítés annak a rendőrkapitányságnak, illetve rendőr-főkapitányságnak a feladata,]

„c) amelynek a bíróság a nemzetközi elfogatóparancs vagy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról, illetve visszavonásáról hozott határozatát megküldte.”

(5) Az Sztk.tv. 18. §-a a következő ah) alponttal egészül ki:

[A nyilvántartás a személykörözés tekintetében tartalmazza:

a) a körözött személy]

„ah) elfogása esetén várható magatartására (különösen esetleges erőszakos viselkedésére, fegyver birtoklására) vonatkozó információt;”

(6) Az Sztk.tv. 25. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásban a körözött személyekkel, holttestekkel, illetve tárgyakkal kapcsolatban kezelt adatok igénylésére jogosultak:]

„d) a külföldi nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság, nemzetközi igazságügyi és bűnüldöző szerv a jogsegélykérelem elintézéséhez, valamint a nemzetközi szerződésekben meghatározott és a viszonyossági gyakorlatból eredő feladatai teljesítéséhez, külföldi bűnüldöző szerv a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvény szerint; valamint a Schengeni Információs Rendszerből a SIRENE Iroda útján adatigénylésre jogosult külföldi hatóság;”

(7) Az Sztk.tv. 25. §-a a következő l) ponttal egészül ki:

[A nyilvántartásban a körözött személyekkel, holttestekkel, illetve tárgyakkal kapcsolatban kezelt adatok igénylésére jogosultak:]

„l) a személyazonosításra alkalmas okmány, illetve a járműokmányok kiadására jogosult hatóság jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához.”

41. § (1) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: 2003. évi CXXX. törvény) 20. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A keresett személy átadásáról a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: NEBEK) a Rendőrség közreműködésével gondoskodik, és annak – az érintett hatóságok megállapodása szerinti – a lehető legkorábbi időpontban meg kell történnie.”

(2) A 2003. évi CXXX. törvény 25. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a terhelttel szemben büntetőeljárást kell lefolytatni az Európai Unió valamely tagállamában történő elfo-

gása és átadása érdekében, a bíróság haladéktalanul európai elfogatóparancsot bocsát ki. Ha a terhelt jogerősen kiszabott szabadságvesztést kell végrehajtani, az európai elfogatóparancsot a büntetés-végrehajtási bíró bocsátja ki. Az európai elfogatóparancsot a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központnak kell megküldeni. Az európai elfogatóparancsot a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőrkapitányságnak is meg kell küldeni.”

(3) A 2003. évi CXXX. törvény 25. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az európai elfogatóparancs hatálya kiterjed a Magyar Köztársaság területére is.

(8) Az európai elfogatóparancsot haladéktalanul vissza kell vonni, ha a kibocsátásának oka megszűnt. Az európai elfogatóparancs visszavonásáról szóló végzést a kibocsátó haladéktalanul megküldi a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központnak. Az európai elfogatóparancs visszavonásáról szóló végzést a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőrkapitányságnak is meg kell küldeni.”

(4) A 2003. évi CXXX. törvény 51. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (2)–(4) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell arra a tárgyra, okmányra vagy hatósági jelzésre is, amelyre nem követtek el bűncselekményt, de külön törvény, illetve az Európai Unió jogi aktusa alapján a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett figyelmeztető jelzés eredményeként találták meg. Az így megtalált tárgyat, okmányt vagy hatósági jelzést a NEBEK-en keresztül, a Schengeni Információs Rendszert alkalmazó állam figyelmeztető jelzés kibocsátását elrendelő hatóságának kell átadni.”

42. § A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 7. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A Vám- és Pénzügyőrség a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvény, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény, a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló törvény, valamint a vonatkozó nemzetközi szerződések és az Európai Unió jogi aktusai alapján együttműködik a külföldi és a nemzetközi rendvédelmi szervekkel.”

43. § (1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

(2) E törvény 3. §-ának c) pontjából az „és ezzel egyidejűleg megküldi azokat a Központi SIS-nek,” szövegrész,

13–14. §-a, 15. §-ának *a)–b)*, *e)–j)* pontja, 17. §-ának *a)* és *b)*, valamint *d)* pontja és 44. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja az Európai Unió Tanácsának a Schengeni Információs Rendszer alkalmazását a Magyar Köztársaság számára lehetővé tevő határozatában meghatározott napon lép hatályba.

(3) E törvény 5. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja, 10. §-a, 11. §-ának *d)* pontja, 15. §-ának *c)* és *d)* pontja, valamint 17. §-ának *c)* pontja azon a napon lép hatályba, amelytől kezdve az Európai Unió Tanácsának határozata a Magyar Köztársaságot a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására feljogosítja.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Nbjt. 27. §-ának (1) bekezdésében az „az Interpol” szövegrész helyébe az „a NEBEK” szöveg, 33. §-ában az „az elfogatóparancsot” szövegrész helyébe az „a nemzetközi elfogatóparancsot” szöveg;

b) a NEBEK tv. 6. §-ának (1) bekezdésében a „bűnöző” szövegrész helyébe az „együttműködő” szöveg, 7. §-ának (4) bekezdésében a „nemzetközi bűnüldözési szervezet” szövegrész helyébe a „nemzetközi bünyügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet” szöveg, 9. §-ának (2) bekezdésében a „nemzetközi bűnüldözési szervezet jelzi” szövegrész helyébe a „nemzetközi bünyügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet jelzi” szöveg, illetve a „tájékoztatja a nemzetközi bűnüldözési szervezetet” szövegrész helyébe a „tájékoztatja a nemzetközi bünyügyi együttműködés céljából létrehozott szervezetet” szöveg;

c) a 2003. évi CXXX. törvény 20. §-ának (6) bekezdésében az „az Interpol” szövegrész helyébe az „a NEBEK-et” szöveg, 33. §-ában az „az Interpol” szövegrész helyébe az „a NEBEK” szöveg lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Kknyt. 5. §-ának *g)* pontja, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 17. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

44. § (1) E törvény hatálybalépésének napjától 2007. december 31-ig

a) e törvény 5. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja alapján a SIS-ben figyelmeztető jelzést kell elhelyezni arról a személyről vagy gépjárműről, akivel avagy amellyel kapcsolatban az eljárás jellegének leplezésével (puhatolás) vagy a kiletét leplező fedett nyomozó igénybevitelével a Határőrség információgyűjtést vagy adatellenőrzést végez;

b) az e törvény 7. §-ának (2) bekezdése szerinti adatokat a Határőrség a SIRENE Irodán keresztül a figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatóságnak továbbíthatja;

c) e törvény 9. §-ának (2) bekezdése szerinti adattovábbítást a Határőrség információgyűjtést vagy adatellenőrzést végző szerve végzi;

d) e törvény 17. §-a alapján a Határőrség rendészeti tevékenységének, bűnüldözési feladatainak ellátásához a SIS-ben kezelt adatokhoz hozzáférési jogosultsággal rendelkezik.

(2) Legkésőbb 2008. január 1-jéig kiegészítő információt kell továbbítani arról, hogy a Határőrség által továbbított figyelmeztető jelzés alapjául szolgáló eljárást 2008. január 1-jétől mely rendőri szerv folytatja.

45. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) kijelölje az N.SIS informatikai központ feladatait ellátó szervet,

b) rendeletben szabályozza a SIS-be történő adatbevitel elrendelésének és végrehajtásának, valamint az N.SIS Hivatal és a SIRENE Iroda technikai és adminisztratív feladatai ellátásának részletes szabályait.

(2) Felhatalmazást kap a rendszertért és határrendszertért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza a SIS-be történő adatbevitel elrendeléséhez felhasználandó iratmintákat.

46. § Ha az 5. § (1) bekezdése szerinti figyelmeztető jelzés alapjául szolgáló intézkedés elrendelésére e törvény hatálybalépése előtt került sor, az elrendelő bíróság vagy hatóság az e törvény hatálybalépését követő három hónapon belül – a figyelmeztető jelzés alapjául szolgáló intézkedés jogszerűségének és időszerszerűségének felülvizsgálatát követően – intézkedik a figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából a SIS-be történő adattovábbítás érdekében.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

47. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaitokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (Schengeni Végrehajtási Egyezmény) 92–119. cikke,

b) a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 871/2004/EK tanácsi rendelet (2004. április 29.) 1. cikke,

c) néhány új funkciónak – többek között a terrorizmus elleni küzdelemnek – a Schengeni Információs Rendszerbe történő bevezetéséről szóló 2005/211/IB tanácsi határozat (2005. február 24.) 1. cikke,

d) az európai elfogatóparancsokról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (2002. június 13.) 9. cikke.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

1. A teljes jogú schengeni tagság elérése Magyarország számára uniós csatlakozásunk kezdetétől fogva kiemelt célként szerepel. A Kormány programjában megjelenő kiemelt feladat schengeni csatlakozásunk előkészítése. E csatlakozás központi, elengedhetetlen eleme a Schengeni Információs Rendszer (a továbbiakban: SIS) alkalmazásának lehetővé tétele, ennek törvényi feltételeit teremti meg a Javaslat.

Miután a Schengeni Információs Rendszer második generációja központi részének fejlesztésében olyan szintű késedelem következett be, amely alapján egyértelművé vált, hogy annak alkalmazására 2009-nél előbb nem kerülhet sor, az Európai Unió Bel- és Igazságügyi Tanácsa 2006. december 4–5-i ülésén elfogadta Portugáliának a jelenlegi SIS I+ új tagállamokra történő kiterjesztésére tett javaslatát, annak érdekében, hogy az új tagállamokban a belső határokon folytatott ellenőrzések megszüntetése ne szenvedjen további késedelmet.

2. A Javaslat ennek megfelelően a Schengeni Végrehajtási Egyezmény (a továbbiakban: SVE) rendelkezései alapján kijelöli a SIS I+ információs rendszerben részt vevő hatóságokat. Eszerint a SIS I+ nemzeti része informatikai központja a Kormány által kijelölt szervként a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala. A korábbi kormányzati döntésnek megfelelően a SIRENE Iroda feladatait a NEBEK látja el.

3. A Javaslat a SVE 94-100. cikkei alapján meghatározza, hogy a SIS-ben mikor helyezhető el figyelmeztető jelzés, és annak mi az adattartalma.

A Javaslat részletesen szabályozza továbbá, hogy a figyelmeztető jelzések elhelyezése céljából mely hatóságok jogosultak adattovábbításra a SIS-be.

A Javaslat ezt követően szabályozza a SIS-ben tárolt adatokhoz történő hozzáférést is, meghatározva, hogy mely szervek – feladat- és hatáskörük ellátása céljából – milyen adatokhoz férhetnek hozzá.

4. A SVE 114. cikke független adatvédelmi hatóság kijelölését írja elő a tagállamok részére. Az adatvédelmi biztos a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) rendelkezései szerint általánosan és mindenre kiterjedően látja el feladatát, azonban a Javaslat az egyértelmű szabályozás érdekében kifejezetten meghatározza, hogy az adatvédelmi biztos az adatkezelés jogszerűségét, illetve az ezt kifogásoló bejelentéseket az Avtv. rendelkezései alapján ellenőrzi, illetve vizsgálja ki.

5. A Schengeni Információs Rendszer a jövőben mind magyar, mind nemzetközi viszonylatban nem kizárólag hazai bűnüldöző szervekkel, illetve nemzetközi bűnüldözői szervezetekkel tart kapcsolatot, hanem az illegális migráció megelőzése, illetve az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült hivatalos okmányok felkutatása érdekében az idegenrendészeti hatóságokkal, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szervével, a központi útiokmány-nyilvántartó szervvel, illetve a központi közúti közlekedési nyilvántartó szervvel is. Ezen új feladatokra tekintettel az Európai Unió bűnüldözői információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvényben (a továbbiakban: NEBEK tv.) a „nemzetközi bűnüldözői szervezet”, illetve a „magyar bűnüldöző szerv” fogalmakat új fogalommal kell felváltani. A Javaslat erre tekintettel ugyan több törvényhelyen, de lényegében azonos okból módosítja a NEBEK tv.-t a „nemzetközi bűnüldözői szervezet” helyett „nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet” kifejezést, a „magyar bűnüldöző szerv” helyett „magyar együttműködő szerv” kifejezést használva. Ezen túlmenően – arra tekintettel, hogy a SIRENE Iroda feladatait a NEBEK önálló szervezeti egysége látja el – a SIRENE Iroda figyelmeztető jelzéssel, adatvédelemmel, adatbiztonsággal kapcsolatos feladataival is kiegészíti a NEBEK tv. rendelkezéseit a Javaslat.

6. Célszerűtlen, és nem szolgálja a SIS hatékony működése szempontjából alapvető adat-, és jogbiztonságot az a helyzet, ha a közigazgatási adatkezelésben elektronikusan rögzített, és hozzáférhető adat alapján a körözés elrendeléséről külön határozatot kell hozni, és a Rendőrség e határozat alapján rögzíti az okmánykörözési adatbázisában, az egyébként a közigazgatásban már rögzített adatokat, és azok onnan kerülnének a SIS-be.

A Javaslat erre tekintettel tartalmazza azokat a rendelkezéseket is, amelyek lehetővé teszik, hogy az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok körözését ne egyedi határozattal kelljen elrendelni, hanem azt az adott okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére vonatkozó ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján lehessen lefolytatni. Ennek megfelelően a Javaslat módosítja az Avtv.-t, a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvényt (Utv.), a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényt (Kknyt.), és a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvényt (SZtk.tv.) is.

7. A hatályos szabályozás szerint a magyar bíróság által kibocsátott nemzetközi elfogatóparancs és az európai elfogatóparancs hatálya nem terjed ki a Magyar Köztársaság területére, azaz, ha nemzetközi elfogatóparancs vagy európai elfogatóparancs alapján Magyarországon találják meg a terheltet, az eljárás belföldi elfogatóparancs hiányában nem folytatható le. A Javaslat ezen anomália orvoslása ér-

dekében a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) – és ezzel összhangban a két érintett jogsegély törvény – módosításával megteremti a lehetőségét annak, hogy a nemzetközi elfogatóparancs és az európai elfogatóparancs hatálya a Magyar Köztársaság területére is kiterjedjen, továbbá, hogy a Be. alapján kibocsátott elfogatóparancsra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók legyenek a nemzetközi elfogatóparancs és az európai elfogatóparancs tekintetében is.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

E szakasz a Javaslat alkalmazási területét állapítja meg.

A 2. §-hoz

A Javaslat a normaszövegben többször előforduló, a SIS szempontjából lényeges fogalmakat határozza meg, mivel a SVE nem tekinthető közvetlenül alkalmazandó európai uniós jogi aktusnak.

A SVE 92. cikke szerint a SVE-ben részes államok olyan közös információs rendszert hoznak létre, amely egyrészt áll egy ún. technikai támogató egységből (Központi SIS), valamint az egyes államok által saját költségre létrehozott nemzeti részből (N.SIS), amelynek adatállományát a Központi SIS segítségével a többi SIS-t alkalmazó állam adatállományához tartalmilag azonosítják. Az N.SIS az adott SIS-t alkalmazó állam területén való lekérdezések céljára szolgál.

A SIS-t alkalmazó államok a figyelmeztető jelzések elhelyezéséhez, illetve az elrendelt intézkedés végrehajtásához szükséges, azonban a figyelmeztető jelzés adattartalmában nem szereplő adatok kicserélésére, továbbítására egy-egy speciális hatóságot kötelesek kijelölni (SIRENE Iroda), amelyek feladatukat egységes protokollok mentén végzik. Ezeket a szabályokat tartalmazza a SIRENE-kézikönyv.

A 3. §-hoz

A SVE 108. cikke minden SIS-t alkalmazni kívánó állam számára előírja, hogy jelöljön ki egy szervet, amely a Schengeni Információs Rendszer nemzeti részében központi hatáskörrel rendelkezik. A SIS-t alkalmazó államok ezen a szervezen keresztül helyezik el a figyelmeztető jelzéseket. Ez a központi szerv felelős a Schengeni Információs Rendszer nemzeti részének zökkenőmentes működéséért, és ennek a szervezetnek kell meghoznia azokat az intézkedéseket, amelyek SVE-ben foglalt rendelkezések betartása céljából szükségesek. A Javaslat erre tekintettel rendelkezik úgy, hogy a Kormány kijelöl egy szervezetet, amely ellátja az N.SIS informatikai központjának

(N.SIS Hivatal) feladatait. Ez a szerv a Kormány korábbi döntésének megfelelően a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala lesz. A Javaslat nevesíti továbbá az N.SIS Hivatal legfontosabb feladatait.

A 4. §-hoz

A NEBEK törvény által létrehozott szervezet, ezért a NEBEK részét képező, a SVE 92. cikk (4) bekezdése szerint létrehozandó SIRENE Iroda feladatait is törvényben kell megállapítani. Ezeket a feladatokat a NEBEK látja el a törvény, valamint az Európai Unió jogi aktusai rendelkezéseinek megfelelően.

Az Európai Unió jogi aktusai alatt egyrészt a SIRENE-kézikönyvet közzétevő bizottsági határozatokat kell érteni, illetve ez a rendelkezés már figyelemmel volt arra, hogy a Schengeni Információs Rendszer második generációja már nem a SVE-n, hanem egy uniós rendeleten és egy határozaton alapul. A SIRENE Iroda feladata a kiegészítő információ cseréjének biztosítása, az N.SIS-ben figyelmeztető jelzéseként elhelyezett adatok minőségének ellenőrzése, szükség esetén az adatok helyesbítésének koordinálása.

A SIRENE Iroda feladatai ellátásához hozzáféréssel kell, hogy rendelkezzen a SIS-ben tárolt adatokhoz.

Az 5. §-hoz

A Javaslat a SVE 94–100. cikkei alapján nevesíti a SIS-ben elhelyezhető figyelmeztető jelzések körét és azok adattartalmát. Azt, hogy a magyar hatóságok milyen esetben helyezhetnek el figyelmeztető jelzést, csak a magyar jogi terminológiával körülírt módon lehet meghatározni, a lehetőségek szerint úgy, hogy az a SVE-ben meghatározott fogalmakkal könnyen azonosítható legyen. A megfeleltethetőség a Javaslatban túlnyomórészt egyértelmű, a figyelmeztető jelzések két típusának meghatározása igényel részletesebb kifejtést.

1. A SVE 97. cikke alapján a SIS-ben az eltűnt személyekkel vagy az olyan személyekkel kapcsolatos figyelmeztető jelzés is elhelyezhető, akiket saját védelmük vagy fenyegető veszély elhárítása érdekében átmenetileg rendőri védelem alá kell helyezni. A SVE e cikke a későbbiekben kifejti, hogy ez a rendelkezés „különösen a kiskorúakra és azokra a személyekre vonatkozik, akiket a hatáskörrel rendelkező hatóság határozata alapján zárt intézetben kell elhelyezni”.

A Javaslat az eltűnt személyekre vonatkozó figyelmeztető jelzés elhelyezéséről rendelkezik. Ennek oka, hogy a magyar jogi terminológiában a „saját védelme érdekében” és a „fenyegető veszély” kifejezések – a szélesebb értelemben vett büntetőjog területén – a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítők Védelmi Prog-

ramjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvényben és végrehajtási rendeleteiben jelennek meg. Ezek a fogalmak tehát nem használhatók a Javaslatban.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 36/A. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja szerint eltűnt személynek kell tekinteni azt az ismeretlen helyen lévő személyt, aki cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes, illetve egészségi állapota, kora vagy más ok miatt képtelen magáról gondoskodni, ennek alapján az eltűnt személy fogalmába egyértelműen beletartoznak a SVE 97. cikkében példaként felsorolt személyek, akikre a SIS-ben részt vevő államok gyakorlata szerint az előbb említett fogalom vonatkozik.

2. A SVE 99. cikke szerinti figyelmeztető jelzés alapján végrehajtható célzott ellenőrzés, illetve leplezett megfigyelés lényegében az adott rendőri intézkedés céljának leplezésével, az intézkedéssel érintett személyről vagy tárgyról történő meghatározott információk összegyűjtését és továbbítását jelenti. Ennek az intézkedésnek leginkább az Rtv. 64. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti leplezett információgyűjtés első fordulata feleltethető meg, amely szerint a Rendőrség az eljárás céljának leplezésével információt gyűjthet, adatot ellenőrizhet. Ennek alapján határozza meg a Javaslat, hogy leplezett megfigyelés kezdeményezésére a Rendőrség milyen feltételek mellett jogosult, és annak eredményéről milyen adatokat továbbíthat a SIRENE Irodán keresztül az ilyen célú figyelmeztető jelzés elhelyezését elrendelő külföldi hatóság felé (SVE 99. cikk).

3. Egyébként a Javaslatban meghatározott figyelmeztető jelzések a következőképpen feleltethetőek meg a SVE szakaszaival:

- a*) pont szerinti jelzések a SVE 95. cikkének,
- b*) pont szerinti jelzések a SVE 97. cikkének,
- c*) pont szerinti jelzések a SVE 98. cikk (1) bekezdés előfordulatának,
- d*) pont szerinti jelzések a SVE 98. cikk (1) bekezdés második fordulatának,
- e*) pont szerinti jelzések a SVE 96. cikkének,
- f*) pont szerinti jelzések a SVE 99. cikkének,
- g*)–*h*) pontok szerinti jelzések a SVE 100. cikkének feleltethető meg.

A 6. §-hoz

A SVE 94. cikk (3) bekezdése a személyekre vonatkozó figyelmeztető jelzések esetében meghatározza, hogy legfeljebb milyen adatokat (információt) lehet elhelyezni a SIS-ben, a Javaslat ennek megfelelően határozza meg személyekre vonatkozóan a figyelmeztető jelzések adattartalmát.

A Javaslat úgy rendelkezik, hogy az érintett személy esetleges fegyverviselésére, illetve erőszakos viselkedésé-

re vonatkozó figyelemfelhívás csak azokban az esetekben továbbítható, amikor ennek relevanciája, illetve igazolható célja van, nevezetesen akkor, ha a figyelmeztető jelzést a személy kiadatás vagy átadás céljából történő elfogása, illetve az érintett személlyel szemben leplezett információgyűjtés, illetve adatellenőrzés céljából adták ki. A figyelmeztető jelzés alapján intézkedést végző hatóság ebben az esetben kerül olyan kapcsolatba az érintett személlyel, ahol az ilyen jellegű információk a hatóság eljárása szempontjából hasznosítható célja van.

A Javaslat a tárgyakra nézve a SVE 100. cikkének (2) bekezdésére figyelmmel határozza meg, hogy melyekre vonatkozóan lehet figyelmeztető jelzést elhelyezni.

A 7. §-hoz

A SVE 99. cikke (2) bekezdésének *a*) pontja szerint leplezett megfigyelésre vagy célzott ellenőrzésre (leplezett információ gyűjtésre vagy adatellenőrzésre) vonatkozóan figyelmeztető jelzés akkor helyezhető el, „amikor konkrét adatok utalnak arra, hogy az illető személy számos és különösen súlyos bűncselekményt tervez elkövetni, vagy követ el;...”. A Javaslat ennek megfelelően az Rtv. 97. §-a (1) bekezdése *j*) pontjában szereplő „súlyos bűncselekmény” fogalomnak megfelelően határozza meg azt a bűncselekményi kört, amelyre vonatkozóan a magyar hatóság ilyen figyelmeztető jelzést elhelyezhet, ha megalapozottan feltehető, hogy az információgyűjtéssel vagy adatellenőrzéssel érintett személy ilyen bűncselekményt fog elkövetni (készít elő). A Javaslat a „megalapozottan feltehető” fordulat használatával elkerüli a Be. szerinti, a büntetőeljárás egy konkrét személlyel szemben történő megindításához szükséges „megalapozott gyanú” kifejezést, amellyel jelzi, hogy itt még a felderítési szakban szerzett információk alapján kialakult feltételezésről van szó. Ezt erősíti meg a Javaslat azzal is, hogy kifejezetten rendelkezik arról, hogy a figyelmeztető jelzés akkor is elhelyezhető, ha az adott büntett tekintetében az előkészület a magyar törvény szerint nem büntetendő.

A Javaslat a SVE 99. cikke (4) bekezdésének megfelelően határozza meg, hogy melyek azok a leplezett információgyűjtéssel, illetve adatellenőrzéssel szerzett információk amelyek a SIRENE Irodán keresztül továbbíthatók a figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatóságnak.

A 8. §-hoz

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény (2003. évi CXXX. törvény) jelenleg úgy rendelkezik, hogy az európai elfogatóparancsot a NEBEK-nek kell megküldeni. A hatályos rendelkezések alapján tehát az európai elfogatóparancs nem kerül be a körözési információs rendszerbe.

Ezzel párhuzamosan a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (Nbjt.) jelenleg úgy rendelkezik, hogy a nemzetközi elfogatóparancsot az igazságügyért felelős miniszternek kell megküldeni. Ez azt jelenti, hogy a nemzetközi elfogatóparancs sem kerül be a belföldi körözési rendszerbe.

A Javaslat 36. §-a, 40. §-a és 41. §-a ezt a problémát kezeli a 2003. évi CXXX. törvény, az Sztk.tv. illetve az Nbjt. módosításával, amelyekben az kerül egyértelműen rögzítésre, hogy az európai elfogatóparancsot, valamint a nemzetközi elfogatóparancsot meg kell küldeni az illetékes rendőri szerv részére is.

Figyelemmel arra, hogy az európai elfogatóparancs közvetlenül megküldésre kerül a NEBEK-hez, így nem szükséges azt előírni, hogy a figyelmeztető jelzés elhelyezése az egyébként a körözési információs rendszert kezelő Rendőrségen keresztül történjék. Ennek megfelelően rendelkezik úgy a Javaslat e szakasza, hogy a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges adatokat az európai vagy nemzetközi elfogató parancsot kibocsátó bíróság küldi meg a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

A 9. §-hoz

Annak a személynek a körözését, akinek az eltűnését bejelentik az Rtv. 36/A. §-ának (3) bekezdése szerint a bejelentést követő 24 órán belül el kell rendelni. A büntető-eljárásban tanúként vagy terheltként idézni kívánt olyan személyt érintően, akinek lakó- vagy tartózkodási helye ismeretlen – a lakó- vagy tartózkodási hely közlése céljából – akkor helyezhető el figyelmeztető jelzés, ha a körözését elrendelték. Ennek megfelelően rendelkezik a Javaslat úgy, hogy ezekben az esetekben a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges, az adott személyre vonatkozó adatokat a körözést folytató rendőri szerv küldi meg a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

A Rendőrség és a Határőrség integrációját követően a Rendőrség és a Vám- és Pénzügyőrség végezhet leplezett információgyűjtést vagy adatellenőrzést. Ennek megfelelően a Javaslat úgy rendelkezik, hogy az ilyen információgyűjtésben, vagy adatellenőrzésben érintett személyre, illetve járműre vonatkozó – a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges – adatokat, a körözést folytató rendőri szerv küldi meg a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

A gépjármű, utánfutó, lakókocsi, lőfegyver, bankjegy körözését, mint tárgykörözést az Sztk.tv. 4. §-ának megfelelően a Rendőrség végzi. Ennek megfelelően rendelkezik

úgy a Javaslat, hogy a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges az adott tárgyra vonatkozó adatokat a körözést folytató rendőri szerv küldi meg a SIRENE Irodának, amely továbbítja az N.SIS Hivatalnak a figyelmeztető jelzés N.SIS-be történő elhelyezése céljából.

A 10. §-hoz

A SVE 96. cikke szerinti, beléptetési tilalmat – a hazai jogi terminológiában beutazási és tartózkodási tilalmat – elrendelő figyelmeztető jelzéseknek a SIS-be történő továbbítására, a SIRENE Irodán keresztül, az idegenrendészeti hatóság jogosult.

Beutazási és tartózkodási tilalmat az idegenrendészeti hatóság rendelhet el a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvényben, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényben meghatározott esetekben, saját hatáskörben, vagy a bíróság által a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) alapján elrendelt kiutasítás végrehajtása érdekében.

A Javaslat 5. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján a beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyre vonatkozó adat akkor továbbítható a SIS-be, ha a beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló külföldi nem a szabad mozgás és tartózkodás jogáról szóló 2007. évi I. törvény hatálya alá tartozó EGT-állampolgár.

A beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyre vonatkozó adatot nem lehet továbbítani a SIS-be abban az esetben, ha a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésének oka az volt, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár a kiszabott helyszíni bírságot vagy szabálysértési bírságot az előírt határidőig nem fizette meg, és annak behajtására nincs lehetőség vagy a behajtás sikertelen volt. Ez az elrendelési ok ugyanis nem feleltethető meg a SVE 96. cikkében meghatározott feltételeknek.

A Javaslat a SVE 25. cikkének megfelelően rendelkezik arról, hogy amennyiben egy schengeni állam úgy dönt, hogy tartózkodási engedélyt állít ki beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló külföldi részére, akkor a SIS figyelmeztető jelzést az elrendelő államnak vissza kell vonnia. Ugyanez a teendő akkor is, ha a külföldi már tartózkodási engedéllyel rendelkezik, amelyet a Magyarország által elrendelt figyelmeztető jelzés és a hozzá kapcsolódó kiegészítő információk alapján a schengeni állam nem von vissza.

Ilyen esetben a figyelmeztető jelzést – a külföldi SIRENE iroda értesítése alapján – a magyar SIRENE Iroda törli. Természetesen a jelzésnek a SIS-ből történő törlése nem érinti a beutazási és tartózkodási tilalom további fennállását, a magyar idegenrendészeti nyilvántartásból nem kell a beutazási és tartózkodási tilalmat törölni.

A 11. §-hoz

A személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet 3. §-ának *f*) pontja, illetve 4. §-ának *f*) pontja értelmében a körzetközponti jegyző, illetve a személyiadat- és a lakcímnilyvántartást kezelő központi szerv rendeli el az elveszett, ellopott, megsemmisült személyazonosító igazolvány körözését.

Az Utv. 27. §-ának (3) bekezdése szerint a központi úti okmány-nyilvántartó szerv rendeli el az elveszett, eltulajdonított vagy megsemmisült úti okmány körözését.

Az elveszett vagy megsemmisült jármű okmányok, illetve hatósági jelzések körözését a Kknyt. 5. §-ának *g*) pontja, illetve a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 98. §-a értelmében a körzetközponti jegyző rendeli el.

A fegyverekről és a lőszerokról szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet 38. §-ának (5) és (6) bekezdése szerint a lőfegyver elvesztését az elvesztés helye szerint illetékes rendőrkapitányságon kell bejelenteni, amelynek alapján a körözést ez a rendőrkapitányság rendeli el.

Tárgykörözés esetén a körözést elrendelő hatóság a határozatát – a személy- és tárgykörözésről szóló törvény rendelkezései szerint – a székhelye szerint illetékes rendőrkapitánysághoz továbbítja, így az elrendeléshez képest a gyakorlat alapján gyakran elég hosszú idő telik el, amíg az elveszett okmányok a körözési rendszerben megjelennek.

A hatályos jogszabályok mindhárom okmánytípus esetében arról rendelkeznek, hogy az okmány tulajdonosa három napon belül bejelentési kötelezettséggel tartozik az okmányellátás feladatával felruházott hatóság felé. E hatóságok – szintén a hatályos jogszabályok rendelkezései szerint – kötelesek az okmánnyal kapcsolatos eseményt (elvesztés, eltulajdonítás, megsemmisülés) a okmánynyilvántartásban regisztrálni.

Célszerűtlen, és nem szolgálja a SIS hatékony működése szempontjából alapvető adat-, és jogbiztonságot az a helyzet, ha a közigazgatási adatkezelésben elektronikusan rögzített, és hozzáférhető adat alapján a körözés elrendeléséről külön határozatot kell hozni, és a Rendőrség e határozat alapján rögzíti az okmánykörözési adatbázisában, az egyébként a közigazgatásban már rögzített adatokat, és az onnan kerülne a SIS-be.

Erre tekintettel a Javaslat módosítja az Sztk.tv.-t. A módosítás értelmében az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok tekintetében a körözést nem kell külön elrendelni, hanem – mivel valamely adat vagy tény hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 82. §-ának (2) bekezdése szerint határozatnak minősül – az adott okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére vonatkozó ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján kell lefolytatni. E rendelkezés-

sel összefüggésben az okmányok nyilvántartásáról rendelkező törvények – a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, Utv., a Kknyt. – módosítása is szükséges, amelyet a Javaslat szintén elvégez.

Az okmánykörözésre vonatkozó előbb említett szabályok módosítása alapján a Javaslat úgy rendelkezik, hogy az elveszett, eltulajdonított megsemmisült okmányok esetében az adott okmánynyilvántartást vezető központi hatóság közvetlenül továbbítja a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges adatokat az N.SIS Hivatalhoz a figyelmeztető jelzés N.SIS-ben történő elhelyezése céljából.

A Javaslat szerint a SIS-be kell továbbítani azokra az úti okmányokra, valamint tartózkodásra jogosító engedélyekre vonatkozó adatokat is, amelyek elvesztését, eltulajdonítását vagy megsemmisülését az idegenrendészeti hatóságnak – a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvényben, illetve a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényben meghatározottak szerint – bejelentették. Az adatokat a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv az idegenrendészeti nyilvántartásba történő bejegyzést követően továbbítja az N.SIS Hivatalnak.

A 12. §-hoz

A SIRENE kézikönyv tartalmazza egységesen, minden SIS-t alkalmazó állam SIRENE Irodájának az alkalmazottaira vonatkozóan azokat az utasításokat, amelyek a SVE egyes cikkei végrehajtásához szükséges kiegészítő információk cseréjére irányadó szabályokat és eljárásokat részletezik. A SIS-ben egy állam egy személyre vonatkozóan csak egy figyelmeztető jelzést helyezhet el, több állam egy személyre vonatkozóan csak akkor helyezhet el több figyelmeztető jelzést ha azok egymással összeegyeztethetők. Annak vizsgálata, hogy a SIS-ben egy adott személyre vonatkozóan helyeztek-e el már figyelmeztető jelzést, illetve az összeegyeztethetőség vizsgálata is a SIRENE Iroda feladata.

Az egymással összeegyeztethető figyelmeztető jelzéseket, illetve az egyes figyelmeztető jelzések elsőbbségi sorrendjét is a SIRENE kézikönyv határozza meg. Erre tekintettel a Javaslat általános jelleggel úgy rendelkezik, hogy a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges adatokat a SIRENE kézikönyv rendelkezéseinek megfelelően – személyt érintő figyelmeztető jelzés elhelyezése esetén a SIRENE Iroda közreműködésével – kell továbbítani.

A 13. §-hoz

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 5. §-ának (1) bekezdése értelmében személyes adatot ke-

zolni csak meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében lehet. A Javaslat a SIRENE kézikönyvben szabályozott eseteket összegyűjtve határozza meg azokat a körülményeket, amikor a SIRENE Iroda kiegészítő információt továbbíthat másik SIS-t alkalmazó állam SIRENE Irodájának.

A 14. §-hoz

A SVE 95. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az ott meghatározott, az európai vagy nemzetközi elfogatóparancs végrehajtása céljából kibocsátott figyelmeztető jelzés elhelyezésével egyidejűleg, a lehető leggyorsabb módon el kell küldeni az adott büntető ügyvel kapcsolatos lényeges információkat is. Az ott meghatározott információk az európai elfogatóparancshoz rendszeresített formanyomtatványról, illetve a nemzetközi elfogatóparancsról összegyűjthetők. A Javaslat erre tekintettel rendelkezik úgy, hogy SVE-ben meghatározott információknak megfelelő adatokat – az előbb említett figyelmeztető jelzés elhelyezésével egyidejűleg – a SIRENE Iroda kiegészítő információként továbbítsa a SIS-t alkalmazó államok részére.

A 15. §-hoz

Az SVE 92. cikkének (4) bekezdése szerint a „a tagállamok a nemzeti jogszabályokkal összhangban az e célra kijelölt hatóságokon keresztül (Sirene) kicserélnek minden olyan kiegészítő információt, amely szükséges a figyelmeztető jelzések beviteléhez és a megfelelő intézkedés megtételéhez azon esetekben, amikor az e rendszerben folytatott lekérdezés eredményeképpen olyan személyekre, illetve tárgyra bukkannak, akiről, illetve amelyekről a Schengeni Információs Rendszerben már szerepel adat”. E feladat ellátásához adathozzáférési jogot kell biztosítani a Sirene Iroda részére mindazon adatokhoz, amelyek a találattal érintett személy vagy tárgy azonosításához illetőleg a jelzés elhelyezése alapján kezdeményezendő eljárás végrehajtásához szükségesek.

A Javaslat a Sirene Iroda részére az adathozzáférési jogot konkrétan meghatározott nyilvántartások tekintetében, és olyan adatkört érintően teszi lehetővé, amelyek az SVE-ben meghatározott feladat ellátásához szükségesek és elégségesek. Ezek az adatok elsősorban a személyek személyazonosító adatai, az okmányok azonosító adatai, a körözési adatok, a beutazási és tartózkodási tilalom alatt állókkal kapcsolatos adatok, valamint a fegyvertartási engedéllyel összefüggő adatok. A Sirene Irodának lehetőséget biztosít továbbá a törvényjavaslat ahhoz, hogy a bíróságtól tájékoztatást kérjen az európai illetőleg nemzetközi elfogatási parancs kibocsátásának körülményeiről. Ezeket

az adatokat a Sirene Iroda csak a kiegészítő információt kérő részre történő továbbításhoz használhatja fel és azt az alapul szolgáló jelzés törlésével egyidejűleg törölni köteles.

A 16. §-hoz

A SVE 100. cikkének (2) bekezdése értelmében az ellopott, jogellenesen használt, vagy elveszett tárgyra, okmányokra illetőleg hatósági jelzésekre vonatkozóan elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján megtalált tárgyakkal vagy okmányokkal kapcsolatos szükséges intézkedéseket annak az államnak a jogszabályai alapján kell megtenni, amelynek területén a tárgyat megtalálták.

A 2003. évi CXXX. törvény 51. §-a rendelkezik az Unió tagállamai vonatkozásában azoknak a tárgyaknak a tulajdonos részére történő visszaadásáról, amelyekre bűncselekményt követtek el. E § rendelkezése szerint az ilyen tárgyat a tagállami igazságügyi hatóságon keresztül kell a tulajdonosnak visszajuttatni. Az 51. § meghatározza a tárgy visszaadásának feltételeit (az átadás csak akkor teljesíthető, ha igazolják az érintett személy kétséget kizáró tulajdonjogát, az átadás nem sértheti jóhiszemű harmadik személy jogait, nem veszélyeztetheti a Magyar Köztársaság területén folyó büntetőeljárás sikerét) a magyar hatóságok feladatait (tárgy lefoglalása, ismeretlen helyen lévő tárgy körözésének elrendelése).

A Javaslat kiegészíti a 2003. évi CXXX. törvény 51. §-át egy új (6) bekezdéssel, amely azt az esetet szabályozza, amikor a tárgyra, az okmányra vagy a hatósági jelzésre nem követtek el bűncselekményt, de azt a Javaslat alapján a SIS-t alkalmazó külföldi állam által elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján találták meg. Az így megtalált tárgyat, okmányt vagy hatósági jelzést a figyelmeztető jelzés kibocsátását elrendelő hatóságnak kell átadni.

A 17. §-hoz

A SVE 101. és 102/A. cikkei kizárólagosan határozzák meg, hogy milyen feladatokat ellátó hatóságoknak lehet hozzáférési jogosultságuk a SIS-ben elhelyezett adatokhoz. Eszerint a teljes körű hozzáférési jogosultságuk lehet, a határellenőrzést, rendőrségi és vámellenőrzést végző hatóságoknak, a büntető ügyben eljáró igazságügyi hatóságoknak. Az idegenrendészeti hatóságok a SVE 101. cikkének (2) bekezdése szerint a beutazási és tartózkodási tilalom miatt elrendelt figyelmeztető jelzéshez, illetve az ellopott, jogellenesen használt, vagy elveszett kitöltött vagy kitöltetlen személyes dokumentumokra vonatkozóan elrendelt figyelmeztető jelzéshez kapcsolódó adatokhoz férhetnek hozzá.

A SVE 102/A. cikke lehetővé teszi, hogy a „járművek forgalmi engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező tagállami szolgálatok” kizárólag az előttük nyilvántartás-

ba vételre bemutatott jármű jogszerű eredetének ellenőrzése céljából férhetnek hozzá tételesen meghatározott adatokhoz.

A fentieknek megfelelően biztosítja a Javaslat a SIS-ben található adatokhoz való hozzáférést az érintett magyar szervek számára. Ennek értelmében a büntető ügyben eljáró bíróság és ügyészség a figyelmeztető jelzések teljes körét érintően, a Rendőrség nyomozó hatósági, közbiztonság-védelmi, körözési, valamint a Rendőrség és a Határőrség integrációjára tekintettel határrendészeti feladatainak, illetve a vámhatóság nyomozó hatósági feladatai ellátásához – a szintén a figyelmeztető jelzések teljes köréhez – rendelkezik hozzáférési jogosultsággal.

Az idegenrendészeti hatóság a beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személyekre, valamint az azonosításukat lehetővé tevő kitöltött vagy kitöltetlen okmányokra vonatkozó adatokhoz férhet csak hozzá. A Javaslat végezetül a SIS-ben elhelyezhető gépjárműre, utánfutóra, lakókocsira, valamint az ezekhez kapcsolódó okmányokra, hatósági jelzésekre vonatkozó adatokhoz való hozzáférést is biztosítja a jármű forgalomba helyezésével kapcsolatos eljárásban a közlekedési igazgatási hatáskörben eljáró szerv, illetve a közúti közlekedési nyilvántartó szerv részére.

A 18–19. §-okhoz

Az SVE 104. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerint biztosítani kell, hogy utólag is ellenőrizhető és megállapítható legyen, milyen személyes adatokat vittek be a gépi adatfeldolgozó rendszerbe, hogy ki és mikor végezte az adatok bevitelét (beviteli ellenőrzés). E kötelezettség végrehajtását szolgálja a Javaslat, amely mind a SIRENE Iroda, mind az N.SIS tekintetében előírja az ún. naplózási kötelezettséget.

Az SVE 109. cikk (1) bekezdése szerint a szerződő feleknek saját joguk szerint kell biztosítaniuk a személyeknek azt a jogát, hogy tájékozódhassanak a SIS-ben rájuk vonatkozóan elhelyezett adatokról. A hazai jog szerint – az Avtv. 12. §-ának (1) bekezdése alapján – az adatkezelő köteles a tájékoztatást megadni. A tájékoztatás lehetőségét szolgálja az ún. adattovábbítási nyilvántartás, amelynek vezetéséről rendelkezik a Javaslat.

Az SVE 103. cikke előírja, hogy minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a nemzeti adatállományt kezelő hatóság a személyes adatok minden továbbítását rögzítse az adattovábbítás jogszerűségének ellenőrzése céljából (adattovábbítási nyilvántartás). E kötelezettség végrehajtását szolgálja a 18. § (2) bekezdés szerinti rendelkezés.

A tájékoztatás megadásáról történő döntés meghozatalakor figyelembe kell azonban venni az Avtv. 13. § illetve 16. §, és az SVE. 109. cikk (2) bekezdése szerinti rendelkezéseket, amelyek szerint az érintett tájékoztatása megtagadható ha azt adattovábbításban érintett adatkezelésekre irányadó hazai törvények előírják, vagy ha azt az

intézkedés jogszerű végrehajthatóságának vagy harmadik személy jogai védelmének érdeke szükségessé teszi.

A 20–21. §-okhoz

Az SVE 114. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok jelöljenek ki független ellenőrző szervet, amelynek feladata annak ellenőrzése, hogy a bevitt adatok feldolgozása és felhasználása nem sérti-e az adatalany jogait. E feladat ellátására a Javaslat – az Avtv.-vel összhangban – az adatvédelmi biztost jelöli ki.

A Javaslat a figyelmeztető jelzéssel összefüggésben kettős jogorvoslati lehetőséget biztosít az érintett részére. Egyrészt az adatvédelmi biztos az Avtv.-ben biztosított hatásköre alapján köteles a hozzá benyújtott bejelentéseket kivizsgálni, valamint az ellenőrzés során feltárt adatkezelési visszásságok megszüntetését kezdeményezni. Másrészt – figyelemmel az SVE. 11. cikk (1) bekezdésében foglaltakra – a Javaslat utal arra, hogy az érintett a figyelmeztető jelzés elhelyezését elrendelő bíróság vagy hatóság eljárására vonatkozó törvényben biztosított jogorvoslati lehetőségekkel is élhet.

A Javaslat az SVE-ben foglaltaknak megfelelően biztosítja a jogorvoslat lehetőségét abban az esetben is, ha a kifogásolt adatot külföldi hatóság helyezte el és előírja az e tárgyban benyújtott jogorvoslati kérelmeknek az illetékes külföldi hatóság, vagy felügyelő szerv részére történő továbbítását.

A 22. §-hoz

A NEBEK a NEBEK tv. által létrehozott szervezet. A Javaslat szerint a SIRENE Iroda feladatait a NEBEK látja el. A SIS nem kizárólag bűnüldözési célt szolgáló információs rendszer, hanem annak célja a határellenőrzések elvégzését, illetve a külföldiek beutazásának és tartózkodásának ellenőrzését segítő információcsere is. Ennek megfelelően módosítja a Javaslat a NEBEK tv.-nek a törvény célját meghatározó 1. §-át.

A 23. §-hoz

A SIS a jövőben mind magyar, mind nemzetközi viszonylatban nem kizárólag hazai bűnüldöző szervekkel, illetve nemzetközi bűnüldözési szervezetekkel tart kapcsolatot, hanem az illegális migráció megelőzése, illetve az elvesztett, eltulajdonított, megsemmisült hivatalos okmányok felkutatása érdekében az idegenrendészeti hatóságokkal, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szervével, a központi útiokmány-nyilvántartó szervvel, illetve a központi közúti közlekedési nyilvántartó szervvel is. Ezen új feladatokra tekintettel a NEBEK tv.-ben a „nemzetközi bűnüldözési szervezet”, illetve a „magyar

bűnüldöző szerv” fogalmakat új fogalommal kell felváltani. A Javaslat erre tekintettel – a későbbiekben még több törvényhelyen, de lényegében azonos okból – módosítja a NEBEK tv.-t, a „nemzetközi bűnüldözési szervezet” helyett „nemzetközi bűnügyi együttműködés céljából létrehozott szervezet” kifejezést, a „magyar bűnüldöző szerv” helyett „magyar együttműködő szerv” kifejezést használva. A Javaslat ennek megfelelően módosítja az érintett két értelmező rendelkezést.

A 24. §-hoz

A Javaslat a NEBEK tv. 3-ának (1) bekezdésén is átvezeti az előbb részletesen kifejtett fogalomváltozást. Ezzel egyidejűleg a Javaslat új (4) bekezdéssel egészíti ki a NEBEK tv. e szakaszát, megjelenítve a NEBEK új, a Schengeni Információs Rendszerrel kapcsolatos feladatát, ami a SIRENE Iroda működtetését jelenti. A Javaslat egyben figyelemmel van arra is, hogy előreláthatólag, az Európai Unió jelenleg ismert menetrendje szerint 2009. januárjától üzemelni kezd a Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II), amely a Schengeni Végrehajtási Egyezmény helyett két rendeletből és egy határozatból álló uniós „jogszabálysomagon” alapszik. A SIS II „jogszabálysomag” hatálybalépését követően, pedig a külön törvény mellett a SIRENE Iroda feladatait az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja.

A 25. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 4. §-án is átvezeti az új értelmező rendelkezésnek megfelelő fogalmakat, valamint utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja. Egyebekben a NEBEK tv. e szakaszának hatályos normaszövegén a Javaslat nem változtat.

A 26. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 5. §-án is átvezeti az új értelmező rendelkezésnek megfelelő fogalmakat, valamint utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja. Egyebekben a NEBEK tv. e szakaszának hatályos normaszövegén a Javaslat nem változtat.

A 27. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 6. §-án is átvezeti az új értelmező rendelkezésnek meg-

felelő fogalmakat, valamint utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja. Egyebekben a NEBEK tv. e szakaszának hatályos normaszövegén a Javaslat nem változtat.

A 28. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 7. §-ának (1) bekezdésén is átvezeti az új értelmező rendelkezésnek megfelelő fogalmakat, valamint utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát, jelen esetben az adatfelhasználás célját – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja. Ezen túlmenően a Javaslat – az Avtv. 8. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek megfelelően – úgy rendelkezik, hogy az adatigénylés, illetve továbbítás a szélesebb körű fogalmat jelentő jogszabály helyett csak törvényi felhatalmazás alapján lehetséges.

Adatvédelmi szempontból az egyes adatállományok elkülönített kezelésének alapja az adatállományok létrehozásának különböző célja, és nem a létrehozásukat előíró nemzetközi szerződések különbözősége. A Javaslat ennek megfelelően módosítja a NEBEK tv. 7. §-ának (2) bekezdését.

A 29. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 8. §-ában is utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja.

A 30. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 9. §-án is átvezeti az új értelmező rendelkezésnek megfelelő fogalmakat, valamint utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja. Egyebekben a NEBEK tv. e szakaszának hatályos normaszövegén a Javaslat nem változtat.

A 31. §-hoz

A Javaslat 4. §-ának (1) bekezdése szerint a SIRENE Iroda feladatait a NEBEK, illetőleg annak önálló szervezeti egysége látja el. Ezért a SIRENE Iroda adatkezelési feladatait a NEBEK törvényben szükséges elhelyezni. A Javaslat tartalmazza a NEBEK-nek a figyelmeztető jelzés és

a kiegészítő információk elhelyezésével, módosításával és kiegészítésével kapcsolatos feladatait. Az SVE alapján a Javaslat részletes rendelkezéseket tartalmaz a figyelmeztető jelzések és az azokhoz kapcsolódó kiegészítő információk törlésére vonatkozóan, valamint az ehhez kapcsolódó információs és értesítési feladatokról. E rendelkezések adatvédelmi szempontból alapvető garanciális szabályokat tartalmaznak.

A 32. §-hoz

A Javaslat az előbb kifejtett indokok alapján a NEBEK tv. 10. §-ában is utal arra, hogy a jövőben a NEBEK feladatát – a SIRENE Iroda vonatkozásában – az Európai Unió jogi aktusa is meghatározhatja, egyúttal egyértelművé teszi, hogy a NEBEK vezetője nemcsak a nemzetközi szerződésben meghatározott adatvédelmi, adatbiztonsági és titokvédelmi követelmények betartásáért felel, hanem értelemszerűen a külön törvényben (pl. Avtv.) meghatározott ilyen követelmények megtartásáért is.

A 33. §-hoz

Az Európai Unió Tanácsa által meghatározott menetrend szerint a Schengeni Információs Rendszer alkalmazását a Tanács erről szóló határozatában megjelölt időponttól lehet alkalmazni. Az erről szóló határozat tárgyalása az Unió illetékes munkacsoportjában folyamatban van a végleges szöveg még nem ismert, az időpont a jelenleg ismert tervek szerint 2007. szeptember 1. A Javaslat ennek megfelelően módosítja a NEBEK tv.-nek a Schengeni Információs Rendszerrel kapcsolatos együttműködésre vonatkozó szabályait hatályba léptető rendelkezéseit.

A 34. §-hoz

A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló tvr. jelenleg csak a jogerősen kiszabott szabadságvesztését meg nem kezdő elítélt esetében teszi lehetővé a büntetés-végrehajtási bíró számára a körözés elrendelését. Nem zárható ki az az eset, amikor a terhelt, akivel szemben jogerősen kényszergyógykezelést rendeltek el, az elrendeléskor nem áll ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt. Erre tekintettel a Javaslat megteremteni annak a lehetőségét, hogy az ilyen személyekkel szemben is elrendelhesse a büntetés-végrehajtási bíró a körözést.

A 35. §-hoz

Célszerűtlen, és nem szolgálja a SIS hatékony működése szempontjából alapvető adat-, és jogbiztonságot az a

helyzet, ha a közigazgatási adatkezelésben elektronikusan rögzített, és hozzáférhető adat alapján a körözés elrendeléséről külön határozatot kell hozni, és a Rendőrség e határozat alapján rögzíti az okmánykörözési adatbázisában, az egyébként a közigazgatásban már rögzített adatokat, és azok onnan kerülnek a SIS-be.

Erre tekintettel a Javaslat módosítja az Sztk.tv.-t, a módosítás értelmében az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok tekintetében a körözést nem kell külön elrendelni, hanem – mivel valamely adat vagy tény hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 82. §-ának (2) bekezdése szerint határozatnak minősül – az adott okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére vonatkozó ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján kell lefolytatni.

Javaslat korábban úgy rendelkezik, hogy az elveszett, eltulajdonított megsemmisült okmányok esetében az adott okmánynyilvántartást vezető központi hatóság közvetlenül továbbítja a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez szükséges adatokat az N.SIS Hivatalhoz a figyelmeztető jelzés N.SIS-ben történő elhelyezése céljából. A Javaslat ezt a feladatot megjeleníti a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényben is.

A 36. §-hoz

Az Nbjt. 24. §-ának (2) bekezdése szerint az ideiglenes kiadatási letartóztatás iránti megkeresést az Országos Rendőr-főkapitányság Interpol Magyar Nemzeti Iroda útján is elő lehet terjeszteni. Az Interpol Magyar Nemzeti Iroda a törvénnyel létrehozott NEBEK-en belül működik, annak szervezeti egysége, ezért az Nbjt.-ben nem az Interpolt, hanem a NEBEK-et szükséges megjeleníteni. A Javaslat ezt a módosítást végzi el.

Az Nbjt. 32. §-a tartalmazza azokat az eseteket, amelyek szerint elfogatóparancs kibocsátásának van helye. A Be. 266. §-ának (4) bekezdésében az Nbjt. alapján kibocsátott elfogatóparancs, nemzetközi elfogatóparancs elnevezéssel szerepel, és az Sztk.tv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontja is nemzetközi körözés elnevezést tartalmaz. Célszerű az azonos tárgykört szabályozó, különböző törvények egységes és egyértelmű fogalomhasználatát megteremteni. Ezért a Javaslat az Nbjt. 32. §-ának (1)–(3) bekezdéseibe beiktatja a nemzetközi elfogatóparancs elnevezést.

A jelenlegi szabályozás szerint az Nbjt. alapján kibocsátott elfogatóparancs hatálya nem terjed ki a Magyar Köztársaság területére, ezért az nem is szerepel a magyar körözési rendszerben. Ennek következtében nem hajtható végre az elfogatóparancs, ha a terhelt, akivel szemben magyar

bíróság nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki, Magyarországon tartózkodik.

A javaslat a nemzetközi elfogatóparancs hatályát kiterjeszti a Magyar Köztársaság területére is, és rendelkezik arról is, hogy a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásáról, illetve visszavonásáról értesüljön az illetékes rendőri szerv. Ezért a nemzetközi elfogatóparancsot, illetve az annak visszavonásáról rendelkező végzést meg kell küldeni a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőri szervnek is.

Ez természetesen nem érinti azt a rendelkezést, miszerint a nemzetközi elfogatóparancsot, illetve az annak visszavonásáról szóló végzést, valamint a jogerős ítéletet meg kell küldeni az igazságügyért felelős miniszternek.

A 37. §-hoz

A javaslat az előbbieken részletesen kifejtett az elveztett, eltulajdonított megsemmisült okmányok körözésére vonatkozó Sztk.tv. módosítására tekintettel elvégzi a szükséges módosításokat az Utv.-ben is.

A 38. §-hoz

A javaslat módosítja a Be.-t, annak érdekében, hogy az európai elfogatóparancs, illetve a nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvény alapján nemzetközi elfogatóparancs kibocsátása esetén, a Be. szerinti (belföldi) elfogatóparancsra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók legyenek. A rendelkezés szorosan összefügg az Nbjt. 32. §-ának módosításával, a Be. javaslat szerinti módosítása teremti meg ugyanis annak a lehetőségét, hogy az Nbjt.-be beiktatott szabályozást a büntetőeljárás során alkalmazni lehessen, ez indokolja a Be.-be egy új 73/A. § beiktatását, amelynek (1) bekezdése utal a Be. elfogatóparancs kibocsátását szabályozó 73. §-ára.

A Be. alapján a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság – a Be.-ben meghatározott feltételek fennállása esetén – elfogatóparancsot bocsáthat ki a terhelt ellen. Előfordulhat, hogy más eljárásban ugyanezen terhelt ellen nemzetközi elfogatóparancs vagy európai elfogatóparancs kibocsátására kerül sor. Ha a terhelt elfogása nemzetközi elfogatóparancs vagy európai elfogatóparancs alapján megtörténik, a Be. szerinti elfogatóparancs a specialitás szabályára tekintettel (a kiadatás, átadás a nemzetközi, illetve európai elfogatóparancsban megjelölt konkrét büncselekményekre vonatkozik, az ott meg nem jelölt büncselekmény tekintetében a büntetőeljárás nem folytatható le) nem lesz végrehajtható.

Az Nbjt. 32. §-ának (1), illetve (2) bekezdése szerint nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásának – a nemzetközi bünyügyi jogsegély általános feltételeinek fennállása esetén – akkor van helye, ha külföldön tartózkodó olyan terhelt ellen kell büntetőeljárást lefolytatni, akivel szemben kiadatásnak van helye, illetve, ha jogerősen kiszabott szabadságvesztést külföldön lévő terhelttel szemben kell végrehajtani.

Kiadatásnak az Nbjt. 11. §-ának (2) bekezdése szerint büntetőeljárás lefolytatása céljából akkor van helye, ha az a cselekmény, amely miatt a kiadatást kérik, mind a magyar törvény, mind a megkereső állam törvénye szerint egy évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő; szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtás céljából pedig akkor, ha a kiszabott szabadságvesztés vagy az alkalmazott intézkedés még végrehajtható része hat hónapot meghalad.

A 2003. évi CXXX. tv. 25. §-ának (2) bekezdése szerint – a bünyügyi együttműködés általános feltételeinek fennállása esetén – az európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a magyar büntetőtörvény szerint a büntetési tétel felső határa legalább egyévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés. Ha a szabadságvesztést kiszabó vagy a szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazó határozatot már meghozták, az európai elfogatóparancs csak akkor bocsátható ki, ha a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés tartama legalább négy hónap.

Annak érdekében, hogy a Be. alapján kibocsátott elfogatóparancs végrehajtása megtörténjen olyan esetekben is, amikor a terhelttel szemben más eljárásban nemzetközi elfogatóparancsot vagy európai elfogatóparancsot bocsátottak ki, szükséges a Be. új 73/A. §-ának (2) bekezdése. A Be.-be a javaslattal beiktatott rendelkezés szerint, ha a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a terhelt ellen elfogatóparancsot bocsátott ki, és tudomást szerez arról, hogy más eljárásban a terhelt ellen európai elfogatóparancsot, illetve a nemzetközi bünyügyi jogsegélyről szóló törvény alapján nemzetközi elfogatóparancsot bocsátottak ki, európai elfogatóparancsot, illetve nemzetközi elfogatóparancsot is kibocsát, illetve ennek érdekében intézkedik. A büntetőügyben eljáró szerv mindezt természetesen csak akkor teheti meg, ha a külön törvényekben meghatározott, az előző bekezdésekben részletezett feltételek a terhelt, valamint az adott büntetőeljárásban az elfogatóparancs-csal érintett büncselekmény tekintetében egyaránt fennállnak.

A 39. §-hoz

A javaslat, figyelemmel arra a korábbi rendelkezésre, amely szerint a SIS-ben kezelt adatokhoz a közlekedési igazgatási hatáskörben eljáró szerv, illetve a közúti közle-

kedési nyilvántartó szerv meghatározott körben hozzáféréssel rendelkezik, megteremti e rendelkezés páráját a Kknyt. 4. §-a ga) alpontjának szükséges kiegészítésével.

A Javaslat az előbbieken részletesen kifejtett az elveszett, eltulajdonított megsemmisült okmányok körözésére vonatkozó Sztk.tv. módosítására tekintettel elvégzi a szükséges módosításokat a Kknyt. vonatkozó rendelkezésin is.

A 40. §-hoz

Célszerűtlen, és nem szolgálja a SIS hatékony működése szempontjából alapvető adat-, és jogbiztonságot az a helyzet, ha a közigazgatási adatkezelésben elektronikusan rögzített, és hozzáférhető adat alapján a körözés elrendeléséről külön határozatot kell hozni, és a Rendőrség e határozat alapján rögzíti az okmánykörözési adatbázisában, az egyébként a közigazgatásban már rögzített adatokat, és az onnan kerülne a SIS-be.

Erre tekintettel a Javaslat módosítja az Sztk.tv.-t, a módosítás értelmében az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok tekintetében a körözést nem kell külön elrendelni, hanem – mivel valamely adat vagy tény hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 82. §-ának (2) bekezdése szerint határozatnak minősül – az adott okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére vonatkozó ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján kell lefolytatni.

A Javaslat úgy módosítja a Be.-t az Nbjt.-t és a 2003. évi CXXX. törvényt, hogy az európai elfogatóparancs, illetve a nemzetközi elfogatóparancs hatálya kiterjedjen a Magyar Köztársaság területére is, és rendelkezik arról is, hogy a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásáról, illetve visszavonásáról értesüljön az illetékes rendőri szerv. Erre tekintettel a Javaslat új c) ponttal egészíti ki az Sztk.tv. 16. §-ának (2) bekezdését is, annak érdekében, hogy ott is egyértelműen meghatározza, hogy a körözési információs rendszerben történő rögzítés annak a rendőrkapitányságnak, illetve rendőr-főkapitányságnak a feladata, amelynek a bíróság a nemzetközi, vagy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról vagy visszavonásáról szóló határozatát megküldte.

A SVE. 94. cikkének (3) bekezdése a személyekre vonatkozó figyelmeztetőjelzés tekintetében lehetővé teszi az adattovábbítást arra vonatkozóan, hogy az érintett személynél van-e fegyver, illetve, hogy az érintett személy erőszakosan viselkedhet. A Javaslat 6. §-a ennek megfelelően határozza meg a figyelmeztető jelzés adattartalmát. Ezek az adatok az elrendelt körözés alapján intézkedő hatóság számára is hasznos, a hatékony intézkedést elősegítő információt hordoznak, így célszerű, hogy ezek az adatok

a körözési információs rendszerben is megjelenjenek. A fentiekre tekintettel a Javaslat egy új alponttal egészíti ki az Sztk.tv. 18. §-át lehetővé téve, hogy a körözési információs rendszer a körözött személy elfogása esetén várható magatartására vonatkozó információt is tartalmazza.

A Javaslat az Sztk.tv. 25. §-ának módosításával a javaslat lehetővé teszi, hogy a körözési információs rendszerből a jogsegélykérelem elintézéséhez valamint a nemzetközi szerződésekben meghatározott, és a viszonyossági gyakorlatból eredő feladatai teljesítéséhez jelenleg is adatigénylésre jogosult külföldi nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság, nemzetközi igazságügyi és bűnüldöző szerv mellett, a SIS-ből a SIRENE Iroda útján adatigénylésre jogosult külföldi hatóság is igényelhesse adatot.

A 41. §-hoz

A 2003. évi CXXX. törvény 20. §-ának (1) bekezdését azért indokolt módosítani, mert az Interpol Magyar Nemzeti Iroda a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központon (NEBEK) belül működik, ezért a törvényben nem az Interpolt, hanem a NEBEK-et szükséges megjeleníteni. A módosítás összhangban áll az Nbjt. 24. §-a (2) bekezdésének módosításával.

A Javaslat az európai elfogatóparancs hatályát kiterjeszti a Magyar Köztársaság területére is, ezért rendelkezik arról is, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról, illetve visszavonásáról értesüljön az illetékes rendőri szerv. Ezért az európai elfogatóparancsot, illetve az annak visszavonásáról rendelkező végzést meg kell küldeni a terhelt bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye – ha a terhelt egyikkel sem rendelkezik, a kibocsátó bíróság székhelye – szerint illetékes rendőri szervnek is.

Ez természetesen nem érinti azt a rendelkezést, miszerint az európai elfogatóparancsot, illetve az annak visszavonásáról szóló végzést meg kell küldeni a NEBEK-nek.

A rendelkezés összefügg az Nbjt. 32. §-ának újraszabályozásával.

A 2003. évi CXXX. törvény 51. §-a rendelkezik azon tárgyak tagállami igazságügyi hatóság részére történő átadásáról – mint az eljárási jogsegély egyik formájáról –, amelyekre a bűncselekményt elkövették. Külön törvényi rendelkezése, valamint az Európai Unió jogi aktusa alapján azonban olyan tárgyak tekintetében is el kell helyezni a SIS-ben figyelmeztető jelzéseket, amelyekre nézve nem követtek el bűncselekményt. Ilyen tárgyak a jogellenesen használt, elveszett vagy megsemmisült hivatalos okmányok, illetve hatósági jelzések, amelyekre vonatkozóan a 2003. évi CXXX. törvény 51. §-ának (2)–(4) bekezdéseiben foglaltakat alkalmazni kell. Ennek törvényi lehetőségét teremti meg a Javaslat.

A 42. §-hoz

A Javaslat szerint a Vám- és Pénzügyőrség a SVE alapján is folytat együttműködést külföldi rendvédelmi szervezetekkel, amelynek kereteit a Javaslat szerinti törvény, valamint a SIS II hatálybalépést követően a vonatkozó uniós jogi aktusok teremtik meg, erre tekintettel szükséges módosítani a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény 7. §-át.

A 43. §-hoz

A Javaslat szerint a törvény három lépcsőben lépne hatályba, mivel az Európai Unió Tanácsának jelenleg ismert menetrendje szerint a Tanács első lépésben – előreláthatólag 2007. szeptember 1-jétől – a SIS alkalmazását tenné lehetővé a tagállamok számára úgynevezett „rendőrségi felhasználás” (police use) céljából, ami azt jelenti, hogy a beutazási és tartózkodási tilalommal kapcsolatos rendelkezések nem lennének alkalmazhatók. A rendszer működését az Unió illetékes szervei így élesben ellenőriznék, amelynek eredményeként döntenek a belső határok ellenőrzésének megszüntetéséről (előreláthatólag 2007. december 31-től). A beutazási és tartózkodási tilalommal kapcsolatos rendelkezések ez utóbbi időponttól lennének alkalmazhatók. A Tanács ezeket az időpontokat egy jelenleg még tervezet formájában tárgyalt határozatban határozná meg.

Ugyanakkor ahhoz, hogy a rendszer 2007. szeptember 1-jétől működni tudjon a szükséges adatokat az N.SIS Hivatalnak fel kell töltenie, ami adatkezelést jelent, aminek a törvényi feltételeit addig is biztosítani kell.

A Javaslat ennek megfelelően úgy rendelkezik, hogy a törvény meghatározó része, ami a figyelmeztető jelzések elhelyezésével kapcsolatos adatok feltöltéséhez szükséges a kihirdetését követő harmincadik napon hatályba lép. Azok a rendelkezések, amelyek az adatok Központi SIS-be történő továbbítását, kiegészítő információk megküldését, illetve az egyes hatóságok részére a SIS-ben tárolt adatokhoz való hozzáférést szabályozzák azon a napon lépnek hatályba, amelyen a Tanács a SIS alkalmazását a Magyar Köztársaság számára lehetővé teszi. A beutazási és tartózkodási tilalommal kapcsolatos rendelkezések pedig azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdve a Tanács a Magyar Köztársaságot a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására feljogosítja, azaz lehetővé teszi a belső határok ellenőrzésének megszüntetését.

A Javaslat átvezeti az Nbjt., a NEBEK tv., illetve a 2003. évi CXXX. törvény szövegének azon a részein, ahol ez egyszerű kifejezés cserével megoldható azokat a módosításokat, amelyek indokai korábban részletesen kifejtésre kerültek.

A Javaslat korábban úgy módosítja az Sztk.tv.-t, hogy az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült okmányok tekintetében a körözést nem kell külön elrendelni, hanem az

adott okmány elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére vonatkozó ténynek az okmányra vonatkozó központi hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése alapján kell lefolytatni. Erre figyelemmel a Javaslat a törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályon kívül helyezi a Kknyt.-nek az okmányok körözésének elrendelésére vonatkozó rendelkezését, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvénynek azt a rendelkezését, amely a körzetközponti jegyző, illetve a központi nyilvántartást kezelő szerv számára írja elő a Rendőrség értesítését annak a személyazonosító igazolványnak az adatairól, amelynek elvesztését, ellopását vagy megsemmisülését bejelentették.

A 44. §-hoz

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2007. évi XC. törvény 2008. január 1-jei hatállyal végzi el a Rendőrség és a Határőrség integrációját. A Javaslat hatályba lépésekor tehát a Határőrség még önálló szervezet, amely feladatai alapján figyelmeztető jelzés elhelyezését kezdeményezheti, illetve a SVE 101. cikke alapján hozzáférési jogosultsággal rendelkezik a SIS-ben tárolt adatokhoz. Ennek megfelelően a Javaslat átmeneti időre szóló rendelkezéssel határozza meg a Határőrség SIS-szel kapcsolatos feladatait és jogosultságait.

A 45. §-hoz

A Javaslat a törvényi jogforrási szintet nem igénylő kérdések szabályozására felhatalmazást ad a Kormánynak, illetve a rendészetért és határrendészetért felelős miniszternek a rendeleti szintű szabályozásra.

A 46. §-hoz

A SIS hatékony működésének feltétele, hogy naprakész adatokat tartalmazzon, és jogszerűen elrendelt, valamint érvényes hatósági intézkedés alapján tartalmazzon figyelmeztető jelzést. Ennek biztosítása érdekében a Javaslat elrendeli, hogy a figyelmeztető jelzés alapjául szolgáló intézkedést elrendelő hatóság vizsgálja meg az általa elrendelt intézkedés jogszerűségét és időszerűségét, és ennek megfelelően intézkedjék a figyelmeztető jelzés elhelyezésére érdekében a SIS-be történő adattovábbításról.

A 47. §-hoz

A Javaslat az Európai Unió jogának való megfelelést hajtja végre, ennek megfelelően tartalmazza a jogharmonizációs záradékot.

A Kormány rendeletei

**A Kormány
176/2007. (VII. 1.) Korm.
rendelete
a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint
a Miniszterelnöki Hivaltalt vezető miniszter
feladat- és hatásköréről**

A Kormány a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 28. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott feladatkörében, az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotó hatáskörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Miniszterelnöki Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) tevékenységét a miniszterelnök irányítja. A Hivaltalt a Miniszterelnöki Hivaltalt vezető miniszter (a továbbiakban: miniszter) vezeti, ennek keretében gondoskodik a hivatali szervezet egységes működéséről.

(2) A Hivatal részletes szervezeti felépítését, belső munkamegosztási és működési rendjét e rendelet és egyéb jogszabályok, továbbá a Kormány és a miniszterelnök határozatainak keretei között a szervezeti és működési szabályzat tartalmazza.

(3) A minisztert a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 31. §-ának (2) bekezdésében szabályozott esetben a pénzügyminiszter helyettesíti.

2. §

A miniszter a Kormány

a) a kormányprogram megvalósításának stratégiai irányításáért és ennek kapcsán a kormányzati tevékenység összehangolásáért,

b) testületi működésével kapcsolatos feladatok ellátásáért,

c) közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért,

d) audiovizuális politikáért,

e) nemzetpolitikáért,

f) kisebbségpolitikáért,

g) közigazgatási informatikáért felelős tagja.

3. §

A miniszter e rendeletben és más jogszabályokban, valamint a Kormány határozataiban meghatározott feladatkörében

a) javaslatot készít a Kormány közpolitikájára,

b) előkészíti a törvények és a kormányrendeletek tervezeteit,

c) előkészíti a Kormány és a köztársasági elnök határozatait,

d) felhatalmazás alapján miniszteri rendeleteket ad ki,

e) kezdeményezi és előkészíti a nemzetközi szerződéseket, megkötöti a nemzetközi szerződésnek nem minősülő tárcamegállapodásokat,

f) felhatalmazás alapján képviseli a Kormányt a külkapcsolatokban és a nemzetközi szervezetekben,

g) a Kormány határozatában megállapított rend szerint gondoskodik az Európai Unió intézményeinek tagállami kormányzati részvétellel működő döntéshozó és döntés-előkészítő tevékenysége keretében képviselendő kormányzati álláspont előkészítéséről és annak az Európai Unió intézményeinek tagállami kormányzati részvétellel működő döntés-előkészítő fórumokon való képviseléséről,

h) a Kormány határozatában megállapított rend szerint képviseli a Kormányt az Európai Unió Tanácsában,

i) gondoskodik – a statisztikáról szóló törvényben meghatározottak szerint – a feladat- és hatáskörével kapcsolatos statisztikai információrendszer kialakításáról, működtetéséről és fejlesztéséről,

j) közreműködik a strukturális alapok és Kohéziós Alap hazai felhasználásához kapcsolódó Nemzeti Fejlesztési Terv előkészítésében és nyomon követésében,

k) meghatározza a hatáskörébe tartozó honvédelmi feladatok végrehajtásának szakmai követelményeit és a honvédelmi felkészítés ágazati feladatainak végrehajtását.

4. §

A miniszter

a) közreműködik a Kormány társadalmi-gazdasági stratégiájának kialakításában; a Kormány és a miniszterelnök döntéseinek, valamint a kormányprogram célkitűzéseinek megfelelően gondoskodik a kormányzati tevékenység stratégiai irányításáról és összhangjának biztosításáról, a döntés-előkészítésben a 2. § *a)* pontjában foglaltak érvényesítéséről;

b) összehangolja a Kormány tagjainak tevékenységét, ennek keretében

ba) miniszteri szintű egyeztetést kezdeményez és végez,

bb) az illetékes miniszternél kormány-előterjesztés (jelentés) benyújtását vagy egyéb intézkedést kezdeményez;

c) összehangolja a társadalmi párbeszéd szervezésével kapcsolatos kormányzati tevékenységet;

d) a Kormány külön döntése alapján összehangolja a Kormány tagjainak tevékenységét a gazdaság fejlődésére

jelentős hatást gyakorló, tárcaközi együttműködést igénylő kormányzati programok és fejlesztési célkitűzések előkészítése, valamint megvalósítása során;

e) a miniszterelnök által meghatározott módon szervezi a stratégia-alkotás és a cselekvés koncepcionális összehangolását, továbbá közreműködik az összkormányzati szintű feladatok végrehajtásában a kül-, biztonság- és nemzetpolitika területén;

f) gondoskodik a Kormány parlamenti kapcsolatrendszerének összehangolásáról, kapcsolatot tart az Országgyűlés kormánypárti képviselőcsoportjaival, képviseli a Kormányt az Országgyűlés Házbizottságában;

g) gondoskodik a kormányzóvivői feladatok, valamint a Kormány, a miniszterelnök és a Hivatal munkájával összefüggő kutatási, tájékoztatási és kommunikációs tevékenység ellátásáról, beleértve a kormányzati szervek kommunikációjának összehangolását;

h) e rendeletben és a Kormány ügyrendjében meghatározottak szerint gondoskodik a Kormány testületi működésével kapcsolatos feladatok ellátásáról;

i) irányítja

ia) a határon túli magyarsággal kapcsolatos kormányzati tevékenységet (nemzetpolitika), előkészíti a határon túli magyarokra vonatkozó jogszabályokat,

ib) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak biztosításával kapcsolatos kormányzati tevékenységet (kisebbségpolitika), amely során ellátja a külön törvényben meghatározott, a nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak biztosításával kapcsolatos feladatokat, továbbá előkészíti a nemzeti és etnikai kisebbségek helyzetével és jogaival összefüggő jogszabályokat, valamint e tárgykörben törvény vagy kormányrendelet felhatalmazása alapján miniszteri rendeletet ad ki, az érintett miniszterekkel együttműködve gyakorolja a nemzeti és etnikai kisebbségekkel kapcsolatos kormányzati hatásköreit, koordinálja a kormányzati szervek részvételét, közreműködését a kisebbségek jogainak érvényesülésében, továbbá a kisebbségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzése vonatkozásában együttműködik az önkormányzati és területfejlesztési miniszterrel a közigazgatási hivatalok szakmai irányításában;

j) közigazgatás-fejlesztési, minőségpolitikai és személyzetpolitikai feladatkörében irányítja a rendelet 1. számú mellékletében meghatározott tevékenységeket;

k) irányítja a közigazgatási informatikával kapcsolatos – a rendelet 2. számú mellékletében részletezett – feladatok ellátását;

l) ellátja a koalíciós együttműködés Hivatalra háruló feladatait;

m) előkészíti – a közoktatási intézmény tag részvételével működő iskolaszövetkezet kivételével – a szövetkezetek működésével összefüggő jogszabályokat, továbbá e tárgykörben törvény vagy kormányrendelet felhatalmazása alapján miniszteri rendeletet ad ki, valamint kapcsolatot tart és egyeztet a külön törvényben meghatározott szövetkezeti szövetségekkel;

n) előkészíti – a mozgóképszakmai ügyek kivételével – az audiovizuális területet, valamint a digitális műsorterjesztésre való átállást érintő kérdésekre vonatkozó kormányzati koncepciót, stratégiát és szabályozási tervezetet, egyeztet az illetékes állami és az érdekelt nem állami szervekkel, külön felhatalmazás alapján rendeletet alkot;

o) kialakítja és irányítja a központi ellátó szervezeteiket;

p) ellátja mindazokat az egyéb feladatokat, amelyeket jogszabály, kormányhatározat vagy a miniszterelnök a feladatkörébe, illetőleg a hatáskörébe utal.

5. §

A miniszter – külön jogszabályban foglaltak szerint – irányítja

a) a Központi Szolgáltatási Főigazgatóságot (a továbbiakban: Főigazgatóság),

b) a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központot, a kormányzati személyügyért felelős államtitkár útján,

c) a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Hivatalát,

d) az ECOSTAT Kormányzati Gazdaság- és Társadalom-stratégiai Kutató Intézetet,

gyakorolja az alapítót megillető jogokat.

6. §

(1) A miniszter a miniszterelnök részére

a) döntés-előkészítéssel kapcsolatos tevékenységet végez; segíti a miniszterelnök kormányzati irányítással kapcsolatos szakmai tevékenységét;

b) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve komplex – alkotmányossági, jogi, valamint társadalom- és gazdaságpolitikai szempontokra is kiterjedő – szakvéleményt készít a Kormány napirendjén szereplő előterjesztésekről;

c) segíti a miniszterelnök kül-, biztonság- és nemzetpolitikai kérdésekkel összefüggő tevékenységének ellátását, szervezi az ehhez szükséges koordinációt;

d) aláírásra felterjeszti a miniszterelnöki rendeleteket és határozatokat;

e) ellátja az általa esetenként meghatározott egyéb feladatokat.

(2) A miniszter közvetíti a miniszterelnök eseti döntéseit a miniszterek, illetőleg a minisztériumok, valamint az egyéb kormányzati szervek felé; a miniszterelnök részére, továbbá kormányzati összeállítások elkészítéséhez szakmai előkészítő anyagot, adatszolgáltatást, illetőleg szakértői közreműködést kér.

7. §

A miniszter a Kormány működésével kapcsolatban

a) közreműködik a Kormány munkatervi javaslatának elkészítésében és végrehajtásának ellenőrzésében;

b) közreműködik a Kormány társadalmi-gazdasági stratégiájának kialakításában; az érintett minisztériumok stratégiai elemző-tervező szerveivel együttműködve folyamatosan vizsgálja a társadalmi-gazdasági helyzet alakulását, részt vesz a költségvetés koncepcionális előkészítésében, a nemzetgazdasági jelentőségű döntési javaslatok kidolgozásában;

c) részt vesz a kormányzati döntések előkészítésében, közreműködik a döntési javaslatok kidolgozásában;

d) véleményt nyilvánít a kormány-előterjesztések és jelentések (a továbbiakban együtt: előterjesztés), valamint a miniszteri rendeletek tervezetéről;

e) a kormányprogram megvalósításának stratégiai irányításával összefüggésben közreműködik a közigazgatási egyeztetések során tett észrevételek értékelésében és egyeztetésében, a költségvetési és egyéb igények rangsorolásában, a minisztériumok közötti véleményeltérések feloldásában, a döntések várható következményeinek elemzésében. Szükség esetén jogszabályi változtatásokat, egyéb döntések és intézkedések meghozatalát – vita vagy véleményeltérés esetén – miniszteri szintű egyeztetést kezdeményez;

f) vizsgálja, hogy a benyújtott előterjesztések megfelelnek-e a Kormány ügyrendjében meghatározott tartalmi és formai követelményeknek, és a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel összehangoltan gondoskodik ezek érvényesítéséről;

g) működteti a szakmapolitikai egyeztetést és ellátja a kormányüléssel kapcsolatos szervezési feladatokat;

h) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter javaslatainak figyelembevételével elkészíti a kormányülések napirendi javaslatát;

i) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve írásba foglalja és aláírásra előkészíti a Kormány döntéseit;

j) gondoskodik a kormányülések dokumentálásáról és a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve a kormányülés összefoglalójának elkészítéséről; a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter szignálását követően aláírja az összefoglalót;

k) gondoskodik a Kormány döntéseinek kihirdetéséről, közzétételéről, illetőleg az érdekeltekhez való eljuttatásáról;

l) nyilvántartja a Kormány rendeleteit és határozatait;

m) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve kidolgozza a Kormány működésével kapcsolatos, illetőleg a kormányzati struktúra és munkamegosztás továbbfejlesztésére irányuló javaslatokat;

n) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve előkészíti a Kormány működésével kapcsolatos ügyrendi szabályokat, aláírásra felterjeszti a miniszterek feladat- és hatásköri jegyzékét tartalmazó jogszabályokat;

o) biztosítja a kormányzati iratkezelés személyi, tárgyi és informatikai feltételeit.

8. §

A miniszter a Hivatal közreműködésével ellátja a határon túli magyarsággal kapcsolatos kormányzati feladatokat, koordinálja a minisztériumok és a központi államigazgatási szervek ezzel összefüggő tevékenységét, valamint előkészíti a határon túli magyarokra vonatkozó jogszabályokat.

9. §

A miniszter a Hivatal közreműködésével ellátja a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségekkel kapcsolatos állami feladatokat, koordinálja a minisztériumok és a központi államigazgatási szervek ezzel összefüggő tevékenységét, előkészíti a nemzeti és etnikai kisebbségek helyzetével és jogaival összefüggő jogszabályokat.

10. §

A miniszter a Hivatal útján végzi

a) a Kormány, a miniszterelnök, a kormánybiztosok és a Kormány megbízásából tevékenykedő más kormányzati tisztségviselők hatáskörébe tartozó kinevezési, felmentési és egyéb személyügyi előterjesztések, illetőleg okiratok, valamint

b) a köztársasági elnök, a Kormány, valamint a miniszterelnök által adományozható kitüntetésekkel, továbbá a Kormány, illetőleg a miniszterelnök által adományozható egyéb elismerésekkel kapcsolatos előterjesztések előkészítését.

11. §

A miniszter az Országgyűlés munkájával kapcsolatos kormányzati feladatok keretében a Hivatal útján

a) segíti a miniszterelnök országgyűlési tevékenységét;

b) közreműködik a Kormány törvényalkotási programjának kidolgozásában;

c) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter közreműködésével ellátja az országgyűlési ülészakok előkészítésével összefüggő kormányzati teendőket; ennek keretében javaslatot tesz a

Kormánynak az Országgyűlés rendkívüli ülészsaka, illetőleg ülése összehívásának kezdeményezésére;

d) figyelemmel kíséri az Országgyűlés napirendjét és üléseit, részt vesz az üléseket előkészítő fórumokon;

e) a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszterrel együttműködve gondoskodik a Kormány által elfogadott törvényalkotási program, törvény- és országgyűlési határozati javaslatok, valamint beszámolók, tájékoztatók és jelentések benyújtásáról;

f) figyelemmel kíséri a benyújtott anyagok helyzetének további alakulását, segíti a törvényalkotási program országgyűlési érvényesítését;

g) koordinálja a kormányzati szervek és az Országgyűlés kormánypárti frakciói közötti egyeztetést, részt vesz az egyeztetések lefolytatásában;

h) ellátja a napirenden kívüli felszólalások, valamint az országgyűlési képviselői interpellációk, kérdések és azonnali kérdések megválaszolásával kapcsolatos szervezési feladatokat; ennek keretében javaslatot tesz a válaszadó személyére, illetőleg a miniszterelnök megbízása alapján kijelöli a válaszadót;

i) figyelemmel kíséri a kormányzati intézkedést igénylő bizottsági és képviselői javaslatokat, közreműködik a szükséges intézkedések előkészítésében.

12. §

A miniszter gondoskodik a köztársasági elnök hatáskörébe tartozó miniszterelnöki előterjesztések benyújtásáról.

13. §

(1) A miniszter a Hivatal közreműködésével a „Miniszterelnökség” költségvetési fejezettel kapcsolatban – kivéve a költségvetésről szóló törvényben meghatározott címeket – ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabályok a fejezetek irányító szervei hatáskörébe utalnak.

(2) A Hivatal közbeszerzési és egyes gazdálkodási feladatait a Főigazgatóság látja el. A gazdálkodás terén ellátandó feladatokról külön jogszabály, valamint a Főigazgatóság alapító okirata rendelkezik.

14. §

A miniszter az egyéb feladatai keretében a Hivatal útján

a) gondoskodik a miniszterelnökhöz érkező közérdekű bejelentések, javaslatok és panaszok kivizsgálásáról, lakossági kapcsolatokat tart;

b) gondoskodik a Kormány és szervei működéséhez szükséges gazdasági és műszaki feltételek biztosításáról, szervezi a Kormány tagjai és az államtitkárok, a kormánybiztosok, a szakállamtitkárok, valamint külön jogszabály

szerint erre jogosultak intézményes egészségügyi ellátását, bel- és külföldi üdülését;

c) kezeli a Kormány tagjai, az államtitkárok, a kormánybiztosok, a szakállamtitkárok, kormányhivatalok vezetőinek, továbbá azoknak a tisztségviselőknek a személyi anyagát, akik kinevezésüket (megbízásukat) a köztársasági elnöktől, a Kormánytól vagy a miniszterelnöktől kapják; vezeti az állami vezetők nyilvántartását;

d) külön jogszabályban meghatározott személyek részére állami vezetői igazolványt állít ki; külön jogszabály szerint igazolja az állami vezetői juttatások igénybevétele-re való jogosultságot;

e) ellátja a miniszterelnök által meghatározott személyügyi feladatokat;

f) szervezi a kormányügyeletet, biztosítja a Hivatal ügyeletének munkaidőn túl történő működését;

g) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály, kormányhatározat vagy a miniszterelnök a hatáskörébe utal.

15. §

(1) A Hivatal szervezeti keretei között működik

a) a Miniszterelnöki Kabinetiroda, valamint a miniszterelnök közvetlen irányítása alatt álló más szervezeti egység, tanácsadó testület és személyi tanácsadó,

b) a tárca nélküli miniszter és titkársága,

c) a tárca nélküli miniszter irányítása alá tartozó államtitkár és szakállamtitkár, valamint titkárságaik,

d) a kormánybiztos és titkársága,

e) a Nemzeti Biztonsági Felügyelet,

f) a Nemzetbiztonsági Iroda,

g) az Igazgatási és Jogi Titkárság,

h) a Közpolitikai Titkárság.

(2) Az (1) bekezdés *e)–h)* pontjai szerinti szervezeti egységek tevékenységét tárca nélküli miniszter irányítja.

16. §

(1) Ez a rendelet 2007. július 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a zártcélú távközlő hálózatokról szóló 50/1998. (III. 27.) Korm. rendelet 3. §-ának *f)* pontjában a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel”, 22. §-ának (3) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternél” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszternél”, az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről szóló 256/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet 2/A. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternél” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszternél”, (2) bekez-

désében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az elektronikus hírközlés veszélyhelyzeti és minősített időszakos felkészítésének rendszeréről, az államigazgatási szervek feladatairól, működésük feltételeinek biztosításáról szóló 100/2004. (IV. 27.) Korm. rendelet 8. §-ában a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az egységes digitális rádiótávközlő rendszer létrehozásával és működtetésével kapcsolatos feladatokkal megbízott kormánybiztos feladat- és hatásköréről szóló 98/2005. (V. 26.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az elektronikus ügyintézését lehetővé tevő informatikai rendszerek biztonságáról, együttműködési képességéről és egységes használatáról szóló 195/2005. (IX. 22.) Korm. rendelet 3. §-ának (2) és (3) bekezdésében, továbbá 28. §-ának (3) és (4) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az úrkutatással és ürtevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatokról szóló 300/2005. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 18. §-ának (5) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, a Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer és a kapcsolódó rendszerek biztonsági követelményeiről szóló 84/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az egységes digitális rádió-távközlő rendszerről szóló 109/2007. (V. 15.) Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszter”, az önkormányzati és területfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 9. §-a (1) bekezdésének *fb*) és *fc*) pontjában a „Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel” szövegrész helyébe a „közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel” szövegrész lép.

(3) Hatályát veszti a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 160/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet,

továbbá a szociális és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 170/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 3. §-ának *jd*) pontja és 16. §-ának *g*) pontja.

1. számú melléklet
a 176/2007. (VII. 1.) Korm. rendelethez

**A közigazgatás-fejlesztéssel
és emberierőforrás-gazdálkodással összefüggő
feladat- és hatáskör**

1. A közigazgatás-fejlesztési és közigazgatás-minőségpolitikai feladatai keretében a miniszter

a) ellátja a közigazgatás-politika, a közigazgatás-fejlesztés és -korszerűsítés kormányzati feladatainak irányítását és összehangolását, ennek keretében közreműködik a közigazgatás stratégiai fejlesztése koncepciójának kidolgozásában, részt vesz a központi és a helyi közigazgatás továbbfejlesztését érintő koncepcionális, szervezetfejlesztési intézkedésekkel összefüggő – más miniszter feladatkörébe tartozó – kormányzati döntések tervezeteinek előkészítésében, érvényesíti a döntés-előkészítő folyamatban a közigazgatás-korszerűsítési követelményeket;

b) javaslatot tesz a korszerű szervezetfejlesztési, igazgatási módszerek és eljárások alkalmazására; szakmai módszertani szempontból segíti a közigazgatási szervek közigazgatás-szervezési és minőségfejlesztési tevékenységét;

c) kidolgozza a közigazgatás minőségpolitikai elveit, valamint a minőségbiztosítási eljárások alkalmazásának szakmai és módszertani szabályait, működteti a CAP minőségfejlesztési rendszert, gondoskodik a közigazgatási szervek minőségfejlesztési eredményeinek elismeréséről.

2. A közigazgatási személyzetpolitikai és emberierőforrás-gazdálkodási feladatkörében

a) érvényesíti a Kormány közigazgatási személyzetpolitikáját, amelynek keretében meghatározza az emberierőforrás-gazdálkodás kulcsterületeinek stratégiai fejlesztési koncepcióját, irányítja annak egységes megvalósítását, s összehangolja a hatékony, ügyfél- és feladatközpontú személyügyi rendszerek kialakítását;

b) kidolgozza a közigazgatási emberierőforrás-gazdálkodás alapelveit, valamint az egységes közszolgálat szabályozási elveit, irányítja ezek érvényesülését, közreműködik eszközrendszerének kialakításában;

c) kidolgozza a Kormány közigazgatási tárgyú személyügyi döntéseit, és összehangolja ezek végrehajtását;

d) gondoskodik a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ feladatainak fokozatos bővítéséről és fejlesztéséről az egységes szemléletű központi közigazgatási munkaerő-gazdálkodás előmozdítása érdekében;

e) kidolgozza a teljesítményértékelés, kiválasztás, karriertervezés területeinek modernizációját szolgáló kompetenciákra épülő modelleket és alkalmazási módszereket az emberi erőforrások hatékony fejlesztése érdekében;

f) kidolgozza a teljesítményközpontú erőforrás-gazdálkodás elvárásaihoz igazított hatékony jövedelem- és juttatási rendszerek stratégiai alapjait és irányítja a megvalósítás folyamatát;

g) kialakítja és működteti a közigazgatási továbbképzés és vezetőképzés rendszerét, kidolgozza a Kormány középtávú stratégiai továbbképzési céljait, s egyéni, illetve csoportos fejlesztési programok megvalósításának kezdeményezésével elősegíti a változások beépülését a szervezeti és munkakultúrába;

h) előkészíti a köztisztviselők jogainak és kötelezettségeinek, kiválasztási, képesítési, képzési, továbbképzési, minősítési, teljesítményértékelési, etikai, előmeneteli, valamint illetmény- és felelősségi rendszereivel kapcsolatos jogi szabályozást, működteti a központi közszolgálati nyilvántartást és a közszolgálati ellenőrzési rendszert;

i) működteti a köztisztviselői érdekegyeztetés fórumait, továbbá képviseli a Kormányt az országos közszolgálati érdekegyeztetés során;

j) ellátja a közigazgatási vizsgarendszer felügyeletét, szervezi, összehangolja a köztisztviselők képzésével, továbbképzésével, a közigazgatási vezetőképzéssel kapcsolatos feladatokat;

k) javaslatot dolgoz ki – a pénzügyminiszter közreműködésével – a közigazgatás létszám- és bér-gazdálkodási rendszerének kialakítására, valamint továbbfejlesztésére;

l) gondoskodik a köztisztviselők képzését, továbbképzését és átképzését érintő nemzetközi támogatási programok alapcélkitűzéseinek, irányainak, a végrehajtás ütemeinek meghatározásáról;

m) ellátja a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezései alapján tett vagyonynyilatkozatokkal összefüggő egyes feladatokat.

2. számú melléklet

a 176/2007. (VII. 1.) Korm. rendelethez

A közigazgatási informatikával összefüggő feladat- és hatáskör

A közigazgatási informatika fogalma

Közigazgatási informatika: a szolgáltató állam megvalósításának eszköze, mely az ügyfelek minél hatékonyabb kiszolgálását, a közigazgatási szervek működését, feladatellátását és korszerűsítését támogató információs és szolgáltató rendszerekhez szükséges információtechnológiai és infokommunikációs szervezeti, erőforrás- és eszközrendszer összessége.

Közigazgatási informatikai feladatok

1. A miniszter

a) felügyeli a szolgáltató állam kiépítéséhez szükséges közigazgatási informatika stratégiájának megvalósítását, javaslatot tesz az ehhez szükséges feltételek megteremtésére, koordinálja a stratégia megvalósítását;

b) kidolgozza

ba) az államreform fejlesztési irányainak informatikai támogatását biztosító szervezeti, erőforrás- és eszközrendszerrel a közszolgáltatások színvonalának javítása érdekében,

bb) az állampolgár- és ügyfélbarát közigazgatás megteremtése érdekében a közigazgatási szolgáltatások korszerűsítését, ésszerűsítését, közszolgáltatási folyamatok egyszerűsítését, a bürokrácia csökkentését szolgáló koncepciót,

bc) a szolgáltatási rendszerek együttműködését biztosító szabályokat és intézkedéseket;

c) koordinálja az állampolgároknak a modern állami szolgáltatások használatára történő felkészítését;

d) ellátja a külön jogszabályban meghatározott, a közigazgatási informatikára vonatkozó ellenőrzési és koordinációs feladatokat.

2. A miniszter a szolgáltató állam, az elektronikus közigazgatás kialakítása és fejlesztése körében

a) kidolgozza

aa) a Kormány gazdaságos és hatékony, ügyfélközpontú elektronikus szolgáltatási stratégiáját, gondoskodik a stratégia megvalósításának szervezéséről és végrehajtásának összehangolásáról,

ab) a közigazgatásban informatikai eszközökkel nyilvántartott közérdekű adatok társadalmi elérhetőségének és felhasználásának szabályozását,

ac) a közigazgatási folyamatok ügyfélközpontú átalakítását, az ügyfélközpontok rendszerét, informatikai hátterét, a közigazgatás egészével való hatékony együttműködésük, szolgáltatásaik feltételeit és szabályozását,

ad) a közigazgatási informatikai biztonsági politikát, ellenőrzési rendszerét és a megvalósításához szükséges alapfeltételeket, valamint szabályozását,

ae) a közigazgatási informatikai fejlesztések, alkalmazások, üzemeltetési, valamint minőségbiztosítási rendszerek egységes szempontok szerinti megvalósítását szolgáló technikai szabványokat és ajánlásokat;

b) gondoskodik

ba) az egységes közigazgatási elektronikus fejlesztési és szolgáltatási politika kialakításának, valamint megvalósításának összehangolásáról, az egyablakos, ügyfélközpontú közigazgatási szolgáltatás kialakításáról a közigazgatás valamennyi (központi, regionális és helyi) szintjén,

bb) a közigazgatási szervek tevékenységének átláthatóvá tétele érdekében az elektronikus közigazgatással kapcsolatos kormányzati döntések koordinálásáról, az ehhez szükséges jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek előkészítéséről, illetve megalkotásáról, a

szolgáltatásokban és infrastruktúrában meglévő párhuzamos feladatok felszámolásáról,

bc) a területi közigazgatási informatika regionális szerkezetű kialakításáról, a helyi és regionális szervezetek informatikai szolgáltatásainak összehangolásáról,

bd) a minisztériumok egységes infokommunikációs környezetéről,

be) a Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer, az ágazati és az önkormányzati alrendszerek együttműködéséről,

bf) a közigazgatási adatbázisok szabványosításáról, együttműködési képességének kialakításáról, a redundanciák felszámolásáról és a működési biztonság növeléséről,

bg) a közigazgatási portálok és honlapok tartalmi és formai egységesítési és akadálymentesítési követelményeinek kidolgozásáról és folyamatos karbantartásáról,

bh) az egységes digitális rádiótávközlő rendszerrel (EDR) kapcsolatos feladatok koordinálásáról, a 112-es sürgősségi rendszerre alapozott tevékenységi rendszerek integrációjáról,

bi) a közigazgatási elektronikus azonosítási, fizetési és elektronikus közbeszerzési rendszer megvalósításáról,

bj) az európai uniós tagsággal és más nemzetközi szerződésekkel összefüggő, a szolgáltató államot, az elektronikus közigazgatási szolgáltatásokat érintő feladatok ellátásáról, a nemzetközi közigazgatási informatikai rendszerekhez történő csatlakozásról;

c) végrehajtja az összkormányzati szintű közigazgatási informatikai alkalmazások fejlesztésével és működtetésével összefüggő feladatokat,

ca) fejleszti a Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer – az Elektronikus Kormányzati Gerinchálózat (EKG), a Kormányzati Portál, az Ügyfélkapu, a Kormányzati Ügyfélértékelő Központ – szolgáltatásait és szolgáltatási körét, biztosítja azok működését,

cb) biztosítja új központi elektronikus szolgáltatások megjelenését, és biztosítja a helyi és ágazati elektronikus szolgáltatások azonosítási és fizetési hátterét,

cc) ellátja az EKG és az EDR hálózatgazdai feladatait;

d) koordinálja az önkormányzatok, regionális (megyei) közigazgatási szervek informatikai fejlesztéseinek összehangolását, szabványosítását, minőségbiztosítását;

e) gondoskodik a központi költségvetésből és a nemzetközi forrásból származó fejlesztési célú pénzeszközök feladat körébe eső felhasználásának összehangolásáról.

3. A miniszter a védelemszervezési informatikai feladatok körében:

a) meghatározza, koordinálja és végrehajtja a közigazgatási informatikai és hírközlési rendszer válság- és minősített időszaki feladatait,

b) koordinálja a közigazgatási informatikai és hírközlési rendszer feladatait ellátó szervek védelmi felkészülését,

c) gondoskodik a közigazgatási informatikai és hírközlési rendszer védelmi rendeltetésű tartalékainak képzéséről és kezeléséről,

d) megtervezi a közigazgatási informatikai és hírközlési rendszerek védelmi feladatainak ellátásához szükséges költségvetési fedezetet,

e) közreműködik a védelemszervezéshez kapcsolódó nemzetközi koordinációban,

f) közreműködik a katasztrófavédelemmel összefüggő feladatokban, a katasztrófák okozta károk megelőzésében, helyreállításában, és az ehhez szükséges szervezeti és működési feltételek megteremtésében.

4. A miniszter

a) ellátja az elektronikus kormányzat megvalósításával, a közigazgatási informatika országos szintű fejlesztésével és működtetésével kapcsolatos egységes kormányzati tevékenység irányításával, az Elektronikus Közszolgáltatások Központja létesítésének előkészítésével összefüggő feladatokat;

b) kidolgozza a szolgáltató állam kiépítéséhez szükséges közigazgatási informatikai stratégiát, javaslatot tesz az ehhez szükséges feltételek megteremtésére, koordinálja a stratégia megvalósítását;

c) gondoskodik az európai integrációból eredő elektronikus közigazgatási feladatok szervezéséről és végrehajtásáról;

d) közreműködik a feladataihoz kapcsolódó célelőirányzatok és pénzeszközök kezelésében.

A Kormány

177/2007. (VII. 1.) Korm. rendelete

a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről

A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében eljárva – az Alkotmány 37. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, figyelemmel a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 29. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra – az alábbiakat rendeli el:

1. §

A polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: miniszter) a Kormány-

a) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért,

b) a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ irányításáért, és

c) a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért

felelős tagja.

2. §

A miniszter feladat- és hatáskörében:

- a) javaslatot készít a Kormány közpolitikájára,
- b) előkészíti a törvények és a kormányrendeletek tervezeteit, közreműködik az e rendeletben meghatározott hatásköröket érintő, más tárca főfelelősségébe tartozó kormányzati koncepciók, döntések kidolgozásában,
- c) előkészíti a Kormány és a köztársasági elnök határozatait,
- d) felhatalmazás alapján miniszteri rendeletet ad ki,
- e) ellátja a Kormány országgyűlési képviselőivel kapcsolatos feladatokat, együttműködik az Országgyűlés illetékes bizottságaival,
- f) kezdeményezi és előkészíti a nemzetközi szerződéseket, megkötö a nemzetközi szerződésnek nem minősülő ágazati megállapodásokat,
- g) felhatalmazás alapján képviseli a Kormányt a külkapcsolatokban és a nemzetközi szervezetekben,
- h) ellátja mindazokat a hatásköröket és feladatokat, amelyeket jogszabály, kormányhatározat vagy a miniszterelnök neki címez.

3. §

(1) A miniszter – külön jogszabályban foglaltak szerint – irányítja

- a) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat;
- b) a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központot;
- c) a Miniszterelnöki Hivatal szervezeti keretei között működő Nemzeti Biztonsági Felügyeletet.

(2) A miniszter (1) bekezdésben foglalt irányítási tevékenységében közreműködik a Miniszterelnöki Hivatalnak a Kormány által erre a feladatra kijelölt államtitkára.

(3) A minisztert az (1) bekezdés a)–c) pontjaiban foglalt szervek irányításában a Miniszterelnöki Hivatal keretei között működő Nemzetbiztonsági Iroda segíti.

(4) A Ksztv. 29. §-ának (4) bekezdése alapján a miniszter irányítási jogkörébe tartozik a Miniszterelnöki Hivatalnak a (2) bekezdésben foglaltak szerint kijelölt államtitkára (a továbbiakban: államtitkár), a miniszter titkárságának vezetője, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet elnöke és a Nemzetbiztonsági Iroda vezetője.

(5) A miniszter irányítja a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivaltal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 176/2007. (VII. 1.) Korm. rendelet 15. §-a (1) bekezdésének e)–f) pontjai szerinti szervezeti egységek vezetőit.

(6) A minisztert a Ksztv. 31. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter helyettesíti.

4. §

(1) Ez a rendelet 2007. július 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

- a) a posta veszélyeztetettségi és minősített időszakai felkészítésének rendszeréről, feladatairól, működési feltételeiről szóló 241/2004. (VIII. 16.) Korm. rendelet 8. §-ának b) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„b) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszterrel együttműködve gondoskodik a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok és a védelmi igazgatás szervei veszélyeztetettségi és minősített időszakai postai szolgáltatási igényeinek összehangolásáról,”

b) a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központról szóló 305/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 5. §-ában, a haditechnikai eszközök és szolgáltatások kivételének, behozatalának, transzferjének és tranzitjának engedélyezéséről szóló 16/2004. (II. 6.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjában és 4. § (2) bekezdésének a) pontjában, a „Miniszterelnöki Hivaltal vezető miniszter” szövegrész helyébe a „polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter” szövegrész lép,

c) a minősített adatkezelés rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendelet 11. §-ában és 12. §-ának (2) bekezdésében a „Miniszterelnöki Hivatal” szövegrész helyébe a „polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter” szövegrész, 37. §-ában a „Miniszterelnöki Hivaltal” szövegrész helyébe a „polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli minisztert” szövegrész lép.

A Kormány

178/2007. (VII. 1.) Korm.
rendeletea kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős
tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről

A Kormány – a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 29. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel – az Alkotmány 35. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feladatkörében, az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotó hatáskörében eljárva a következőket rendeli:

1. §

(1) A kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: miniszter) a Kormánynak a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tagja.

(2) A minisztert akadályoztatása esetén az Országgyűlés és a Kormány ülésén a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter helyettesíti.

2. §

A miniszter e rendeletben és más jogszabályokban, valamint a Kormány határozataiban meghatározott feladatkörében

- a) javaslatot készít a Kormány közpolitikájára,
- b) előkészíti a törvények és a kormányrendeletek tervezeteit,
- c) előkészíti a Kormány és a köztársasági elnök határozatait,
- d) felhatalmazás alapján miniszteri rendeleteket ad ki,
- e) kezdeményezi és előkészíti a nemzetközi szerződéseket, megkötöti a nemzetközi szerződésnek nem minősülő miniszteri szintű megállapodásokat,
- f) felhatalmazás alapján képviseli a Kormányt a külkapcsolatokban és a nemzetközi szervezetekben,
- g) gondoskodik – a statisztikáról szóló törvényben meghatározottak szerint – a feladat- és hatáskörével kapcsolatos statisztikai információrendszer kialakításáról, működtetéséről és fejlesztéséről,
- h) közreműködik a strukturális alapok és Kohéziós Alap hazai felhasználásához kapcsolódó Nemzeti Fejlesztési Terv előkészítésében és nyomon követésében,
- i) meghatározza a hatáskörébe tartozó honvédelmi feladatok végrehajtásának szakmai követelményeit és a honvédelmi felkészítés feladatainak végrehajtását.

3. §

(1) A miniszter

- a) érvényesíti a kormányzati döntés-előkészítés és a Kormány döntéseinek végrehajtása során az összkormányzati szempontokat, ennek érdekében szervezi és működteti a döntés-előkészítés és a végrehajtás egységes folyamatát, szükség esetén kezdeményezi a feladatkörrel rendelkező miniszter vagy a Kormány intézkedését,
- b) figyelemmel kíséri a kormányzati döntés-előkészítés során az elvi alkotmányossági és közigazgatás-fejlesztési szempontok érvényesülését,
- c) érvényesíti a kormányzati döntés-előkészítés során az adminisztratív terhek csökkentésének követelményét,
- d) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel együttesen az Európai Unió döntéshozatali tevékenységéhez kapcsolódó kormányzati koordinációban érvényesíti az összkormányzati szempontokat,
- e) közreműködik a 2011-es európai uniós elnökségre való kormányzati felkészülésben,

f) összehangolja és szervezi a közfeladatok körének meghatározására és hatékony ellátásának biztosítására irányuló kormányzati tevékenységet,

g) közreműködik a Kormány működésével, illetve a kormányzati struktúra és munkamegosztás fejlesztésével kapcsolatos javaslatok kidolgozásában.

(2) A miniszter a kormányzati munka tervezésével összefüggésben

- a) javaslatot tesz a Kormány munkatervére és a programozási-munkaszervezési döntésekre,
- b) az igazságügyi és rendészeti miniszterrel együttműködve javaslatot tesz a Kormány törvényalkotási programjára,
- c) közreműködik az Országgyűlés és annak bizottsága döntéseiből, az Alkotmánybíróság döntéseiből, az Állami Számvevőszék, valamint az országgyűlési biztosok vizsgálataival kapcsolatban adódó kormányzati feladatok meghatározásában, és végrehajtásuk figyelemmel kísérésében.

(3) A miniszter a kormányzati döntés-előkészítéssel összefüggésben

- a) részt vesz a szakmapolitikai egyeztetésben, érvényesíti az ott kialakított álláspontot a döntés-előkészítés folyamatában,
- b) koordinálja a közigazgatási egyeztetéseket, ennek során gondoskodik a Kormány döntéseiben meghatározott követelmények érvényesítéséről, valamint ellenőrzi, hogy a javasolt döntés végrehajtásának feltételei teljeskörűen biztosíthatóak-e,
- c) véleményt nyilvánít a miniszteri rendeletek tervezetéről,
- d) az átfogó megközelítést igénylő ügyekben javaslatot, illetve előterjesztést tesz a kormánykabinet és a Kormány részére, kezdeményezi és szervezi az érintett miniszterek összehangolt tevékenységét, más minisztereknél kezdeményezi szakpolitikai előterjesztések és jelentések elkészítését, illetve javaslatot tesz összkormányzati projekt indítására,
- e) szervezi, vezeti és lebonyolítja az államtitkári értekezletet, a közigazgatási előkészítés és végrehajtás során érvényesíti annak állásfoglalásait,
- f) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter számára javaslatot tesz a kormányülések napirendjére,
- g) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel együttműködve komplex – alkotmányossági, jogi, valamint társadalom- és gazdaságpolitikai szempontokra is kiterjedő – szakvéleményt készít a Kormány napirendjén szereplő előterjesztésekről,
- h) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel együttesen írásba foglalja, és aláírásra való felterjesztés előtt láttamozza a Kormány döntéseit,
- i) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterrel együttesen írásba foglalja, és aláírás előtt láttamozza a Kormány üléseinek összefoglalóját,

j) a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel együttesen lefolytatja a Kormány által elrendelt utóegyeztetéseket, annak során gondoskodik a Kormány döntésének érvényesítéséről,

k) megtervezi és működteti a kormányzati döntés-előkészítést támogató informatikai rendszert, figyelemmel kíséri annak informatikai kivitelezését és fejlesztését.

(4) A miniszter a deregulációval összefüggésben

a) összehangolja a jogi szabályozás előzetes és utólagos hatásvizsgálatát és a deregulációt,

b) összehangolja a jogi szabályozásból eredő adminisztratív terhek csökkentésére irányuló kormányzati tevékenységet, javaslatot tesz a szükséges jogszabály-módosításokra és intézkedésekre, így különösen a közigazgatási és más eljárások, valamint az állami szolgáltatások elektrónizálására,

c) módszertani útmutatókat ad ki.

(5) A miniszter az Országgyűléssel való kapcsolattartással összefüggésben

a) a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel együttműködve ellátja az országgyűlési ülészek előkészítésével összefüggő kormányzati teendőket, ennek keretében előkészíti a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter számára az Országgyűlés rendkívüli ülészeke vagy ülése összehívásának kezdeményezésére vonatkozó javaslatot,

b) a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel együttműködve gondoskodik a törvényjavaslatok, határozati javaslatok és jelentések Országgyűléshez való benyújtásáról,

c) figyelemmel kíséri az országgyűlési irományok tárgyalását,

d) a Kormány ügyrendjében meghatározottak szerint gondoskodik a nem a Kormány által benyújtott törvényjavaslatokkal, határozati javaslatokkal és jelentésekkel, valamint a törvényjavaslatokhoz és határozati javaslatokhoz benyújtott módosító, kapcsolódó módosító és zárószavazás előtti módosító javaslatokkal kapcsolatos kormányzati álláspont kialakításáról.

(6) A miniszter a jogszabályok és más jogi aktusok kihirdetésével, illetve közzétételével összefüggésben

a) gondoskodik a kormányrendeletek, a kormányhatározatok, a miniszterelnöki rendeletek és határozatok, a miniszteri rendeletek, valamint a jogszabályok módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt, hatályos szövegének tartalmilag hiteles, a jogalkotási törvény előírásainak és a formai követelményeknek megfelelő, nyomdakész megjelenítésre történő előkészítéséről,

b) ellátja a Magyar Közlöny és a Határozatok Tára szerkesztését,

c) kijelöli a Magyar Közlöny és a Határozatok Tára szerkesztőbizottságának tagjait és felelős szerkesztőjét,

d) ellátja – az igazságügyi és rendészeti miniszterrel együttesen – a Törvények és Rendeletek Hivatalos Gyűjteménye és a Hatályos Jogszabályok Gyűjteménye szerkesztését,

e) előkészíti a hivatalos lapokra és a hivatalos jogszabálygyűjteményekre vonatkozó előterjesztéseket,

f) nyilvántartja a Kormány és a miniszterelnök rendeleteit és határozatait.

(7) A miniszter szervezi, összehangolja és ellenőrzi a Kormánykabinet és Kormány döntéseinek végrehajtását, ennek keretében tájékoztatást, illetve előterjesztés benyújtását kérheti a feladatkörrel rendelkező minisztertől, ütemtervet állíthat össze, egyeztetést tart, a több tárca együttműködését igénylő ügyekben javaslatot tesz ennek módjára. Ellenőrzi a határidős, valamint a folyamatos feladatok végrehajtását, közreműködik a döntések megvalósulásának értékelésében, a végrehajtás alakulásáról az érintett szerveknél közvetlenül is tájékozódhat.

(8) A miniszter a végrehajtás ellenőrzésével összefüggésben megteszi

a) a Kormány munkatervének végrehajtásához,

b) a Kormány törvényalkotás programjának végrehajtásához,

c) a lejárt határidejű jogharmonizációs feladatok teljesítéséhez,

d) az Országgyűlés, annak bizottsága döntéseiből, az Alkotmánybíróság döntéseiből, az Állami Számvevőszék, valamint az országgyűlési biztosok vizsgálataival kapcsolatban adódó kormányzati feladatok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(9) A miniszter ellátja a Kormány és a miniszterelnök által meghatározott feladatokat, valamint a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter felkérésére további feladatokat lát el.

(10) A miniszter feladatkörében közvetíti a miniszterelnök és a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter eseti döntéseit a minisztériumok, valamint az egyéb kormányzati szervek felé, illetve tőlük a miniszterelnök és a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter részére, továbbá feladatainak ellátása érdekében szakmai előkészítő anyagot, adatszolgáltatást és szakértői közreműködést kérhet.

4. §

A miniszter irányítja a Miniszterelnöki Hivatal jogi és koordinációs szakállamtitkárának tevékenységét, valamint a Miniszterelnöki Hivatal Közpolitikai Titkársága vezetőjének tevékenységét.

5. §

(1) A miniszter előkészíti a központi államigazgatási szervek és az állami vezetők jogállására vonatkozó, valamint – a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel

együtt – a Kormány működésével kapcsolatos jogszabályokat és az állami irányítás egyéb jogi eszközeit.

(2) A miniszter közreműködik a miniszterek feladat- és hatásköréről, valamint a központi hivatalokról szóló jogszabályok, illetve a minisztériumok és a kormányhivatalok szervezeti és működési szabályzatai jóváhagyásának előkészítésében, azok egységes szempontrendszerének érvényesítésében.

(3) A miniszter összehangolja az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló, valamint más deregulációs jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei előkészítését, illetve ilyen tárgyú jogszabályokat készít elő.

(4) A miniszter előkészíti a miniszterelnöki rendeleteket és határozatokat.

(5) A miniszter a miniszterelnök vagy a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter megbízása alapján jogszabályok kidolgozását koordinálja, illetve feladatkörében jogszabály-előkészítést végez.

6. §

(1) E rendelet 2007. július 1-jén lép hatályba.

(2) Hatályát veszti az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés *b)* pontjában az „a központi államigazgatási szervek és az állami vezetők jogállására vonatkozó,” szövegrész, valamint az 5. § (5) bekezdése.

**A Kormány
190/2007. (VII. 23.) Korm.
rendelete
az állambiztonsági iratok átadása
teljesítésének értékeléséről**

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjában meghatározott feladatkörében, az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Kormány – az érintettek információs önrendelkezési jogának garantálása és a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alkotmányos jog érvényesülése érdekében szükséges intézkedések megalapozása céljából – az állambiztonsági iratok átadása teljesítésének értékelésére Szakértői Bizottságot (a továbbiakban: bizottság) állít fel.

(2) A bizottság

a) megállapítja az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény (a továbbiakban: Tv.) 1. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjai hatálya alá tartozó, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának át nem adott, a Tv. 12. § (5) bekezdésében meghatározott külön jegyzéken nem szereplő iratok jelenlegi őrzési helyeit, azok mennyiségét, valamint az azokban szereplő adatok minősítését, és mind ezekről tételes listát készít,

b) javaslatokat tesz az állambiztonsági iratok kutathatósága, az adatokhoz való hozzáférés és azok nyilvánosságra juttatása feltételeinek javítására, az erre vonatkozó szabályozás esetleges módosítására, illetve intézkedések megtételére.

(3) A bizottság a (2) bekezdés *a)–b)* pontjaiban meghatározott tartalommal 2007. szeptember 30-ig jelentést készít a Kormány számára.

(4) A bizottság elnöke áttekinti a Tv. 12. § (5) bekezdésében meghatározott külön jegyzéket, és a (3) bekezdés szerinti jelentéssel egyidejűleg az azon szereplő iratok kezelésére javaslatot tesz a Kormánynak.

2. §

(1) A bizottság elnökét és hat további tagját a miniszterelnök nevezi ki.

(2) A bizottság tagjává a miniszterelnök olyan személyeket nevezhet ki, akiknek a külön törvényben meghatározott, „C” típusú kérdőívhez kötődő nemzetbiztonsági ellenőrzése megtörtént, és annak során kockázati tényező nem merült fel.

(3) A bizottság tagjának megbízatása megszűnik a tag lemondásával, e rendelet hatályvesztésével, illetve ha a tagot a miniszterelnök felmenti.

(4) A bizottság tagja az e rendeletben meghatározott feladatai ellátásáért havonta a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegének megfelelő tiszteletdíjra, továbbá a feladat ellátásával felmerülő költségek fedezetére havonta huszonezter forint költségátalányra jogosult.

3. §

(1) A bizottság hatáskörét testületként gyakorolja.

(2) A bizottság elnöke összehívja és vezeti a bizottság üléseit, továbbá ellátja a bizottság döntéseinek előkészítésével és azok végrehajtásával kapcsolatos feladatokat.

(3) A bizottság döntéseit az összes tag több mint felének szavazatával hozza, működésének részletes szabályait egyebekben maga állapítja meg.

(4) A bizottság tagjai az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó iratokba az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXXV. törvény rendelkezései szerint tekinthetnek be, illetve az 1. § (2) bekezdés *a*) pontjában meghatározott iratok kezelőinek létesítményeibe a hatályos jogszabályok rendelkezései szerint léphetnek be.

(5) Az 1. § (2) bekezdés *a*) pontjában meghatározott iratok kezelői kötelesek elősegíteni a bizottság munkáját, részükre a kért tájékoztatást – a (4) bekezdésre is figyelemmel – megadni.

(6) A bizottság elhelyezéséről és működésének egyéb feltételeiről a Miniszterelnöki Hivatal gondoskodik.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2007. október 1-jén hatályát veszti.

A Kormány 195/2007. (VII. 27.) Korm. rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek) a magyar–szlovák közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról az alábbiakban állapodnak meg:

1. Cikk

Ezen Megállapodás hatálya az 5. Cikkben felsorolt közúti határhidak (a továbbiakban: hidak), valamint határút-szakaszok (a továbbiakban: útszakaszok) üzemeltetésére, fenntartására és rekonstrukciójára terjed ki.

2. Cikk

Ezen Megállapodás alkalmazása szempontjából:

a) üzemeltetés: a hidak és útszakaszok forgalmi rendjének meghatározása és szabályozása, az azt biztosító közúti jelzések kihelyezése, az út forgalombiztonságának folyamatos ellenőrzése, továbbá a hidak és az útszakaszok tisztántartása, síkosság-mentesítése, világítása, valamint műszaki adatainak a nyilvántartása;

b) fenntartás: minden olyan munka, amely a hidak és útszakaszok szokásos állagmegóvásával és szükség szerinti javításával függ össze, amelynek következtében a hidak vagy útszakaszok műszaki paramétere nem változik meg;

c) rekonstrukció: minden olyan, az *a)* és *b)* pontba nem sorolt munka, amelynek eredményeként megváltozik a hid vagy útszakasz műszaki paramétere.

3. Cikk

A Szerződő Felek ezen Megállapodás végrehajtásával a Magyar Köztársaság Gazdasági és Közlekedési Minisztériumát és a Szlovák Köztársaság Közlekedési, Postaügyi és Távközlési Minisztériumát (a továbbiakban: Minisztériumok) bízzák meg.

4. Cikk

(1) A Szerződő Felek jelen Megállapodás 1. Cikkében megjelölt feladatokat a kijelölt szervezetek (a továbbiakban: Illetékes Szervezetek) bevonásával fogják teljesíteni.

(2) A Minisztériumok saját államaik irányadó hatályos belső jogszabályaival összhangban jelölik ki az Illetékes Szervezeteket.

(3) A Minisztériumok folyamatosan tájékoztatják egymást az Illetékes Szervezetek neveiről és telephelyeinek címéről, a saját területükön található érintett útszakaszok számáról és kategóriájáról.

5. Cikk

(1) A Magyar Köztársaság Kormánya kötelezettséget vállal arra, hogy a Magyar Köztársaságban hatályos jogszabályokkal összhangban biztosítja a következő útszakaszok, illetve hidak üzemeltetését, fenntartását és rekonstrukcióját:

a) a Magyar Köztársaság területén Bánréve és a Szlovák Köztársaság területén Sväty Král' között, a X.11/8A és a X.13/1A számú határjelek közötti 0,300 km hosszúságú útszakasz,

b) a Magyar Köztársaság területén Hídvégardó és a Szlovák Köztársaság területén Host'ovce között, a XIII.3 és a XIII.6 számú határjelek közötti 2,700 km hosszúságú útszakasz,

c) a Magyar Köztársaság területén Hont-Parassapuszta és a Szlovák Köztársaság területén Šahy között, a IV.14/9 és a IV.15/1a számú határjelek közötti 0,100 km hosszúságú útszakasz,

d) a Magyar Köztársaság területén Bernecebaráti és a Magyar Köztársaság területén Tésa között, a IV.4 és a IV.6/1 számú határjelek közötti, a közös államhatárt érintő 1,700 km hosszúságú útszakasz,

e) a Magyar Köztársaság területén Letkés és a Szlovák Köztársaság területén Salka között, az Ipoly folyó feletti híd,

f) a Magyar Köztársaság területén Sátoraljaújhely és a Szlovák Köztársaság területén Slovenské Nové Mesto között, a Ronyva folyó feletti híd,

g) a Magyar Köztársaság területén Hídvégardó és a Szlovák Köztársaság területén Host'ovce között, a Bódva folyó feletti híd.

(2) A Szlovák Köztársaság Kormánya kötelezettséget vállal, hogy összhangban a Szlovák Köztársaságban hatályos jogszabályokkal biztosítja a következő hidak, illetve útszakaszok üzemeltetését, fenntartását és rekonstrukcióját:

a) a Magyar Köztársaság területén Sátoraljaújhely és a Szlovák Köztársaság területén Slovenské Nové Mesto között, a XIX.1/2 és a XIX.2/9 számú határjelek közötti 0,720 km hosszúságú útszakasz,

b) a Magyar Köztársaság területén Dámóc és a Szlovák Köztársaság területén Pribenik közötti, a XIX.82/3ac és a XIX.85 számú határjelek közötti 1,457 km hosszúságú útszakasz,

c) a Magyar Köztársaság területén Balassagyarmat és a Szlovák Köztársaság területén Slovenské Ďarmoty között, az Ipoly folyó feletti híd,

d) a Magyar Köztársaság területén Sátoraljaújhely és a Szlovák Köztársaság területén Slovenské Nové Mesto között, a Ronyva folyó feletti gyalogos híd,

e) a Magyar Köztársaság területén Pácin és a Szlovák Köztársaság területén Vel'ky Kamenec közötti csatorna feletti híd,

f) a Magyar Köztársaság területén Dámóc és a Szlovák Köztársaság területén Pribenik közötti csatorna feletti híd.

(3) A Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy

a) az (1) és (2) bekezdésben felsorolt közúti hidak és útszakaszok üzemeltetését saját költségükön, a másik Fél-től való megtérítés igénye nélkül látják el,

b) az (1) és (2) bekezdésben felsorolt hidak és útszakaszok esetében – az (1) bekezdés f) pontjában és a (2) bekezdés c) pontjában megjelölt hidak kivételével – a fenntartási és rekonstrukciós munkákat saját költségükön, a másik Fél-től való megtérítés igénye nélkül látják el,

c) az (1) bekezdés f) pontjában és a (2) bekezdés c) pontjában megjelölt határhidak esetében a fenntartási és rekonstrukciós feladatokkal kapcsolatos költségeket egymás között egyenlő arányban megosztva viselik.

(4) A Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak a következő Duna-hidak üzemeltetésének, fenntartásának és rekonstrukciójának biztosítására:

a) a Vámoszabadi–Medved'ov közötti Duna-híd,

b) a Komárom–Komárno közötti Duna-híd,

c) az Esztergom–Štúrovo közötti Duna-híd.

(5) A (4) bekezdésben felsorolt Duna-hidak üzemeltetésével összefüggő munkák végrehajtását az Illetékes Szervezetek az egyes hidakra vonatkozóan a Minisztériumok által jóváhagyott külön Üzemeltetési Előírások szerint végzik.

(6) A (4) bekezdésben felsorolt Duna-hidak fenntartási és rekonstrukciós munkáinak költségét a Szerződő Felek közösen, egymás között egyenlő arányban megosztva viselik. A (4) bekezdésben megjelölt Duna-hidak üzemeltetését a Szerződő Felek az (5) bekezdésben meghatározott Üzemeltetési Előírásokban foglaltaknak megfelelően, saját költségükön, megtérítési igény nélkül látják el.

6. Cikk

(1) Ezen Megállapodás 5. Cikkének (1) és (2) bekezdésében megjelölt hidak és útszakaszok üzemeltetési, fenntartási és rekonstrukciós munkáit annak az államnak a műszaki és jogi előírásai szerint kell elvégezni, amelynek Illetékes Szervezete az adott feladatokat ellátja.

(2) Ezen Megállapodás 5. Cikkének (4) bekezdésében felsorolt Duna-hidak fenntartási munkáit és rekonstrukcióját, a Szerződő Felek államaiban hatályos jogi és műszaki előírásokkal összhangban kell elvégezni.

(3) Az 5. Cikk (1), (2) és (4) bekezdésében megjelölt hidakon és útszakaszokon a közúti jelzéseket a Szerződő Felek államaiban hatályos jogi és műszaki előírásokkal összhangban kell elhelyezni.

7. Cikk

(1) Az ezen Megállapodás szerinti munkákat úgy kell elvégezni, hogy az államhatár vonalát jelölő határjelek, a határhidakon lévő határtáblák és egyéb jelek ne sérüljenek.

(2) Minden olyan munkavégzéshez, amely a határjeleket vagy az államhatár vonalát érinti, a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság közötti államhatárral kapcsolatos feladatok végrehajtására létrehozott kétoldalú határbizottság előzetes jóváhagyása szükséges.

8. Cikk

A hidak és útszakaszok területén a reklámtáblák elhelyezése tilos; közérdekű tájékoztatást tartalmazó táblák csak az Illetékes Szervezetek külön egyetértésével és a határforgalmat ellenőrző szervek előzetes hozzájárulásával helyezhetők el.

9. Cikk

(1) Az Illetékes Szervezetek az ezen Megállapodás alapján végzett fenntartási és rekonstrukciós munkák megkezdéséről a következők szerint tájékoztatják egymást:

a) legalább 21 nappal a fenntartási és rekonstrukciós munkák megkezdése előtt,

b) legalább 45 nappal a fenntartási és rekonstrukciós munkák megkezdése előtt, amennyiben a munkák miatt a létesítményt több mint két órán át le kell zárni a forgalom elől.

(2) Az Illetékes Szervezetek az (1) bekezdésben megjelölt határidőknek megfelelően kötelesek tájékoztatni saját államuk határforgalom ellenőrző szerveit a tervezett munkák előkészületeiről és megkezdéséről, kötelesek továbbá beszerezni a munkálatokhoz a szükséges engedélyeket.

(3) Amennyiben a híd- vagy útlezárás két óránál hosszabb időt vesz igénybe, az Illetékes Szervezetek kérelme alapján a Szerződő Felek határforgalmat ellenőrző szervei közösen gondoskodnak a forgalom más határátkelőhelyen történő zavartalan lebonyolításáról.

(4) Ezen Megállapodás 5. Cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében megjelölt bármely hídon és útszakaszon bekövetkezett súlyos baleset, katasztrófa vagy rendkívüli esemény esetén az Illetékes Szervezet köteles a kialakult helyzetről haladéktalanul tájékoztatni a másik Szerződő Fél Illetékes Szervezetét. Ezekben az esetekben az Illetékes Szervezetek saját államuk belső jogszabályai figye-

lembevételével közösen döntenek a következmények felszámolása érdekében teendő intézkedésekről.

10. Cikk

(1) Ezen Megállapodás 5. Cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében megjelölt hidak és útszakaszok rendeltetésszerű használatához közvetlenül nem szükséges egyéb berendezések elhelyezésére, felszerelésére, illetve ezen berendezésekkel kapcsolatos üzemeltetési, fenntartási munkák elvégzésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha azzal mindkét állam határforgalmi ellenőrző szervei írásban egyetértettek.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt munkák elvégzéséhez szükséges hozzájárulás kiadásával és ezen munkák ellenőrzésével kapcsolatos teendőket az az Illetékes Szervezet köteles ellátni, amely az adott létesítmény üzemeltetői feladatait ellátja.

(3) Az (1) bekezdésben megjelölt munkák elvégzéséhez az 5. Cikk (4) bekezdésében megjelölt hidak tekintetében mindkét állam Illetékes Szervezeteinek és a határforgalmat ellenőrző szerveinek a hozzájárulása szükséges.

11. Cikk

(1) Az 5. Cikk (4) bekezdésében, valamint az 5. Cikk (1) bekezdésének f) pontjában és az 5. Cikk (2) bekezdésének c) pontjában felsorolt hidak fenntartási- és rekonstrukciós munkáinak előkészítése, lebonyolítása és kivitelezése a Minisztériumok közötti külön megállapodás alapján történik a Szerződő Felek államainak hatályos belső jogszabályaival összhangban.

(2) Az Illetékes Szervezetek egymás között a kivitelezési munkák árát az általános forgalmi adóval csökkentett értékben számolják el.

12. Cikk

Ezen Megállapodás végrehajtásából eredő munkák elvégzéséhez nincs szükség a másik állam által kiadott munkavállalási engedélyre.

13. Cikk

(1) Ezen Megállapodás 5. Cikk (1), (2) és (4) bekezdésében megjelölt hidak és útszakaszok üzemeltetését, fenntartását és rekonstrukcióját végző személyeknek magyar és szlovák nyelven kiállított állami határátlépési igazolvánnyal (a továbbiakban: igazolvány) kell rendelkezniük. Az igazolvány jelen Megállapodás mellékletében meghatározott adatokat tartalmazza. Az igazolványokat kiállító hatóságokról és az igazolvány formájáról a Szerződő Fe-

lek diplomáciai úton, írásban tájékoztatják egymást legkésőbb 30 (harminc) nappal jelen Megállapodás hatálybalépése előtt. Az igazolvány korlátlan számú határátlépésre jogosít. Az igazolvány kiadásának módját és érvényességi idejét a Szerződő Felek saját államaik belső hatályos jogszabályaival összhangban határozzák meg.

(2) Az államhatár átlépésére jogosító igazolvány kiadásáig az (1) bekezdésben megnevezett személyek érvényes útiokmány alapján jogosultak átlépni az államhatárt.

(3) Az igazolvány birtokosa az ezen Megállapodásból eredő feladatai ellátására a munkavégzése helyéhez legközelebb eső határátkelőhelyen – indokolt esetben a határátkelőhelyen kívül is – jogosult átlépni a közös államhatárt.

(4) A jelen Megállapodás szerinti munka elvégzése után az igazolvány birtokosa köteles az államhatár átlépésére feljogosító okmányt visszaszolgáltatni az azt kiállító hatóságnak.

(5) Az igazolvány bevonásáról a kiállító hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a másik Szerződő Félnek az (1) bekezdésben megjelölt hatóságát.

(6) Szerződő Felek államainak az (1) bekezdésben megjelölt illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik egymást az egyes, az (1) bekezdésben megjelölt személyekkel szemben elrendelt beutazási tilalomról.

14. Cikk

Az Illetékes Szervezetek gondoskodnak arról, hogy a hidak és útszakaszok fenntartási és rekonstrukciós munkáinak elvégzéséhez esetleg szükséges engedélyek kellő időben rendelkezésre álljanak. A munkálatok időszakára a Szerződő Felek biztosítják a határforgalom megfelelő lebonyolításához szükséges feltételeket.

15. Cikk

Ezen Megállapodás végrehajtása során felmerülő esetleges vitákat a Minisztériumok tárgyalások útján, ennek eredménytelensége esetén diplomáciai úton rendezik.

16. Cikk

(1) Ezt a Megállapodást Szerződő Felek belső jogszabályaival összhangban jóvá kell hagyni és a Megállapodás a jóváhagyásról szóló jegyzékváltást követő 60. (hatvanadik) napon lép hatályba.

(2) Ezen Megállapodást Szerződő Felek határozatlan időre kötik. A Megállapodást bármely Szerződő Fél bármikor felmondhatja a másik Szerződő Félhez diplomáciai úton intézett írásos értesítéssel. Ebben az esetben a Megállapodás a felmondásról szóló értesítés kézhezvételének

napjától számított 12 (tizenkettő) hónap elteltével veszti hatályát.

(3) Ez a Megállapodás a Szerződő Felek közötti közös megállapodással írásban bármikor módosítható vagy kiéghézíthető.

(4) E Megállapodásnak a hatálybalépésével egyidejűleg a Szlovák Köztársaság és a Magyar Köztársaság viszonylatában hatályát veszti a Magyar Népköztársaság Közlekedési Minisztériuma és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Szövetségi Közlekedési Minisztériuma között a magyar–csehszlovák közös közúti határhidak javításáról és karbantartásáról szóló, Budapesten, 1986. november 24-én aláírt Megállapodás.

Készült Pozsonyban, a 2007. év június hó 18. napján, két eredeti példányban, magyar és szlovák nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

A Szlovák Köztársaság
Kormánya nevében

Melléklet

A határátlépési igazolványok adattartalma

1. A Szerződő Fél államának megnevezése, címere,
2. az okmány megnevezése,
3. a határátlépési igazolvány száma,
4. az igazolvány kiállításának jogalapja: a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló, Pozsonyban, 2007. június 18-án aláírt Megállapodás 5. Cikk (1), (2) és (4) bekezdésében meghatározott munkák elvégzése,
5. a jogosult személyi adatai:
 - családi és utónév,
 - nők esetén a születéskori családi és utónév,
 - születési helye és időpontja,
 - neme,
 - a jogosult fényképe és aláírása,
6. ellátandó feladatkör:
7. az igazolvány kiállítása:
 - a kiállító hatóság megnevezése,
 - a kiállítás helye és ideje,
 - az igazolvány érvényességi ideje (dátum szerint-ig),
 - a hivatalos személy aláírása,
 - a kiállító hatóság pecsétje,

8. az igazolvány érvényességének meghosszabbítása:
- a meghosszabbító hatóság megnevezése,
 - meghosszabbítás helye és ideje,
 - az igazolvány érvényességi ideje (dátum szerint-ig),
 - a hivatalos személy aláírása,
 - a meghosszabbító hatóság pecsétje,
9. hivatalos bejegyzések,
10. tudnivalók: jelen Megállapodás 13. Cikk (1), (3) és (4) bekezdése.”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kitévéllel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2–3. §-a a Megállapodás 16. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve a rendelet 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

A Kormány tagjainak rendeletei

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
36/2007. (VII. 4.) IRM
rendelete**

a pénzbírságot kiszabó jogerős szabálysértési határozat végrehajtásának átvételére, illetve átadására jogosult központi hatóság kijelöléséről és a formanyomtatvány tanúsítványról

A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény 40. §-ának (1) és (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *o*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

A pénzbírságot kiszabó jogerős szabálysértési határozat átvételével, illetve átadásával kapcsolatban a központi hatóság az Országos Rendőr-főkapitányság.

2. §

A pénzbírságot kiszabó jogerős szabálysértési határozat átadására irányuló megkeresés a *melléklet* szerinti formanyomtatvány tanúsítvánnyal (a továbbiakban: tanúsítvány) együtt küldhető meg az Országos Rendőr-főkapitányságnak.

3. §

(1) A tanúsítványt értelemszerűen és a rendelkezésre álló adatok alapján kell kitölteni.

(2) Ahol a tanúsítvány pénzbüntetést említ, azon minden esetben pénzbírságot kell érteni.

(3) A tanúsítvány *g*) pontja 1. alpontjának „A pénzbüntetés a következő fizetési kötelezettséggel jár [kérjük jelölje meg a megfelelő négyzet(eket) és jelezze az összeget a pénznem megjelölésével]” (*i*) alpontjában a „bűncselekmény” alatt szabálysértést kell érteni.

(4) A tanúsítvány *g*) pontjának 2. alpontjában a „bűncselekmény(ek)” alatt szabálysértést kell érteni.

(5) Nem kell kitölteni

a) a tanúsítvány *f*) pontjának 1. alpontjából a „személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási szám” részt akkor sem, ha a személyi azonosító, illetve a társadalombiztosítási azonosító jel rendelkezésre áll,

b) a tanúsítvány *f*) pontjának 2. alpontját,

c) a tanúsítvány *g*) pontja 1. alpontjának „A pénzbüntetést kiszabó határozat jellege (a megfelelő négyzetet jelölje be)” az (*i*) és az (*ii*) alpontját,

d) a tanúsítvány *g*) pontja 1. alpontjának „A pénzbüntetés a következő fizetési kötelezettséggel jár [kérjük jelölje meg a megfelelő négyzet(eket) és jelezze az összeget a pénznem megjelölésével]” az (*ii*) és az (*iv*) alpontját,

e) a tanúsítvány *g*) pontjának 3. és 4. alpontját,

f) a tanúsítvány *i*) pontját.

(6) Ha a külföldi hatóság vagy bíróság a csatolt tanúsítványban az (5) bekezdés *a*) pontjában említett adatokat kitölti, azt az Országos Rendőr-főkapitányság által vezetett központi nyilvántartásban rögzíteni nem lehet.

4. §

Ez a rendelet 2007. július 15-én lép hatályba.

Melléklet a 36/2007. (VII. 4.) IRM rendelethez

TANÚSÍTVÁNY

a)

* Kibocsátó állam:

* Végrehajtó állam:

b) A pénzbüntetést megállapító határozatot kibocsátó hatóság:

Hivatalos neve:

Címe:

Ügyiratszám (...)

Tel.szám (országghívószám) (körzetszám):

Faxszám (országghívószám) (körzetszám):

E-mail (ha rendelkezésre áll):

A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Azon személy(ek) elérhetőségei, aki(k)től a határozat végrehajtása végett, illetve adott esetben a végrehajtásból befolyó pénzüsszegnek a kibocsátó állam részére történő átutalása végett további felvilágosítást lehet kapni (név, beosztás/rang, telefonszám, telefaxszám, és amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím)

c) A kibocsátó államban a pénzbüntetést megállapító határozat végrehajtásáért felelős hatóság (amennyiben eltér a b) pontban szereplő hatóságtól):

Hivatalos neve:

Címe:

Tel.szám (országghívószám) (körzetszám):

Faxszám (országghívószám) (körzetszám):

E-mail (ha rendelkezésre áll):

A végrehajtásáért felelős hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

Azon személy(ek) elérhetőségei, aki(k)től a határozat végrehajtása végett, illetve adott esetben a végrehajtásból befolyó pénzüsszegnek a kibocsátó állam részére történő átutalása végett további felvilágosítást lehet kapni (név, beosztás/rang, telefonszám, telefaxszám, és amennyiben rendelkezésre áll, e-mail cím)

d) Amennyiben a pénzbüntetést megállapító határozatok továbbítása a kibocsátó államban valamely központi hatóság hatáskörébe tartozik:

A központi hatóság neve:

Kapcsolattartó személy, szükség szerint (beosztás/rang és név):

Címe:

Ügyiratszám:

Tel.szám (országghívószám) (körzetszám):

Faxszám (országghívószám) (körzetszám):

E-mail (ha rendelkezésre áll):

e) Azon hatóság vagy hatóságok, amely(ek)hez megkereséssel lehet fordulni [amennyiben a c) és/vagy d) pontokat kitöltötték]:

A b) pontban feltüntetett hatóságot a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

A c) pontban feltüntetett hatóságot a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

A d) pontban feltüntetett hatóságot a következőkkel kapcsolatban lehet megkeresni:

f) A pénzbüntetést megállapító határozat által kötelezett természetes vagy jogi személyre vonatkozó információ:

1. Természetes személy esetén

Név:

Utónév (Utónevek):

Leánykori név (szükség szerint):

Felvett nevek (szükség szerint):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (amennyiben rendelkezésre áll):

Születési idő:

Születési hely:

Utolsó ismert lakcím:

A természetes személy által értett nyelv(ek) (amennyiben ez az adat rendelkezésre áll):

a) Amennyiben a határozatot azért továbbítják a végrehajtó államnak, mert annak a személynek, akivel szemben a határozatot hozták, abban az államban van a szokásos tartózkodási helye, kérjük, adja meg a következő kiegészítő információkat:

A végrehajtó államban található szokásos tartózkodási hely:

b) Amennyiben a határozatot azért továbbítják a végrehajtó államnak, mert az a személy, akivel szemben a határozatot hozták, vagyonnal rendelkezik a végrehajtó államban, kérjük, adja meg a következő kiegészítő információkat:

A személy vagyonának leírása:

A személy vagyonának fellelhetősége:

c) Amennyiben a határozatot azért továbbítják a végrehajtó államnak, mert az a személy, akivel szemben a határozatot hozták, jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban, kérjük, adja meg a következő kiegészítő információkat:

A személy jövedelemforrásának (-forrásainak) leírása:

A személy jövedelemforrásának (-forrásainak) fellelhetősége:

2. Jogi személy esetén:

Név:

Jogi személy formája:

Bejegyzési szám (amennyiben rendelkezésre áll)¹:

Bejegyzett székhely (amennyiben rendelkezésre áll)¹:

A jogi személy címe:

a) Amennyiben a határozatot azért továbbítják a végrehajtó államnak, mert az a jogi személy, amellyel szemben a határozatot hozták, vagyonnal rendelkezik a végrehajtó államban, kérjük, adja meg a következő kiegészítő információkat:

A jogi személy vagyonának leírása:

A jogi személy vagyonának fellelhetősége:

b) Amennyiben a határozatot azért továbbítják a végrehajtó államnak, mert az a jogi személy, amellyel szemben a határozatot hozták, jövedelemmel rendelkezik a végrehajtó államban, kérjük, adja meg a következő kiegészítő információkat:

A jogi személy jövedelemforrásának (-forrásainak) leírása:

A jogi személy jövedelemforrásának (-forrásainak) fellelhetősége:

g) A pénzbüntetést kiszabó határozat:

1. A pénzbüntetést kiszabó határozat jellege (a megfelelő négyzetet jelölje be):

- (i) A kibocsátó állam bíróságának a kibocsátó állam joga szerinti bűncselekmény tárgyában hozott határozata.
- (ii) A kibocsátó állam bíróságtól eltérő hatóságának a kibocsátó állam joga szerinti bűncselekmény tárgyában hozott határozata. Megerősítést nyert, hogy az érintett személynek lehetősége nyílt arra, hogy valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elbírálja az ügyét.
- (iii) A kibocsátó állam bíróságtól eltérő hatóságának olyan cselekmény tekintetében hozott határozata, amely a kibocsátó állam nemzeti joga szerint szabálysértésként büntetendő. Megerősítést nyert, hogy az érintett személynek lehetősége nyílt arra, hogy valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elbírálja az ügyét.
- (iv) Valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságnak a (iii) pontban említett határozatra vonatkozóan hozott határozata.

A határozat kelte:

A határozat jogerőre emelkedésének időpontja:

A határozat hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

A pénzbüntetés a következő fizetési kötelezettséggel jár [kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet(eket) és jelezze az összeget a pénznem megjelölésével]:

- (i) Bűncselekmény elkövetése miatt történő elítélés alapján határozatban kiszabott pénzösszeg.
Összeg:
- (ii) Ugyanazon határozat által a sértett javára megállapított kártérítés, amennyiben a sértett az eljárásban nem lehet magánfél, és a bíróság büntetőügyi hatáskörében jár el.
Összeg:
- (iii) A határozathoz vezető bírósági vagy közigazgatási eljárás költségeire vonatkozó pénzösszeg.
Összeg:
- (iv) Ugyanazon határozat által megállapított, valamely állami alapnak vagy sértetteket segítő szervezetnek fizetendő pénzösszeg.
Összeg:

A pénzbüntetés teljes összege a pénznem megjelölésével:

2. A bűncselekmény(ek) elkövetésével kapcsolatos tények összefoglalása és körülmények leírása, az elkövetés idejét és helyét is beleértve:

A bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, valamint a határozat alapjául szolgáló törvényi rendelkezések/törvénykönyv:

3. Amennyiben a fenti 2. pontban meghatározott bűncselekmény(ek) az alábbiak közül egy vagy több bűncselekménynek felel(nek) meg, kérjük, jelezze ezt a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével:

- bünszervezetben részvétel;
- terrorizmus;
- emberkereskedelem;
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- lőfegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- vesztegetés;
- csalás, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalást is;
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása;
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is;

- számítógépes bűncselekmények;
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is;
- jogellenes beutazás és tartózkodás elősegítése;
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés;
- rasszizmus és idegengyűlölet;
- szervezett vagy fegyveres rablás;
- kulturális javak – köztük régiségek és műtárgyak – tiltott kereskedelme;
- csalással kapcsolatos bűncselekmények;
- zsarolás;
- termékhamisítás és jogbitorlás;
- közokirat-hamisítás és hamisított közokirattal való kereskedés;
- fizetési eszközök hamisítása;
- hormonartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;
- nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- lopott járművek kereskedelme;
- erőszakos közösülés;
- gyújtogatás;
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- légi vagy vízi jármű hatalomba kerítése;
- szabotázs,
- a közúti közlekedés szabályait sértő magatartás, beleértve a vezetési és pihenőidőre, valamint a veszélyes anyagokra vonatkozó rendelkezések megszegését is;
- csempészet;
- szellemi tulajdonjogok megsértése;
- személy elleni erőszakkal fenyegetés és személy elleni erőszakos cselekmények, beleértve a sporteseményeken elkövetett erőszakos cselekményeket;
- bűncselekménnyel okozott kár;
- lopás;
- az EK-Szerződés alapján vagy az EU-Szerződés VI. címe alapján elfogadott jogi aktusokból eredő kötelezettségek végrehajtása céljából a kibocsátó állam által megállapított bűncselekmények.

Amennyiben ezt a négyzetet megjelölte, kérjük, tüntesse fel az EK-Szerződés vagy az EU-Szerződés alapján elfogadott azon jogi aktus pontos rendelkezéseit, amellyel a bűncselekmény kapcsolatos:

.....

4. Amennyiben a fenti 2. pontban meghatározott bűncselekmény(ek) nem szerepelnek a 3. pontban, kérjük, adjon pontos leírást az érintett bűncselekményről(ekről):

.....

h) A pénzbüntetést kiszabó határozat jogi státusza:

1. Erősítse meg (a megfelelő négyzetek megjelölésével) az alábbiakat:

a) a határozat jogerős határozat

b) a tanúsítványt kiállító hatóság tudomása szerint ugyanazon cselekmény miatt ugyanazon személlyel szemben a végrehajtó államban nem hoztak határozatot, és a kibocsátó vagy a végrehajtó államtól eltérő, bármely állam által kibocsátott ilyen határozat nem került végrehajtásra.

2. Kérjük, jelezze, hogy az ügy írásbeli eljárás tárgyát képezte-e:

a) Nem, nem képezte írásbeli eljárás tárgyát.

b) Igen. Megerősítést nyert, hogy az érintett személy, a kibocsátó állam jogának megfelelően, személyesen vagy a nemzeti jog szerint meghatalmazott képviselője útján tájékoztatást kapott az ügyben a jogorvoslathoz való jogáról és az ilyen jogorvoslati lehetőség határidejéről.

3. Kérjük, jelezze, hogy az érintett személy személyesen járt-e el az eljárás során:

a) Személyesen járt el.

b) Nem járt el személyesen. Megerősítést nyert:

hogy a személyt, a kibocsátó állam jogával összhangban, személyesen vagy a nemzeti jog szerint meghatalmazott képviselője útján értesítették az eljárásról,
vagy

hogy a személy jelezte, hogy nem vitatja az ügyet.

4. A pénzbüntetés részleges megfizetése

Amennyiben a pénzbüntetés egy részét a kibocsátó államban – illetve a tanúsítványt kibocsátó hatóság tudomása szerint bármely másik államban – már megfizették, kérjük a megfizetett összeget feltüntetni:

.....

i) Alternatív szankciók, beleértve a szabadságelvonással járó szankciókat

1. Kérjük, jelezze, hogy a kibocsátó állam engedélyezi-e a végrehajtó állam számára alternatív szankciók alkalmazását abban az esetben, ha a büntetést kiszabó határozat teljes vagy részleges végrehajtására nincsen lehetőség:

Igen

Nem

2. Amennyiben igen, kérjük, jelölje meg, hogy melyik szankció alkalmazható (a szankció jellege és a büntetés felső tétele):

Szabadságelvonás. Maximális időtartama:

Közérdekű munka (vagy annak megfelelő büntetés). Maximális időtartama:

Egyéb szankciók. Megnevezés:

j) Az ügy egyéb lényeges körülményei (fakultatív információ):

.....

k) A pénzbüntetést megállapító határozat szövege a tanúsítvány mellékletét képezi.

A tanúsítványt kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a tanúsítvány valóságnak megfelelő tartalmát igazoló aláírása:

.....

Neve:

Betöltött tisztsége (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (amennyiben rendelkezésre áll)

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter,
valamint a pénzügyminiszter
37/2007. (VII. 18.) IRM–PM
együttes rendelete
a fogvatartottak foglalkoztatására jóváhagyott
kölségvetési előirányzat felhasználási rendjéről szóló
2/1996. (III. 13.) IM–PM együttes rendelet
módosításáról***

A Magyar Köztársaság 1996. évi költségvetéséről szóló 1995. évi CXXI. törvény 112. §-ában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszternek az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *e*) pontjában, valamint a pénzügyminiszternek a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában megállapított feladatkörökben eljárva az alábbi rendeletet hozzuk:

1. §

A fogvatartottak foglalkoztatására jóváhagyott költségvetési előirányzat felhasználási rendjéről szóló 2/1996. (III. 13.) IM–PM együttes rendelet 2/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2. § *a*) pontja szerinti előirányzat igénybevételére a gazdálkodó szervezetek a megelőző naptári negyedévben foglalkoztatott fogvatartottak átlagos dolgozói létszámának arányában jogosultak.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
38/2007. (VII. 20.) IRM
rendelete
a belföldi Állami Futárszolgálat tevékenységének
szabályozásáról szóló 44/1998. (X. 14.) BM rendelet
módosításáról**

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 101. §-a (1) bekezdésének *l*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *n*) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva az alábbiakat rendelem el:

1. §

A belföldi Állami Futárszolgálat tevékenységének szabályozásáról szóló 44/1998. (X. 14.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet alkalmazásában]

„1. *küldemény*: köziratot tartalmazó, lezárt levél- és csomagküldemény vagy futárszák;”

2. §

(1) Az R. 3. §-ának *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 2. §-ban meghatározott küldeményeken túl köteles a futárszolgálat továbbítani]

„*b*) a Köztársasági Elnök Hivatala, az Országgyűlés Hivatala, az Alkotmánybíróság, az Állami Számvevőszék, az Országgyűlési Biztosok Hivatala, a Legfelsőbb Bíróság, a Legfőbb Ügyészség, a Magyar Nemzeti Bank, valamint a központi államigazgatási szervek vezetőinek döntése szerint sürgős, nem minősített küldeményeit ezen szervek között;”

(2) Az R. 3. §-a a következő *d*) ponttal egészül ki:

[A 2. §-ban meghatározott küldeményeken túl köteles a futárszolgálat továbbítani]

„*d*) a nem minősített küldeményt a Határőrség, a Rendőrség, a Katasztrófavédelem, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal és a bekapcsolt szervek között;”

3. §

Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A futárszolgálat országos rendszerébe való bekapcsolás és a szolgáltatás (1) bekezdésben meghatározott módjának, valamint a bekapcsolt szerv futár-kódszámának meghatározása a futárszolgálat vezetőjének hatáskörébe tartozik. A szolgáltatás igénybevételéhez szükséges bélyegzők legyártásáról a bekapcsolt szerv vezetője gondoskodik.”

4. §

Az R. 12. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A futárjegyzéken a nyilvántartási számmal feladott küldeményeket darabonként felülről lefelé sorszámozva kell szerepeltetni. Ha a küldemény több nyilvántartási számmal ellátott adathordozót tartalmaz, a küldemény címlapján valamennyi nyilvántartási számot fel kell tüntetni. A futárjegyzékbe az első (bal felső) nyilvántartási számot kell a küldemény azonosíthatósága végett beírni.”

* Igazságügyi Közlöny 1996. évi 4. szám.

5. §

Az R. 14. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A küldemény címzés oldalára jól olvashatóan fel kell tüntetni:]

„*b)* középre a címzett szerv nevét, jobb alsó sarkába a székhelyét,”

6. §

E rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

A Kormány határozatai

A Kormány 1044/2007. (VII. 1.) Korm. határozata a Kormánykabinetről

1. A Kormány a kormánypolitika elvi jelentőségű kérdéseinek megvitatására, az ezzel összefüggő elvi, stratégiai és koncepcionális kérdésekben való állásfoglalás kialakítására, valamint a kidolgozás és a végrehajtás irányainak meghatározására Kormánykabinetet létesít.

2. A Kormánykabinet

a) kijelöli a kormányprogram végrehajtásának aktuális teendőit, továbbá az államreform célkitűzéseinek meghatározásával és megvalósításával összefüggő időszerű feladatokat;

b) megtárgyalja a közép- és hosszú távú stratégiai jelentőségű ügyeket, e körben állásfoglalásaival előkészíti a Kormány döntését;

c) stratégiai célkitűzést ad a kiemelt jelentőségű ügyek kezelésével és tartalmi kérdéseivel kapcsolatban, meghatározza a döntés-előkészítő munka irányait;

d) állást foglal a kormány-előterjesztések kapcsán fennmaradt fontosabb – elvi, politikai döntést igénylő – vitás kérdésekben;

e) koordinálja és előkészíti a halaszthatatlan kormányzati döntést igénylő eseményekkel összefüggésben szükséges sürgős intézkedéseket;

f) állást foglal a kormánydöntések végrehajtása kapcsán felmerülő, politikai mérlegelést igénylő fontosabb problémákról.

3. A Kormánykabinet

a) vezetője: a miniszterelnök;

b) helyettese: a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter;

c) tagjai: a gazdasági és közlekedési miniszter, a pénzügyminiszter,

a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter;

d) titkára: a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által kijelölt személy;

e) meghívottak: a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter,

a miniszterelnök kabinetfőnöke,

a Miniszterelnöki Hivatal koalíciós koordinációért felelős államtitkára.

4. A Kormánykabinet tagjai és a meghívottak nem helyettesíthetők.

5. A Kormánykabinet meghatározott feladat ellátására a Kormány tagját felkérheti, továbbá szakértői bizottságot hozhat létre.

6. A Kormánykabinet hetente, illetőleg szükség szerint ülésezik. A Kormánykabinet vezetője dönt arról, hogy a meghívottak mely üléseken vesznek részt.

7. A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter készíti elő a Kormánykabinet üléseit, tesz javaslatot annak napirendjére. A végleges napirendről a Kormánykabinet dönt.

8. A Kormánykabinet a döntés-előkészítés keretében az előterjesztést átdolgozásra visszaadja, további egyeztetésre utalja, valamint az előterjesztő számára iránymutató jelleggel meghatározza az előkészítéssel összefüggő feladatokat. Az általa tárgyalt előterjesztések kapcsán állást foglal az ügyek érdemében, ennek keretében a Kormány részére véleményt nyilvánít, illetőleg döntési javaslatot tesz.

9. A Kormánykabinet határozatképes, ha három tagja, köztük vezetője vagy a vezető helyettese jelen van. Az állásfoglalást a vita után a Kormánykabinet vezetője mondja ki.

10. *a)* A Kormánykabinet üléséről összefoglaló készül.

b) Az összefoglaló elkészítéséről – az ülést követő három napon belül – a Kormánykabinet titkára gondoskodik. Az összefoglaló tartalmazza a jelenlévők névsorát, az előterjesztések címét, a hozzászólók nevét, valamint az állásfoglalást. Az összefoglalót a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter írja alá.

c) Az aláírt összefoglaló mellékleteként meg kell őrizni az eredeti aláírással ellátott előterjesztéseket. Az összefoglaló eredeti példányát és a mellékleteket a Miniszterelnöki Hivatal őrzi; ezek az iratok nem selejtezhetők, kezelésükre a levéltári anyag védelméről és a levéltárakról, valamint az államtitokról és a szolgálati titokról szóló rendelkezéseket kell alkalmazni.

d) Az összefoglaló egy-egy példányát a Kormány tagjai, valamint a Kormánykabinet meghívottai és titkára kapják meg.

11. A Kormánykabinet vezetője a Kormánykabinet állásfoglalásáról, valamint az azzal kapcsolatos ellenvéleményről a Kormány ülésén beszámol.

12. A Kormánykabinet az ügyrendjét az e határozatban foglaltak, valamint a Kormány ügyrendjének alapulvételével maga állapítja meg.

13. A Kormánykabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter gondoskodik.

14. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

—————

**A Kormány
1045/2007. (VII. 1.) Korm.
határozata**

**az Kormány kabinetjeiről szóló
1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozat módosításáról**

A Kormány a Kormány kabinetjeiről szóló 1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozatot (a továbbiakban: H.) a következők szerint módosítja:

1. A H. 1. b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. b) A Gazdasági Kabinet

– vezetője:

a pénzügyminiszter;

– tagjai:

a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter,

a gazdasági és közlekedési miniszter,

a környezetvédelmi és vízügyi miniszter,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,

az önkormányzati és területfejlesztési miniszter,

a szociális és munkaügyi miniszter;

– állandó meghívottak:

a nem kabinettag miniszterek,

a Magyar Nemzeti Bank elnöke,

a Központi Statisztikai Hivatal elnöke,

a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős

tárca nélküli miniszter.”

2. A H. 2. b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. b) A Nemzetbiztonsági Kabinet

– vezetője:

a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító

tárca nélküli miniszter;

– tagjai:

a honvédelmi miniszter,

az igazságügyi és rendészeti miniszter,

a külügyminiszter,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter;

– állandó meghívott:

a Pénzügyminisztérium államtitkára.

c) A Nemzetbiztonsági Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter titkársága gondoskodik.”

3. A H. 3. b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. b) A Társadalompolitikai Kabinet

– vezetője:

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter;

– tagjai:

az egészségügyi miniszter,

az oktatási és kulturális miniszter,

az önkormányzati és területfejlesztési miniszter,

a pénzügyminiszter,

a szociális és munkaügyi miniszter,

a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős

tárca nélküli miniszter.

A jelentősebb hosszú távú társadalompolitikai kérdések megvitatására a Társadalompolitikai Kabinet vezetője meghívja a Magyar Tudományos Akadémia elnökét.

c) A Társadalompolitikai Kabinet működési feltételeiről, valamint titkársági és ügyviteli feladatainak ellátásáról a Miniszterelnöki Hivatal gondoskodik.”

4. Ez a határozat 2007. július 1-jén lép hatályba.

—————

**A Kormány
1050/2007. (VII. 3.) Korm.
határozata**

**az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló
törvény koncepciójáról**

1. A Kormány az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény koncepcióját a *melléklet* szerint elfogadta, és elrendeli a törvény kidolgozását.

Felelős: igazságügyi és rendészeti miniszter

Határidő: 2007. november 30., a Kormányhoz történő benyújtásra

2. A koncepció kidolgozására az érintett tárcák és az érdekképviseltek bevonásával létrejött munkacsoport mű-

ködjön tovább a kodifikációs munkában, és segítse a deregulációs program megvalósulását.

Felelős: igazságügyi és rendészeti miniszter
Határidő: 2007. november 30.

3. Az Országos Érdekegyeztető Tanács vonatkozó álláspontjának figyelembevételével az önfoglalkoztatóra vonatkozó szabályozás áttekintéséről készüljön előterjesztés.

Felelős: szociális és munkaügyi miniszter
Határidő: 2007. október 31.

4. Az egyéni cég alapításával, az egyéni vállalkozó és az egyéni cég nyilvántartásával és ellenőrzésével kapcsolatban szükséges személyi, tárgyi, informatikai fejlesztéseket, teendőket fel kell mérni, hatástanulmányt kell készíteni a várhatóan jelentős nagyságrendű egyéni cégalapítás-ra tekintettel.

Felelős: közigazgatási informatikáért felelős miniszter
önkormányzati és területfejlesztési miniszter
igazságügyi és rendészeti miniszter
Határidő: 2007. október 31.

Melléklet

az 1050/2007. (VII. 3.) Korm. határozathoz

Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény koncepciója

I.

AZ EGYÉNI VÁLLALKOZÓ ÚJ SZABÁLYOZÁSÁRA VONATKOZÓ KONCEPCIÓ

Jogalanyiség

1. Az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozás maga nem jogalany, jogokat és kötelezettségeket ezért a vállalkozói tevékenységet végző természetes személy szerez.

Egyéni vállalkozói tevékenység; vállalkozói igazolvány

2. Egyéni vállalkozói tevékenység az új törvény alapján csak vállalkozói igazolvány birtokában lenne végezhető. A vállalkozói igazolvány kiadása és visszavonása – a jelenlegi szabályozást fenntartva – továbbra is a körzetközponti jegyző kompetenciájába tartozna, ennek során a körzetközponti jegyző mérlegelési joggal nem rendelke-

zik, feladata csupán a jogszabályban foglalt, taxatíván meghatározott feltételek fennállásának ellenőrzése.

3. Az egyéni vállalkozói tevékenység vállalkozói igazolványhoz kötése természetesen nem azt jelenti, hogy akár azok,

– akik ma vállalkozói igazolvány nélkül egyéni vállalkozói tevékenységet (pl. mezőgazdasági termelőtevékenységet) folytatnak,

– akár azok, akikre az egyéni vállalkozóra vonatkozó szabályok egy része kiterjed, jöllehet nem egyéni vállalkozói tevékenységet végeznek (pl. ügyvéd, közjegyző), kötelesek lennének a jövőben vállalkozói igazolványt kiváltani, és azt sem, hogy a jövőben ezek a tevékenységek a korábbi formában ne lennének folytathatók. Azok, akik tevékenységének folytatásához ma a jogszabályok nem követelik meg a vállalkozói igazolvány kiváltását, a továbbiakban nem minősülnének egyéni vállalkozónak, azokra tehát az új törvény nem lenne alkalmazandó. Ezeket a tevékenységeket a továbbiakban külön jogszabályoknak kell szabályozniuk.

4. A vállalkozói igazolvány kiadását egyablakos rendszerben, rövid határidőkkel szükséges szabályozni. Az egyablakos rendszer alapján a körzetközponti jegyző a kérelmező helyett az érintett szervezetektől az erre a célra létrehozott számítógépes rendszer útján közvetlenül, haladéktalanul beszerzi az egyéni vállalkozó adószámát (adóazonosító jelét), valamint statisztikai számjelét. Kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései értelmében biztosítani kell azt, hogy az igazolvány kiadása (egyéni cég alapítása) során eljáró körzetközponti jegyző elektronikus összeköttetésben álljon más hatóságokkal és arra, hogy az egyéni vállalkozó az egyablakos ügyintézés keretében teljesíthessen minden, az igazolvány kiváltásához (alapításhoz) szükséges eljárást és alaki követelményt.

5. Szükséges megvizsgálni az egyéni vállalkozó piacra lépését megelőző, limitált óraszámú, érdemi költségterhet nem jelentő, alapvető pénzügyi, marketing-, jog- és egyéb szükséges ismereteket adó tanfolyam lehetőségét, esetleg kötelezettségét. A cél a tájékozatlan vállalkozni kívánók piacra lépéséből eredő kockázatok mérséklése, meg kell azonban vizsgálni, hogy e cél elérése érdekében a fenti, vagy más megoldás (például a szakmunkásképzés során történő oktatás, iskolarendszeren kívüli oktatás) lenne optimális.

Az egyéni vállalkozói tevékenység

6. Az új törvény alapján az egyéni vállalkozói tevékenységi körök megjelölése a mindenkor érvényes szakmakód-nómenklatúra alapján történik.

7. Képesítéshez kötött tevékenység csak akkor folytatható, ha a vállalkozó, vagy e tevékenységben személyesen közreműködő munkavállalók, illetve az egyéni vállalkozóval kötött tartós polgári jogi szerződés alapján az egyéni vállalkozó javára tevékenykedők között legalább egy olyan személy van, aki a jogszabályokban foglalt képesítési követelményeknek igazolt módon megfelel. Megvizsgálandó annak lehetősége, hogy jogszabály által előírt képesítési követelmény esetén, annak az egyéni vállalkozó a saját személyében akkor is köteles legyen megfelelni, ha nem egyedül végzi a tevékenységet. Az egyes tevékenységek folytatásának feltételeit szabályozó törvény vagy kormányrendelet a képesítési követelményekre más szempontú szabályokat fogalmazhat meg. (Így például a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 3. § (2) bekezdése kimondja, hogy az üzletben kereskedelmi tevékenységet végző személynek a külön jogszabályban meghatározott szakképesítéssel kell rendelkeznie. Ebben az esetben – hasonlóan a hatályos megoldáshoz – az egyéni vállalkozókról és az egyéni cégekről szóló új törvény képesítésre vonatkozó rendelkezései nem lennének alkalmazandók.)

8. A törvény az egyéni vállalkozó személyes közreműködési kötelezettségét fenntartja azzal, hogy a személyes közreműködés fogalmát tágan határozza meg úgy, hogy abba az üzleti tevékenységgel összefüggő valamennyi tevékenység beletartozzon.

9. Ha az egyéni vállalkozó másnak munkát ad, akkor foglalkoztatóként az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerint köteles bejelentkezni, és mint foglalkoztató a törvényekben előírt adatszolgáltatásokat és közteher-fizetési kötelezettségeket teljesíteni. Mivel az egyéni vállalkozók működése sok esetben „családi vállalkozásokat” jelent, ahol az egyéni vállalkozó mellett több családtag is közreműködik, szükséges fenntartani azt a lehetőséget, hogy az egyéni vállalkozó alkalmazottat, bedolgozót, segítő családtagot és közép-fokú szakoktatási intézményi tanulót foglalkoztathat. Segítő családtagként a vállalkozó közeli hozzátartozója, továbbá a vállalkozó élettársa, egyeneságbeli rokonának házastársa, házastársának egyeneságbeli rokona, valamint testvérének házastársa foglalkoztatható.

10. Meg kell vizsgálni – a jelen koncepció kidolgozásában közreműködő érdekképviseleti szervek döntő többségének véleménye alapján – a vállalkozói tevékenység szünetelése jogintézményének bevezetését. Erre főként azon egyéni vállalkozók esetében lehet igény, akik tevékenységüket az évnek csak meghatározott időszakában végzik, de szükség lehet bármely egyéni vállalkozó esetében is (például hosszabb külföldi tartózkodás, beteg családtag huzamosabb ideig történő ápolása esetén). A törvény kialakítaná azokat a részletes szabályokat, amelyek kizárják a szüneteléssel kapcsolatos visszaélések lehetőségét.

Az egyéni vállalkozók nyilvántartása

11. Az új törvényben ki kell alakítani az egyéni vállalkozók nyilvántartásának részletes szabályait. A hatályos szabályozásnak megfelelően az egyéni vállalkozói nyilvántartást Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: KEKKH) vezetné, az egyéni vállalkozó adatainak regisztrációjáról pedig továbbra is a körzetközponti jegyző gondoskodna. Meg kell azonban teremteni a nyilvánosság és a közhitelesség biztosítékait, és felül kell vizsgálni, hogy a nyilvántartás mely adatokat tartalmazza. Indokolt vizsgálni, hogy az egyéni vállalkozó fizetőképességére vonatkozó milyen információk kerüljenek be a nyilvántartásba. Részletes szabályok szükségesek a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásra, az egyéni vállalkozói nyilvántartás adatait elektronikus úton bárki számára elérhetővé kell tenni úgy, hogy a költségeket az adatkérők a cégnyilvántartásból történő adatkérésre vonatkozó szabályokhoz igazítva viselik.

12. Az új nyilvántartásnak a jelenleg működő nyilvántartás adatain kell alapulnia, ezért az egyéni vállalkozókat adatközlésre csak olyan körben lehet felhívni, amely adatok még nem szerepelnek a nyilvántartásban. Amennyiben ilyen adatkérés szükséges, azt lehetőség szerint a vállalkozókat legkevésbé terhelő módon kell megvalósítani.

Végrehajtás az egyéni vállalkozóval szemben

13. A tartozását nem teljesítő egyéni vállalkozóra a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) szabályai vonatkoznak. A nem egyéni vállalkozó természetes személy esetén a Vht. 90. §-a meghatározza a végrehajtás alól mentes vagyontárgyak körét. A Vht. 90. § (1) bekezdése szerint mentesek a végrehajtás alól az olyan eszközök, amelyek nélkül az adós foglalkozásának (hivatásának) gyakorlása lehetetlenül válik, így különösen a nélkülözhetetlen szerszám, műszer, technikai, katonai és egyéb felszerelési tárgy, egyenruha, önvédelmi fegyver, szállítóeszköz, ide nem értve a gépjárművet. Vizsgálandó tehát, hogy a vállalkozási tevékenység végzéséhez szükséges vagyontárgyak védelme indokolt-e egyéni vállalkozók esetén, és ha igen, akkor a védelmet a vállalkozó vagyonának pontosan milyen körére indokolt biztosítani. Amennyiben a mentes vagyontárgyak köre a vállalkozás folytatásához feltétlenül szükséges vagyontárgyakra is kiterjedne, akkor olyan garanciális szabályokat kell megfogalmazni, amelyek a hitelezők kielégítését azáltal biztosítják, hogy megakadályozzák a vállalkozás folytatásához szükséges vagyontárgyak körének meghatározásával kapcsolatos visszaéléseket.

Bérgarancia szabályozás

14. A Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bérgarancia Alapról szóló törvény)

megteremti azt a bér garancia-eljárást, amelyben a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetnek a munkavállalóval szemben fennálló, kiegyenlíthetetlen bértartozása megelőlegezhető. A támogatás forrásául a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 39. § (3) bekezdés *d)* pontja alapján a Munkaerőpiaci Alap bér garancia alaprésze szolgál. E szabályozás alapján a munkáltató és munkavállalója járulékbefizetést teljesít a Munkaerőpiaci Alapba, amelyből a Bér garancia Alapról szóló törvényben meghatározott rend szerint a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtörvény) 3. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott, felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetek munkavállalóival szemben fennálló, kiegyenlíthetetlen bértartozás megelőlegezhető. A hatályos szabályozás alapvető problémája, hogy az egyéni vállalkozónak rendezetlen a Bér garancia Alappal való kapcsolata. Noha az egyéni vállalkozó és az egyéni vállalkozó munkavállalója egyaránt járulékbefizetést teljesít, a Bér garancia Alapról szóló törvény csak Csődtörvény 3. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott gazdálkodó szervezetek munkavállalói számára teszi lehetővé a Bér garancia Alapból történő kifizetést. Mivel az egyéni vállalkozó nem minősül gazdálkodó szervezetnek a Csődtörvény szempontjából, a szabályozás eredménye az, hogy az egyéni vállalkozó munkavállalója a Munkaerőpiaci Alap befizetője, abból azonban bér garancia-támogatáshoz nem juthat. Az új törvényben szükséges megteremteni annak a lehetőségét, hogy az egyéni vállalkozó munkavállalói bértartozás esetén támogatást kapjanak a Bér garancia Alapból és ki kell alakítani a szükséges eljárási szabályokat is.

Megszűnés

15. Az egyéni vállalkozói tevékenység gyakorlásának joga megszűnik, ha az egyéni vállalkozó igazolványát visszaadja vagy az igazolványt a körzetközponti jegyző visszavonja. Főszabályként megszűnik a tevékenység gyakorlásának joga akkor is, ha az egyéni vállalkozó meghal vagy cselekvőképességét elveszti. Kivétel ez alól az egyéni vállalkozó halála esetén, ha vállalkozói tevékenységét özvegye vagy örököse folytatja, az egyéni vállalkozó cselekvőképességének elvesztése esetén pedig, ha törvényes képviselője az egyéni vállalkozó nevében és javára folytatja az egyéni vállalkozói tevékenységet.

II.

AZ EGYÉNI CÉG ÚJ SZABÁLYOZÁSÁRA VONATKOZÓ KONCEPCIÓ

Jogalanyiség

1. Az egyéni cég olyan jogalany, amelynek csak természetes személy tagja lehet, amelyben a tagok száma csak

kivételes esetekben és ideiglenesen haladhatja meg az egy főt, amelynek tagja egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkezik, és amelynek létezése alatt a természetes személy egyéni vállalkozói tevékenységet kizárólag egyéni cégeként gyakorolhat.

2. Az új törvény biztosítja majd az egyéni cég polgári jogi jogalanyiságát. Az egyéni cég jogalanyiságát a körzetközponti jegyző határozatával nyeri el, a cég a körzetközponti jegyző határozatával szűnik meg. Az egyéni cég jogképessége elválik az egyéni vállalkozó természetes személy jogképességétől, a cégvagyon és a természetes személy egyéni vállalkozó magánvagyonra elkülönül egymástól.

3. Az egyéni cégre – eltérően az egyéni vállalkozótól – kiterjedne a társas vállalkozásokra irányadó törvények, így a Csődtörvény, a Bér garancia Alapról szóló törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint az egyszerűsített vállalkozási adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény hatálya. Az egyéni cég esetén a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) tekintetében szervezetsemleges szabályozás jönne létre. Az egyéni cég az Sztv. hatálya alá tartozna, arra akkor és annyiban vonatkoznának a törvény adminisztratív könnyítésre vonatkozó szabályai, ahogy és amikor azt a hatályos szabályok a kisvállalkozások számára biztosítják.

Egyéni cég létrehozása

4. Az egyéni cég alapítására – eltérően a gazdasági társaságokra vonatkozó hatályos szabályozástól – kizárólag az új törvény mellékletében szereplő létesítő okirat-minta alkalmazásával kerülhet sor. Tekintettel arra, hogy a nyomtatvány csak a gazdasági forgalom szempontjából releváns alapvető információkat tartalmazná (az egyéni cég neve, székhelye, főtevékenysége, vállalkozói igazolvány száma és kelte, a felelősség mértéke, a jegyzett tőke és összetétele, a pótbefizetés összege, befizetések módja) az egyéni vállalkozó azt jogi képviselő közreműködése nélkül (szükség esetén a körzetközponti jegyző által működtetett okmányiroda ügyintézőinek segítségével) tölthetné ki.

5. A nyomtatvány alapján az egyéni cég bejegyzését a körzetközponti jegyző folytatná le ún. egyablakos rendszer keretében, ideértve hatóságokhoz történő bejelentést és a szükséges adó- és statisztikai számok beszerzését is.

6. Az egyéni cég a körzetközponti jegyző konstitutív határozatával jön létre. A jegyző a döntés során diskrecionális mérlegelési jogkörrel nem rendelkezik, a bejegyzési eljárásban törvényességi szempontok szerint jogosult megvizsgálni a létesítő okiratot. Mivel a körzetközponti jegyző bejegyzést elrendelő döntése konstitutív hatállyal bír, az egyéni vállalkozó ettől az időpillanattól kezdve

valna jogosultta egyéni cégeként üzleti tevékenység folytatására. A körzetközponti jegyző az egyéni cég bejegyzésével egyidejűleg intézkedik az egyéni vállalkozói nyilvántartásban az egyéni cég alapítása tényének regisztrációjáról is annak érdekében, hogy az egyéni vállalkozói nyilvántartásból kiderüljön, hogy az egyéni vállalkozó egyéni céget alapított, így tevékenységét kizárólag az egyéni cég keretein belül végezheti.

7. Egyéni cég kétféleképp jöhetne létre: jogelőd nélkül és jogutódlással. Jogelőd nélkül jön létre az egyéni cég, ha a vállalkozói igazolványt kiváltó természetes személy az igazolvány kiváltásával egyidejűleg kéri az egyéni cégeként való nyilvántartásba vételt. Ebben az esetben az egyéni vállalkozó rögtön egyéni cégeként kezdi meg a vállalkozását, egyéni vállalkozóként nem is működik. Jogutódlással jön létre az egyéni cég, ha az egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói tevékenység folytatása során kérte egyéni cégeként való nyilvántartásba vételét. Ebben az esetben az egyéni cég az egyéni vállalkozás jogutódjának tekintendő, arra az egyéni vállalkozó vállalkozói tevékenységéből származó valamennyi jogviszonya átszáll, korlátozott felelősségű egyéni cég esetén szükséges ezért a jogutódlás hitelezővédelmi garanciáit megteremteni.

Felelősség

8. Az egyéni cég alapítója megválaszthatja, hogy milyen mögöttes felelősséggel kívánja az egyéni céget működtetni. A felelősség tekintetében alapvetően két megoldás képzelhető el: az egyéni vállalkozó felelőssége az egyéni cég tartozásaiért lehet korlátlan (ebben az esetben az egyéni vállalkozó felelőssége úgy alakul, mint a közkereseti társaság tagjának vagy a betéti társaság beltagjának a felelőssége a társaság tartozásaiért) vagy korlátozott. Utóbbi esetben az egyéni vállalkozó felelőssége az egyéni cég jegyzett tőkéje, és a létesítő okiratban meghatározott pótbefizetés erejéig terjedne, amelynek összege nem lehet kevesebb mint a Kft. mindenkori jegyzett tőkeminimuma. A pótbefizetés tehát nem alapításkor és nem eleve lenne fizetendő, amennyiben pedig befizetésének jogszabályi feltételei bekövetkeznek, a pótbefizetés összegének erejéig az egyéni vállalkozó saját vagyonával állna helyt.

9. Az egyéni cég bejegyzésekor meg kell jelölni a cég jegyzett tőkéjét, amelynek összege azonban szabadon határozható meg, minimumtőke-követelmény e cégforma esetén nem érvényesülne.

Az egyéni cég működése

10. A törvény az egyéni cég szervezetét, működését illetően a szabályozást a feltétlenül szükséges minimumra korlátozná. Mivel egyéni cég esetén nincs taggyűlés, a

döntéseket az egyedüli tag hozza. A szabályozás során az egyszemélyes gazdasági társaságra irányadó rendelkezéseket lehet az analógia szintjén hasznosítani. Az új törvény nem rendelkezik sem tulajdonosi, sem közérdekvédelmi ellenőrzésről. Felügyelő bizottság létrehozását egyéni cég esetén nem indokolt megkövetelni. Számviteli jogszabályok meghatározott feltételek esetére könyvvizsgáló választását előírhatják, az egyéni cégre vonatkozó új törvény ezeken túlmenően további eseteket nem kíván meghatározni.

11. Az új törvényben szabályozni kell az egyéni cég társulási jogának lehetőségét. A társulási jog tekintetében szükséges megkülönböztetni azokat az egyéni cégeket, amelyek az egyéni vállalkozó korlátlan felelősségével működnek, azoktól az egyéni cégektől, ahol az egyéni vállalkozó felelőssége korlátozott. Amennyiben az egyéni vállalkozó felelőssége az egyéni cég tartozásaiért korlátlan, a társulási jogot csak olyan társasági formák esetében indokolt lehetővé tenni, ahol a tag felelőssége korlátozott, ellenkező esetben azonban a társulási jogot valamennyi gazdasági társaság esetén indokolt lehetővé tenni.

12. Az egyéni cég jellemzője, hogy főszabályként egy természetes személy tagja van. A szabályozásban szükséges megteremteni annak lehetőségét, hogy az egyéni cégnek meghatározott feltételek esetén, átmeneti jelleggel – legfeljebb kilenc hónapon keresztül – több tagja legyen. Az egyéni vállalkozó halála esetén például indokolt lehet lehetővé tenni, hogy meghatározott ideig az örökösök is az egyéni cég tagjának számíthassanak. Állandó jelleggel ugyanakkor továbbra sem indokolt módot adni többszemélyes egyéni cég működtetésére, erre ugyanis a társas vállalkozási formák alkalmazhatóak.

13. Mivel az egyéni cégek sok esetben „családi vállalkozások”, ahol az egyéni vállalkozó mellett több családtag is részt vesz a vállalkozásban, szükséges fenntartani azt a lehetőséget, hogy egyéni cég munkavállalót, alkalmazottat, bedolgozót, segítő családtagot és középfokú szakoktatói intézményi tanulót foglalkoztathat.

14. Egyéni cég képesítéshez kötött tevékenységet csak akkor folytathat, ha az egyéni cég tagja vagy e tevékenységben személyesen közreműködő munkavállalói, illetve az egyéni céggel kötött tartós polgári jogi szerződés alapján az egyéni cég javára tevékenykedők között legalább egy olyan személy van, aki a jogszabályokban foglalt képesítési követelményeknek igazolt módon megfelel. Az egyes tevékenységek folytatásának feltételeit szabályozó törvény vagy kormányrendelet a képesítési követelményekre más szabályokat fogalmazhat meg.

15. Továbbra is indokolt fenntartani azt a lehetőséget, hogy az egyéni cég átalakulhat egyszemélyes gazdasági társasággá, és meg kell teremteni annak a lehetőségét,

hogy az egyéni cég egyéni vállalkozóként folytathassa tevékenységét. Mindkét eljárásra ki kell azonban alakítani az átalakulás részletes szabályait, különös tekintettel a hitelezővédelmi szabályokra azokban az esetekben, ha a korábbi korlátlan felelősségi alakzatot korlátozott váltja fel.

16. Mivel az egyéni cég a Csődtörvény hatálya alá tartozna, fizetéseképtelensége esete is a Csődtörvény lenne az irányadó. Ugyancsak alkalmazandóak lesznek egyéni cég esetén a fenyegető fizetéseképtelenségre vonatkozó felelősségi szabályok. E szerint a hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérhetné a bíróságtól annak megállapítását, hogy az egyéni cég tagja a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal az egyéni cég vagyona a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve az egyéni cég tagja előre látta vagy ésszerűen előre láthatta, hogy az egyéni cég nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

17. Mivel az új törvény értelmében az egyéni cég a Csődtörvény szerinti gazdálkodó szervezetnek minősül, így arra kiterjed majd a Bér garancia Alapról szóló törvény hatálya is. Megoldódik ezért az a ma létező probléma, hogy az egyéni cég és a munkavállaló egyaránt járulékbefizetést teljesít, de a munkavállaló a Munkaerőpiaci Alapból bér garancia-támogatáshoz nem juthat.

18. Az egyéni cég esetén is a jegyző hatáskörébe tartoznának mindazon feladatok, amelyek elvégzésére az egyéni vállalkozó vonatkozásában a jegyző jelenleg is jogosult és köteles.

19. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló új törvény rendelkezik majd az egyéni cég bejegyzésére, változásbejegyzésére, törlésére és az egyéni cég működésének ellenőrzésére vonatkozó szabályokról. A koncepció kidolgozása során nem volt indokolható a cégtörvény esetenként túlságosan bonyolult szabályainak az egyéni cégre történő kiterjesztése.

A egyéni cég nyilvántartása; a cégnév

20. Az új törvény szabályozási tárgyára tekintettel fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a rendelkezések a lehető legegyszerűbb, a vállalkozókat és az államigazgatás szerveit a lehető legkevésbé terhelő eljárást (ügyintéztést), és szabályozást eredményezzenek. Erre tekintettel indokolt az egyéni vállalkozóval, az egyéni cég alapításával és megszüntetésével kapcsolatos feladatok mellett az egyéni cég adatainak nyilvántartásba vételéről való gondoskodást is a körzetközponti jegyzőhöz telepíteni, a nyilvántartás vezetése pedig a továbbiakban is a KEKKH feladata lenne.

A nyilvántartások felesleges megkettőzésének elkerülése érdekében az egyéni cég adatai az egyéni vállalkozói nyilvántartás részeként jelennének meg, az egyéni cég adatainak cégnyilvántartásba vételére pedig nem kerülne sor. Az egyéni vállalkozóhoz hasonlóan az egyéni cég tevékenységi köreinek megjelölése és nyilvántartása a mindenkor érvényes szakmakód-nomenklatúra alapján történne.

21. Az új törvény alapvető célja az egyéni vállalkozók – és ezzel természetesen az ennek részét képező egyéni cégek – nyilvántartásának érdemi átalakítása, tekintettel arra, hogy a hatályos szabályozás nem biztosítja a nyilvántartás teljes körű nyilvánosságát és a bejegyzett adatok gyors, akadálymentes, elektronikus hozzáférését. Az új szabályozás értelmében az egyéni vállalkozóké mellett az egyéni cég adataihoz történő hozzáférést is bárki számára elektronikusan, akadályozás nélkül elérhetővé kell tenni, ennek költségét az adatkérők pedig az elektronikus cégnyilvántartásból történő adatkérés szabályaihoz igazítva viselik.

22. Az egyéni cégre vonatkozó adatok közül a nyilvántartásba kerülnek a létesítő okirat releváns elemei, valamint az egyéni cég adószáma, statisztikai számjele, és bankszámlaszáma. A nyilvántartás érdemi átalakításának kiemelt célja az egyéni vállalkozó és az egyéni cég nyilván tartott adatai, valamint a cégnyilvántartás közötti közvetlen átjárhatóság megteremtése ún. linkek segítségével.

23. Az egyéni cég specifikus jellemzői (pl. döntő hányaduk helyben működik, az egyéni vállalkozó többnyire személyesen működik közre, így jellemző a fogyasztóval való személyes kapcsolat) szükségtelemmé teszik a névkizárólagosság elvének érvényesítését, különösen országos szinten. Az egyéni cég és a gazdasági társaság közötti alapvető különbség, hogy a gazdasági forgalom biztonsága szempontjából kevésbé releváns az, ha egyéni cégek az ország eltérő régióiban azonos névvel működnek.

24. Az egyéni cég nevének kötelezően tartalmaznia kell a felelősségi alakzatra utalást, korlátlan felelősség esetén az Ec. (egyéni cég), korlátozott felelősség esetén pedig a Kfc. (korlátolt felelősségű egyéni cég) rövidítés formájában.

Megszűnés

25. Az új szabályozás értelmében az egyéni cég a körzetközponti jegyző törlést kimondó határozatának jogerőre emelkedésével szűnik meg összhangban az egyszerűbb, gyorsabb eljárást lehetővé tevő és a vállalkozó minimalizált terhelésére vonatkozó alapvető célkitűzésekkel. Ennek érdekében az új törvény mindenképp úgy szabályozna, hogy az egyéni cég hitelezői időben tudomást szerezhessenek a cég megszüntetésének szándékáról, így követe-

léseik bejelentésére és a velük való elszámolásra mielőbb sor kerüljön. Amennyiben az egyéni cégnek nincs ki nem elégített hitelezője (vitás ügy igazolhatóan nem maradt folyamatban), úgy ennek a ténynek a körzetközponti jegyzőhöz történő bejelentését követően a körzetközponti jegyző határozatával megszünteti az egyéni céget, amelynek vagyონmaradványa (a szükséges igazgatási és egyéb teendők ellátását követően) ismét az egyéni vállalkozó vagyont képezne. Ebben az esetben az egyéni cég megszüntetési eljárásának időtartama limitált lenne, az nem haladhatná meg a 90 napot.

26. Az új törvényben szabályozni kell, hogy az egyéni cég megszűnése hogyan hat ki az egyéni vállalkozói tevékenységre. Amennyiben a vállalkozó az egyéni cég helyett újra egyéni vállalkozóként kíván működni, akkor az egyéni cég törlését követően az egyéni vállalkozóra szállnak át az egyéni cég jogviszonyai. Ha az egyéni vállalkozó az egyéni céget végelszámolással megszünteti, akkor jogosult dönteni, hogy ezzel egyúttal az egyéni vállalkozói tevékenységét is meg kívánja-e szüntetni. Amennyiben az egyéni cég megszüntetésére felszámolási eljárás következtében kerül sor, az egyéni cég megszűnik, de a vállalkozó továbbra is jogosult lesz egyéni vállalkozói tevékenységet folytatni.

27. Új megszűnési okként szükséges szabályozni azt az esetet, ha a körzetközponti jegyző az egyéni cég működése alatt visszavonja a vállalkozói igazolványt. Az egyéni cég jogsértő magatartásának kezelésére azonban rugalmas szabályozás kialakítása szükséges, a körzetközponti jegyző csak végső esetben élhetne a vállalkozói igazolvány visszavonásának jogával. E szabályozáshoz alapul szolgálhat az Evt. 14. § (1) bekezdése, amely kimondja, hogy visszavonásra akkor kerül sor, ha az egyéni vállalkozó a hatóság felszólítására a felszólításban meghatározott határidőn belül a jogszabályi követelményeknek nem felel meg, és a jogszabálysértés másként nem orvosolható. A vállalkozói igazolvány visszavonását követően a vállalkozó jogosult új vállalkozói igazolványt kiváltani.

**A Kormány
1059/2007. (VII. 26.) Korm.
határozata
a Kormány ügyrendjéről szóló
1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat
módosításáról**

A Kormány a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozatot (a továbbiakban: H.) a következők szerint módosítja:

1. A H. 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„4. A munkaterv és a Kormány törvényalkotási programja egymással összehangolt tervezetét a kormányzati munka összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: tárca nélküli miniszter) az elfogadott kormányprogram alapján – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter közreműködésével, a törvényalkotási program tekintetében az igazságügyi és rendészeti miniszterrel is együttműködve, a miniszterek, a kormánybiztosok, a kormánybizottságok és a kormányhivatalok vezetőinek javaslatai figyelembevételével – készíti el. A munkaterről és a törvényalkotási programról – a tárca nélküli miniszter előterjesztése alapján – a Kormány legkésőbb a tárgyhószakot megelőző hónap utolsó ülésén határoz. A tárca nélküli miniszter intézkedik a Kormány munkatervén alapuló jogalkotási feladatok jegyzésének a Magyar Közlönyben való közzétételéről. A munkaterv és a törvényalkotási program elkészítése során figyelembe kell venni az európai uniós tagságból fakadó jogalkotási kötelezettségek ütemezését.”

2. A H. 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„8. A nagyobb jelentőségű kormányzati döntések (pl. átfogó törvényjavaslatok, fontosabb kormányrendeletek, programok) előkészítése során a döntés közpolitikai céljáról, az elérni kívánt hatásokról és az azokhoz szükséges eszközökről a Kormánykabinet, illetve annak javaslata alapján, szükség szerint a Kormány előzetesen állást foglal.”

3. A H. 10. pontja a következő új mondattal egészül ki:
„Az előterjesztésnek tartalmaznia kell a végrehajtási jogszabály tervezetét is.”

4. A H. 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„13. Törvénytervezet vagy országgyűlési határozattervezet esetében az előterjesztésnek tartalmaznia kell az előterjesztőnek az országgyűlési tárgyalási módra (sürgős, kivételes, kivételes és sürgős eljárás) vonatkozó javaslatát, valamint ennek indokait, továbbá az elfogadáshoz szükséges országgyűlési többség megjelölését, illetve az azt megalapozó alkotmányi rendelkezés megjelölését.”

5. A H. 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„15. Az előterjesztőnek javaslatot kell tennie a döntés titokvédelmi minősítésére, közzétételének módjára, valamint más jogszabályoknak és határozatoknak a döntés következtében szükségessé váló módosítására, továbbá a feleslegessé váló korábbi jogszabályok és határozatok, illetve a tervezet módosító és hatályon kívül helyező rendelkezéseinek a hatálybalépésüket követő hatályon kívül helyezésére is.”

6. A H. 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„18. a) Az előterjesztés tervezetének közigazgatási egyeztetésre és a miniszteri rendelet tervezetének vélemény-

nyezésre bocsátásáról – a kormányprogrammal való összhang, az időszerűség, továbbá a jogi, szakmai és pénzügyi feltételek meglétének, valamint jogszabálytervezetek esetében a természetes személyek és a vállalkozások adminisztratív terheire gyakorolt hatásának előzetes vizsgálatával, az előterjesztő javaslata alapján – a Miniszterelnöki Hivatalban szervezett, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter, a Miniszterelnöki Kabinetiroda vezetője, a tárca nélküli miniszter, az igazságügyi és rendészeti miniszter, valamint a pénzügyminiszter által kijelölt vezetőkből álló munkacsoport dönt, illetőleg a miniszteri rendeletek esetében véleményt nyilvánít (szakmapolitikai egyeztetés).

b) A munkacsoport rendszeresen – általában hetenként – ülésezik. A munkacsoportot a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter által kijelölt személy vezeti.

c) A munkacsoport ülésén állandó meghívottként, tanácskozási joggal részt vesz a Miniszterelnöki Hivatal koalíciós koordinációért felelős államtitkárának megbízottja. A munkacsoport ülésére – kérésére – az előterjesztő által kijelölt vezetőt meg kell hívni.

d) A szakmapolitikai egyeztetés keretében tárgyalni kért anyagokat legkésőbb az egyeztetés időpontját megelőző második munkanapon a munkaidő végéig, elektronikus formában meg kell küldeni a Miniszterelnöki Hivatal Kormánytitkárságának (a továbbiakban: Kormánytitkárság), továbbá egyidejűleg a munkacsoport tagjainak és állandó meghívottainak. Az ülés résztvevői a tárgyalásra kerülő anyagokról az ülést megelőző munkanapon elektronikus úton tájékoztatást kapnak. A munkacsoport döntéséről az előterjesztőt a Kormánytitkárság vezetője tájékoztatja.”

7. A H. 19. a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A szakmapolitikai egyeztetést követően az előterjesztés és a miniszteri rendelet tervezetét – ha törvény vagy e határozat eltérően nem rendelkezik – észrevételezés, illetőleg véleménynyilvánítás céljából meg kell küldeni)

„a) a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszternek (a Kormánytitkárság vezetőjének), a tárca nélküli miniszternek, a Miniszterelnöki Hivatal koalíciós koordinációért felelős államtitkárának, a feladatkörében érintett miniszternek, kormánybiztosnak és kormányhivatal vezetőjének, akik a tervezetre észrevételt tehetnek, valamint”

8. A H. 31. pontja a következő mondattal egészül ki:
„A fennmaradó vitás kérdésekben, különösen a kívánt közpolitikai cél elérését veszélyeztető észrevétel fenntartása esetén a tárca nélküli miniszter az államtitkári értekezletre való benyújtást megelőzően egyeztetést folytat és javaslatot tesz a vita megoldásának módjára.”

9. A H. 37. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„37. A Miniszterelnöki Hivatal jogi és koordinációs szakállamtitkára (a továbbiakban: jogi és koordinációs szakállamtitkár) megvizsgálja, hogy az államtitkári értekezletre benyújtott előterjesztés megfelel-e az e határozat-

ban foglalt követelményeknek, és a Kormánytitkársággal összehangoltan gondoskodik a meg nem felelő előterjesztések tekintetében e követelmények érvényesítéséről. A Kormány számára benyújtott előterjesztések esetében a vizsgálat a Kormánytitkárság feladata, összehangolva a jogi és koordinációs szakállamtitkárral.”

10. A H. 39/A. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„39/A. A törvényjavaslatokhoz benyújtott módosító és kapcsolódó módosító javaslatokkal, valamint a képviselői módosító indítványokkal kapcsolatos kormányzati álláspontról – az Országgyűlésnek a támogatott javaslatokról való tájékoztatását megelőzően, e határozatnak az előterjesztésekre irányadó rendelkezései megfelelő alkalmazásával – a Kormány dönt. Ha az Országgyűlés ülésterve alapján e határozatnak az előterjesztésekre irányadó rendelkezései alkalmazásával a megfelelő határidőig a Kormány nem tud dönteni, a Kormányt az Országgyűlés előtt tárgyalása során képviselő miniszter a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel, a tárca nélküli miniszterrel, az igazságügyi és rendészeti miniszterrel, a pénzügyminiszterrel és a Miniszterelnöki Hivatal koalíciós koordinációért felelős államtitkárával együttesen, a tárca nélküli miniszter koordinációjával alakítja ki a képviselendő kormányzati álláspontot; véleményeltérés esetén a miniszterelnök vagy a miniszterelnököt helyettesítő miniszter döntését kell kérni.”

11. A H. 44. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„44. A Kormány ülésére benyújtott minden előterjesztést és jelentést, ideértve a kormánybiztosok előterjesztéseit (jelentéseit) is, előzetesen államtitkári értekezleten kell megtárgyalni, amely a Kormány általános hatáskörű döntés-előkészítő testületként a kormányülések előkészítésének általános szakmai, szervező, egyeztető és ellenőrző fórumaként működik.”

12. A H. 45. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államtitkári értekezlet feladata a Kormány üléseinek előkészítése, amelynek során figyelembe veszi a Kormány kabinetjeinek döntés-előkészítő tevékenységét is.”

13. A H. 47. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„47. Az államtitkári értekezletet a tárca nélküli miniszter hívja össze, szervezi és vezeti.”

14. A H. 48. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„48. Az államtitkári értekezlet napirendjét a tárca nélküli miniszter állapítja meg.”

15. A H. 49. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:
„E szabály alkalmazása alól a tárca nélküli miniszter kivételt tehet.”

16. A H. 50. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. Az államtitkári értekezlet résztvevői a minisztériumok és – a fejlesztéspolitika irányításában közreműködő államtitkárok kivételével – a Miniszterelnöki Hivatal államtitkárai, a Kormánytitkárság vezetője, valamint a jogi és koordinációs szakállamtitkár. Az államtitkári értekezleten a Miniszterelnöki Hivatalnak a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által kijelölt szakállamtitkára és a Központi Statisztikai Hivatal elnöke állandó meghívottként vesz részt. Az államtitkári értekezletre a feladatkörét érintő előterjesztések tárgyalásához a Miniszterelnöki Hivatal más szakállamtitkárát, a kormánybiztost, a kormányhivatal vezetőjét, valamint a Magyar Nemzeti Bank alelnökét meg kell hívni. A tárca nélküli miniszter az államtitkári értekezletre más személyt is meghívhat.”

17. A H. 51. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államtitkári értekezleten az államtitkárt a minisztérium szakállamtitkára, kabinetfőnöke csak kivételesen, a tárca nélküli miniszter engedélyével helyettesítheti.”

18. A H. 53. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államtitkári értekezlet kezdeményezheti, hogy az általa tárgyalt előterjesztést (jelentést) a Kormány ülése előtt – feladatkörében – a Kormány kabinetje(i), a kormánybizottság vagy a Fejlesztéspolitikai Irányító Testület is vitassa meg.”

19. A H. 56. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. Az államtitkári értekezletről emlékeztető készül, melynek összeállításáról a jogi és koordinációs szakállamtitkár gondoskodik. Az emlékeztetőt a tárca nélküli miniszter írja alá.”

20. A H. 59. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ülés napirendjének javaslatát – a tárca nélküli miniszter javaslatainak és az államtitkári értekezlet állásfoglalásainak figyelembevételével – a Kormánytitkárság készíti el, és azt a tárca nélküli miniszternek való bemutatást követően, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter jóváhagyása után küldi ki az ülés résztvevőinek.”

21. A H. 61. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„61. A Kormány ülésére állandó meghívottak:

a) a Miniszterelnöki Hivatal államtitkárai (a fejlesztéspolitika irányításában közreműködő államtitkárok, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter feladatkörében közreműködő államtitkár kivételével);

b) a Kormánytitkárság vezetője;

c) a jogi és koordinációs szakállamtitkár;

d) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter kabinetfőnöke;

e) a kormányzóvivő(k).”

22. A H. 71/B. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/B. A Kormány a miniszterelnök döntése alapján az államreform és a fejlesztéspolitika aktuális kérdéseiről – államigazgatási döntéshozatal nélkül – esetenként konzultatív üléseket tart.”

23. A H. 73. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. A Kormány döntéseinek szövegét az ülés összefoglalója alapján a Kormánytitkárság – a jogi és koordinációs szakállamtitkárral, valamint az előterjesztővel együttműködve – véglegesíti, és a tárca nélküli miniszter láttaozását követően, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter felterjesztésében a miniszterelnök (akadályoztatása esetén a miniszterelnököt helyettesítő miniszter) írja alá.”

24. A H. 74. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„74. Ha a Kormány az előterjesztett javaslatot érdemben megváltoztatta, a szükséges utóegyeztetéseket a 73. pont szerinti eljárást megelőzően a tárca nélküli miniszter koordinálja.”

25. A H. 75. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. A Kormánynak az Országgyűlés elé terjesztett javaslatait a miniszterelnök – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternek a tárca nélküli miniszter láttaozását követő előterjesztése alapján – küldi meg az Országgyűlés elnökének. Ennek érdekében a benyújtásra megfelelő formában előkészített javaslatot legkésőbb a kormányülést követő tizenöt napon belül, az országgyűlési tárgyaláshoz szükséges példányszámban – további három példányt mellékelve –, valamint elektronikusan a Kormánytitkársághoz kell eljuttatni.”

26. A H. 81. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. A kormányülés dokumentumainak kezeléséről és őrzéséről a Kormánytitkárság, a Kormány döntéseinek nyilvántartásáról a tárca nélküli miniszter gondoskodik.”

27. A H. 83. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az összefoglaló elkészítéséről – az ülést követő öt napon belül – a Kormánytitkárság gondoskodik.”

28. A H. 85. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„85. Az összefoglalót – a tárca nélküli miniszter láttaozását követően – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter írja alá.”

29. A H. 88. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. Az összefoglaló eredeti példányát és a mellékletet, valamint az ülésről készült hangfelvételt a Kormány-

titkárság őrzi, ezek az iratok nem selejtezhetők, kezelésükre a levéltári anyag védelméről és a levéltárakról, valamint az államtitokról és a szolgálati titokról szóló rendelkezéseket kell alkalmazni.”

30. A H. 89. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter az össze-foglaló megküldését másnak is engedélyezheti.”

31. A H. 90. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„90. A hangfelvétel a Kormány tagjai és az állandó meghívottak személyes használatára a Kormánytitkárságon rendelkezésre áll. A Kormány tagjainak (a kormányülés állandó meghívottainak) megbízottja a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyével a felvételt meghallgathatja. Ha folyamatban lévő munkához szükséges, az érdekeltnek a hangfelvétel alapján készített kivonat adható.”

32. A H. 91. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„91. A tárca nélküli miniszter havonta kimutatást készít a Kormány határozataiban és munkatervében előírt határidős feladatok végrehajtásáról. A kimutatás az adott hónapban esedékes, valamint a korábban lejárt határidejű, még nem teljesített feladatokat tartalmazza. A tárca nélküli miniszter a kimutatást megküldi a végrehajtásért felelősöknek, akik írásbeli tájékoztatást adnak a feladatok teljesítésének helyzetéről. A határidőben nem teljesített feladatokról a tárca nélküli miniszter rendszeresen tájékoztatja a Kormányt. A kormányhatározatokban előírt, elmulasztott határidő módosítását – indokolt esetben – a végrehajtásért felelősnek külön előterjesztésben kell kezdeményeznie.”

33. A H. 99. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államtitkári értekezlet és a Gazdasági Kabinet üléséről készített emlékeztetőnek az érdekeltek részére történő megküldéséről a Kormánytitkárság a kormányanyagok terjesztési rendje szerint, a többi testület emlékeztetője esetében a testület titkársága gondoskodik.”

34. A H. 10. pontjában az „a természetes személyek és a vállalkozások adminisztratív terheire gyakorolt hatásait” szövegrész helyébe az „a természetes személyek és a vállalkozások adminisztratív terhei csökkentését, illetve ezek növekedése esetén az azt elkerülhetetlenül szükségessé tevő szempontokat, továbbá hatósági eljárás esetében az elektronizálás ütemezését,” szöveg, a 16. pontjában az „a várható gazdasági, költségvetési, társadalmi és szakmai hatásokat,” szövegrész helyébe az „az elérni kívánt közpolitikai célokat, az ehhez használt szabályozási és más eszközök megjelölését, a végrehajtáshoz szükséges feltételek számbavételét, azok megteremtéséhez szükséges intézkedéseket, a fenntartható finanszírozás feltételeit,

külön hatásvizsgálati lap segítségével a várható gazdasági, költségvetési és társadalmi hatásokat,” szöveg lép.

35. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti

a) a H. 3. pontjában a „havi ütemezésű” szövegrész, 32. pontjának második mondata, 49. pontjában az „illetőleg a 32. pont szerinti személyes egyeztetés sikertelenségét kifejezetten feltüntetett” szövegrész, 58. pontjának „az Államreform Bizottság”, valamint „az Államreform Bizottságot” szövegrésze, 80. pontjának második mondata, 87. pontja,

b) a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról szóló 1111/1995. (XI. 22.) Korm. határozat, 1035/1996. (IV. 24.) Korm. határozat, 1037/1997. (IV. 18.) Korm. határozat, 1090/1998. (VII. 15.) Korm. határozat, 1092/2002. (VI. 8.) Korm. határozat, 1023/2003. (III. 27.) Korm. határozat, 1102/2004. (X. 20.) Korm. határozat, 1073/2006. (VII. 26.) Korm. határozat,

c) a kormányzati deregulációs programról szóló 1029/2007. (V. 29.) Korm. határozat 5. pontja.

36. Ez a határozat a hatálybalépését követő hónap első napján hatályát veszti.

Alkotmánybírósági határozat

Az Alkotmánybíróság
47/2007. (VII. 3.) AB
határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök alkotmányértelmezésre irányuló indítványa tárgyában – *dr. Bragova András, dr. Holló András, dr. Kiss László és dr. Kukorelli István* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta az alábbi

határozatot:

I.

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmány a köztársasági elnök hatásköreit meghatározó 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában szabályozza a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási és -viselésének engedélyezési jogát. Ennek keretén belül – a jelenleg hatályos szabályozás alapján – a köztársasági elnököt valódi dön-

tési – kitüntetés-adományozási – jogkör illeti meg az erre irányuló eljárás során, mely döntési jogköre azonban nem korlátlan.

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt „törvényben meghatározott” alkotmányi fordulat arra utal, hogy a törvényalkotó törvényi szinten szabályozza a kitüntetések (címek, érdemrendek) alapítását, meghatározását, valamint részletes adományozási eljárását, és az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontja ezeknek az állami kitüntetéseknek a köztársasági elnök általi adományozásáról rendelkezik. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság határozata meghozatala során figyelembe vette a hatályos törvényi szabályozást is. Ennek alapján a kitüntetés-adományozás döntési folyamatában a köztársasági elnök jogkörének korlátját jelenti egyrészt az, hogy a kitüntetettek személyi körére más (a miniszterelnök vagy a miniszter) tesz előterjesztést, másrészt, hogy az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdése alapján kitüntetés-adományozási jogköre ellenjegyzéshez kötött. Figyelemmel arra, hogy a jelenleg hatályos törvényi szabályozás, és az eddig kialakult gyakorlat alapján a kitüntetett személyére vonatkozó előterjesztés joga nem illeti meg a köztársasági elnököt, ezért döntési joga nem terjed ki arra, hogy az előterjesztésben meg nem nevezett személynek kitüntetést adományozzon. Ezt az előterjesztő azzal akadályozhatja meg, hogy megtagadja a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási döntésének ellenjegyzését. Mindez eljárási szempontból korlátját képezi a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási jogkörének.

2. A kitüntetések adományozásának feltételeiről szóló törvények, illetve a kitüntetések alapító egyéb jogszabályok határozzák meg azt, hogy mely értékeket ismer el a jogalkotó olyannak, amely alapján kitüntetések adományozhatók. Ezen értékek a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének szerves részét képezik. A kitüntetés alapjául szolgáló értékek egy része az Alkotmányban megfogalmazott, nevesített érték, vagy az abból levezetett érték. A kitüntetésre való érdemesség meghatározásakor a legfőbb mérce a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje. Az alkotmányos értékrend az Alkotmányban, mint normában megjelenő, illetve az Alkotmányból levezethető értékek összessége. Ennek az értékrendnek a kitüntetés-adományozási eljárásban is feltétlenül érvényesülnie kell.

A Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjébe ütköző, attól eltérő értékrend alapján való kitüntetési előterjesztés vagy adományozás – az alkotmányos értékek sérelme következtében – ellentétes az Alkotmánnyal. Mind a kitüntetésre előterjesztést tevőknek, mind a köztársasági elnöknek joga és egyben kötelessége, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjét tiszteletben tartsa, a kitüntetési eljárásban érvényre juttassa, és érvényesülését biztosítsa. A köztársasági elnök ezen feladat- és hatásköre természetesen kiterjed arra az esetre is, amikor a kitüntetés-adományozási eljárásban az Alkotmány 30/A. §

(1) bekezdésének *j*) pontjában meghatározott hatáskörét gyakorolja, amely alapján a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket, kitüntetések adományozza és a külföldi állami kitüntetések viselését engedélyezi.

3. A köztársasági elnöknek az Alkotmányban meghatározott kitüntetés-adományozási hatásköre tartalmi, érdemi döntési jogot foglal magában, amely a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének érvényre juttatásán, illetve az alkotmányos értékrendet sértő előterjesztések elfogadásának megtagadásán keresztül fejeződik ki. A Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjébe ütköző kitüntetési előterjesztés kapcsán a köztársasági elnök joga, hogy – indokai közlésével – az előterjesztést ne írja alá, a kitüntetés adományozását megtagadja. A kitüntetés-adományozás, illetve -viselés engedélyezésének megtagadása ebben az esetben a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének a védelmét szolgálja.

4. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Országgyűlés nem tett teljes mértékben eleget az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontjából adódó azon kötelezettségének, hogy a kitüntetés-adományozás szabályait részletesen, az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság, jogbiztonság követelményének megfelelő módon szabályozza. Így nem került sor annak meghatározására sem, hogy az előterjesztő milyen határidőig köteles megküldeni a kitüntetési előterjesztést a köztársasági elnöknek, illetve, hogy a köztársasági elnöknek milyen határidőn belül kell nyilatkozni az esetleges érdemességi (az alkotmányos értékrend sérelmén alapuló) kifogásáról és annak indokairól. Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy szabályozási kötelezettségének 2007. december 31. napjáig tegyen eleget.

II.

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmány a köztársasági elnök hatásköreit meghatározó 30/A. § (1) bekezdés *k*) pontjában szabályozza a köztársasági elnök egyéni kegyelem gyakorlására irányuló jogát. Ennek keretén belül a köztársasági elnököt az erre irányuló eljárás során valódi döntési jogkör illeti meg abban a tekintetben, hogy kegyelmezési jogával kíván-e élni vagy sem. Az előkészítő eljárásban a kegyelem gyakorlására vagy megtagadására vonatkozó előterjesztések a köztársasági elnököt nem kötik. A köztársasági elnök döntési jogköre azonban nem korlátlan, mivel kegyelmi határozatának érvényességéhez ellenjegyzés szükséges. Az ellenjegyzőt az ellenjegyzés vagy annak megtagadása tekintetében illeti meg valódi döntési jog.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A köztársasági elnök az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § g) pontja és 21. § (6) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmány értelmezésére terjesztett elő indítványt.

1. A köztársasági elnök az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés j) pontjában foglalt jogköréhez kapcsolódóan annak az értelmezését kérte, hogy a kitüntetés-adományozási jogköre gyakorlása során milyen szempontok alapján jogosult megvizsgálni a kitüntetendő személyekre tett előterjesztést. A köztársasági elnök indítványában hivatkozott az Alkotmánybíróságnak a köztársasági elnöki intézménnyel kapcsolatos korábbi határozataira, amelyek kimondták, hogy a köztársasági elnök az államszervezet demokratikus működése feletti őrködése során, e feladatának teljesítése érdekében tartalmi okokból is megtagadhatja a kinevezési javaslat teljesítését. A köztársasági elnök ezt annak ellenére megteheti, hogy kinevezési jogkörei ellenjegyzéshez kötött jogkörök, s az ellenjegyzés a döntés érvényességi kelléke.

A köztársasági elnök által értelmezni kért kitüntetés-adományozási jogkör – az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdése értelmében – ellenjegyzéshez kötött jogkör. A köztársasági elnök nézete szerint a kitüntetés-adományozás ellenjegyzéshez kötöttsége e jogkör esetében sem jelentheti azt, hogy a kitüntetési előterjesztésnek automatikusan köteles volna eleget tenni. Ez, álláspontja szerint azt jelenti, hogy a kitüntetési előterjesztés tekintetében – az előterjesztés jogszerűségi (formai) vizsgálatán túlmenően, amely egyébként minden jogköre gyakorlása során biztosított a köztársasági elnöknek – helye van tartalmi vizsgálatnak is.

A köztársasági elnök indítványában ugyanakkor utalt arra is, hogy a kitüntetések adományozására és a kinevezésekre vonatkozó jogkörök – annak ellenére, hogy mindkét jogkör gyakorlása ellenjegyzéshez kötött – egymástól eltérő természetűek. Amíg ugyanis a kinevezési jogkörök közvetlen kihatással vannak az államszervezet demokratikus működésére, addig a kitüntetések adományozására vonatkozó jogkör tekintetében ilyen érdemi, közvetlen kihatás nem áll fenn. A kinevezésekre vonatkozó jogkörrel ellentétben sem a kitüntetési előterjesztés teljesítése, sem annak megtagadása nem vezethet az államszervezet demokratikus működésének súlyos zavarához.

A köztársasági elnök véleménye szerint mindezek alapján kérdéses, hogy alkalmazhatók-e az Alkotmánybíróság által – az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt elnöki jogkörhöz kapcsolódóan – a kinevezés teljesítésének megtagadásával összefüggésben kifejtett alkotmányossági szempontok (mércek) a kitüntetési előterjesztések megtagadására vonatkozóan is.

2. A köztársasági elnök indítványában kifejtette, hogy a kitüntetés köztársasági elnök részéről történő adományozása a nemzet (egységes) elismerését fejezi ki a kitüntetett életútjáért vagy teljesítményéért.

Ebből következően a kitüntetés-adományozás jogkörének értelmezése során az Alkotmány 29. § (1) bekezdésének azon rendelkezése szolgálhat kiindulópontként, amely szerint a köztársasági elnök „kifejezi a nemzet egységét, és őrködik az államszervezet demokratikus működése felett”. A köztársasági elnök szerint az államfő azon alkotmányi jogköreinél, melyeknél döntése nem kapcsolódik szorosán az államszervezet (demokratikus) működéséhez, az említett alkotmányi rendelkezés szolgálhat a döntés alkotmányossági mércéjéül.

A köztársasági elnöknek döntése során azt kell vizsgálnia, hogy a kitüntetési előterjesztés teljesítése következtében bekövetkezhet-e az államszervezet demokratikus működésének tág értelemben vett zavara, sérülhet-e az államszervezet demokratikus működésének tartalmi érvényesülése, az Alkotmány alapvető értékrendje.

A köztársasági elnök véleménye szerint az államfő erkölcsi integritása kerülhet veszélybe akkor, ha nem kap érdemi (valódi) döntési jogot a hivatkozott – így az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés j) pontjában szereplő – jogkörében meghozandó döntési során.

A köztársasági elnök szerint a kitüntetés törvényi előfeltételeinek vizsgálata nem választható el az értékítélettől; a kitüntetési előterjesztésre vonatkozó döntése tisztán erkölcsi természetű, és egy meghatározott értékrenden alapuló értékítéletet fejez ki.

A döntés erkölcsi jellege miatt – a köztársasági elnök nézete szerint – azt is biztosítani kell, hogy a köztársasági elnök döntése során saját erkölcsi értékrendjének (integritásának) megfelelően érvényesíthesse az Alkotmány értékrendjét.

A kifejtettek alapján a köztársasági elnök azon szempontok (mérce) meghatározását kérte az Alkotmánybíróságtól, amelyek alapján tartalmi vizsgálat alá vonhatja a kitüntetési előterjesztést, továbbá azon feltételek meghatározását, amelyek fennállása esetén megtagadhatja a kitüntetési előterjesztés teljesítését.

A kitüntetési előterjesztés tárgyában történő államfői döntéssel összefüggésben a köztársasági elnök kérdésként tette fel, hogy döntése meghozatala során képezheti-e az elutasító döntése alapját más szempont, mint az államszervezet demokratikus működésének súlyos zavara. A köztársasági elnök az Alkotmánybíróságtól választ várt arra a kérdésre is, hogy a kitüntetési előterjesztésre vonatkozó döntését (annak teljesítését vagy megtagadását) milyen határidőn belül gyakorolhatja.

3. A köztársasági elnök indítványában kifejtette, hogy az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés k) pontja alapján gyakorolt egyéni kegyelmezési jogköre „jellegét tekintve közel áll” az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés j) pontja alapján gyakorolt kitüntetés-adományozási jogköréhez. Erre

tekintettel kérte az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *k)* pontjának értelmezését is a kitüntetés-adományozási jogkör értelmezésére vonatkozóan kifejtett indokokkal azonos indokok mellett.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett és vizsgálatba bevont rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokrati-
kus jogállam.”

„29. § (1) Magyarország államfője a köztársasági elnök,
aki kifejezi a nemzet egységét, és örökdiad az államszerve-
zet demokratikus működése felett.”

„30/A. § (1) A köztársasági elnök
(...)

j) adományozza a törvényben meghatározott címeket,
érdemrendeket, kitüntetések és engedélyezi viselésüket,
k) gyakorolja az egyéni kegyelmezés jogát, (...).

(2) A köztársasági elnöknek az (1) bekezdésben megha-
tározott minden intézkedéséhez és rendelkezéséhez – az
a), d), e), f) és *g)* pontban foglaltak kivételével – a minisz-
terelnöknek vagy az illetékes miniszternek az ellenjegyzé-
se szükséges.”

„77. § (1) Az Alkotmány a Magyar Köztársaság alaptör-
vénye.

(2) Az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok min-
denkire egyaránt kötelezőek.”

III.

1. Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalmi elbírálá-
sát megelőzően megvizsgálta, hogy az indítvány kielégít-
ti-e az – Abtv. 1. § *g)* pontjában, valamint 51. § (1) és
(2) bekezdésében foglalt – alkotmányértelmezésre irányu-
ló hatáskörében történő eljárás követelményeit.

Az Alkotmánybíróság már egy korai, a 31/1990.
(XII. 18.) AB határozatában (ABH 1990, 136.) összefog-
lalta azokat a követelményeket, amelyeknek az alkot-
mányértelmezésre irányuló indítványnak meg kell felel-
nie.

A határozat indokolásában kifejtettek szerint az alkot-
mányértelmezésre kizárólag akkor kerülhet sor, ha az in-
dítvány:

– az Abtv. 21. §-ának (6) bekezdésében megjelölt szer-
vek, illetve személyek valamelyikétől származik,

– nem általánosságban, hanem valamely konkrét alkot-
mányjogi probléma szempontjából kezdeményezi az Al-
kotmány konkrétan megjelölt rendelkezésének az értelme-
zését (e hatáskörben tehát nincs lehetőség valamely alkot-
mányos rendelkezés teljesen elvont, semmiféle konkrét
problémához nem kapcsolódó, s így valójában parttalan
értelmezésére),

– az adott alkotmányjogi probléma közvetlenül – más
jogszabály közbejötté nélkül – levezethető az Alkotmány-
ból.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indít-
vány az Abtv. 21. § (6) bekezdés *b)* pontjában meghatá-
rozott, az alkotmányértelmezésre irányuló eljárás indítvá-
nyozására jogosult személy részéről került előterjesztésre,
továbbá megfelel a fent ismertetett követelményeknek,
ezért azt érdemben bírálta el.

2. A köztársasági elnök az Alkotmány 30/A. § (1) be-
kezdés *j)* pontjának az értelmezését az Alkotmány 29. §
(1) bekezdésébe foglalt köztársasági elnöki kötelezettsé-
gekre (is) figyelemmel kérte.

Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy a
köztársasági elnök indítványában felvetett alkotmányjogi
probléma [a kitüntetési előterjesztés tárgyában meghozan-
dó államfői döntés „terjedelme”, a kitüntetési előterjesztés
aláírása megtagadásának alkotmányos feltételei (mér-
cége)] kapcsolatba hozható-e az Alkotmánybíróság ko-
rábbi – a köztársasági elnök ellenjegyzéshez kötött alkot-
mányos jogköreit vizsgáló – határozataival. Áttekintette,
hogy vajon az említett határozatokban, az ott vizsgált jog-
körök gyakorlásával összefüggésben tett megállapítások,
felállított alkotmányos mércék a köztársasági elnöknek a
kitüntetések adományozásához kapcsolódó jogköre értel-
mezése kapcsán is alkalmazhatóak-e.

A köztársasági elnök álláspontja szerint az Alkotmány
29. § (1) bekezdése alapján az államszervezet demokrati-
kus működése feletti „örökdiad”, valamint a nemzet egysé-
gének kifejezése képezi az alkotmányos alapját (mércejét)
az államfő kitüntetési eljárásban betöltött, meghatározó
szerepének, a kitüntetési előterjesztés tárgyában megho-
zott – formai (törvényességi) és tartalmi (érdemességi)
szempontok mérlegelésén nyugvó – érdemi döntési jogá-
nak.

Az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján vizsgá-
lnia kellett, hogy az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében fog-
lalt „örökdiad” és a „nemzet egységének kifejezése” – fi-
gyelemmel az Alkotmánybíróságnak a köztársasági elnök
Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésében foglalt ellenjegyzés-
hez kötött jogköreit vizsgáló korábbi határozataiban fog-
laltakra – a kitüntetés adományozása során szolgálhat-e al-
kotmányos mércéjéül a köztársasági elnök döntésének (ki-
tüntetési előterjesztés aláírásának, illetve megtagadásá-
nak).

Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök politikai fe-
lelőssége, döntési jogköre és az elé terjesztett kinevezési
és felmentési javaslatok vonatkozásában fennálló mérle-
gelési joga tekintetében az Alkotmány 30/A. § (1) beke-
zdésében foglalt államfői jogkörök egy részét a korábbi ha-
tározataiban már vizsgálta és értelmezte. [48/1991.
(IX. 26.) AB határozat, ABH 1991, 217. (a továbbiakban:
Abh1.); 8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 51.;
36/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 207.
(a továbbiakban: Abh2.)]

Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben kifejtette, hogy a köztársasági elnök a kinevezések tekintetében [Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i* pont] politikai felelősséggel nem tartozik, „a döntéseiért való politikai felelősséget a Kormány a miniszterelnöki vagy miniszteri ellenjegyzéssel vállalja át az Országgyűléssel szemben” (ABH 1991, 233.).

A hivatkozott határozatban az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy az Alkotmány kivételesen olyan döntésre is feljogosítja az államfőt, amely végleges, felülbíráhatatlan, de amelyért sem a köztársasági elnök, sem más szerv (személy) nem visel politikai felelősséget az Országgyűlés előtt (önálló politikai döntés).

A köztársasági elnök önálló politikai döntést – az Alkotmányban foglalt felhatalmazás alapján – kivételesen, és azokban az esetekben hozhat, amikor az államszervezet demokratikus működésében olyan súlyos zavarok támadnak, amelyek elhárítása az államfő beavatkozását követeli meg.

A köztársasági elnök ezekben az esetekben kivételes intézkedésével átlendíti a holtpontra az államgépezetet annak érdekében, hogy normális működése újból beindulhasson.

A köztársasági elnök beavatkozásával az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében meghatározott alkotmányos feladatának tesz eleget, „örkődik” az államszervezet demokratikus működése felett. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint ilyen önálló politikai döntése a köztársasági elnöknek az is, amikor a kinevezési, illetve jóváhagyási jogkörének gyakorlása során tartalmi okból megtagadja a kinevezést vagy a jóváhagyást.

Az ilyen döntés ügyszó, végleges és felülbíráhatatlan, senki nem visel érte politikai felelősséget, azaz megfelel az önálló politikai döntés ismérveinek (Abh1., ABH 1991, 233.).

A köztársasági elnök tartalmi okból kizárólag akkor utasíthatja el a kinevezési előterjesztést, ha alapos okkal arra következtet, hogy a javaslat teljesítése az államszervezet demokratikus működését súlyosan zavarná (Abh1., ABH 1991, 235.).

Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben a köztársasági elnöknek az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i* pontjában foglalt, a kinevezéshez kapcsolódó jogköre értelmezésekor az önálló politikai döntés alkotmányos feltételeit („örkődik az államszervezet demokratikus működése felett”) szigorú tartalmi keretek között szabta meg:

„E határozatban az elnök nevesített önálló politikai jogkörei és a kinevezési jogkör különbségeit, s különösen a mérlegelés szerepét figyelembe véve az Alkotmánybíróság az államszervezet demokratikus működése súlyos zavarának kritériumát úgy pontosítja, hogy a személyre tett javaslat teljesítésének olyan súlyos, az érintett szerv alapfunkcióira vonatkozó működőképtelenségre kell vezetnie, mint amilyenre tekintettel az Alkotmány önálló politikai jogkört adott az Országgyűléssel kapcsolatban a köztársasági elnöknek. Nem arról van tehát szó, hogy a szervezet

működése (annak eredménye) nem fog megfelelni valamely politikai követelménynek, hanem hogy alapvető funkcióit nem tudja ellátni.

Az államszervezet demokratikus működése magában foglalja azt, hogy az állam, szerveinek tevékenységén keresztül, eleget tesz az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó alkotmányos kötelességének [Alkotmány 8. § (1) bekezdés]. (...) Az alapjog sérelme tehát nem választható el a szerv működésétől. (...) Figyelembe kell venni azt, hogy az Alkotmány az elnöknek az államszervezet demokratikus működése felett ad örököségi jogkört. Minél távolabb esik a kinevezéssel érintett szerv az alkotmányos jelentőségű szervektől, vagy akár a közhatalmat gyakorló állami szervektől, másrészt minél kevésbé meghatározó a kinevezéssel betöltendő tisztség a szerv alapfeladataira nézve, annál kevésbé valószínű, hogy egy kinevezés folytán az államszervezet súlyos zavara alapos okkal feltételezhető lenne. Külön kell kezelni azokat a tisztségeket, ahol az államfői kinevezésnek elsősorban nagyobb megbecsülést kifejező jellege van.

Az önálló politikai döntés a köztársasági elnök jogállását és az államszervezet demokratikus működése feletti funkcióját szolgáló tipikus jogosítványait tekintve rendhagyó, kivételes és végső eszköz. (...) A kinevezési jog megtagadásával akkor élhet, ha a kinevezéssel fenyegető veszély közvetlen és súlyos, s más jogkörök gyakorlásával nem hárítható el. Különös jelentősége van annak, hogy a veszélynek a kinevezésre javasolt személyéből kell erednie.” [Abh2., ABH 1992, 207, 215, 216.]

Az Alkotmánybíróság hivatkozott határozataiból tehát kitűnik, hogy a köztársasági elnök csak akkor hozhat olyan döntést, amelyért a politikai felelősséget senki nem vállalja tőle át, ha e döntés nélkül az államszervezet demokratikus működésének olyan súlyos zavara következne be, amelyet más jogköreinek gyakorlásával nem tudna elhárítani.

A kinevezett személyek az államszervezet egy részét működtetik, melynek során döntéshozói pozícióban vannak, meghatározott szervezetet irányítanak, állami pénzeszközök felett rendelkeznek. A kinevezendő személyéből adódó veszélynek olyan súlyúnak kell lennie, hogy az a szerv alapvető funkcióinak az ellátását veszélyeztesse.

A hivatkozott határozatokban megfogalmazott alkotmányos követelmények a kinevezésre, illetve az államszervezet működésével kapcsolatos egyéb előterjesztésre vonatkoznak. Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésében foglalt államfői jogkörökre vonatkozó korábbi alkotmánybírósági határozatok (az ebben foglalt értelmezések) egyike sem érintette eddig az államfő kiténtetés adományozására vonatkozó, az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontjában foglalt jogkörét.

Az Alkotmánybíróságnak a kifejtettek alapján állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a kiténtetésekkel kapcsolatban fennállhat-e hasonló, az államszervezet demokratikus működésére közvetlenül kiható veszély, képezheti-e az államfő érdemi döntésének alkotmányos alap-

ját az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt, az államszervezet demokratikus működése feletti örökös.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kitüntetés adományozása (a kitüntetési előterjesztés államfő általi aláírása), vagy annak megtagadása közvetlenül nem lehet hatással az államszervezet demokratikus működésére, mivel a kitüntetés – függetlenül attól, hogy az adott személy betölt-e állami tisztséget, vagy sem – nem jár semmiféle (többlet)jogosítvánnyal, operatív intézkedési joggal.

A köztársasági elnöknek a kinevezéshez, illetve a kitüntetés adományozásához kapcsolódó jogköre a fentiek alapján tehát olyannyira különbözik egymástól, hogy a kinevezési joggal kapcsolatos alkotmánybírósági határozatok „analógiaként” (precedensként) nem alkalmazhatóak a köztársasági elnök által az indítványában felvetett alkotmányossági problémára.

Mivel hiányzik a közvetlen kapcsolat az államszervezet demokratikus működése és a kitüntetés adományozása között, az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt – „örködik az államszervezet demokratikus működése felett” – alkotmányi rendelkezésből nem vezethető le az, hogy a köztársasági elnök a kitüntetés adományozásával kapcsolatban bármifajta olyan döntést hozhatna, melyért a politikai felelősséget nem vállalják át tőle.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a fenti megállapítás nem érinti a korábbi alkotmánybírósági határozatoknak a köztársasági elnök számára az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontjában biztosított kinevezési jogkörével kapcsolatos megállapításait, ide értve az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt, idézett alkotmányi rendelkezésnek az államfő kinevezési jogköréhez kapcsolódó értelmezését is.

Az Alkotmány 29. § (1) bekezdésének első fordulata szerint a köztársasági elnök kifejezi a nemzet egységét. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az említett alkotmányi rendelkezés szimbolikus kifejezés, amely az államfő közjogi pozíciójához kapcsolódik. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a kitüntetések köztársasági elnök általi adományozása nem jelenti azt, hogy a konkrét kitüntetés mögött szükségszerűen a nemzet egészének, minden egyes tagjának egységes, és azonos – pozitív – értékítélete kell, hogy álljon.

Az állami címek, érdemrendek és kitüntetések adományozásában tükröződnek az ország történelmi értékei, tradíciói. A legmagasabb szintű kitüntetések adományozása hagyományos államfői jogosítvány. A kitüntetés átnyújtójának személye, az átadás körülményei (szimbolikája és szokásrendje) hozzájárulnak az esemény kivételes jellegének hangsúlyozásához, az elismerés súlyának növeléséhez.

Ebből következően a kitüntetés-adományozási eljárásban – ennek részletszabályaiban és protokolljában – kifejezésre jut az államfő alkotmányos (közjogi) pozíciója (tradicionális kitüntetés-adományozási jogköre), és a kitüntetés államfő általi adományozása szimbolikusan kife-

jezi az állam (nemzet) elismerését, a kitüntetett személy iránti megbecsülést is.

A köztársasági elnöknek a kitüntetés-adományozási eljárásban és az átadás szokásrendjében való jelenléte az államfő alkotmányos jogállásán keresztül tehát szimbolikusan a nemzet elismerését (megbecsülését) is kifejezi.

Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy a fenti – a korábbi határozataiban elemzett – alkotmányi rendelkezések („örködik” valamint „kifejezi a nemzet egységét”) az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjának értelmezése kapcsán a vizsgált esetben csak közvetett kapcsolatban állnak a köztársasági elnök indítványában felvetett alkotmányossági kérdésekkel, különösen a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási jogkörével.

3. A köztársasági elnök által értelmezni kért Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt alkotmányi rendelkezés alapján a köztársasági elnök:

- adományozza a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket, kitüntetések,
- és engedélyezi azok viselését.

Az Alkotmány értelmezni kért rendelkezése sem az „adományoz”, sem „a törvényben meghatározott” alkotmányi fordulatok tekintetében nem ad további eligazítást a hivatkozott rendelkezések tartalmának a meghatározására.

3.1. A „törvényben meghatározott” alkotmányi fordulat egyfelől arra utal, hogy a törvényhozó törvényi szinten szabályozza az államfő által adományozható állami címeket, érdemrendeket, kitüntetések, és az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontja ezeknek az állami kitüntetéseknek a köztársasági elnök által történő adományozásáról rendelkezik. [Ettől eltérő esetként jelent a köztársasági elnök által létrehozott (alapított), és ezáltal ténylegesen általa adományozott (odaítélt) kitüntetések, emlékérmek adományozása.]

Másrészt az említett alkotmányi fordulat az állami kitüntetések adományozására vonatkozó, jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezésekre, a kitüntetés-adományozás folyamatának eltérő jogforrási szinteken szabályozott mozzanataira utal.

Az állami kitüntetések Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontja alapján történő adományozása (a kitüntetés-adományozás folyamata) a jelenleg hatályos szabályozás alapján több mozzanatra (szakaszra) bontható:

- javaslatok gyűjtése a kitüntetésre érdemes személyekről,
- szakmai döntés a kitüntetendők köréről és eljuttatása a javaslatlételre jogosult személyhez,
- döntés arról, hogy e személyek közül kik kerüljenek kitüntetésre előterjesztésre a köztársasági elnök elé,
- az előterjesztés aláírása és visszajuttatása az előterjesztőhöz,
- a köztársasági elnök döntésének ellenjegyzése,
- a kitüntetés átadása az azt kísérő szokásrend betartása mellett.

3.2. Az Alkotmánybíróság – a rendelkező részben foglaltak szerint – az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt „adományoz” kifejezést akként értelmezi, hogy az állami kitüntetés adományozásának érvényességi feltétele a kitüntetésre vonatkozó előterjesztés köztársasági elnök részéről történő aláírása.

A köztársasági elnök elé kerülő kitüntetési előterjesztések törvényessége feletti ellenőrzés az államfő Alkotmányból fakadó „általános kötelezettsége”, ebből következően megilleti az a jog, hogy az előterjesztést formai (törvényességi) szempontból megvizsgálja, és esetleges kétségeit jelezze az előterjesztő felé.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint – a jelenleg hatályos szabályozás alapján – a köztársasági elnököt valódi (érdemi) döntési jogkör illeti meg a kitüntetés-adományozási eljárás során, ám e döntési jogköre nem korlátlan.

A kitüntetés-adományozás döntési folyamatában a köztársasági elnök jogkörének egyik korlátját az jelenti, hogy a kitüntetettek személyi körére más (a miniszterelnök vagy a miniszter) tesz előterjesztést.

A másik korlátot maga az Alkotmány állítja fel, amikor a 30/A. § (2) bekezdésében a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási jogkörét ellenjegyzéshez köti.

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontjában foglalt alkotmányi rendelkezés által felhívott törvényi szabályozás, valamint a kitüntetés-adományozás kialakult gyakorlata alapján az állami kitüntetés adományozása során a személyi előterjesztés joga nem illeti meg a köztársasági elnököt, döntési joga nem terjed ki arra, hogy az előterjesztésben meg nem nevezett személy számára kitüntetést adományozzon.

Az ellenjegyző ellenjegyzése – eljárási értelemben – behatárolja a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási jogkörét, biztosítva azt, hogy az ellenjegyzés megtagadásával megakadályozható legyen a köztársasági elnök részéről az előterjesztésben nem szereplő személy számára történő kitüntetés-adományozás.

4. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy a köztársasági elnök jogosult-e a döntése meghozatala során a kitüntetési előterjesztés formai szempontú (törvényességi) vizsgálatán túlmenő tartalmi vizsgálatra is, és ha igen, milyen alkotmányos mércét kell alkalmaznia ennek során.

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben megállapította, hogy az állami kitüntetések adományozásának feltételeiről szóló törvények, illetve a kitüntetések alapító egyéb jogszabályok határozzák meg azt, hogy mely értékeket tekint a jogalkotó kitüntetésre érdemesnek.

Ezek a jogalkotó által jogszabályokban meghatározott értékek a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének – az Alkotmányban megfogalmazott, illetve az azokból levezetett értékeknek – szerves részét képezik. A kitüntetésre való érdemesség a kitüntetési előterjesztés tartalmi szempontú vizsgálata körébe eső kérdés, ennek meghatározásakor a mérce a Magyar Köztársaság alkotmányos

értékrendje. A kitüntetés-adományozási eljárásban tehát feltétlenül érvényesülnie kell az Alkotmányban és a kitüntetések alapító jogszabályokban meghatározott alkotmányos értékrendnek.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjébe ütköző, attól eltérő értékrend alapján történő kitüntetési előterjesztés, illetve az ezen alapuló adományozás

– az alkotmányos értékrend sérelmén keresztül – az Alkotmányba ütközik. Mind a kitüntetésre előterjesztést tévők, mind a köztársasági elnök Alkotmányból folyó joga és egyben kötelezettsége, hogy tiszteletben tartsa a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjét, azt a kitüntetési eljárásban is érvényre juttassa, érvényesülését biztosítsa.

Mindezekből következően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a köztársasági elnöknek az Alkotmányban meghatározott kitüntetés-adományozási jogköre [Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pont] tartalmi, érdemi döntési jogot foglal magában, amely a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének érvényre juttatásán, illetve az alkotmányos értékrendet sértő előterjesztések megakadályozásán keresztül fejeződik ki.

A köztársaság alkotmányos értékrendjébe ütköző kitüntetési előterjesztés kapcsán a köztársasági elnök joga és egyben kötelessége, hogy az előterjesztést ne írja alá, a kitüntetés adományozását megtagadja. A kitüntetés-adományozás, illetve -viselés engedélyezésének megtagadása ebben az esetben a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének a védelmét szolgálja.

5. A köztársasági elnök – alkotmányos jogállásából fakadóan – önálló döntést (olyan döntést, amelyért a politikai felelősséget nem vállalja át tőle a miniszterelnök vagy a miniszter) csak kivételes esetben hozhat.

Az Alkotmány alapján a köztársasági elnököt abban az esetben illeti meg az önálló döntési jog, ha az államszervezet megszokott működése kibillen az egyensúlyából, és a köztársasági elnök ellensúlyozó szerepére van szükség (lásd Országgyűlés akadályoztatása esetén a hadiállapot, szükségállapot kihirdetése; Országgyűlés feloszlata stb.).

Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök kinevezési jogköréhez kapcsolódó határozataiban úgy értelmezte az Alkotmányt, hogy olyan esetekben, amikor az államszervezet demokratikus működésének súlyos zavara következhet be, a köztársasági elnök önálló döntést hozhat az egyébként ellenjegyzéshez kötött hatásköreiben is.

Önálló döntésnek tekinthető ugyanis az is, ha a köztársasági elnök nem ír alá valamilyen előterjesztést, hiszen az előterjesztésben foglaltak elmaradása az ő felelőssége, azt az ellenjegyzésre jogosult nem vállalja át tőle.

Az Alkotmánybíróság a jelen határozatában is megerősíti, hogy a köztársasági elnök önálló döntéshozatali jogköre – éppen a köztársasági elnöki alkotmányos jogintézmény védelmében – rendkívül szűk körű, azt maga az Alkotmány állapítja meg, vagy közvetlenül levezethető valamely alkotmányos kötelezettségéből.

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt kitüntetés-adományozási jogkör gyakorlása során a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje érvényesülésének biztosítása az Alkotmánybíróság megítélése szerint kellő súlyú alkotmányos indokot teremt arra, hogy az államfő önálló (érdemi) döntést hozzon a kitüntetési előterjesztés aláírásának megtagadásáról.

Az alkotmányos értékrendbe ütköző kitüntetési előterjesztés aláírásának megtagadásával tehát az államfő olyan érdemi döntést hoz, amelyért – az ellenjegyzés hiányában – maga viseli a (politikai) felelősséget, azt tőle senki nem vállalja át.

Ennek az önálló döntési felelősségnek az alkotmányos kiindulópontja a köztársasági elnök azon kötelezettsége, hogy a kitüntetés-adományozási eljárás folyamatában a kitüntetési előterjesztés tartalmi vizsgálata során is biztosítani köteles a kitüntetések adományozására vonatkozó törvényi (és egyéb jogszabályi) rendelkezések, valamint az ezekben foglalt (az Alkotmányból levezetett és a jogalkotó által meghatározott) értékrend érvényesülését, és ezen keresztül az alkotmányos értékrend védelmét.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint tehát a köztársasági elnök az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt jogköre gyakorlása során – a jelenleg hatályos szabályozás alapján – kizárólag abban az esetben tagadhatja meg a kitüntetési előterjesztés aláírását, és hozhat ebben a kérdésben önálló (politikai) felelősséggel döntést, ha a kitüntetési előterjesztés a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjébe ütközik.

Ez esetben tehát nem az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt alkotmányi rendelkezések – ennek részeként „az államszervezet demokratikus működése feletti örökös”, vagy „a nemzet egységének” a kifejezése – képezik az alkotmányos alapját az önálló felelősséggel meghozandó államfői döntésnek, hanem a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje érvényesülésének a biztosítása.

A kitüntetési előterjesztés tartalmi vizsgálatának, és ennek részeként az előterjesztésben szereplő, kitüntetésre javasolt személy érdemességének a vizsgálata során az államfő által alkalmazható alkotmányos mérce a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje.

6. Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontja értelmében a köztársasági elnök nemcsak adományozza a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket és kitüntetéseket, hanem engedélyezi is azok viselését.

A külföldi állami címek, érdemrendek és kitüntetések viselésének engedélyezése szintén tradicionális államfői jogosítvány, amely az államfő számára lehetőséget biztosít arra, hogy az alkotmányos értékrendbe ütköző külföldi állami cím, érdemrend, illetve kitüntetés viselését ne engedélyezze.

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Kitv.) 2. §-a értelmében nem kell az államfőtől külön engedélyt kérni a külföldi tu-

dományos, művészeti, sportszervezetek által adományozott (nem állami) kitüntetések viseléséhez.

Olyan esetben, ha például az engedélyeztetés iránt megkeresett államfő államát – annak alkotmányos értékrendjét – sértené a kitüntetett személynek a külföldi kitüntetés adományozásának alapjául szolgáló tevékenysége, akkor az államfő a kitüntetés viselésének az engedélyezésére irányuló megkeresés (javaslat) elutasításával a saját állama alkotmányos értékrendjének az elsőbbségét fejezi ki, ennek az érvényesülését biztosítja. (A Kitv. 2. §-a alapján a külföldi állami kitüntetés viselésének engedélyezésére irányuló javaslatot a külpolitikáért felelős miniszter terjeszti a köztársasági elnök elé.)

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontjában foglalt, a külföldi állami kitüntetések „viselésének engedélyezésére” vonatkozó államfői jogkör gyakorlása során a köztársasági elnököt valódi (érdemi) döntési jog illeti meg, e döntésének alkotmányos mércéje – csakúgy, mint az állami kitüntetések adományozása esetén – a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje.

Ez esetben a köztársasági elnök nem kötött a viselés engedélyezésére irányuló megkereséshez (javaslathoz), ám döntésének itt is korlátját képezi az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdésében foglalt ellenjegyzés.

7. Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalmi elbírálása során megvizsgálta a különféle jogszabályokban, eltérő jogforrási szinteken szabályozott kitüntetés fogalmát, az egyes szabályozási szinteket, és a kitüntetés adományozásának eljárási folyamatát.

7.1. A kitüntetés fogalmára sem az Alkotmány, sem más jogszabály nem ad általános érvényű meghatározást.

Az eltérő jogszabályokban, eltérő tartalommal szabályozott kitüntetések lényegi tartalmi jegyei alapján a kitüntetés érdemességi szempontokon nyugvó, meghatározott értékítéleten (értékválasztáson) alapuló, történelmi koronként eltérő értékeket (teljesítményt) honoráló állami elismerés, amelynek odaítélése – a jelenlegi szabályozás alapján – egy több szereplős döntéshozatali folyamat eredménye.

Az érdemességi feltételeket a különböző kitüntetésekre vonatkozó törvények és egyéb jogszabályok határozzák meg, melyek mögött határozott értékrend áll.

A Kitv. az alábbiak szerint fogalmazza meg az érdemességi feltételeket, és ezen keresztül a törvényalkotó által elismert értékrendet:

„A Magyar Köztársaság nagyra becsüli a nemzet szolgálatában, az ország fejlődésének elősegítésében, a haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában kifejtett kimagasló, példamutató tevékenységet. Ezek elismerésére az Országgyűlés Magyar Köztársasági Érdemrendet és Magyar Köztársasági Érdemkeresztet alapít.” (Kitv. 1. §)

„A Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt a független és demokratikus Magyarország érdekeinek elősegítése, valamint támogatása körül kimagasló érdemeket

szerezett magyar és külföldi állampolgároknak adományozható, külön polgári és katonai tagozattal.” [Kitv. 1. számú melléklet I. pont 1. § (1) bekezdés]

„Magyar állampolgár kitüntetése esetében a kitüntetés alapjául szolgáló érdemek nagyságán kívül a felterjesztendő személy közéleti szerepének, életkorának, esetleges korábbi kitüntetéseinek figyelembevételével a miniszterelnök terjeszti elő az adományozandó fokozatot.” [Kitv. 7. § (1) bekezdés]

Az Alkotmány rendelkezéseiből is megállapítható, hogy nem csak a köztársasági elnök adományozhat kitüntetést, és nem csak törvény hozhat létre, alapíthat kitüntetést.

A Kitv. 7. § (1) bekezdése felsorolja, hogy a törvényen túl mely személy, szervezet és milyen (szakmai, illetve az önkormányzatok helyi jellegű) kitüntető címet, díjat, oklevelet, plakettet stb. alapíthat.

A Kitv. rendelkezik arról, hogy a Magyar Köztársasági Érdemrendet, a Magyar Köztársasági Érdemkeresztet és a Nagy Imre Érdemrendet a köztársasági elnök adományozza, a miniszterelnök, illetve miniszter előterjesztésére.

A Kossuth-díjról és a Széchenyi-díjról szóló 1990. évi XII. törvény (a továbbiakban: KSzdtv.) pedig kimondja, hogy e díjakat is a köztársasági elnök adományozza és adja át. A díjra javasolt személyekre – az e célra létrehozott bizottság ajánlása alapján – a Kormány tesz előterjesztést az államfőnek.

A köztársasági elnök tehát:

- egyrészt adományozza a fenti, törvényben nevesített öt kitüntetést,
- másrészt önmaga is alapíthat kitüntetést.

Az Alkotmány két helyen tartalmaz rendelkezést a kitüntetések adományozására vonatkozóan. A köztársasági elnök által értelmezni kért Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontja szerinti kitüntetést:

- az Országgyűlés törvényben alapítja, melyben konkrétan meghatározza a kitüntetés megnevezését, és adományozásának feltételeit;
- a kitüntetésre javasoltak személyére a miniszterelnök, illetve a miniszterek tesznek előterjesztést (ez a szabályozás azonban nem az Alkotmányban, hanem csak a Kitv.-ben került meghatározásra);
- a köztársasági elnök adományozza a kitüntetést.

Az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésének *f*) pontja szerint a helyi képviselőtestület „önkormányzati jelképeket alkothat, helyi kitüntetéseket és elismerő címeket alapíthat”. Az utóbb hivatkozott alkotmányi rendelkezésből is megállapítható, hogy többféle (több szintű) kitüntetés létezik, és törvény mellett más (jogsabály) is alapíthat kitüntetést.

A Kitv. 7. § (1) bekezdése alapján a köztársasági elnök kitüntető címet, díjat stb. alapíthat és adományozhat. Az Alkotmányban, valamint a Kitv.-ben nevesített kitüntetések azonban egymástól különbözőek.

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontjában foglalt esetkörtől eltérő az az eset, amikor a köztársasági

elnök a Kitv. alapján maga alapít és adományoz kitüntetéseket; itt a döntési jogköre teljes: ő dönt arról, hogy legyen kitüntetés, ő határozza meg az érdemességi kritériumokat, ő gyűjti össze és összegzi a személyekre szóló javaslatokat, majd ő dönt a személyekről (ő választja ki őket), ő adományozza és adja át a kitüntetést.

A köztársasági elnök kitüntetési jogköre tehát ez esetben teljes (nem korlátozott), annak sem a kitüntetési előterjesztés, sem az ellenjegyzés nem képezi a korlátját.

A köztársasági elnök által alapított kitüntetés esetén egyértelmű, hogy ő állapítja meg a kitüntetés odaítélésének szabályait, feltételeit, így fel sem merülhet annak a kérdése, hogy az elnök olyannak kell, hogy kitüntetés adjon át, akit méltatlannak tart arra (érdemességi/értékkonfliktus).

7.2. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján megvizsgálta, hogy a köztársasági elnök által adományozott állami kitüntetések odaítélésének és átadásának folyamata miként szabályozott törvényi szinten.

A Kitv. és a KSzdtv. rendkívül szűkszavúan szól mind arról, hogy kinek lehet odaítélni a kitüntetéseket, mind arról, hogy az odaítélés és adományozás folyamata hogyan alakul. Részletesebb szabályokat kormányhatározatok tartalmaznak, de sok eljárási természetű kérdésre ezek sem adnak választ.

A köztársasági elnök által adományozott állami kitüntetések a magyar állam kitüntetései, amelyekben a magyar állam alkotmányos értékrendje fejeződik ki, a „magyar állam” értékítéletét fejezik ki, a „magyar állam” elismerése áll mögöttük. Maga az Alkotmány is nevesíti a kitüntetés-adományozási folyamatban szereplő három intézményt: a köztársasági elnök adományozza a törvényben (vagyis az Országgyűlés által megállapított) kitüntetéseket, mely elnöki döntéshez ellenjegyzés szükséges (vagyis a Kormány egyetértése nélkül nem kaphat senki kitüntetést).

8. Az Alkotmánybíróság vizsgálta azt a kérdést is, hogy a köztársasági elnököt – az Alkotmány 31/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt kitüntetés-adományozási jogköre gyakorlása során – megillető érdemi döntés alkotmányos mércéjeként szolgáló Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjét milyen tartalmi elemek alkotják.

A Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendje az Alkotmányban normatív módon meghatározott elsődleges (alapvető) értékekből, az Alkotmány normatív rendelkezéseiből értelmezéssel megállapított alkotmányos elvekből és értékekből (leszármaztatott értékek), valamint az egyes jogági kódexekben (törvényekben és egyéb jogszabályokban), így az állami kitüntetések adományozására vonatkozó törvényekben és egyéb jogszabályi rendelkezésekben megjelenő – az Alkotmány elsődleges és leszármaztatott értékrendjét kifejező (azt közvetítő) – további értékekből áll. Ezek az értékek az Alkotmánybíróság értelmezéseiben (határozataiban), és végső soron az egész alkotmányos kultúrában jelen vannak.

Az Alkotmányban foglalt elsődleges és lezármaztatott értékek egy hierarchikus értékrendet alkotnak, a normatív formában megjelenő elsődleges értékekből – az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatának megfelelően – többféle lezármaztatott alkotmányos érték (elv) vezethető le.

Az Alkotmányban foglalt hierarchikus értékrend „csúcán” az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi élethez és méltósághoz való alapjog helyezkedik el, amely számos további alkotmányos alapjog alapja és forrása, az alkotmányos alapjogok egyik „anyajoga”. Az emberi élethez való alkotmányos alapjog abszolút (korlátozhatatlan) voltából fakad a halálbüntetés (alkotmányos) tilalma. [23/1990. (X. 31.) AB határozat, ABH 1990, 88.]

Az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi élethez és méltósághoz való jogból levezetett, az egyént megillető önrendelkezési jog számos további, az Alkotmány XII. fejezetében szabályozott alapvető alkotmányos joghoz (értékhez) köthető. Ide sorolható – többek között – a véleménynyilvánítás szabadsága [Alkotmány 61. § (1) bekezdés], a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága [Alkotmány 60. § (1) bekezdés], a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog [Alkotmány 59. § (1) bekezdés].

Az említett alkotmányos alapjogok (értékek) esetében az Alkotmány maga határozza meg a cél-értékeket, és többnyire minősített többséggel megalkotott törvények tartalmazzák az Alkotmányban meghatározott cél-értékekhez kötődő (azt kiteljesítő, tartalmilag kibontó) eszköz-értékeket.

Az Alkotmány 62. § (1) bekezdésében, illetve 63. § (1) bekezdésében foglalt gyülekezéshez, valamint egyesüléshez való jog által hordozott cél-értékhez (gyülekezés, egyesülés szabadsága) rendelt eszköz-értéket a cél-érték tartalmát kibontó törvények határozzák meg.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény a társadalmi szervezet létrehozására, működésére vonatkozó törvényi rendelkezések meghatározásán keresztül az Alkotmányban foglalt cél-érték tartalmát konkretizálja.

Az Alkotmány cél-értékként határozza meg a szociális biztonsághoz való jogot (Alkotmány 70/E. §), amely – az állam objektív intézményvédelmi kötelezettségén keresztül (társadalombiztosítás és szociális intézmények rendszereinek fenntartása) – öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibán kívül bekövetkező munkanélküliség esetén a megélhetéshez szükséges szintű ellátást biztosítja a jogosultak számára.

A cél-értékhez rendelt eszköz-értékeket (az intézmények létrehozásának, működésének, az egyes ellátások igénybevételének feltételeit) az intézményekre vonatkozó törvényi és egyéb jogszabályi rendelkezések fejtik ki.

Az Alkotmány normatív rendelkezései között olyan alapvető alkotmányos értékeket (cél-értékeket) fogalmaz meg, mint a köztársasági államforma (Alkotmány 1. §), az

állam függetlensége és a demokratikus jogállam [Alkotmány 2. § (1) bekezdés].

Az Alkotmány 77. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az Alkotmány a Magyar Köztársaság alaptörvénye.

Az Alkotmány tartalmát tekintve egyike a legösszetettebb (legkomplexebb) törvényeknek.

Az Alkotmányban a társadalmi rendre vonatkozó alkotmányi rendelkezések mellett szervezeti, illetve az egyes alkotmányos szervek jogköreit, hatásköreit rendező normák, valamint az alkotmányos szervek egymáshoz való viszonyát szabályozó eljárási természetű normák egyaránt megtalálhatók.

Az Alkotmány önálló fejezetben szabályozza azokat a normákat, amelyek az állampolgárok alapvető alkotmányos jogait és az állampolgári kötelezettségeket határozzák meg (Alkotmány XII. fejezet).

Az Alkotmányban szereplő további normatípus az alkotmányos célokat, elveket rögzítő normák csoportja.

Az Alkotmány 77. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok mindenkire egyaránt kötelezőek.

Ebből következően az Alkotmány normatív rendelkezései, az abban megjelenő alkotmányos értékek és ezen keresztül az alkotmányos értékrend mindenkire – így a köztársasági elnökre is – kötelező.

A köztársasági elnök alkotmányos jogállásából eredően – figyelemmel az Alkotmány 77. § (2) bekezdésében foglalt (általános) alkotmányos kötelezettségre is – köteles biztosítani az alkotmányos értékrend érvényesülését, mely kötelezettsége értelemszerűen fennáll a kiténtetési előterjesztés tartalmi vizsgálata során is.

A köztársasági elnök mérlegelésen alapuló döntési jogkörét fejezi ki az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésében foglalt j) pont, amely szerint a köztársasági elnök adományozza a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket, kiténtetéseket és engedélyezi viselésüket.

A törvényben meghatározott kiténtetések adományozása a köztársasági elnöknek az Alkotmányban biztosított hatásköre, ami valódi, érdemi döntési jogot jelent.

A köztársasági elnök az alkotmányos értékrend alkotmányos mércéje alapján mérlegeli a kiténtetési előterjesztések aláírását.

A köztársasági elnök alkotmányban biztosított hatásköre érdemi döntési jogosultságot jelent, annak ellenére, hogy döntése előterjesztéshez és az előterjesztő ellenjegyzéséhez kötött.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor rámutat arra is, hogy az alkotmányos értékrend olyan, térben és időben egyaránt kötött értékrend, amelyet a mindenkori társadalmi, gazdasági, és politikai rendszer (berendezkedés) határoz meg, és amelynek alapvető értékeit az alkotmányozás során az Országgyűlés az Alkotmányban fogalmazza meg.

Ebből következően az alkotmányos értékrend történelmi koronként eltérő. Az egyes történelmi korszakokhoz,

társadalmi berendezkedésekhez – így a rendszerváltás előtti és a rendszerváltás utáni társadalmi berendezkedéshez, a diktatúrához és a demokratikus jogállamhoz kötődő alkotmányos értékrendek – egymással össze nem egyeztethető értékrendeket jelentenek.

Így például az 1989-es alkotmánymódosítás előtt a tulajdon korlátozott volt, az alapvető termelési javak nem lehettek magántulajdonban; a különböző szabadságjogok – így különösen a szólás és véleménynyilvánítás szabadsága – a politikai berendezkedésre hivatkozva korlátozottak voltak. A vezető szerepet egy párt töltötte be, melynek hatalma megkérdőjelezhetetlen volt stb. Az 1989. utáni alkotmányos értékrenddel mindezek kibékíthetetlen ellentétben állnak (lásd az Alkotmánynak a tulajdont védő szabályai, a szabadságjogok gyakorlásának biztosítása és védelme, a többpártrendszer alkotmányi garanciái stb.). Az 1989. október 23-i alkotmánymódosítás – a számbeli teljes azonosság ellenére – a Népköztársaság értékrendjének teljes tagadását jelenti a Köztársaság értékrendje által.

A kitüntetési eljárás (adományozás) folyamatában valamennyi résztvevő alkotmányos kötelessége a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének, az ebben megjelenő elsődleges, leszármaztatott (másodlagos) és a további (ezen értékekből) levezetett értékek érvényesülésének a biztosítása és védelme, a köztársaság értékrendjének érvényesítése a kitüntetések adományozásakor.

A köztársasági elnök kötelezettsége, hogy a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjét érvényre juttassa; az alkotmányos értékrend érvényesítéséért felelősség terheli.

A kitüntetések adományozásakor az államfő felelőssége úgy konkretizálódik, hogy a kitüntetés adományozása nem sértheti a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjét.

Ebből következően, ha az a tevékenység, magatartás, teljesítmény, amelyet az előterjesztő kitüntetésre érdemesnek talál, ütközik az alkotmányos értékrendbe, az adományozás ellentétes lenne az alkotmányos értékrenddel, így a köztársasági elnök jogosult és egyben köteles is az aláírást megtagadni.

9. Az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva – a rendelkező rész I/4. pontjában foglaltak szerint – megállapította, hogy az Országgyűlés nem tett teljeskörűen eleget az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjából eredő azon kötelezettségének, hogy a kitüntetés-adományozás szabályait részletesen, az Alkotmány 2. § (1) bekezdésben foglalt jogállamiság, és az ennek részét képező jogbiztonság követelményének megfelelően szabályozza.

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat: a törvényalkotót széles körű döntési jog illeti meg abban a kérdésben, hogy az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában foglalt kitüntetések adományozására vonatkozó eljárási szabályokat hogyan alakítja ki, ennek keretében

ben a jelenlegi törvényi és egyéb jogszabályi rendelkezésektől eltérő szabályozást is alkothat.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a kitüntetés adományozására vonatkozó eljárási szabályoknak ki kell elégíteniük az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság részét képező jogbiztonság alkotmányi követelményét; a kitüntetés-adományozás jogintézményének meg kell felelnie a jogintézmények kiszámítható, előre látható és biztonságos működésére vonatkozó alkotmányos követelménynek.

A jelenlegi szabályozás hiányosságai, így – többek között – a kitüntetési előterjesztés előterjesztésére vonatkozó formalizált rendelkezések hiánya, az előterjesztő és az adományozó közötti döntési hatáskörök rendezetlensége, annak a tisztázatlansága, hogy az előterjesztő milyen határidőn belül köteles az előterjesztést a köztársasági elnöknek megküldeni, s úgyszintén, hogy a köztársasági elnök milyen határidőn belül köteles az előterjesztés aláírásáról (annak esetleges megtagadásáról) döntést hozni, kiszámíthatatlanná teszik a jogintézmény működését, ellehetetleníthetik az adományozási folyamatban résztvevő egyes szereplők (így az előterjesztő vagy a köztársasági elnök) joggyakorlását.

A hiányzó eljárási szabályok mellett a törvényalkotónak felül kell vizsgálnia, és biztosítania kell a kitüntetések szabályozására vonatkozó, jelenleg hatályos törvényi és egyéb jogszabályi rendelkezések Alkotmánnyal, és egymással fennálló összhangját, ideértve a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvényben foglaltaknak megfelelő jogforrási (szabályozási) szintek biztosítását is.

A kitüntetés adományozására irányadó, jelenleg hatályos részletszabályok nem felelnek meg a jogforrási hierarchia követelményének, több rendeleti szintre tartozó eljárási részletszabály határozati szinten került szabályozásra.

A Kitev. 6/B. § *b*) pontja értelmében a miniszterelnök „az e törvény, a Kormány, valamint a miniszterelnök által alapított kitüntetések, díjak kezdeményezésének és adományozásának általános szabályait rendeletben állapítja meg.” E kérdést jelenleg részleteiben (nem teljes körűen és teljes mértékben kielégítően) a Kitüntetési Bizottságról és az állami kitüntetések adományozási rendjéről szóló 1130/2002. (VII. 24.) Korm. határozat tartalmazza.

A KSzdtv. 8. § (3) bekezdése szerint: „A Díjra történő javaslatétel, valamint az adományozás és visszavonás e törvényben meg nem határozott szabályait a Kormány javaslatára a köztársasági elnök hagyja jóvá.” A törvényben hivatkozott szabályokat jelenleg a Kossuth- és Széchenyi-díj adományozási szabályzatáról szóló 1101/1996. (X. 2.) Korm. határozat tartalmazza, tehát a néhány meglévő, fontos szabályozási részemel is kormányhatározati szinten van szabályozva.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, azzal, hogy a törvényalkotó számára határidőt szabott az alkotmányellenes mulasztás megszüntetésére.

IV.

Az Alkotmánybíróság megvizsgálta a köztársasági elnök Alkotmányban foglalt kegyelmezési jogkörének értelmezését kérő indítványt is, és ahhoz kapcsolódóan az alábbiakat állapította meg.

A köztársasági elnököt megillető, (egyéni) kegyelmezés jogkörét az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *k*) pontja biztosítja, mely szerint a köztársasági elnök „gyakorolja az egyéni kegyelmezés jogát”.

Az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdése alapján e döntésnek érvényességéhez azonban a miniszterelnök vagy az illetékes miniszter ellenjegyzése szükséges. Az Alkotmány nem tartalmaz más rendelkezést a köztársasági elnök kegyelmezési jogkörére vonatkozóan.

Az Alkotmánybíróság áttekintette, hogy a köztársasági elnököt megillető egyéni kegyelmezési jog gyakorlására irányadó eljárás – a vonatkozó jogszabályok alapján – a gyakorlatban hogyan valósul meg.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (5) bekezdése közvetlenül utal arra, hogy az Alkotmány 30/A. § (2) bekezdésében meghatározott ellenjegyző az igazságügyért felelős miniszter az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *k*) pontja tekintetében, ezt a hatáskört közvetlenül azonban az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 8. § (5) bekezdése ruházza rá a miniszterre. E szerint a köztársasági elnök kegyelmi döntéseit az igazságügyi és rendészeti miniszter – az igazságügyért való felelőssége körében – előkészíti és ellenjegyzzi.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény a kegyelmet büntethetőséget megszüntető okként [32. § *c*) pont], büntetés végrehajtását kizáró okként [66. § *c*) pont], az elítélt mentesítésének módjaként [101. § *c*) pont], valamint 106. §] nevesíti.

A Be. XXX. Fejezet III. címe rendelkezik a kegyelmi eljárásról, a köztársasági elnök kegyelmezési jogkörének gyakorlására vonatkozó eljárás szabályait az 597. §–598. § tartalmazza. Eszerint „kegyelem iránti előterjesztést” hivatalból vagy kérelemre a büntetőeljárás megszüntetésére a vádirat benyújtásáig a legfőbb ügyész, azt követően az igazságügyért felelős miniszter; a még végre nem hajtott büntetés elengedésére vagy mérséklésére, illetve a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli mentesítésre az igazságügyért felelős miniszter tehet a köztársasági elnökhöz.

„Kegyelmi kérelmet” (ami a kérelemre meginduló kegyelmezési eljárás alapja) a terhelt, a védő, valamint a terhelt hozzátartozója nyújthat be. A büntetőeljárás megszüntetése iránt kegyelmi kérelmet annál az ügyésznél, illetőleg bíróságnál kell benyújtani, amely előtt az eljárás folyik, míg a még végre nem hajtott büntetés elengedése vagy mérséklése, illetőleg a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli mentesítés iránt a kegyelmi kérelmet az

első fokon eljáró bíróságnál kell benyújtani. Az ügyész, illetőleg a bíróság a kegyelmi eljárás során a terheltnek a kegyelmi döntéshez szükséges személyes adatait beszerzi és kezeli [Be. 597. § (4)–(5) bekezdése].

A büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet 105. § (2) bekezdése a bíróság által beszerzendő szükséges adatok körét a környezettanulmányban, pártfogó felügyelői véleményben, munkahelyi véleményben, erkölcsi bizonyítványban, a büntetés-végrehajtási intézet véleményében, a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentumokban, korábbi ítélet kiadmányában határozza meg. A kérelemhez csatolni kell továbbá a büntetőügyben keletkezett azon iratokat, amelyek a kegyelmi kérelem elintézéséhez szükségesek.

A „kegyelmi kérelem” iratainak előkészítését végző ügyész a legfőbb ügyészhez, a bíróságok pedig az igazságügyért felelős miniszterhez terjesztik elő a döntéshez szükséges adatokat tartalmazó iratokat, valamint a kegyelmi kérvényt [Be. 598. § (1) bekezdése].

A legfőbb ügyész és az igazságügyért felelős miniszter a „kegyelmi kérelmet” akkor is köteles a köztársasági elnökhöz felterjeszteni, ha a „kegyelem gyakorlása iránt” nem tesz előterjesztést [Be. 598. § (3) bekezdése]. A kegyelmi eljárás minden esetben a kegyelmi döntésről szóló határozattal zárul, melynek érvényességéhez az igazságügyért felelős miniszter ellenjegyzése szükséges [Be. 598. § (4)–(5) bekezdése].

Az Alkotmánybíróság – áttekintve az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseit, valamint a hatályos jogszabályok alapján kialakult gyakorlatot – megállapította, hogy az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *k*) pontjában a köztársasági elnök részére biztosított egyéni kegyelmezés jogának gyakorlása során a köztársasági elnököt valódi döntési jog illeti meg abban a tekintetben, hogy az akár hivatalból, akár kérelemre indult kegyelmezési eljárásban kegyelemben részesíti-e a kegyelmi kérelemben megnevezett személyt vagy sem. Döntésében kifejezésre juttathat méltányossági, humanitárius és saját értékrendjéből fakadó erkölcsi szempontokat is.

Ennek a döntésnek egyedüli korlátját az igazságügyért felelős miniszter ellenjegyzési joga jelenti abban az értelemben, hogy a köztársasági elnöki döntés érvényességi feltétele a miniszteri ellenjegyzés. A köztársasági elnököt tehát nem köti az, hogy a kegyelmi eljárás előkészítő szakaszában eljáró legfőbb ügyész, illetve az igazságügyért felelős miniszter tesz-e előterjesztést a kegyelem (gyakorlása) iránt; ilyen előterjesztés hiányában is, a kegyelmi kérelem alapján gyakorolhatja a kegyelmezési jogát, míg a kegyelmi előterjesztés esetén is dönthet úgy, hogy nem ad egyéni kegyelmet.

Az ellenjegyző (az igazságügyért felelős) minisztert viszont abban a tekintetben illeti meg valódi mérlegelési és

döntési jog, hogy a köztársasági elnök kegyelmi döntésről szóló határozatát ellenjegyzi-e vagy sem.

A köztársasági elnök a kegyelem iránti előterjesztésen keresztül (annak megléte, illetve hiánya által) nem kötelezhető arra, hogy kegyelmet gyakoroljon, illetve azt megtagadja, diszkrecionális jogkörben, előterjesztéshez nem kötve gyakorolja e jogkörét.

A köztársasági elnök e diszkrecionális jogkörének korlátlanágát az Alkotmánybíróság a 31/1997. (V. 6.) AB határozatában már kimondta, utalva arra, hogy az egyéni kegyelem megadása esetén az államfő az állam büntető igényéről mond le. (ABH 1997, 154, 155, 157.)

Ugyanakkor az igazságügyért felelős miniszter sem kötelezhető arra, hogy a köztársasági elnök kegyelmi döntéséről szóló határozatát automatikusan ellenjegyezze; őt az ellenjegyzés vagy annak megtagadása kérdésében illeti meg döntési jog.

A jelen határozat Magyar Közlönyben történő közzéttele az Abtv. 51. § (2) bekezdésén alapul.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

1. A határozat rendelkező része II. pontjában írt – a köztársasági elnök egyéni kegyelem gyakorlására irányuló jogát érintő – megállapítással egyetértek. Ennek megfelelően magam is hangsúlyozom, hogy a köztársasági elnököt az egyéni kegyelem gyakorlását magában foglaló eljárás során érdemi döntési jogkör illeti meg abban a tekintetben, hogy kegyelmezési jogával kíván-e élni vagy sem.

2. Nem értek egyet ugyanakkor a határozat 1., 2., 3. pontjában írtakkal, mivel úgy vélem, hogy a felmerülő probléma kiküszöböléséhez a Magyar Köztársaságban csak a törvényi szabályozás nyújthat alkotmányjogi szempontból megfelelő megoldást. Azaz: minden arra irányuló törekvés, hogy pontosan meghatározható legyen azoknak az okoknak a köre, amelyek fennállása esetén a köztársasági elnök megtagadhatja adott személy esetében a kitüntetés adományozását, nem az alkotmányértelmezés, hanem a jogalkotás fogalmi körébe tartozik, így kívül esik az Alkotmánybíróság hatáskörén.

Álláspontom elvi alapja megegyezik dr. Kilényi Géza, dr. Schmidt Péter és dr. Vörös Imre alkotmánybírók 48/1991. (IX. 26.) AB határozathoz fűzött különvéleményében megfogalmazottakkal. A kitüntetések köztársasági elnök általi adományozására nézve is irányadó a hivatkozott alkotmánybírók véleménye:

„A nemzetközi jogösszehasonlításból az a megállapítás adódik, hogy nem tartalmaznak erre vonatkozó szabályt más országok alkotmányai sem. Az utóbbinak az a magyarázata, hogy egyfelől az említett országokban rendszerint ugyanaz a politikai erő állítja a köztársasági elnököt és a kormányfőt, s ez okból eleve kisebb a kinevezési jogkörrel

kapcsolatos konfliktus-veszély, másfelől pedig a több évtizedes – esetenként évszázados – politikai kultúra által kialakított közjogi szokások segítenek áthidalni az esetleges nézetkülönbségeket.” (ABH 1991, 240.)

Sajnálatos, hogy a magyar rendszerváltás óta eltelt 17 esztendő alatt nem alakult ki a kitüntetések köztársasági elnök általi adományozása terén a Kormány és a köztársasági elnök között a jogállamiság elvének megfelelő gyakorlati együttműködés.

Jogállamunk a hatalommegosztás elvén alapul. A hatalommegosztás viszont akkor érvényesülhet hatékonyan, ha annak résztvevői elválasztott feladat- és hatáskörükben intézményesen együtt is működnek.

„A jogállamiság elvéből [Alkotmány 2. § (1) bekezdés] is következik az Alkotmányban szabályozott szerveknek az a köteleessége, hogy alkotmányos jelentőségű hatásköreiket, feladataikat teljesítését kölcsönösen segítve, együttműködve gyakorolják.” [8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 54.]

Az alkotmányértelmezési indítvány nyomán eldöntésre váró alapkérdés itt is az volt, hogy az Alkotmány által szabályozatlanul hagyott probléma megoldható-e az alkotmányértelmezés keretei között, avagy törvényi szabályozásra lenne-e szükség.

Álláspontom szerint a jelen esetben is kizárólag a törvényi szabályozás pontosítása nyújthat alkotmányjogi szempontból megnyugtató megoldást.

3. Mint fentebb hangsúlyoztam: a kitüntetések adományozása körüli problémákat alapvetően az Alkotmányban szabályozott szervek (Kormány, köztársasági elnök) közötti kölcsönös együttműködésnek kellene eliminálnia. Ennek eléggé nem kritizálható hiányában a jogi (törvényi) szabályozás egyértelműbbé, pontosabbá tételének igénye vehető fel. Azaz: jóllehet a köztársasági elnök indítványa alkotmányértelmezést vár az Alkotmánybíróságtól, ez utóbbi mégis legfeljebb addig mehet (mehetett volna) el, hogy mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg. Ennek alapja az, hogy a törvényhozó a Kiv. -ben nem gondoskodott maradéktalanul azoknak az eljárási (előzetes véleményezési, egyeztetési) szabályoknak a megalkotásáról, amelyek biztosíthatnák az Alkotmány 30/A. § j) pontjában írt rendelkezés [A köztársasági elnök ... „j) adományozza a törvényben meghatározott címeket, érdemrendeket, kitüntetések és engedélyezi viselésüket”] végrehajtását.

A kitüntetések (címek, érdemrendek), köztársasági elnök általi – Alkotmányban biztosított – adományozását megnehezíti tehát az a körülmény, hogy a Kiv. nem határozza meg hiánytalanul az előkészítési eljárás rendjét. „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértés megállapítható akkor is, ha az adott kérdés tekintetében van ugyan szabályozás, de az Alkotmány által megkívánt jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.], és akkor is, ha a jogalkotó nem megfelelő tartalommal sza-

bályozott és ezáltal alkotmányellenes helyzet állt elő.” [15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132., 138–139., 25/2003. (V. 21.) AB határozat, ABH 2003, 328, 343.]

Dr. Kukorelli István alkotmánybíró különvéleménye

A rendelkező rész I. 2. és 3., valamint II. pontjával – figyelembe véve a köztársasági elnök jogkörét és jogállását értelmező korábbi alkotmánybírói határozatokban kifejtetteket – nem értek egyet.

1. Az indítványozó köztársasági elnök álláspontja szerint a kitüntetés-adományozás jogkörének értelmezéséhez az Alkotmány 29. § (1) bekezdésének azon két kitétele szolgálhat kiindulópontként, miszerint a köztársasági elnök kifejezi a nemzet egységét, valamint hogy öröklik az államszervezet demokratikus működése felett. Ezek egymásra vonatkoztatott értelmezésével lehet meghatározni a köztársasági elnök mérlegelési jogkörét a kitüntetés-adományozás során.

A határozat megállapítja, hogy az Alkotmány 29. § (1) bekezdése nem „szolgálhat alkotmányos mércéül” a kitüntetési előterjesztés aláírásának, illetve megtagadásának, ezt azzal indokolja, hogy a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási hatáskörének gyakorlása nincs közvetlen kihatással az államszervezet demokratikus működésére.

Álláspontom szerint az Alkotmány 29. § (1) bekezdése nem zárható ki teljes egészében a köztársasági elnök kitüntetési hatásköre értelmezéséből. Bár az Alkotmány 29. § (1) bekezdésének azon kitétele, miszerint az államfő „kifejezi a nemzet egységét”, nem biztosít a köztársasági elnök számára mérlegelési jogot a kitüntetés-adományozási hatáskör gyakorlása során, a köztársasági elnök feladat-meghatározását („öröklik az államszervezet demokratikus működése felett”) a hatáskör-értelmezés alapjaként kell figyelembe venni.

Az Alkotmánybírói eddigi gyakorlata során a köztársasági elnök egyes hatásköreinek értelmezésekor minden esetben az Alkotmány 29. § (1) bekezdéséből indult ki. Ahogyan a 48/1991. (IX. 29.) AB határozat fogalmazott: az Alkotmány 29. § (1) bekezdését „az egyes köztársasági elnöki hatáskörök értelmezésénél alapul kell venni”. (ABH 1991, 217, 228.) Az Alkotmány 29. § (1) bekezdése ugyanis a köztársasági elnök alkotmányos jogállását, az államszervezeti rendszerben elfoglalt helyét határozza meg. Az elnöki hatáskörök gyakorlásának keretei, korlátai éppen ezért az Alkotmány 29. § (1) bekezdése alapján állapíthatók meg. A köztársasági elnök jogállása alapját képező „öröklik az államszervezet demokratikus működése felett” kitétel tehát az alkotmányos rend védelmének speciális, a köztársasági elnök alkotmányos jogállásához igazodó formája, amely egyúttal iránymutatóként is szolgál egyes jogkörei gyakorlása során.

Miután a köztársasági elnök hatáskör-gyakorlása minden esetben egy döntési láncolatba illeszkedik, a köztársasági elnök valamennyi hatásköre révén részt vesz az államszervezet demokratikus működésének fenntartásában. A 8/1992. (I. 30.) AB határozat így fogalmazott: „Az »örködés« nem korlátozódik tehát krízishelyzetek feloldására, hanem része az államügyek szokásos menetének, s benne a köztársasági elnök saját joggyakorlásának is”. (ABH 1992, 51, 54.) Öröködségi feladata ezért a szimbolikus és az ügyek hétköznapi menetébe illeszkedő hatáskörein keresztül éppúgy megvalósul, mint a más intézmények döntéseinek, működésének korrekcióját, az államügyek normális menetéből kiközlent államszervezeti működés helyreállítását célzó hatásköreinél.

2. Értelmezésem szerint önmagában az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés j) pontja alapján – az Alkotmány más rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával – nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a köztársasági elnök kitüntetés-adományozási hatásköre „tartalmi, érdemi hatáskör”.

A köztársasági elnök kitüntetés-adományozási hatásköre értelmezése során sem lehet eltekinteni attól, hogy döntése egy döntési láncolatba illeszkedik, amiből következően a köztársasági elnök soha nem lehet „ura” a kitüntetés-adományozásnak. A döntéshozatali folyamatban jogállásának megfelelően vesz részt, ami az Alkotmány értelmében kizárja, hogy saját szabad mérlegelése alapján határozza meg a kitüntetésben részesülők körét. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy a köztársasági elnök nem rendelkezik alkotmányos döntési hatáskörrel arra, hogy az ellenjegyzőre rákényszerítse akaratát. Ugyanakkor az ellenjegyzés funkciója nem csupán „eljárás korlát” biztosítása a köztársasági elnök döntésével szemben. Az ellenjegyzéshez kötött hatáskörök tekintetében az ellenjegyzés a köztársasági elnöki jogállás lényeges eleme, és a döntés érvényességi kelléke. E hatásköreinek gyakorlása során az ellenjegyzés biztosítja a köztársasági elnök politikai felelőtlenségét, amelyet az Alkotmány 31/A. § (1) bekezdése deklará. Emellett az ellenjegyzés azt is biztosítja, hogy a köztársasági elnök döntéseiről az Országgyűlés előtt az ellenjegyző felelősséget vállaljon.

A köztársasági elnöknek az Alkotmány 31/A. § (1) bekezdésében meghatározott politikai felelőtlensége azonban nemcsak az ellenjegyzéshez kötött hatáskörei tekintetében áll fenn. A köztársasági elnök politikai felelőtlensége jogállásának lényeges elemét képezi, s valamennyi döntésénél érvényesül. Ebből következően a köztársasági elnök semelyik döntéséért, így az önálló politikai döntésekért sem viseli a politikai felelősséget.

3. A köztársasági elnök kitüntetés-megtagadási hatáskörét – hasonlóan a kinevezés-megtagadási hatásköréhez – az Alkotmány *nem* tartalmazza. Így annak megállapítására alkotmány-értelmezés útján, csak megfelelő súlyú

alkotmányos indokok alapján, a köztársasági elnök jogállására figyelemmel van lehetőség.

A határozat a jogalkotó által a kitüntetési jogszabályokban meghatározott érdemességi feltételekből, mint „alkotmányos értékekből” és az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés j) pontjából vezeti le, hogy a köztársasági elnök jogosult a kitüntetés megtagadására.

A kitüntetés adományozását megtagadó döntés a határozatból következően az ügy érdemére vonatkozó végleges döntés, amit a köztársasági elnök ellenjegyzés nélkül gyakorol. Mivel az önálló politikai döntések is az ügy érdemére vonatkozó, végleges, ellenjegyzés hiányában gyakorolt döntések, ebben a tekintetben a kitüntetés-megtagadás az önálló politikai döntésekkel azonos természetű.

Az önálló politikai döntési jogkörök gyakorlása azonban az Alkotmánybíróság korábbi értelmezései alapján rendkívül szűk körben lehetséges, akkor, ha az államszervezet súlyos zavara állt be, vagy annak veszélye áll fenn. Az önálló politikai döntések gyakorlását éppen azért kötötte ezekhez a szigorú – az Alkotmány 29. § (1) bekezdéséből levezethető – feltételekhez az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben, mert a köztársasági elnök ilyen esetben ellenjegyzés nélkül, az ügy érdemére vonatkozó döntést hoz, amelyért *senki* nem vállalja a politikai felelősséget. A kitüntetés-megtagadásának feltétele a határozat szerint nem az államszervezet demokratikus működésének súlyos zavara, hanem a kitüntetési jogszabályokban meghatározott „értékek” sérelme.

A többségi álláspont szerinti kitüntetés-megtagadás gyakorlásának feltétele az Alkotmány 29. § (1) bekezdésére vissza nem vezethető, és így az Alkotmány konkrét rendelkezésével összefüggésbe nem hozható szempont, nevezetesen az „alkotmányos értékrend védelme”. Ezzel meglátásom szerint egy érdemi alkotmányos korlátok nélküli politikai döntési jog jön létre.

Álláspontom szerint a köztársasági elnök bármely hatáskörének ilyen felfogása ellentétes az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt köztársasági elnöki jogállással, amelynek lényege, hogy bár a köztársasági elnök nincs minden tekintetben az előterjesztéshez kötve, azt csak meghatározott szűk körben vizsgálhatja felül. Ennek az az oka, hogy akkor, amikor a köztársasági elnök a döntéshozatalt megtagadja, e döntéséért egy szerv sem viseli a politikai felelősséget.

Fontosnak tartom külön hangsúlyozni, hogy alkotmányos rendszerben a politikai felelősségvállalás hiánya mindig kivételes, és kizárólag akkor fordulhat elő, ha azt a körülmények rendkívüli jellege indokoltá teszi. Éppen ezért a köztársasági elnök az ügy érdemére vonatkozó, végleges és ellenjegyzéshez nem kötött hatáskörével, amelyekért senki nem viseli a politikai felelősséget, csak rendkívüli körülményekre tekintettel: kizárólag az államszervezet demokratikus működésének súlyos zavara esetén élhet. Minden más esetben alkotmányosan nem indokolható – és az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt jogállásával, és tágabb értelemben a jogállamisággal, a ha-

talommegosztással és a parlamentáris kormányformával ellentétes –, hogy a köztársasági elnök ilyen érdemi politikai döntési jogot kapjon.

4. Álláspontom szerint kizárólag a köztársasági elnök kitüntetési hatáskörét szabályozó 30/A. § (1) bekezdés j) pontja alapján nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a köztársasági elnöknek az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében foglalt jogállástól függetlenül volna feladata „az alkotmányos értékrend védelme”.

Az alkotmányos értékrend létét én magam sem vitatom, és védelmét a legfontosabb feladatok egyikének tartom. Úgy vélem azonban, hogy helytálló az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata, miszerint az alkotmányosságot és jogszerűséget a köztársasági elnök általánosságban biztosítja, az államszervezet demokratikus működésének fenntartása során. Az Alkotmány elvont értékrendjének védelme nem specifikusan a köztársasági elnök feladata: a jogállamiság és az alkotmányosság védelme valamennyi alkotmányos intézmény kötelezettsége. Ezt a kötelezettséget a köztársasági elnök esetében az Alkotmány 29. § (1) bekezdése nevesíti.

Az alkotmányosság köztársasági elnök általi védelme tehát a köztársasági elnök jogállásának része, nem pedig az államfő jogállásától függetlenül létező, az egyes köztársasági elnöki hatáskörökből levezethető feladat.

A határozat a köztársasági elnök által védendő alkotmányos értékrendet a „jogalkotó által jogszabályokban meghatározott értékekből” vezeti le, s megállapítja, hogy a kitüntetési jogszabályokban található érdemességi feltételek olyan értékek, amelyek „a Magyar Köztársaság alkotmányos értékrendjének részét képezik”. Ezzel a jogalkotó által bármely kitüntetési jogszabályban meghatározott érdemességi feltételt az Alkotmány szintjére emel. Ugyanakkor a köztársasági elnök kitüntetés-megtagadási hatáskörét és gyakorlásának feltételeit nem az Alkotmány, hanem a kitüntetési törvényekben foglalt érdemességi feltételekre alapozva állapítja meg, s a köztársasági elnök feladatkörébe utalja annak védelmét.

Az Alkotmány értelmezni kért 30/A. § (1) bekezdés j) pontja szerint a köztársasági elnök *a törvényben meghatározott* címeket, érdemrendeket, kitüntetéseket adományozza. Álláspontom szerint a köztársasági elnök örködési feladata csak a kitüntetési jogszabályok megsértésével történt előterjesztésekkel szemben nyújt eszközt számára, így csak a jogszabálysértő előterjesztések teljesítését tagadhatja meg. Ez az érdemességi feltételek tekintetében a jogalkotó által meghatározott feltételekkel nyilvánvalóan ellentétes előterjesztések megtagadására ad jogot és kötelezettséget a köztársasági elnöknek.

5. Az indokolás alapján a kitüntetés-megtagadó döntés következményei sem egyértelműek. Ha ugyanis egy személy kitüntetését a köztársasági elnök arra tekintettel tagadja meg, hogy az adott személy kitüntetése az alkotmányos értékrendet sérti, kérdés, hogy az adott személy elő-

terjeszhető-e újra, és ha igen, mikor és milyen feltételekkel terjeszhető elő újból kitüntetésre. Feltételezhető ugyanis, hogy ha egy adott személy kitüntetése az „alkotmányos értékrendet” sértené, ez olyan kizáró ok, ami nem orvosolható.

Az általam kifejtettek szerint a köztársasági elnök csak a kitüntetési jogszabályok megsértésére tekintettel tagadhatná meg az előterjesztés teljesítését. Ebből az következik, hogy az előterjesztés hibája orvosolható. Így a köztársasági elnök általi kitüntetés-megtagadást követően akár ugyanarra a személyre vonatkozóan is lehet kitüntetési előterjesztést tenni, feltéve, hogy a jelölttel szemben a kitüntetés jogszabályi feltételei teljesülnek.

6. Fontosnak tartom hangsúlyozni végül, hogy miután a kitüntetés adományozás több szerv együttes döntése alapján születik, a döntéshozatalban részt vevő intézmények mindegyikének úgy kell eljárnia a döntéshozatal során, hogy a döntéshozatal megtagadására (akár a köztársasági elnök, akár az ellenjegyző részéről) lehetőség szerint ne kerüljön sor. A köztársasági elnök, mint államfő jogállásához, funkciójához olyan, az Alkotmányban kifejezetten fel nem sorolt alkotmányos eszközök is kapcsolódnak, amelyek elsődlegesen azt szolgálják, hogy pártatlan örködési feladatát hatékonyabban ellássa, még mielőtt a döntéshozatal megtagadására vonatkozó jogával, mint végső eszközzel élne. Az államszervezeti intézmények közötti együttműködési kötelezettség elsősorban azt hivatott biztosítani, hogy az olyan típusú döntések meghozatalát, mint a kitüntetés megtagadása, megelőzze.

7. Az államfő kegyelmi jogkörével kapcsolatban ismét utalok arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] köztársasági elnök jogkörét érintő alkotmányértelmezésnek a köztársasági elnök jogállásából kell kiindulnia”. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 207, 211.] A köztársasági elnök kegyelmi hatáskörének tartalma ezért megítélésem szerint nem a hatályos jogszabályok vagy az eddig kialakult jogalkalmazói gyakorlat, hanem az Alkotmány 29. § (1) bekezdése alapján állapítható meg. Így annak értelmezésbe történő bevonása az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *k*) pontja esetében sem mellőzhető.

A különvéleményhez csatlakozom, az alábbi megjegyzésekkel:*

1. Az Alkotmány 30. § (1) bekezdés *j*) pontja meghatározza a köztársasági elnök döntési szabadságát. Az alkotmányi felhatalmazáson alapuló törvényi szabályozásból következően a köztársasági elnök kitüntetés-adományozá-

si hatásköre e törvényi szabályozás kereteiben – az alaki és tartalmi jogi feltételek vizsgálatában – érvényesül.

2. Az általános mozgástér – a törvényben foglalt érdemességi feltételek ellenőrzése – azonban nem jelent kizárólagosságot. Az Alkotmány 29. § (1) bekezdésének második fordulatában megfogalmazott általános feladat-meghatározásból, a köztársasági elnök „örködési feladatából” nem hiányozhat az Alkotmány értékrendjének őrzési feladata sem.

Tekintettel arra, hogy a 29. § (1) bekezdését az egyes köztársasági elnöki hatáskörök „értelmezésénél kell alapul venni” [48/1991. (IX. 26.) AB határozat, ABH 1991, 217, 228.] – s így nyilvánvalóan a kitüntetés adományozási hatáskör értelmezésénél is – valamint arra is figyelemmel, hogy az Alkotmány 29. § (1) bekezdésében megfogalmazott „örködési” feladat nem korlátozódik krízishelyzetek feloldására, hanem „... része az államügyek szokásos menetének, s benne a köztársasági elnök saját joggyakorlatának is” [8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 51, 54.], ezért nem zárható ki, hogy normatív szinten az Alkotmánnyal koherens érdemességi kritériumok konkrét esetben – a kitüntetésre javasolt személy(ek) viszonyában – nincsenek nyilvánvalóan összhangban az Alkotmány alapelveivel, értékrendjével. A köztársasági elnök ilyen kivételes helyzetben is megtagadhatja az előterjesztés teljesítését.

3. A köztársasági elnök alkotmányi értékrend-őrző tevékenységét a fentiek szerint nem elvitatva kell megjegyezni, hogy mindez nem írja át az alkotmányos szervek egymáshoz viszonyított közjogi pozícióját. Az Alkotmány értékrendjének őrzése elsősorban az Alkotmány hiteles értelmezése útján, az alkotmánybírósági hatáskörök gyakorlásában bontakozik ki a maga teljességében.

Utasítás

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
és az önkormányzati és területfejlesztési miniszter
9/2007. (IK 8.) IRM–ÖTM
együttes utasítása a terrorizmus elleni fellépés
egységes végrehajtására***

* A különvéleményhez dr. Bragyo András alkotmánybíró csatlakozott.

* Az utasítást az érintettek közvetlenül kapják meg.

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben
2007. július 1. napjától 2007. július 31. napjáig
közzétett jogszabályok jegyzéke

	Szám		
176/2007. (VII. 1.) Korm. r. a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről.	85	53/2007. (VII. 2.) FVM r. az egyes állatbetegségek megelőzésével, illetve leküzdésével kapcsolatos támogatások igénylésének és kifizetésének rendjéről	86
177/2007. (VII. 1.) Korm. r. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről	85	54/2007. (VII. 2.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egyéges területalapú támogatás (SAPS) 2007. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 28/2007. (IV. 20.) FVM rendelet, illetve az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egyes területalapú támogatásokhoz (SAPS) kapcsolódó 2007. évi kiegészítő nemzeti támogatások (top up) igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 29/2007. (IV. 20.) FVM rendelet egyes jogcímeihez kapcsolódó támogatási összegekről	86
178/2007. (VII. 1.) Korm. r. a kormányzati igazgatás összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről	85	55/2007. (VII. 2.) FVM r. az anyajuhtartás „de minimis” támogatásáról.....	86
1044/2007. (VII. 1.) Korm. h. a Kormánykabinettről	85	56/2007. (VII. 2.) FVM r. az anyakecsketartás „de minimis” támogatásáról.....	86
1045/2007. (VII. 1.) Korm. h. a Kormánykabinetjeiről szóló 1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozat módosításáról	85	64/2007. (VII. 2.) GKM r. a közúti jelzőtáblák méreteiről és műszaki követelményeiről szóló 4/2001. (I. 31.) KöViM rendelet módosításáról	86
1046/2007. (VII. 1.) Korm. h. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter, továbbá az irányításban közreműködő államtitkár kijelöléséről	85	65/2007. (VII. 2.) GKM r. az útburkolati jelek tervezési és létesítési előírásairól szóló 11/2001. (III. 13.) KöViM rendelet módosításáról.....	86
1047/2007. (VII. 1.) Korm. h. kormánybiztos felmentéséről.....	85	1048/2007. (VII. 2.) Korm. h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv 2007. júliusban induló pályázatairól és projektjeiről.....	86
2007: LXXXIV. tv. a rehabilitációs járadékról..	86	50/2007. (VII. 2.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	86
2007: LXXXV. tv. a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény módosításáról.	86	2007: LXXXVII. tv. a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról.....	87
2007: LXXXVI. tv. a villamos energiáról	86	180/2007. (VII. 3.) Korm. r. az országghatárt átlépő hulladékshállításról	87
179/2007. (VII. 2.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának megszüntetéséről és a Magyar Alkotóművészeti Alapítvány létesítéséről szóló 117/1992. (VII. 29.) Korm. rendelet módosításáról	86	8/2007. (VII. 3.) MNB r. a „Kodály Zoltán születésének 125. évfordulója” emlékérmé kibocsátásáról.....	87
18/2007. (VII. 2.) MeHVM r. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatoknál más kereső foglalkozást nem folytatható vezetők körének meghatározásáról, a más kereső foglalkozás bejelentésével, engedélyezésével, az összeférhetlenség megszüntetésével és tilalma megszegése következményeivel kapcsolatos eljárás rendjéről szóló 2/1997. (II. 26.) TNM rendelet módosításáról	86	35/2007. (VII. 3.) EüM–FVM e. r. a növényekben, a növényi termékekben és a felületükön megengedhető növényvédőszer-maradék mértékéről szóló 5/2002. (II. 22.) EüM–FVM együttes rendelet módosításáról	87

36/2007. (VII. 3.) EüM r. az orvostechikai eszközökről szóló 16/2006. (III. 27.) EüM rendelet módosításáról	87	138/2007. (VII. 4.) KE h. altábornagyi előléptetésről.....	88
24/2007. (VII. 3.) KvVM r. a Vízügyi Biztonsági Szabályzat kiadásáról	87	139/2007. (VII. 4.) KE h. kitüntetés adományozásáról	88
47/2007. (VII. 3.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	87	140/2007. (VII. 4.) KE h. kitüntetés adományozásáról	88
48/2007. (VII. 3.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	87	2007: XCI. tv. a Bernben, 1980. május 9-én kelt, Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról szóló, Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függelék Melléklete módosításainak és kiegészítéseinek kihirdetéséről	89
49/2007. (VII. 3.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	87	66/2007. (VII. 5.) GKM r. a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Fuvarozásáról szóló Szabályzat (RID) belföldi alkalmazásáról	89
135/2007. (VII. 3.) KE h. a Magyar Nemzeti Bank alelnökének kinevezéséről	87	1053/2007. (VII. 5.) Korm. h. a Magyar Zoltán Felsőoktatási Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról	89
1049/2007. (VII. 3.) Korm. h. a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról	87	2007: XCII. tv. a Fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény és az ahhoz kapcsolódó Fakultatív Jegyzőkönyv kihirdetéséről.....	90
1050/2007. (VII. 3.) Korm. h. az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény koncepciójáról.....	87	2007: XCIII. tv. a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény módosításáról.....	90
1051/2007. (VII. 3.) Korm. h. az Európai Unió Megújított Fenntartható Fejlődési Stratégiájának (EU FFS) végrehajtásáról készített jelentésről.....	87	2007: XCIV. tv. az elektronikus kereskedelemmel kapcsolatos egyes törvények módosításáról.....	90
1052/2007. (VII. 3.) Korm. h. egyes kormányhatározatok hatályon kívül helyezéséről.....	87	181/2007. (VII. 6.) Korm. r. a harmadik országbeli állampolgár kutatókat fogadó kutatószervezetek akkreditációjáról, valamint a fogadási megállapodásról	90
51/2007. (VII. 3.) ME h. a Katonai Felderítő Hivatal főigazgatójának kinevezéséről	87	57/2007. (VII. 6.) FVM r. a Magyar Élelmiszerkönyv közösségi előírások átvételét megvalósító kötelező előírásairól szóló 56/2004. (IV. 24.) FVM rendelet módosításáról.....	90
1/2007. (MK 87.) MNB közl. a Magyar Nemzeti Bank szolgálati titokkörü jegyzékéről	87	2007: XCV. tv. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Dán Királyság Kormánya között létrejött, a Magyar Köztársaság kisinyovi nagykövetségén folytatott együttműködésről a vízumkérelmek kezelése és a konzuli munka más területein tárgyú Megállapodás kihirdetéséről.....	91
2007: LXXXVIII. tv. a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról	88	2007: XCVI. tv. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Lett Köztársaság Kormánya között létrejött, a Magyar Köztársaság kisinyovi nagykövetségén folytatott együttműködésről	
2007: LXXXIX. tv. az államhatárról	88		
2007: XC. tv. a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról	88		
36/2007. (VII. 4.) IRM r. a pénzbírságot kiszabó jogerős szabálysértési határozat végrehajtásának átvételére, illetve átadására jogosult központi hatóság kijelöléséről és a formanyomtatvány tanúsítványról.....	88		
136/2007. (VII. 4.) KE h. a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának tagja kinevezéséről.....	88		
137/2007. (VII. 4.) KE h. nyugállományú rendőr altábornagyi előléptetéséről	88		

a vízumkiadás és a konzuli munka más területein tárgyú Megállapodás kihirdetéséről	91	67/2007. (VII. 10.) GKM–EüM–FVM–SZMM e. r. a vendéglátó termékek előállításának feltételeiről	92
2007: XCVII. tv. a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXXVI. törvény módosításáról	91	16/2007. (VII. 10.) PM–HM e. r. egyes katonai vonatkozású PM–HM együttes rendeletek módosításáról	92
2007: XCVIII. tv. a tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény módosításáról.....	91	50/2007. (VII. 10.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	92
2007: XCIX. tv. az európai területi együttműködési csoportosulásról	91	22/2007. (VII. 10.) KüM h. a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés III. cikk (1) és (4) bekezdésének végrehajtásáról szóló biztosítéki megállapodás és jegyzőkönyv, valamint a megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2006. évi LXXXII. törvény 2–4. §-ai és 8. §-a hatálybalépéséről	92
2007: C. tv. a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról.....	91	2007: CIII. tv. a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvény módosításáról	93
58/2007. (VII. 9.) FVM r. egyes állategészségügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek Bulgária és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásából eredő kiegészítéséről	91	2007: CIV. tv. a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény módosításáról	93
28/2007. (VII. 9.) HM r. a hivatásos és szerződéses katonai szolgálat létesítéséről, módosításáról, megszüntetéséről, tartalmáról, valamint az integrált személyügyi igazgatás és egységes nyilvántartás rendjéről szóló 10/2002. (III. 5.) HM rendelet módosításáról	91	2007: CV. tv. a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről	93
29/2007. (VII. 9.) HM r. a hivatásos, szerződéses és hadköteles katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes illetményen kívüli pénzügyi szociális juttatásairól szóló 14/2002. (III. 29.) HM rendelet módosításáról	91	60/2007. (VII. 11.) FVM r. az egységes területalapú támogatási rendszer alapján támogatásra jogosult mezőgazdasági termelőknek nyújtott elkülönített cukortámogatásról szóló 48/2006. (VI. 22.) FVM rendelet módosításáról	93
17/2007. (VII. 9.) ÖTM r. az egyes önkormányzati támogatásokat szabályozó miniszteri rendeletek módosításáról	91	1/2007. (VII. 11.) TNM r. a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok létesítményeibe történő belépés rendjéről szóló 1/1996. (VI. 19.) TNM rendelet módosításáról	93
1054/2007. (VII. 9.) Korm. h. a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Stratégia elfogadásáról	91	183/2007. (VII. 13.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya közötti, Budapesten, 2005. június 21-én aláírt Kulturális, Oktatási, Tudományos, Sport- és Ifjúsági Egyezmény kihirdetéséről.....	94
1055/2007. (VII. 9.) Korm. h. a szolgálati nyugdíjszabályok átalakítása során figyelembe veendő szempontokról	91	184/2007. (VII. 13.) Korm. r. a gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök reklámozásával és ismertetésével kapcsolatosan eljáró hatóságok által kiszabott bírság pénzügyi teljesítésének feltételeiről	94
2007: CI. tv. a döntéselőkészítéshez szükséges adatok hozzáférhetőségének biztosításáról	92	61/2007. (VII. 13.) FVM r. a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának	
2007: CII. tv. a szak- és felnőttképzést érintő reformprogram végrehajtásához szükséges törvények módosításáról.....	92		
182/2007. (VII. 10.) Korm. r. a központi elektronikus szolgáltató rendszerről	92		
59/2007. (VII. 10.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a termelői csoportok létrehozásához és működéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	92		

szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet módosításáról	94	lások szabad áramlására vonatkozó átmeneti szabályokról szóló 354/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	95
62/2007. (VII. 13.) FVM r. a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló, az Európai Unió környezetvédelmi, állatjóléti és -higiéniai előírásainak való megfeleléshez nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló 139/2004. (IX. 24.) FVM rendelet módosításáról	94	68/2007. (VII. 18.) GKM r. az autópályák, autótutak és főutak használatának díjáról szóló 36/2007. (III. 26.) GKM rendelet, valamint a díjfizetés ellenében használható autópályákról, autótutakról és főutakról szóló 37/2007. (III. 26.) GKM rendelet módosításáról	95
63/2007. (VII. 13.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet módosításáról	94	30/2007. (VII. 18.) HM r. a védelmi célokat szolgáló földmérési és térképészeti szakigazgatási feladatokról, valamint a honvédelmi célú térképellátásról szóló 35/2000. (XII. 20.) HM rendelet módosításáról	95
141/2007. (VII. 13.) KE h. kitüntetés adományozásáról	94	37/2007. (VII. 18.) IRM-PM e. r. a fogvatartottak foglalkoztatására jóváhagyott költségvetési előirányzat felhasználási rendjéről szóló 2/1996. (III. 13.) IM-PM együtt rendelet módosításáról	95
142/2007. (VII. 13.) KE h. egyetemi tanári kinevezésről és rektori megbízásról	94	144/2007. (VII. 18.) KE h. rendőr altábornagyi előléptetéséről	95
143/2007. (VII. 13.) KE h. vezérőrnagy szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	94	145/2007. (VII. 18.) KE h. büntetés-végrehajtási dandártábornoki kinevezéséről	95
185/2007. (VII. 18.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Sri Lanka-i Demokratikus Szocialista Köztársaság Kormánya közötti pénzügyi együttműködési keretprogram kialakításáról szóló megállapodás kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról és kihirdetéséről	95	146/2007. (VII. 18.) KE h. bíró felmentéséről	95
186/2007. (VII. 18.) Korm. r. váratlan légitámadás esetén a légiriasztás rendszeréről	95	147/2007. (VII. 18.) KE h. kitüntetés adományozásáról	95
187/2007. (VII. 18.) Korm. r. az Európai Unió Szolidaritási Alapjából a helyi önkormányzatok részére nyújtható támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének szabályairól	95	1056/2007. (VII. 18.) Korm. h. az európai területi együttműködés célkitűzés operatív programjainak, valamint az előcsatlakozási támogatási eszközökből támogatott operatív programok elfogadásáról	95
188/2007. (VII. 18.) Korm. r. a Magyar Köztársaság által az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően alkalmazandó munkaerőpiaci viszonyosság és védintézkedés szabályairól szóló 93/2004. (VI. 27.) Korm. rendelet módosításáról	95	1057/2007. (VII. 18.) Korm. h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv 2007. júliusban induló két konstrukciójáról	95
189/2007. (VII. 18.) Korm. r. a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozását követően a Magyar Köztársaság által alkalmazandó, a munkavá-		52/2007. (VII. 18.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	95
		53/2007. (VII. 18.) ME h. a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete főigazgatójának kinevezéséről	95
		54/2007. (VII. 18.) ME h. a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete főigazgató-helyettesének kinevezéséről	95
		38/2007. (VII. 20.) IRM r. a belföldi Állami Fűtárszolgálat tevékenységének szabályozásáról szóló 44/1998. (X. 14.) BM rendelet módosításáról	96

148/2007. (VII. 20.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	96	168/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
149/2007. (VII. 20.) KE h. vezérőrnagyi előléptetéséről	96	169/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
23/2007. (VII. 20.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Lett Köztársaság Kormánya között létrejött, a Magyar Köztársaság kisinyovi nagykövetségén folytatott együttműködésről a vízumkiadás és a konzuli munka más területein tárgyú, Brémában, 2007. március 31-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi XCVI. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről	96	170/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
24/2007. (VII. 20.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló, Budapesten, 2005. május 12-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 255/2005. (XII. 6.) Korm. rendelet 2–3. §-a hatálybalépéséről	96	171/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
25/2007. (VII. 20.) KüM h. a Magyar Köztársaság és Ukrajna között a magyar-ukrán államhatár rendjéről, a határkérdésekben való együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló, Kijevben, 1995. május 19-én aláírt Szerződés 2. cikk 3. pontja alapján elkészített, és Budapesten, 2003. június 20-án aláírt, a Magyar Köztársaság és Ukrajna közötti államhatár új redemarkációs okmányai kihirdetéséről szóló 2007. évi VIII. törvény 2. §-a és melléklete hatálybalépéséről	96	172/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
26/2007. (VII. 20.) KüM h. az Európa Tanács keretében Strasbourgban, 1989. november 16-án létrejött, a tiltott teljesítményfokozó szerek és módszerek használata elleni Egyezmény Varsóban, 2002. szeptember 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyvének kihirdetéséről szóló 2007. évi XXXIV. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről	96	173/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
163/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96	174/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96
164/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96	190/2007. (VII. 23.) Korm. r. az állambiztonsági iratok átadása teljesítésének értékeléséről	97
165/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96	37/2007. (VII. 23.) EüM–SZMM e. r. egyes nem üzleti célú közösségi, szabadidős szálláshelyek üzemeltetésének egészségügyi feltételeiről	97
166/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96	64/2007. (VII. 23.) FVM–EüM e. r. az állati eredetű élelmiszerek forgalomba hozatalának és az értékesítés helyén történő élelmiszer-előállításnak élelmiszer-higiéniai feltételeiről	97
167/2007. (VII. 18.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	96	65/2007. (VII. 23.) FVM r. a növényegészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról	97
		69/2007. (VII. 23.) GKM r. az öngyűjtők forgalomba hozatalának egyes követelményeiről szóló 28/2007. (III. 7.) GKM rendelet módosításáról	97
		29/2007. (VII. 23.) OKM r. a különleges védelem alatt álló kulturális javak nemzetközi jegyzékéről	97
		1058/2007. (VII. 23.) Korm. h az Új Magyarország Fejlesztési Terv Gazdaságfejlesztési Operatív Program, valamint a Végrehajtás Operatív Program 2007/2008. évekre vonatkozó Akcióterveinek elfogadásáról	97
		Tárgymutató a 2007. június hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról és közleményekről	97
		191/2007. (VII. 25.) Korm. r. a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló	

217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet és az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény végrehajtásáról szóló 361/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról	98	178/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
192/2007. (VII. 25.) Korm. r. az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény végrehajtásával kapcsolatos egyes finanszírozási, szerződéskötési és eljárási kérdésekről szóló 41/2007. (III. 13.) Korm. rendelet és az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról	98	179/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
193/2007. (VII. 25.) Korm. r. a helyi önkormányzatok által 2002/2005. évekre jogtalanul igénybe vett közműfejlesztési támogatás visszafizetésének ütemezéséről szóló 34/2007. (III. 7.) Korm. rendelet módosításáról	98	180/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
194/2007. (VII. 25.) Korm. r. az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló 166/2006/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendelethez (E-PRTR) kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról	98	181/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
38/2007. (VII. 25.) EüM r. a törzkönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról szóló 32/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet módosításáról	98	182/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
39/2007. (VII. 25.) EüM r. a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet módosításáról	98	183/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
17/2007. (VII. 25.) PM r. a Vám- és Pénzügyőrség szociális és kegyeleti gondoskodással kapcsolatos feladatairól szóló 23/2001. (VI. 15.) PM rendelet módosításáról	98	184/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
176/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	185/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
177/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	186/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		187/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		188/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		189/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		190/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		191/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		192/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		193/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		194/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		195/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		196/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		197/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98
		198/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98

199/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításáról	99
200/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	195/2007. (VII. 27.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	100
201/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	69/2007. (VII. 27.) FVM r. az egyes állatok szaporításának, a szaporítóanyag felhasználásának, valamint behozatalának és kivitelének állategészségügyi feltételeiről szóló 61/2002. (VIII. 1.) FVM rendelet módosításáról	100
202/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	70/2007. (VII. 27.) FVM r. a bor forgalombahozatali járulék megfizetésének, kezelésének és felhasználásának szabályairól	100
203/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	71/2007. (VII. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az élő, lágy szárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	100
204/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	72/2007. (VII. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a rövid vágásfordulójú fás szárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről	100
205/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	73/2007. (VII. 27.) FVM r. a közös agrárpolitika keretébe tartozó egyes támogatási rendszerek működését segítő mezőgazdasági szaktanácsadási rendszerről	100
206/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	74/2007. (VII. 27.) FVM r. a zöldség-gyümölcs termelői értékesítő szervezetek támogatásáról szóló 13/2007. (III. 1.) FVM rendelet módosításáról	100
207/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	75/2007. (VII. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból ültetvények korszerűsítéséhez, telepítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	100
208/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	76/2007. (VII. 27.) FVM r. az egyes kereskedelmi vállalkozások által 2007. évben igénybe vehető csekély összegű támogatásról	100
209/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	150/2007. (VII. 27.) KE h. szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	100
210/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	151/2007. (VII. 27.) KE h. szolgálati viszony megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	100
211/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98	152/2007. (VII. 27.) KE h. bíró felmentéséről	100
212/2007. (VII. 23.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	98		
66/2007. (VII. 26.) FVM r. a 2007. évben tavaszi fagykárt szenvedett mezőgazdasági termelők hitelhez jutási lehetőségéről	99		
67/2007. (VII. 26.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	99		
68/2007. (VII. 26.) FVM–EüM–SZMM e. r. az élelmiszer-előállítás és forgalomba hozatal egyes élelmiszer-higiéniái feltételeiről és az élelmiszerek hatósági ellenőrzéséről	99		
1059/2007. (VII. 26.) Korm. h. a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat módosításáról	99		
2/2007. (MK 99.) ME ut. a Miniszterelnöki Hivatal 1/2006. (MK 94.) ME utasítással kiadott			

196/2007. (VII. 30.) Korm. r. a hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről.....	101	vonatkozó részletes szabályokról szóló 27/2005. (XII. 6.) KvVM rendelet, valamint a felszín alatti víz és a földtani közeg környezetvédelmi nyilvántartási rendszer (FAVI) adatszolgáltatásáról szóló 18/2007. (V. 10.) KvVM rendelet módosításáról.....	101
197/2007. (VII. 30.) Korm. r. az ingatlanértékelést végző természetes személy és szervezet felelősségbiztosítási szerződésének minimális tartalmi követelményeire vonatkozó részletes szabályokról.....	101	18/2007. (VII. 30.) PM r. a pénzügyminiszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai vizsgájának szervezésére feljogosított intézményekről.....	101
198/2007. (VII. 30.) Korm. r. a tagállamok és harmadik országok közötti légiközlekedési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és végrehajtásáról szóló 2004. április 29-i 847/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkében foglalt eljárási szabályok megállapításáról.....	101	153/2007. (VII. 30.) KE h. vezérezredes szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről.....	101
199/2007. (VII. 30.) Korm. r. a településrendezési és az építészeti-műszaki tervtanácsokról szóló 252/2006. (XII. 7.) Korm. rendelet módosításáról.....	101	1060/2007. (VII. 30.) Korm. h. a Magyar CERN (Európai Nukleáris Kutatási Szervezet) Bizottság elnökének felmentéséről és az új elnök kinevezéséről.....	101
200/2007. (VII. 30.) Korm. r. a működési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről.....	101	1061/2007. (VII. 30.) Korm. h. a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház számára a 2007. évben rendezésre javasolt ingatlanokról.....	101
201/2007. (VII. 30.) Korm. r. a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	101	5/2007. (MK 101.) MSZH közl. a „Magyar Formatervezési Díj” pályázat kiállításán bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről, illetve kiállítási elsőbbségéről.	101
19/2007. (VII. 30.) MeHVM r. az Új Magyarország Fejlesztési Tervben szereplő Regionális Fejlesztési Operatív Programokra meghatározott előirányzatok felhasználásának állami támogatási szempontú szabályairól.....	101	202/2007. (VII. 31.) Korm. r. a Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról szóló 243/2003. (XII. 17.) Korm. rendelet módosításáról.....	102
77/2007. (VII. 30.) FVM r. az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programra meghatározott előirányzatok felhasználásának állami támogatási szempontú szabályairól.....	101	203/2007. (VII. 31.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) között a FAO Európai és Közép-Ázsiai Regionális Hivatala, a FAO Közép- és Kelet-Európai Alregionális Hivatala, valamint a Közös Szolgáltató Központ felállításáról szóló megállapodás kihirdetéséről.....	102
78/2007. (VII. 30.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági energiafelhasználás megújuló energiaforrásokból történő előállításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	101	30/2007. (VII. 31.) OKM r. a fontos és bizalmas munkakörök megállapításáról és a biztonsági ellenőrzés szintjéről szóló 13/2006. (XII. 7.) OKM rendelet módosításáról.....	102
79/2007. (VII. 30.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet 59. cikke szerinti készségek elsajátítására, ösztönzésére és végrehajtására igénybe vehető támogatás részletes feltételeiről.....	101	8001/2007. (MK 102.) KüM-IRM e. táj. a Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösségnek a közbeszerzések terén fennálló nemzetközi kötelezettségeiről.....	102
25/2007. (VII. 30.) KvVM r. a használt és szennyvizek kibocsátásának ellenőrzésére			

Közlemény

**A külügyminiszter, valamint
az igazságügyi és rendészeti miniszter
8001/2007. (MK 102.) KüM-IRM
együttes tájékoztatója**

**a Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösségnek
a közbeszerzések terén fennálló nemzetközi
kötelezettségeiről**

1. A Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösségnek a közbeszerzések terén fennálló – a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 1. §-ának (3) bekezdése szerinti – nemzetközi kötelezettségeit az Európai Unió kívüli országok vonatkozásában a következő nemzetközi megállapodások szabályozzák:

a) EGT

Megállapodás az Európai Gazdasági Térségről [Hivatalos Lap L 1., 1994. 01. 03., 3. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.]

a Közösségek részéről kihirdette: a Tanács és a Bizottság 1993. december 13-i, 94/1/EK, ESZAK határozata az Európai Közösségek, azok tagállamai, valamint az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság, az Izlandi Köztársaság, a Liechtensteini Hercegség, a Norvég Királyság, a Svéd Királyság és a Svájci Államszövetség között az Európai Gazdasági Térségről létrejött megállapodás megkötéséről (Hivatalos Lap L 1., 1994. 01. 03., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 19. kötet, 146. o.)

Magyarországon kihirdette: a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló Megállapodás, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2006. évi CXXVI. törvény

Megállapodás a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről [Hivatalos Lap L 130., 2004. 04. 29., 11. o.]

Magyarországon kihirdette: a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló Megállapodás, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2006. évi CXXVI. törvény

Megállapodások levélváltások formájában a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás, valamint a négy kapcsolódó megállapodás ideiglenes alkalmazásáról [Hivatalos Lap L 130., 2004. 04. 29., 3. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 51. kötet, 180. o.]

a Közösségek részéről kihirdette: a Tanács 2004. március 30-i határozata a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Gazdasági Térségben való részvételéről szóló megállapodás, valamint a négy kapcsolódó megállapodás ideiglenes alkalmazásáról (Hivatalos Lap L 130., 2004. 04. 29., 1. o.)

(E megállapodás Liechtenstein, Izland és Norvégia tekintetében alkalmazandó.)

b) WTO

A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény 4. melléklete: Megállapodás a kormányzati beszerzésről (WTO/GPA). [Hivatalos Lap L 336., 1994. 12. 23., 273. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 21. kötet, 372. o.]

a Közösség részéről kihirdette: a Tanács 1994. december 22-i, 94/800/EK határozata (Hivatalos Lap L 336., 1994. 12. 23., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.)

[E megállapodás az Egyesült Államok, Kanada, Hongkong (Kína), Izland, Izrael, Japán, Korea, Liechtenstein, Norvégia, Szingapúr, Svájc, Aruba tekintetében alkalmazandó.]

c) Mexikó

Az EK-Mexikó Közös Tanács 2000. március 23-i, 2/2000 határozata [Hivatalos Lap L 157., 2000. 06. 30., 10. o.]

d) Chile

Megállapodás egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, valamint másrészről a Chilei Köztársaság közötti társulás létrehozásáról [Hivatalos Lap L 352., 2002. 12. 30., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 53. kötet, 3. o.]

a Közösség részéről kihirdette: a Tanács 2005. február 28-i 2005/269/EK határozata egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás megkötéséről (Hivatalos Lap L 084., 2005. 04. 02., 19. o.)

e) Izrael

Megállapodás az Európai Közösség és Izrael állam között a távközlési szolgáltatók beszerzéseiről [Hivatalos Lap L 202., 1997. 07. 30. 74. o., Hivatalos Lap magyar

nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 26. kötet, 269. o.] Megállapodás az Európai Közösség és az Izrael Állam között a közbeszerzésről [Hivatalos Lap L 202., 1997. 07. 30., 85. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 26. kötet, 280. o.]

a Közösség részéről kihirdette: a Tanács 1997. február 24-i határozata az Európai Közösség és az Izrael Állam között létrejött két, a távközlési üzemeltetők beszerzéseiről, illetve a közbeszerzésekről szóló megállapodás megkötéséről (97/47/EK) (Hivatalos Lap L 202., 1997. 07. 30., 72. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 26. kötet, 267. o.)

f) Svájc

Megállapodás az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között a közbeszerzések egyes vonatkozásairól [Hivatalos Lap L 114., 2002. 04. 30., 430. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 41. kötet, 471. o.]

a Közösség részéről kihirdette: a Tanács és – a tudományos és műszaki együttműködésről szóló megállapodás tekintetében – a Bizottság 2002. április 4-i határozata a Svájci Államszövetséggel létrejött hét megállapodás megkötéséről (2002/309/EK, Euratom) (Hivatalos Lap L 114, 2002. 04. 30., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 41. kötet, 89. o.)

g) Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

Stabilizációs és Társulási Megállapodás egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között [Hivatalos Lap L 84., 2004. 03. 20., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 54. kötet, 3. o.]

a Közösség részéről kihirdette: a Tanács és a Bizottság 2004. február 23-i határozata egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között a Stabilizációs és Társulási Megállapodás megkötéséről (2004/239/EK, Euratom) (Hivatalos Lap L 84, 2004. 03. 20., 1. o., Hivatalos Lap magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 50. kötet, 196. o.)

h) Horvátország

Stabilizációs és Társulási Megállapodás egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Horvát Köztársaság között [Hivatalos Lap L 026, 2005. 01. 28., 3–220. o.]

a Közösségek részéről kihirdette: a Tanács és a Bizottság 2004. december 13-i határozata egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Horvát Köztársaság között a Stabilizációs és Társulási Megállapodás megkötéséről (2005/40/EC, Euratom) (Hivatalos Lap L 026, 2005. 01. 28., 1–2. o.)

2. A Magyar Köztársaságnak és az Európai Közösségnek a közbeszerzések terén fennálló nemzetközi kötelezettségeiről szóló 8001/2005. (X. 27.) KüM–TNM–IM együttes tájékoztatót a továbbiakban nem kell alkalmazni.

Szervezeti hírek

Kinevezések

A Magyar Köztársaság elnöke az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére

rendőr altábornaggyá kinevezte

dr. Bencze József r. vezérőrnagy, az Országos Rendőr-főkapitányság főkapitányát,

rendőr dandártábornokká kinevezte

Dömény Sándor bv. ezredes, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokság országos parancsnok megbízott általános helyettesét,

nyugállományú büntetés-végrehajtási dandártábornokká

dr. Lipták László nyugállományú bv. ezredest, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokság főellenőrét.

A miniszterelnök

dr. Piros Attila komlói lakost az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti szakállamtitkárává 2007. július 5-ei hatállyal

kinevezte.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

dr. Stauber Péter igazságügyi és rendészeti minisztériumi osztályvezető osztályvezetői megbízását

visszavonta

és egyidejűleg az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bel- és Igazságügyi Együttműködési Főosztályán főosztályvezető-helyettesi feladatok ellátásával főosztályvezető-helyettesnek,

dr. Szacsúri János igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bel- és Igazságügyi Együttműködési Főosztály Polgári Igazságügyi és Belügyi Igazgatási Osztályán osztályvezetői feladatok ellátásával osztályvezetőnek

megbízta.

A kabinetfőnök

dr. Éles Krisztina budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Stratégiai

Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével tanácsosnak

kinevezte.

Az európai uniós és büntetőjogi szakállamtitkár

dr. Kozma György István budapesti lakost az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Uniós Jogi Főosztály Jogharmonizációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével vezető-tanácsosnak,

dr. Mikula Márta budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Uniós Jogi Főosztály Koordinációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

dr. Takács István Tibor mezőkövesdi lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bel- és Igazságügyi Együttműködési Főosztály Polgári Igazságügyi és Belügyi Igazgatási Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével tanácsosnak,

Varga Nóra egről lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Uniós Jogi Főosztály Jogharmonizációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak

kinevezte.

A közjogi szakállamtitkár

dr. Szöke Balázs budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Alkotmányjogi Főosztály Alkotmányjogi Kodifikációs Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével fogalmazónak

kinevezte.

Közszolgálati jogviszony megszűnések

Közszolgálati jogviszonya megszűnt

végleges áthelyezéssel

dr. Gáli Csaba igazságügyi és rendészeti minisztériumi osztályvezetőnek,

Kiss Erzsébet igazságügyi és rendészeti minisztériumi főosztályvezetőnek;

Mihályi Ildikó igazságügyi és rendészeti minisztériumi főtanácsosnak,

dr. Sepsi Tibor Lajos igazságügyi és rendészeti minisztériumi főosztályvezető-helyettesnek,

határozott idejű áthelyezéssel

dr. Házi Andrea igazságügyi és rendészeti minisztériumi szakmai tanácsadónak,

közös megegyezéssel

dr. Polyák Szilvia igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak,

dr. Virág Edit igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak,

berendelés megszüntetésével

Győri Tibor rendőr alezredesnek,

dr. Piros Attila rendőr alezredesnek, főosztályvezetőnek,

határozott idő lejártával

dr. Drégelyi Viktória Laura igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak.

Pályázati felhívás

**A Pécsi Közjegyzői Kamara Elnöksége
pályázatot hirdet
a székesfehérvári 6. székhelyű közjegyzői állás
betöltésére**

A közjegyzői állásra azok pályázhatnak, akik a Közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek megfelelnek.

Közjegyzővé az nevezhető ki, aki

1. magyar állampolgár,
2. büntetlen előéletű,
3. választójoggal rendelkezik,
4. egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik,
5. a jogi szakvizsgát letette,
6. legalább három évi közjegyző-helyettesi gyakorlatot igazol (amelynek megfelel legalább három éves bírói, ügyvédi, ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői gyakorlat),

7. akivel szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, vagy vállalja, hogy azt a kinevezése esetén az eskütétel időpontjáig megszünteti,

8. aki vállalja, hogy kinevezésekor, majd ezt követően háromévente – az esedékességtől számított 30 napon belül – vagyonyilatkozatot tesz.

A pályázatot a Pécsi Közjegyzői Kamara címére:

7622 Pécs, Vasvári Pál utca 2. I. emelet
[telefon/fax: (72) 325-406, (72) 316-015]

kell benyújtani.

Pályázati határidő: 2007. október 5.

A pályázathoz mellékelni kell:

1. a kinevezési feltételek fennállását igazoló okiratok hiteles másolatát,
2. az összeférhetlenség kinevezés esetére vállalt megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatot (Ktv. 17. §),
3. annak igazolását, hogy adó és társadalombiztosítási tartozása nincs,
4. kézzel írott szakmai önéletrajzot.

A késedelmesen benyújtott önéletrajzot a Pécsi Közigazgatási Kamara figyelmen kívül hagyja az elbírálás során.

Igazolványok érvénytelenítése

Paraszt László Imre igazságügyi szakértő 3365 számú szakértői igazolványa elveszett.

Gulyásné Dobos Ilona, a Zala Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelője 00309 számú szolgálati igazolványa elveszett.

Sáfrányné dr. Kiss-M Rozália jogtanácsos 03786 sorszámú jogtanácsosi igazolványa elveszett.

Az igazolványok érvénytelenek.



KÖZLÖNY

§

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című könyvét

A könyvhöz előszót dr. Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság, illetve az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke írt, melyben a következő szavakkal ajánlja a kötetet:

„Az olvasó kezébe olyan könyv (tankönyv, szakmai háttéranyag) kerül, amely tudományos igényességgel és a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a bírói etika szakmai-morális alapjait. A kötet jelentős nemzetközi kitekin-tést nyújt, amikor más országok gyakorlatának, szabályozásának feltárását is vállalja.

A tapasztalt és a tárgykör nemzetközi összefüggéseit is jól ismerő szerzők – helyeselhető módon – abból indultak ki, hogy a bírák etikus magatartása és eljárása az eljárások résztvevői – a peres felek, a vádló, a védő, a jogi képviselő, a bün-tetőügyekben a vádlott – számára garanciális jelentőségű, mert megteremti/megadja az eljárás minőségét is.

A szerzők a bírói etika érvényesülését is vizsgálták a peres eljárás másik minőségi követelményének, a fair eljárás igényének megvalósulásával összefüggésben.

A tisztességes eljárás napjainkban nemzetközi jogi, alkotmányos és morális követelményt is jelent, amelynek tartalma az Emberi Jogok Európai Bírósága és – egyre inkább – az Európai Bíróság esetjogából ismerhető meg. A kötet számos jogeset bemutatásával szolgálja a hazai jogi kultúra színvonalának emelését, a tiszta, demokratikus közállapotok, a bí-rák és a bíróságok tekintélye megóvását.

A könyv fontos tananyag a bírák, ügyészek, ügyvédek számára, de különös haszonnal forgathatják gyakorló politiku-sok, a tudományos élet képviselői, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, a jogrend minőségéért.”

A kötet 184 oldal terjedelmű, ára **3381 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfél-szolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című, 184 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **3381 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon be-lül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó

megjelentette

*dr. Kondorosi Ferenc***Jogalkotás a XXI. század hajnalán**

című könyvét

A XXI. század nemzeti jogalkotását minden eddiginél jobban meghatározza a nemzetközi társadalmi és gazdasági környezet, amelynek háttérében az európai integráció hatása, valamint a globalizációs folyamatok húzódnak meg. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye, az Unió Alapjogi Chartája vagy az Alkotmányos Szerződés alapelvei csak néhány olyan példája a „nemzetek felett álló jogoknak”, amelyek a nemzeti jogalkotás tekintetében is iránymutatók lehetnek.

A megjelent kötet – a szakkönyvpiacon hiánypótló jelleggel – tudományos igényességgel, ugyanakkor a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a XXI. század nemzeti jogalkotásának tendenciáit. A könyv széles körű nemzetközi kitekintést nyújt, amelyben az uniós jogfejlődés elemzésének központi szerep jut.

A kötet szerzője, a tapasztalt jogtudós és gyakorlati szakember alaptézise, hogy „a jogdogmatikai megfontolásokat figyelembe vevő, minőségi normaalkotás programszerű érvényesítése és a konzisztens, áttekinthető jogrendszer eszményképének követése kedvező irányba befolyásolhatja a normák címzettjeinek magatartását, annak érdekében, hogy a jog legfőbb, alkotmányos küldetését teljesítse”.

A szerző részletesen vizsgálja a hatékony jogi szabályozás kulcskérdéseit, a hazai jog, valamint a nemzetközi és az európai uniós jog összefüggéseit, eközben mindig kellő hangsúlyt fektetve korunk demokratikus jogállami alapértékeire: az emberi jogokra és az alkotmányosságra. Az olvasó bepillantást nyerhet a jogharmonizáció „kulisszatitkaiba”, a biztonság jogalkotásban érvényesülő tényezőinek problematikájába, valamint polgári jogi és büntetőjogi jogalkotásunk legújabb eredményeibe.

A XXI. század elejének kodifikációját elemző kötet egyszerre tankönyv, olvasókönyv és gyakorlati útmutató. Haszonnal forgathatják a társadalomtudományi karok hallgatói, a közigazgatásban dolgozó szakemberek, a politikusok, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, jogrend minőségének javításáért.

A kötet 264 oldal terjedelmű, ára **2856 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. szám (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internet-címen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

*dr. Kondorosi Ferenc***Jogalkotás a XXI. század hajnalán**

című, 264 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **2856 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó

megjelentette a Közlöny Könyvek sorozatának újabb köteteként

A GAZDASÁGI TÁRSASÁGOKRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNY MAGYARÁZATA

című kiadványt.

A 2006. július 1-jétől hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (az új Gt.) megalkotása során az Európai Unió társasági jogával való harmonizáció és az egyes tagállamok társasági joga fejlődésének közös sajátosságai mellett a magyar jogalkalmazók több mint másfél évtizedes tapasztalatait is felhasználták.

A magyar jogalkalmazók számára ma már nem számít újdonságnak a társasági jog. Az ellenérzések rég megszűntek, az első társasági törvény, az 1988. évi VI. törvény hatálybalépése óta a gazdasági élet szereplői a társasági jog intézményeit megismerték és elfogadták. Kialakult az a cégbírói gyakorlat és jelentős szakirodalom, megerősödött az a társasági jogi kultúra, amelyre a jogalkotó támaszkodhatott.

Az új Gt. egyes kérdéseket a korábbival azonosan szabályoz, így az 1997. évi CXLIV. törvényen alapuló, a Legfelsőbb Bíróság és az ítélőtáblák közzétett döntéseiből megismerhető bírói gyakorlat részben továbbra is irányadó.

Ára: **3024 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **A gazdasági társaságokról szóló törvény magyarázata** című kiadványt (ára: **3024 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

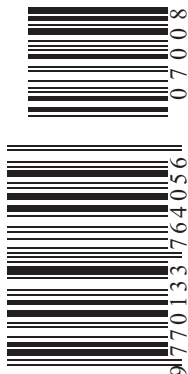
Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás



Szerkesztésért felelős: dr. Oros Paulina

Kiadja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon: 266-6567.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti

Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2007. évi éves előfizetési díj: 15 876 Ft áfával. Egy példány ára: 1365 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0133-7645

07.2804 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.